LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION
Vault
093
Ac27
1480
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 23820 4942

Lascaris (Constantinus). Compendium octo orationis partium. Milan, [Bonus accursius] 29 Sep. 1480

Hain 9921. BM. VI, 756. Goff. Census L66

96 (out of 98) leaves, lacks fo. 1 (letter on verso only) + 8

Only 2 copies in U.S.A. (HEHL + PML)

Joannis Victorij κτῆμα κ' των φίλων

Joannis Victorij κτῆμα καὶ τῶν φίλων

ἐπιτομὴ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων συντεθεῖσα παρὰ κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως τοῦ βυζαντίου.

Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων

βιβλίον πρῶτον.

Γράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον. Εἰσὶ δὲ γράμματα εἰκοσιτέσσαρα. Τούτων φωνήεντα μὲν ἑπτὰ. α. ε. η. ι. ο. μικρὸν. υ. ψιλὸν καὶ. ω. μέγα. Σύμφωνα δὲ δεκαεπτὰ. β. γ. δ. ζ. θ. κ. λ. μ. ν. ξ. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ. Τῶν δὲ φωνηέντων μακρὰ μὲν δύο. η. καὶ. ω. μέγα. Βραχέα δὲ δύο. ε. ψιλὸν. καὶ. ο. μικρὸν. Δίχρονα δὲ τρία. α. ι. υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν ἓξ γίνονται. αι. αυ. ει. ευ. οι. ου. καταχρηστικῶς δὲ τέσσαρες. ᾳ. ῃ. ῳ. υι. Τῶν δὲ συμφώνων ἡμίφωνα μὲν ὀκτὼ. ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. ὧν διπλᾶ μὲν τρία. ζ. ξ. ψ. Ἀμετάβολα δὲ τέσσαρα

COMPENDIVM OCTO ORATIONIS PARTIVM ET ALIORVM QuORVNDAM NECESSARIORVM EDITVM A CONSTANTINO LASCARI BYZANTIO.

De diuisione litterarum.

Liber primus.

Littera est pars minima uocis indiuidua. Sunt autē litteræ uigintiquattuor. Harū uocales qdē septē. α. ε. η. ι. ο. paruum. υ. lene. & ω. magnum. Consonātes autē decēseptem. β. γ. δ. ζ. θ. κ. λ. μ. ν. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ. At uocalium longæ quidem duæ. η. & ω. magnum. Breues autem duæ. ε. lene. & ο. paruum. ~~Bitemporeæ~~ Ancipites autem tres α. ι. υ. Ex qbus diphthongi quidē proprie sex fiunt αι. αυ. ει. ευ. οι. ου. Abusiuē autem quattuor. ᾳ. ῃ. ῳ. υι. Sed consonantium semiuocales quidem octo. ζ. ξ. ψ. λ. μ. ν. ρ. σ. Quarū duplices qdē tres. ζ. ξ. ψ. Immutabiles autem quattuor

WALTER ASHBURNER FIRENZE

EX LIBRIS RA

λ.μ.ν.ρ. Ἄφωνα δὲ ἑπτά. β γ. δ. κ. π. τ. θ. φ. χ. ὧν ψιλὰ μὲν τρία. κ. π. τ. Δασέα δὲ τρία. θ. φ. χ. Μέσα δὲ τρία β. γ. δ. ἐκτῶν δὲ διχρημένων δὲ τῶν δὲ γραμμάτων αἱ συλλαβαί γίνονται οἷον πε. ὅθεν αἱ λέξεις οἷον πέτρος. ἐξ ὧν ὁ λόγος. οἷον ὁ πέτρος ἀναγινώσκει. Περὶ συλλαβῆς

Συλλαβή ἐστι σύλληψις τοῦ ἐλάχιστον δύο γραμμάτων. Καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ φωνήεντα συλλαβαί λέγονται. Διαιρεῖται δὲ ἡ συλλαβὴ εἰς τρία. εἰς μακράν. οἷον ἥρως. εἰς βραχεῖαν οἷον λόγος. εἰς κοινήν. οἷον ἄρης. Περὶ λέξεως

Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ συντακτικοῦ λόγου διαιρετικόν. περὶ λόγου.

Λόγος ἐστὶ λέξεων σύνθεσις διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα. Τούτου δὲ μέρη ὀκτώ. ὄνομα. ῥῆμα. μετοχή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. πρόθεσις. ἐπίῤῥημα. σύνδεσμος. Τούτων κλιτὰ μὲν πέντε. ὄνομα ῥῆμα. μετοχή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. Ἄκλιτα δὲ τρία

.λ.μ.ν.ρ. Mutæ autẽ nouẽ. β .γ.δ.κ.π.τ.θ.φ.χ. quarũ tenues quidẽ tres. κ.π.τ. Aspiratæ autem tres. θ. φ. χ. Mediæ autem tres. β. γ. δ. Ex diuisis autem his litteris syllabæ fiunt. ut pe. unde dictiones. ut petrus. Ex qbus oratio. ut pẽtrus legit. De syllaba.

Syllaba est compræhensio tantem duarum litterarum. Abusiuẽ autem & uocales syllabæ dicuntur Diuiditur autem syllaba in tria. in longam, ut heros. in breuem. ut sermo. in communem. ut Mars.

De dictione.

Dictio est pars minima constructæ orationis diuisibilis. De oratione

Oratio est dictionũ cõpositio sententiam perfectam declarans. Huius aũt partes octo nomẽ. uerbũ. participiũ. articulus pronomen. præpositio. aduerbium. coniunctio. Harum declinabiles qdẽ quĩque. nomẽ uerbũ. participiũ. articulus. pronomẽ. Indeclinabiles aũt tres

πρόθεσισ. ἐπίρρημα. σύνδεσμοσ. περὶ ὀνόματοσ.

Ὄνομα ἐστὶ μέροσ λόγου κλιτὸν οὐσίαν ἢ ἰδίαν ἢ κοινὴν σημαῖνον. Παρέπονται δὲ αὐτῷ πέντε. γένοσ. εἶδοσ. σχῆμα ἀριθμὸσ. πτῶσισ. περὶ γενῶν. Γένη μέν εἰσι πέντε. ἀρσενικὸν. οἷον ὁ ἀγαθόσ. θηλυκὸν οἷον ἡ ἀγαθή. οὐδέτερον οἷον τὸ ἀγαθόν. κοινὸν οἷον ὁ καὶ ἡ ἄνθρωποσ. ἐπίκοινον οἷον ὁ ἀετὸσ ἢ χελιδών. ὅπερ μιᾷ φωνῇ καὶ ἑνὶ ἄρθρῳ ἄρσενικῷ ἢ θηλυκῷ δηλοῖ τὰ δύο γένη. Περὶ εἰδῶν. Εἴδη δὲ δύο πρωτότυπον οἷον μέγασ. παράγωγον οἷον μεγαλόψυχοσ. Περὶ σχημάτων. Σχήματα δὲ τρία ἁπλοῦν οἷον ἵπποσ. σύνθετον οἷον φίλιπποσ. παρασύνθετον οἷον φιλιππίδησ. Περὶ ἀριθμῶν. Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖσ. ἑνικὸσ οἷον ὁ ἀγαθόσ. δυϊκὸσ οἷον τὼ ἀγαθώ. πληθυντικὸσ. οἷον οἱ ἀγαθοί Περὶ πτώσεων. Πτώσεισ δὲ πέντε. ὀνομαστικὴ. γενικὴ. δοτικὴ. αἰτιατικὴ. καὶ κλητικὴ. Ὧν ὀρθαὶ καὶ εὐθεῖαι

praepositio. aduerbiũ. coniunctio. De nomine.

Nomẽ est pars orationis declinabilis substãtiã ꝓpriã uel communem significãs. Accidũt aũt ei qnque. genꝰ. species. figura. numerꝰ. casꝰ. De generibꝰ Genera qdem sunt qnque. masculinũ. ut hic bonꝰ. foeminũ. ut hæc bona. Neutrum. ut hoc bonum. Cõmune. ut hic et hæc homo. promiscuum ut hæc aquila. hæc hirundo. quod una uoce et uno articulo masculino uel foeminino declarat duo genera. De speciebus. Species autem duæ. primitiua ut magnus. Deriuatiua ut magnanimus. De figuris. Figuræ autem tres. Simplex ut equus. composita ut Philippus. decomposita. ut Philippides. De numeris. Numeri autem tris. Singularis ut bonꝰ Dualis ut boni. bonos. Pluralis ut boni. De casibus. Casus autẽ quĩque nominatiuus. genitiuꝰ. datiuus. accusatiuus. & uocatiuus. Quorum recti & æqui

δύο καλοῦνται. ὀνομαστικὴ καὶ κλητικὴ. ὀρθῶσι γὰρ ἱστάμεναι ὀρθὴν οὐσίαν σημαίνουσιν. αἱ δὲ λοιπαὶ πλάγιαι. περὶ προσῳδιῶν. Προσῳδία ἐστὶ τόνος φωνῆς ἐγγραμμάτου. εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα. ὀξεῖα. βαρεῖα. περισπωμένη. ~. μακρά. —. βραχεῖα. ˘. δασεῖα. ῾. ψιλή. ᾽. ἀποστροφος. ᾽. ὑφέν. ‐. καὶ ὑποδιαστολή. ˙. περὶ ἄρθρου

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλινόμενον πτῶσιν ὀνομάτων καὶ ὑποτασσόμενον. τούτου δὲ τὰ μὲν προτακτικὰ οἷον ὁ ἡ τό. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ οἷον ὅς ἥ ὅ. παρέπονται δὲ αὐτῷ τρία. γένος ἀριθμὸς. πτῶσις.

Ἄρθρα προτακτικὰ ἀρσενικὰ. ἡ ὀνομαστικὴ ὁ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τὸν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τὼ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ. τοῖν ἡ ὀνομαστικὴ οἱ. ἡ γενικὴ τῶν ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς

Ἄρθρα θηλυκά.

ἡ. τῆς. τῇ. τὴν. / τὰ. ταῖν. / αἱ. τῶν. ταῖς. τὰς.

Ἄρθρα οὐδέτερα.

Τὸ. τοῦ. τῷ. τὸ /. τὼ τοῖν /

duo uocantur. nominatiuus & uocatiuus. recte enim ſtantes rectam ſubſtantiã ſignificãt. alii autem obliqui. De accentibus. Accẽtus eſt tonus uocis litteratæ. Sunt autem accentus decẽ. acutus. / grauis. \. circũflexus. ~. lõgus. —. breuis. ˘. dẽſus. ῾. lenis. ᾽. apoſtrophus. ‐. hyphen. ˙. & diſtinctio

De articulo.

Articulus eſt pars orationis declinabilis præpoſita declinationi nominum & poſtpoſita. Huius autem aliqui præpoſitiui. ut hic hæc hoc. aliqui ſuppoſitiui. ut q quæ quod. Accidunt autem ei tria. genus. numerus. caſus.

Articuli præpoſitiui maſculini nominatiuus hic. genitiuus huius. datiuus huic. accuſatiuus hũc. nominatiuus & accuſatiuus hi hos. genitiuus & datiuus horũ his. nominatiuus hi. genitiuus horũ datiuus his. accuſatiuus hos.

Articuli foeminini.

hæc. huius. huic. hãc. hæ has harum his. / hæ. harum. his. has.

Articuli neutri.

hoc. huius. huic. hoc. hæc hæc.

τὰ. τῶν. τοῖς. τὰ.
Ἄρθρα ἀρσενικὰ ὑποτα-
κτικὰ ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. /
ὡ. οἷν. / οἱ.
ὧν. οἷς οὓς. / θηλυκὰ
ἡ. ἧς. ἧ. ἣν. / . ἁ.
αἷν. / αἱ. ὧν. αἷς. ἅς. Ἐυ-
δέτερα. ὁ. οὗ. ᾧ. ὁ. / ὡ.
οἷν. / ἁ. ὧν. οἷς. ἁ. κλητι-
κὴ δὲ οὐδεμία ἄρθρον ἔ-
χει. τὸ γὰρ ὦ ἐπίῤῥημα
ἐστὶ κλητικὸν. Περὶ τῆς
διαιρέσεως τῶν ὀνομά-
των. Ὑῶν ὀνομάτων τὰ
μὲν κλίνονται ἰσοσυλλά-
βως. οἷον αἰνείας αἰνείου.
τὰ δὲ περιττοσυλλάβως.
οἷον αἴας αἴαντος. Εἰσὶ
δὲ τῶν ἰσοσυλλάβων κλί-
σεις. τέσσαρες. Ὑῶν
δὲ περιττοσυλλάβων μία.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰ-
σοσυλλάβων ἀρσενικῶν
ὀνομάτων εἰς ας ληγόν-
των. καὶ εἰς ης ἀρσενι-
κῶν καὶ κοινῶν. ὧν ἡ γενι-
κὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ.
ἢ εἰς ῃ κατὰ τὸ φωνῆεν
τῆς ὀνομαστικῆς. ἡ αἰτι-
ατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ

horum his. hæc. horum. his. hæc.
Articuli masculini suppositi-
ui. qui. cuius. cui. quem. /
qui quos. quorum qbus. / qui.
quorũ. quibus. quos. Foeminina
quæ. cuius. cui. quã. / quæ. quas.
quarũ qbus. / quæ. arũ. bus. as.
neutra. qđ. cuius. cui. qđ. quæ q̃.
quorũ. qbus. q̃. quorũ. qbus q̃.
Vocatiuus autẽ nullus articulum
habet. sed. o. aduerbium
est uocandi. De
diuisione nominum.
Nominum aliqua
quidem declinantur æquisylla-
bice. ut Aeneas æneæ.
Alia autem inæqualiter:
ut Aiax aiacis. Sunt
autem æquisyllaborum decli-
nationes quattuor.
Sed inæqualium una.

Prima declinatio.

Prima declinatio est æ-
qualium masculinorum
nominum in ας desinen-
tium. & in ης. masculino
rum & communium. quorũ ge
nitiuus in. ου. datiuus in ᾳ.
uel in. ῃ. secundum uocalem
nominatiui. accusati
uus in. ν. cum

φωνήεντος τῆς ὀνόματι-
κῆσ.

Ὁ αἰνείασ. τοῦ αἰνείου. τῷ αἰνείᾳ. τὸν αἰνείαν. ὦ αἰνείᾳ κοινῶσ Καὶ αἰνείασ ἀττικῶσ. / τὼ αἰνείᾳ. τοῖν αἰνείαιν. ὦ αἰνείᾳ. / Οἱ αἰνείαι. τῶν αἰνείων. τοῖσ αἰνείαισ. τοὺσ αἰνείασ. ὦ αἰνείαι.

Ὁ χρύσησ. τοῦ χρύσου. τῷ χρύσῃ. τὸν χρύσην. ὦ χρύσῃ κοινῶσ. καὶ χρύσησ ἀττικῶσ. / τὼ χρύσα. τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. / Οἱ χρύσαι. τῶν χρυσῶν. τοῖσ χρύσαισ. τοὺσ χρύσασ. ὦ χρύσαι.

Ὁ Καὶ ἡληστὴσ τοῦ Καὶ τῆσ ληστοῦ. τῷ Καὶ τῇ ληστῇ. τὸν καὶ τὸν ληστὴν. ὦ ληστὰ / τὼ Καὶ τὰ ληστά. τοῖν Καὶ ταῖν λησταῖν. ὦ ληστά. / Οἱ Καὶ αἱ λησταὶ. τῶν ληστῶν. τοῖσ Καὶ ταῖσ λησταῖσ. τοὺσ Καὶ τὰσ ληστὰσ. ὦ λησταί.

Δευτέρα Κλίσισ.

Δευτέρα Κλίσισ ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων θηλυκῶν εἰσ. α. καὶ εἰσ. η. ληγόν

vocali nomina
tiui.

Hic Aeneas. huius æneæ huic æneæ. hunc æneam. o æ-
nea cõmuniter. & æneas attice. / hi æneæ hos. as. horũ arum. his. neis. / hi. æ
neæ. horum ænearum. his æneis. hos æneas. o
aeneæ.

Hic chryſes. huius chryſæ. huic chryſae. hunc chryſen. o chryſe cõmuniter & chryſes attice. / hi. ſae. hos. ſas horũ arũ. his. ſis. o chryſae. / hi chryſae. horum chryſarum. his chryſis. hos chryſas. o chryſae.

Hic & hec latro. huius & huius latronis. huic & huic latro
ni. hunc & hanc latronem. o latro. hi & hos. hæ & has latrões horũ & harũ. onũ. his. nibus. o. latrones. / hi & hae latrones horum & harum. onũ. his & his latronibus. hos & has latrones. o latrones.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio eſt aequiſyllaborum foemininorum inl. α. & in. η. deſinen

τωρ. ὧρ ἡ γενικὴ εἰσ. ησ. ἡ
δοτικὴ εἰσ. η. ἡ αἰτιατι-
κὴ εἰσ. μ. μετὰ τοῦ φωνή-
εντοσ τῆσ ὀνομαστικῆσ.
Ἡ μοῦσα. τῆσ μούσησ
τῇ μούσῃ. τὴν μοῦσαν.
ὦ μοῦσα. /Βτὰ μούσα.
ταῖν μούσαιν. ὦ μούσα.
/Παὶ μοῦσαι. τῶν μου-
σῶν. ταῖσ μούσαισ. τὰσ
μούσασ. ὦ μοῦσαι.
Ἡ τιμὴ. τῆσ τιμῆσ. τῇ τι-
μῇ. τὴν τιμὴν. ὦ τιμὴ.
/Βτὰ τιμά. ταῖν τι-
μαῖν. ὦ τιμά. /Παὶ τιμαὶ.
τῶν τιμῶν. ταῖσ τι-
μαῖσ. τὰσ τιμὰσ. ὦ τι-
μαί.
Σημείωσαι ὅτι μόνα τὰ
εἰσ. α. μακρὸν καὶ κα-
θαρὸν. καὶ εἰσ. ρα. καὶ εἰσ
. δα. καὶ εἰσ. θα. λήγον-
τα ὀνόματα θηλυκὰ
φυλάττουσι τὸ. α. ἐπὶ-
τῆσ γενικῆσ. καὶ δοτικῆσ.
οἷον ἀθηνᾶ. ἀθηνᾶσ.
ἀθηνᾷ. μαῖα. μαίασ.
μαίᾳ. ἡμέρα. ἡμέρασ. ἡ-
μέρᾳ. λήδα. λήδασ. λή-
δᾳ. μάρθα. μάρθασ.
μάρθᾳ. τὰ δὲ ἄλλα παν-

num. quorum genitiuus in. ησ.
datiuus in. η. accusati-
uus in. μ. cum uoca-
li nominatiui.
Hæc musa. huius musæ
huic musæ. hanc musam
o musa. hæ musæ. has musas.
harum musarũ. his musis. o mu-
sæ. / hæ musæ. harum mu
sarum. his musis. has
musas. o musæ
Hic honor. huius honoris. huic
honori. hunc honorẽ. o honor/
hi & hos honores. horũ orũ his
oribus. o honores. / hi honores
horum honorum. his honori
bus. hos honores. o hono-
res.
Nota quod sola
in. a. longum & pu-
rum & in. ra. & in
. da. & in tha. defi-
nentia nomina foeminina
retinent. a. in
genitiuo & datiuo.
ut minerua: mineruæ. mi-
neruæ. maia. maiæ. ma
iæ. dies. diei di-
ei. Leda. ledae le-
dae. Martha. marthae.
marthae. Sed alia omni-

τα τρέπουσι τὸ. α. εἰσ. η.
ἐπὶ τῆσ γενικῆσ καὶ δοτϊ
κῆσ. οἷον μοῦσα. μού —
σησ. μούση. πεῖνα. πείνησ
πείνῃ. δίψα. δίψησ. δίψῃ.

Ψρίτη κλίσισ.

Ψρίτη κλίσισ ἐστὶ τῶν ἰ-
σοσυλλάβων ἀρσενικῶν
καὶ θηλυκῶν κοινῶν
καὶ ἐπικοίνων ἀττικῶν
εἰσ. ωσ. καὶ οὐδετέρων
εἰσ. ων. ὧν ἡ γενικὴ καὶ ἡ
δοτικὴ εἰσ. ω. ἡ αἰτιατϊ-
κὴ εἰσ. ν. μετὰ τοῦ φω-
νήεντοσ τῆσ ὀνομαστι-
κῆσ.

Ὁ μενέλεωσ. τοῦ μενέ-
λεω. τῷ μενέλεῳ. τὸν
μενέλεων. ὦ μενέλε-
ωσ. / τὸ μενέλεω. τοῖν
μενέλεων ὦ μενέλεω.
/ Οἱ μενέλεῳ. τῶν μενέ-
λεων. τοῖσ μενέλεῳσ.
τούσ μενέλεωσ. ὦ με-
νέλεῳ.

Ἡ ἅλωσ. τῆσ ἅλω. τῇ
ἅλῳ. τὴν ἅλων. ὦ ἅ-
λωσ. / τὰ ἅλω.
ταῖν ἅλων. ὦ ἅλω. / Αἱ
ἅλω. τῶν ἅλων. ταῖσ
ἅλωσ. τὰσ ἅλωσ. ὦ ἅ

a uertunt. α. in. η.
in genitiuo & dati-
uo. ut musa. mu-
sæ. musæ. fames. famis.
fami. sitis. sitis siti.

Tertia declinatio.

Tertia declinatio est æqui-
syllaborum masculinorum
& foemininorum communium
& promiscuorum atticorum
in. ωσ. & neutrorum
in. ων. quorum genitiuus &
datiuus in. ω. accusati
uus in. ν. cum uo-
cali nominati-
ui.

Hic menelaus. huius mene-
lai. huic menelao. hunc
menelaum. o mene-
lae. / hi. lai. hos manelaos. horũ
orum. his menelais. o mēnelai.
/ hi mēnelai. horum mēnelao-
rum. his menelais.
hos menelaos. o mene-
lai.

Hæc arēa. huius areæ. huic
areæ. hanc aream. o are-
a. / hæ areæ. has areas
harũ arearũ. his. reis. o reæ / hæ
areæ. harum arearum. his
areis. has areas. o a-

λεω.
Ὁ καὶ ἡ εὐγεως. τοῦ καὶ
τῆσ εὐγεω.
Τὸ εὔγεων. τοῦ εὐγεω. τῷ
εὐγεῳ. τὸ εὐγεων. ὦ εὐ-
γεων. / τὼ εὐγεω.
τοῖν εὐγεων. ὦ εὐγεω.
/ Τὰ εὐγεω. τῶν εὐγεων.
τοῖσ εὐγεωσ. τὰ εὐγεω. ὦ
εὐγεω.

Τετάρτη κλίσισ

Τετάρτη κλίσισ ἐστὶ τῶν
ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν
καὶ θηλυκῶν καὶ κοι-
νῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνο-
μάτων ληγόντων εἰσ
ωσ. καὶ οὐδετέρων εἰσ
ον. ὧν ἡ γενικὴ εἰσ. ου.
ἡ δοτικὴ εἰσ. ῳ. ἡ αἰτια-
τικὴ εἰσ. ν. μετὰ τοῦ
φωνήεντοσ τῆσ ὀνομα-
τικῆσ.
Ὁ λόγοσ. τοῦ λόγου. τῷ
λόγῳ. τὸν λόγον. ὦ λόγε
κοινῶσ καὶ λόγοσ ἀτ-
κῶσ. / τὼ λόγω.
τοῖν λόγοιν. ὦ λόγω.
/ Οἱ λόγοι. τῶν λόγων. τοῖσ
λόγοισ. τοὺσ. λόγουσ. ὦ
λόγοι.
Ἡ ὁδόσ. τῆσ ὁδοῦ. τῇ ὁ-

rex.
Hic & hæc ferax. huius &
huius feracis.
Hoc pingue solū. huius pīguis
soli. huic pīgui solo. hoc pingue
solū. o pīgue solū. / hæc & hæc
pīguia sola. horū pīguiū. rū. his
bus. lis. hæc pīguia sola. horū pī
guiū. orum. his. bus. lis. hæc pin
guia la. o. pinguia sola.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est
æquisyllaborum masculi,
norū. & foeminorum & cō-
munium & promiscuorū nomi-
num desinentium in
os. & neutrorum in
on. quorum genitiuus in. ou.
datiuus in. ω. accusati-
uus in. ν. cum
uocali nomina,
tiui.
Hic sermo. huius sermonis. huic
sermoni. hūc sermonē. o sermo
cōmuniter. & sermo atti-
ce: / hi & hos sermones.
horum. num. his. bus. o. mones.
/ hi sermones. horū. onū. his.
sermonibus. hos sermones. o
sermones.
Hæc uia. huius uiæ. huic uiæ.

δῶ. τὼ ὁδὸμ. ὦ ὁδὲ κοι-
μῶσ καὶ ὁδὸσ ἀττικῶσ
/ τὰ ὁδὼ. ταῖμ ὁδοῖμ
ὦ ὁδὼ. / Αἱ ὁδοὶ. τῶμ ὁ-
δῶμ. ταῖσ ὁδοῖσ. τὰσ ὁ-
δοὺσ. ὦ ὁδοὶ

Ὁ καὶ ἡ ἄνθρωποσ. τοῦ
καὶ τῆσ ἀνθρώπου. τῷ
καὶ τῇ ἀνθρώπῳ. τὸμ
καὶ τὼ ἄνθρωπομ.
Ὁ ἀετόσ. τοῦ ἀετοῦ. τῷ
ἀετῷ. τὸμ ἀετόμ.
Τὸ ξύλομ. τοῦ ξύλου
τῷ ξύλῳ. τὸ ξύλομ. ὦ
ξύλομ. / τὼ ξύλω.
τοῖμ ξύλοιμ. ὦ ξύλω. /
Τὰ ξύλα. τῶμ ξύλωμ.
τοῖσ ξύλοισ. τὰ ξύλα.
ὦ ξύλα.

Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐμ τοῖσ
οὐδετέροισ ὀνόμα-
σι τρεῖσ πτώσεισ εἰσὶμ ὅ-
μοιαι ἐμ παντὶ ἀριθμῷ.
ὀνομαστικὴ. αἰτιατικὴ.
καὶ κλητικὴ.

Πέμπτη κλίσισ.

Πέμπτη κλίσισ ἐστὶ πάν-
τωμ τῶμ περιττοσυλλά-
βωμ ὀνομάτωμ ἀρσεμϊ-
κῶμ καὶ θηλυκῶμ καὶ
οὐδετέρωμ κοιμῶμ καὶ

æ hanc uiam. o uia. commu-
niter. & uia artice /
hæ uiæ. ha uias. haɣ. aɣ. his. uiis
o uiæ. / hæ uiæ. harum uia-
rum. his uiis. has ui-
as. o uiae.

Hic & hæc homo. huius
& huius hominis. huic
& huic homini. hunc
& hanc hominem.

Hæc aquila. huius aquilæ. huic
aquilae. hanc aquilam.

Hoc lignum. huius ligni.
huic ligno. hoc lignum.
o lignum. / hæc & hæc ligna.
horũ. gnorũ. his. gnis. o ligna /
Haec ligna. borum lignorum.
His lignis. haec ligna.
o ligna.

Nota autem quod in
neutris nomini-
bus tres casus sunt si-
miles in omni numero.
nominatiuus. accusatiuus
& uocatiuus.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio est omni-
um inaequisylla-
borum nominum masculi-
norum & foeminorum &
neutrorum communium &

ἐπικοίνων διαφόρους κα-
τακλήξεις ἐχόντων. ὧν ἡ γε-
νικὴ εἰσ. ος. ἡ δοτικὴ εἰσ. ι.
ἡ αἰτιατικὴ εἰσ. α.

promiscuorum diuersas termi-
nationes habẽtium. quorũ geni-
tiuus in. ος. datiuus in. i.
accusatiuus in. a.

Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος. τῷ αἴ-
αντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἶαν
κοινῶς καὶ αἴας ἀττικῶς.
τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν.
ὦ αἴαντε. οἱ αἴαντες.
τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι.
τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.

Hic Aiax. huius aiacis. huic a-
iaci. hunc aiacem. o aiax
cõmuniter. & aiax attice. hi
hi & hos aiaces. horũ aiacũ. his
bus. o aiaces. hi aiaces.
horum aiacum. his aiacibus.
hos aiaces. o aiaces.

Ἡ τρυγών. τῆς τρυγόνος. τῇ
τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ὦ τρυ
γών. αἱ τρυγόνες.
ταῖν τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε.
αἱ τρυγόνες. τῶν τρυγόνων.
ταῖς τρυξί. τὰς τρυγόνας.
ὦ τρυγόνες.

Hæc turtur. huius turturis. huic
turturi. hanc turturem. o tur-
tur. hæ & has turtures
haꝫ turturꝫ. his. ribus. o. res.
hæ turtures. haꝫ turturum.
his turturibus. has turtures.
o turtures.

Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος.
τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ
βῆμα. τὼ βήματε.
τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε.
τὰ βήματα. τῶν βημάτων.
τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ
βήματα.

Hic gradus. huius gradus.
huic gradui. hunc gradum.
o gradus. hi & hos gradus.
horꝫ graduũ. his. bus. o. gradꝰ.
hi gradus. horum graduum.
his gradibus. hos gradus. o
gradus.

Καταλήξεις διάφοροι τῶν
ὀνομάτων τῆς πέμπτης
κλίσεως

Terminationes diuersæ no-
minum quintæ
declinationis.

Ὁ θόας. τοῦ θόαντος. τῷ
θόαντι. τὸν θόαντα. ὦ θό-
αν καὶ θόας

Hic thoas. huius thoantis. huic
thoanti. hunc thoanta. o tho-
an. & thoas.

ὁ λάχης. τοῦ λάχητος. τῷ λάχητι. τὸν λάχητα. ὦ λάχη καὶ λάχης.

Hic laches. huius lachetis. huic lacheti. hunc lacheta. o lache & laches.

ὁ πάρις. τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι. τὸν. πάριδα καὶ πάριν. ὦ πάρι καὶ πάρις.

Hic Paris. huius paridis. huic paridi. hunc parida & parin. o pari. & Paris.

ὁ χαρίεις. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρίεντα. ὦ χαρίεις καὶ χαρίεν.

Hic gratioſus. huius gratioſi. huic gratioſo. hunc gratioſum. o gratioſe. & gratioſe & gratioſe.

ὁ ὠκύς τοῦ ὠκέος. τῷ ὠκεῖ. τὸν ὠκέα καὶ ὠκύν. ὦ ὠκύ. καὶ ὠκύς.

Hic uelox. huius uelocis. huic uelocī. hunc uelocem. & uelocem o uelox. & uelox.

ὁ βότρυς τοῦ βότρυος. τῷ βότρυϊ. τὸν βότρυα.

hic botrus. huius botri. huic botro. hunc botrum.

ὁ βοῦς. τοῦ βοός. τῷ βοΐ. τὸν βόα καὶ βοῦν. ὦ βοῦ.

Hic bos. huius bouis. huic boui hunc bouem & bouēm. o bos.

ὁ ἱδρώς. τοῦ ἱδρῶτος

Hic ſudor. huius ſudoris.

ὁ ἥρως. τοῦ ἥρωος.

Hic heros. huius herois.

ὁ ἅλς. τοῦ ἁλός

Hic ſal. huius ſalis.

ὁ παιάν. τοῦ παιᾶνος

Hic pæan. huius pæanis.

ὁ ποιμήν τοῦ ποιμένος

Hic paſtor. huius paſtoris.

ὁ Ἕλλην. τοῦ Ἕλληνος.

Hic græcus. huius græci.

ὁ δελφίν. τοῦ δελφῖνος

Hic delphin. huius delphinis.

ὁ φόρκυς. τοῦ φόρκυος.

Hic phorcyn. huius phorcynis

ὁ θέων. τοῦ θέωνος

Hic theon. huius theonis

ὁ ξενοφῶν. τοῦ ξενοφῶντος.

Hic xenophō. huius xenophontis.

ὁ θώραξ. τοῦ θώρακος.

Hic thorax. huius thoracis.

ὁ ἅρπαξ. τοῦ ἅρπαγος.

Hic rapax. huius rapacis.

ὁ μύρμηξ. τοῦ μύρμηκος.

Hæc formica. huic formi-

τὸ δόρυ. τοῦ δόρυος καὶ	Hæc haſta. huius haſtæ. &
δουρὸς. τῷ δόρυϊ. καὶ	haſtæ. huic haſtæ. &
δουρὶ.	haſtæ.
τὸ πᾶν. τοῦ παντὸς.	Hoc omne. huius omnis.
τὸ μέλαν. τοῦ μέλανος.	Hoc atramentū. huius atramēti.
τὸ χαρίεν. τοῦ χαρίεντος.	Hoc gratioſum. huius gratioſi.
τὸ τιθὲν. τοῦ τιθέντος.	Hoc poſitum. huius poſiti.
τὸ τυπτοῦν. τοῦ τυπτοῦν-	Hoc uerberatuꝝ. huius uerbera
τος.	turi.
τὸ ζευγνὺς. τοῦ ζευγνύν-	Hoc iūgens. huius iūgen-
τος.	tis.
τὸ μεῖζον. τοῦ μείζονος.	Hoc maius. huius maioris.
τὸ εὐδαιμον. τοῦ εὐ-	Hoc felix. huius feli-
δαίμονος.	cis.
τὸ δέλεαρ. τοῦ δελέα-	Hæc eſca. huius é-
τος.	ſcæ.
τὸ ἧπαρ. τοῦ ἥπατος.	Hoc iecur. huius iecoris.
τὸ νέκταρ. τοῦ νέκτα-	hoc nectar. huius necta-
ρος.	ris.
τὸ κῆρ. τοῦ κηρὸς.	hoc cor. huius cordis
τὸ πῦρ τοῦ πυρὸς.	hic ignis. huius ignis.
τὸ ἕλωρ. τοῦ ἕλωρος.	hic tractus: huius tractus
τὸ ὕδωρ. τοῦ ὕδατος.	hæc aqua. huius aquæ.
τὸ ἦτορ. τοῦ ἤτορος.	hic animus. huius animi.
τὸ ἅλας. τοῦ ἅλατος.	hic ſal. huius ſalis.
τὸ μᾶζα. τοῦ μαζὸς.	hæc maſſa. huius maſſæ.
τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος.	hic murus. huius muri.
τὸ τετυφὸς. τοῦ τετυ-	hoc uerberans. huius uerberan-
φότος. τὸ φῶς. τοῦ	tis. hoc lumen. huius
φωτὸς.	luminis.
Καὶ ταῦτα μὲν περὶ	Et hæc quidem de

τῶν ἁπλῶν κλίσεων.
Νῦν δὲ περὶ τῶν συνῃρημένων λέγωμεν.
Περὶ συνῃρημένων κλίσεων.
εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε κλίσεις συνῃρημέναι. ἀπὸ τῆς πέμπτης κλίσεως κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι. Συναίρεσις δέ ἐστι δύο φωνηέντων φυλαττομένων συναλοιφή. οἷον δημοσθένει. ει. Κρᾶσις δέ ἐστι δύο φωνηέντων ἀλλοιουμένων συναλοιφή. οἷον δημοσθένεα. η. ἢ τοῦ ε μόνου. οἷον δημοσθένεος. ους.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις τῶν συνῃρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ θηλυκοῖς καὶ κοινοῖς εἰς ης. καὶ οὐδετέροις εἰς ες. ἢ εἰς ος. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος. οὖσα ἰωνικῶς. εἰς ους. κοινῶς κιρνᾶται. Ὁ δημοσθένης. τοῦ δημοσθένεος. ους. τῷ δημοσθένει. ει τὸν δημο-

simplicibus declinationibus. nunc autem de contractis dicamus.
De contractis declinationibus.
Sunt & aliæ quinque declinationes contractæ a quinta declinatione per contractionem & crasin factæ. Synæresis autem est duarum uocalium retentarum coniunctio. ut δημοσθένει. ει. Crasis autem est duarum uocalium mutatarum coniunctio. ut δημοσθένεα. η. uel unius. ut δημοσθένεος. ους.

Prima declinatio.

Prima declinatio contractorum est in masculinis & foeminis & communibus in. ης. & neutris in. ες. uel in. ος. quorum genitiuus per εος. existens ionice. in ους. communiter contrahitur. Hic demosthenes. huius demosthenis. huic demostheni. huic demo-

σθένεα. η. ὦ δημόσθενες
καὶ δημοσθένης. / τὼ δη-
μοσθένεε. η.
τοῖν δημοσθενέοιν. οἶν.
ὦ δημοσθένεε. η. / οἱ δη-
μοσθενέες. εἷς. τῶν δη-
μοσθενέων. ὧν. τοῖς δη-
μοσθένεσι. τοὺς δημο
σθένεας. εἷς. ὦ δημο-
σθένεες. εἷς.
Ἡ τριήρης. τῆς τριήρεος.
τῇ τριήρει.
Ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς. τοῦ καὶ
τῆς ἀληθέος. οῦς. τῷ
καὶ τῇ ἀληθεῖ. εἰ. τὸν καὶ
τὴν ἀληθέα. ᾆ. ὦ ἀληθὲς
ἀληθὴς. τὼ καὶ τὰ ἀληθέε.
ᾆ. τοῖν ἀληθέοιν. οἶν. ὦ
ἀληθέε. ᾆ. / οἱ καὶ αἱ ἀλη-
θέες. εἷς. τῶν ἀληθέων.
ὧν. τοῖς καὶ ταῖς ἀληθέ-
σι. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέ-
ας. εἷς. ὦ ἀληθέες. εἷς.
Τὸ ἀληθὲς. τοῦ ἀληθέος.
οῦς. τῷ ἀληθεῖ. εἰ. τὸ ἀλη-
θὲς. ὦ ἀληθὲς. / τὼ ἀλη-
θέε. ᾆ. τοῖν ἀληθέοιν. οἶν.
ὦ ἀληθέε. ᾆ. / Τὰ ἀληθέα.
ᾆ. τῶν ἀληθέων. ὧν.
τοῖς ἀληθέσι. τὰ ἀληθέα
ᾆ. ὦ ἀληθέα. ᾆ.

sthenem. o demosthenes
& demosthenes. / hi & hos de
mosthenes.
horꝫ demosthenum. his. nibus.
o demosthenes. / hi de-
mosthenes. horum de-
mosthenum. his de-
mosthenibus. hos demo-
sthenes. o demo-
sthenes.
Hæc triremis. huius triremis.
huic triremi.
Hic & hæc uerax. huius &
huius ueracis. huic
& huic ueraci. hunc &
hanc ueracem. o uerax
& uerax. / hi. hæ. & hos. has. ces
horꝫ harum. cum. his. cibus. o
ueraces. / hi & hæ ue-
races. horum. horꝫ ueracū.
his & his ueraci-
bus. hos & has uera-
ces. o ueraces.
Hoc uerax. huius ueracis.
huic ueraci. hoc ue-
rax. o uerax. / hæc & hæc. cia.
horum. acum. his. acibus.
o ueracia. / hæc uera-
cia. horum ueracum.
his ueracibus. hæc ueracia.
o ueracia.

ὁ τεῖχοσ. τοῦ τείχεοσ ουσ. τῷ τείχεϊ. ει. τὸ τεῖχοσ. ὦ τεῖχοσ. / τὼ τείχεε. η. τοῖν τείχεοιν. οῖν. ὦ τείχεε. η. / τὰ τείχεα. η. τῶν τειχέων. ῶν. τοῖσ τείχεσι. τὰ τείχεα. η. ὦ τείχεα. η.

Δευτέρα κλίσιϲ.

Δευτέρα κλίσιϲ τῶν σωϊὴ ρημένων ἐϛὶν ἐν τοῖσ ἀρσενικοῖσ καὶ θηλυκοῖσ καὶ κοινοῖσ καὶ ἐπικοίνοισ εἰσ. ισ. καὶ οὐδετέροισ εἰσ. ι. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ. ιοσ. κοινῶσ καὶ. εοσ. ἰωνικῶσ καὶ. εωσ. ἀττικῶσ ποιεῖ.

Ὁ ὄφισ. τοῦ ὄφιοσ. κοινῶσ. καὶ ὄφεοσ ἰωνικῶσ καὶ ὄφεωσ ἀττικῶσ. τῷ ὄφιϊ. ι. καὶ ὄφεϊ. ει. τὸν ὄφιν μόνον. ὦ ὄφι κοινῶσ καὶ ὄφισ ἀττικῶσ. / τὼ ὄφιε καὶ ὄφεε. ὀφοῖ τοῖν ὀφίοιν καὶ ὀφέοιν. καὶ ὄφεων. ὦ ὄφιε. καὶ ὄφεε. / Οἱ ὄφιεσ. ισ. καὶ ὄφεεσ. εισ. τῶν ὀφίων καὶ ὀφέων. καὶ ὄφεων. τοῖσ ὄφισι. καὶ ὄφεσι. τοὺσ ὄφιασ. ισ. καὶ ὄφεασ. εισ.

Hic murus. huius muri. huic muro. hunc murum. o mure. / hi muri hos. ros. hoβ. roβ. his muris. o muri. / hi muri. horum murorum. his muris. hos muros. o muri.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio contractorum eſt ī maſculinis & foemininis et communibus et promiſcuis. in. ισ. & neutris in. ι. quorum genitiuus per ιοσ. cōmuniter & εοσ ionice. & εωσ. attice facit.

Hic ſerpēs. huius ſerpētis. cōmuniter & ſerpentis ionice & ſerpentis attice. huic ſerpenti. hunc ſerpentem ſolum. o ſerpens cōmuniter et ſerpens attice. / hi et hos ſerpentes. horum & harum. pentū. his ſerpentibus. o ſerpentes. & ſerpentes. / hi ſerpentes. horum ſerpentum & ſerpentum. his ſerpentibus & ſerpētibus. hos ſerpentes & ſerpentes.

ὦ ὄφιεσ ισ. καὶ ὄφεεσ. εισ.
Ἡ πόλισ. τῆς πόλιοσ κοι-
μῶς καὶ πόλεοσ ἰωνικῶσ
καὶ πόλεωσ ἀττικῶσ.
τῇ πόλιϊ. ι. καὶ πόλει. ει.
τὴν πόλιν μόνον. ὦ πόλιϊ
κοινῶσ καὶ πόλις ἀττι-
κῶς. / τὰ πόλιε καὶ πόλε-
ε. ταῖν πολίοιν καὶ πολέ-
οιν καὶ πόλοων. ὦ πόλιε.
καὶ πόλεε. / Αἱ πόλιες.
. ισ. καὶ πόλεες. εισ. τῶν
πολίων. καὶ πολέων καὶ
πόλεων. ταῖς πόλισι καὶ
πόλεσι. τὰσ πόλιασ καὶ
. ισ. καὶ πόλεασ. εισ. ὦ
πόλιες. ισ. καὶ πόλεεσ
. εισ.
Τὸ σίνηπι. τοῦ σινήπι-
οσ κοινῶσ. καὶ σινήπε-
οσ ἰωνικῶς. καὶ σινήπε-
ως ἀττικῶς. τῷ σινήπιϊ
. ι. καὶ σινήπει. ει. τὸ σί-
νηπιν. ὦ σίνηπι. / τὼ σινή-
πιε. καὶ σινήπεε. τοῖν σι-
νηπίοιν καὶ σινηπέοιν
καὶ σινήπεων. ὦ σινήπι-
ε. καὶ σινήπεε. / Τὰ σινή-
πια. ι. καὶ σινήπεα. η. τῶν
σινηπίων καὶ σινηπέων
καὶ σινήπεων. τοῖς σινή-

o serpentes & serpentes.
Hæc ciuitas. huius ciuitatis cõmu
niter. & ciuitatis ioni-
ce. & ciuitatis attice.
huic ciuitati & ciuitati
hanc ciuitatem solum. o ciuitas
communiter & ciuitas atti-
ce. / hæ has ciuitates & ciuita-
tes. harum ciuitatum & his
ciuitatibus. o ciuitates
& ciuitates. / hæ ciuitates
& ciuitates. harum
ciuitatum & ciuitatum &
ciuitatum. his ciuitatibus &
ciuitatibus. has ciuitates &
. tates. & ciuitates. o
ciuitates. & ciuitates.
. tates.
Hoc sinapi. huius sina-
pis. communiter. & sina-
pis ionice. & sina-
pis attice. huic sinapi.
& sinapi. hoc si-
napi. o sinapi. / hæc hæc. apia.
& sinapia. horum sinapium.
& sinapium. his sinapibus.
& sinapibus. o sinapia.
& sinapia. / hæc sina-
pia. & sinapia. horum
sinapium. & sinapium.
& sinapium. his sina-

πισι. καὶ σιμήπεσι. τὰ σιμή-
πια. ι. καὶ σιμήπεα. η. ὡ σι-
μήπια. ι. καὶ σιμήπεα. η.
Σημείωσαι. δὲ ὅτι σωαι-
ρουμένης τῆς ἑνικῆς γενι-
κῆς ὥσπερ ἐπὶ τῆς πρώ-
της κλίσεως. σωαιρεῖ-
ται καὶ γενικὴ δυϊκὴ καὶ
ἡ πληθωντικὴ. ἐκείνης δὲ
μὴ σωαιρουμένης ὡς-
περ ἐπὶ τῆς δευτέρας
κλίσεως. οὐδὲ ἑαῦται σὺ
μαιροῦνται. Τρίτη κλίσις
Τρίτη κλίσις. τῶν σωη-
ρημένων ἐξ ἰν ἐν τοῖς
ἀρσενικοῖσ μόνον εἰς
ευσ. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ
εοσ κοινῶσ. καὶ ηοσ ἰω-
νικῶς. καὶ εως ἀττικῶς
ποιεῖ.
Ὁ Βασιλεύς. τοῦ Βασιλέ-
οσ κοινῶς. καὶ Βασιλῆοσ
ἰωνικῶς. καὶ Βασιλέωσ
ἀττικῶς. τῷ Βασιλεῖ. εἶ.
καὶ Βασιλῆι. τὸν Βασιλέ-
α καὶ Βασιλῆα. ὦ Βασι-
λεῦ καὶ Βασιλεύς. / τὼ
Βασιλέε καὶ Βασιλῆε.
τοῖν Βασιλέοιν καὶ Βα-
σιλήοιν. ὦ Βασιλέε καὶ
Βασιλῆε. / Οἱ Βασιλέες

pibus. & ſinapibus. hæc ſi-
napia. & ſinapia. o ſi-
napia & ſinapia.
Nota autem quod contra-
cto ſingulari geniti
uo quemadmodum in pri-
ma declinatione: contra-
hitur & genitiuus dualis &
pluralis. illo autem
non contracto/quemad-
modum in ſecunda
declinatione. neq; hi con-
trahuntur. Tertia declinatio.
Tertia declinatio contra-
ctorum eſt in
maſculinis ſolum in
ευσ. quorum genitiuus per
εοσ communiter & ηοσ io-
nice. & εωσ attice
facit.
Hic rex. huius re-
gis communiter. & regis
ionice. & regis
attice. huic regi.
& regi. hunc re-
gem & regem. o
rex. & rex. / hi. hos
reges. & reges.
horum regum. his re-
gibus. o reges. &
reges. / hi reges.

εἶσ καὶ βασιλῆες. τῶν βασιλέων καὶ βασιλήων. τοῖσ βασιλεῦσι. τοὺς βασιλέασ. εἶς. καὶ βασιλῆας. ὦ βασιλέες. εἶς. καὶ βασιλῆσ.

Τετάρτη κλίσισ.

Τετάρτη κλίσις τῶν σωηρημένων ἐστὶν ἐν τοῖς θηλυκοῖς μόνον εἶσ. ω. ἢ εἶσ. ωσ. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ. οσσ. οὖσα εἰς. ουσ. σωαιρεῖται.

Ἡ λητὼ. τῆσ λητόοσ. οὖσ. τῇ λητοῖ. οῖ. τὴν λητόα. ὦ. ὦ λητοῖ. / Τὰ λητὼ. ταῖν λητοῖν. ὦ λητὼ. / Αἱ λητοὶ. τῶν λητῶν. ταῖσ λητοῖσ. τὰσ λητοὺσ. ὦ λητοὶ.

Ἡ αἰδὼσ. τῆσ αἰδόοσ. οὖσ. τῇ αἰδοῖ. οῖ. τὴν αἰδόα. ὦ. ὦ αἰδοῖ. / Τὰ αἰδὼ. ταῖν αἰδοῖν. ὦ αἰδώ. / Αἱ αἰδοὶ. τῶν αἰδῶν. ταῖσ αἰδοῖσ. τὰσ αἰδοὺσ. ὦ αἰδοὶ.

Πέμπτη κλίσισ.

Πέμπτη κλίσις τῶν σωηρημένων ἐστὶν ἐν τοῖσ οὐδετέροισ μόνον εἶσ. ασ. ἢ εἶσ. ρασ. ὧν ἡ γενικὴ διὰ

& reges. horum regum & regum. his regibus. hos reges & reges. o reges. & reges.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio contractorum est in foemininis solum in. ω. uel in. ωσ. quorum genitiuus per. οσ. existens. in ουσ. contrahitur.

Hæc latona. huius latonæ. huic latonæ. hanc latonam. o latona. / hæ. onæ. has. onas. haβ. naβ. his. onis. o. næ. / hæ. latonæ. harum latonarum. his latonis. has latonas. o latonæ.

Hæc uerecundia. huius. cundiæ. huic. cundiæ. hanc. cundiam. o. cundia. / hæ. diæ. has. dias haβ. diaβ. his. diis o. cundiæ. / hæ uerecundiæ. harum. diaβ. his. uerecundiis. has. cundias. o. diæ.

Quinta declinatio.

Quinta declinatio contractorum est in neutris solum in ασ. uel in. ρασ. quorum genitiuus per

ατοσ. κοινῶσ. καὶ. αοσ. ἰωνι-
κῶς. καί. ωσ. ἀττικῶσ ποι-
εῖ.
Ψὸ κρέας. τοῦ κρέατοσ
κοινῶς. καὶ κρέαοσ ἰωνικῶσ.
καὶ κρέωσ ἀττικῶσ. τῷ
κρέατι. καὶ κρέαϊ. καὶ
κρέᾳ. τὸ κρέασ. ὦ κρέ
ασ. / Ψὼ κρέατε καὶ κρέαε.
καὶ κρέα. τοῖν κρεάτοιν
καὶ κρεάοιν καὶ κρεῷν.
ὦ κρέατε καὶ κρέαε.
καὶ κρέα. / Ψὰ κρέατα
καὶ κρέαα καὶ κρέα.
τῶν κρεάτων καὶ κρεάων
καὶ κρεῶν. τοῖσ κρέασι.
τὰ κρέατα καὶ κρέαα.
καὶ κρέα. ὦ κρέατα καὶ
κρέαα. καὶ κρέα. Ὁμοί-
ωσ καὶ τὸ κέρασ. τοῦ
κέρατος καὶ κέραοσ καὶ
κέρωσ. καὶ τὰ λοιπὰ.
Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς οοσ.
ὀνόματα συναιρεῖται ἐν
πάσαις πτώσεσιν.
λοιπος Ὁ νόος. οῦσ. τοῦ νόου. οῦ.
τῷ νόω. ῷ. τὸν νόον. οῦν. ὦ
νόε. οῦ. / Ψὼ νόω. ῶ. τοῖν
νόοιν. οῖν. ὦ νόω. ῶ. Οἱ νόοι.
οἱ. τῶν νόων. ῶν. τοῖς νό-
οις. οῖσ. τοὺσ νόουσ. οῦσ.

ατοσ. communiter. & αοσ. ioni
ce. & ωσ. attice fa
cit.
Hæc caro. huius carnis.
communiter. & carnis ioni-
ce. & carnis attice. huic
carni. & carni. &
carni. hanc carnem. o caro. /
Hæ has carnes & car-
nes. & carnes. harum car-
nium & carnium & car-
nium. o carnes & car-
nes. & carnes. / Hæ carnes.
& carnes. & carnes.
harum carnium & carnium
& carnium. his carnibus.
has carnes & carnes.
& carnes. o carnes &
carnes & carnes. Simi-
liter & hoc cornu. huius
cornu & cornu &
cornu. & reliqua.
Nota quod in οοσ
nomina contrahuntur in
omnibus casibus.
Hæc mens. huius mentis.
huic menti. hanc mentem. o
mens. / hæ has mentes. hæ mē
tium. his. tibus. o mentes. / hæ tes
harum mentium. his men-
tibus. has mentes.

ὦ μόοι . οἳ . Οὕτω καὶ πλόος.
καὶ ῥόος . καὶ χρόος . καὶ
ἁπλόος . καὶ διπλόος .
καὶ τριπλόος . ὧν καὶ τὰ
ἀμφότερα συναιροῦνται .
Τὸ ἁπλόον . οῦν . τοῦ ἁπλό-
ου . οῦ . τῷ ἁπλόῳ . ῷ .
τὸ ἁπλόον . οῦν . τὰ ἁπλόα
. ᾶ . τῶν ἁπλόων . ῶν .
τοῖς ἁπλόοις . οῖς . τὰ
ἁπλόα . ᾶ . ὦ ἁπλόα . ᾶ .
Ἡ ναῦς . τῆς νεός καὶ νη-
ός καὶ νεώς . τῇ νηΐ καὶ
νηΐ . τὴν ναῦν καὶ νῆν
καὶ νῆα . ὦ ναῦς καὶ νῆς .
Αἱ νῆες καὶ νῆες καὶ νέες .
τῶν νεῶν καὶ νηῶν καὶ
νεῶν . ταῖς ναυσὶ καὶ νη-
σὶ καὶ νήεσσι . τὰς νῆας
καὶ ναῦς καὶ νῆυς καὶ νέ-
ας . ὦ νῆες καὶ νῆες καὶ νέ-
ες .
Ἡ γραῦς τῆς γραός καὶ γρη-
ός . τῇ γραΐ καὶ γρηΐ . τὴν
γραῦν καὶ γρῆν . ὦ γραῦς
καὶ γρῆυς . Αἱ γρᾶες καὶ
γρῆες . τῶν γραῶν καὶ γρη-
ῶν . ταῖς γραυσὶ καὶ γρηυσὶ
καὶ γρήεσσι . τὰς γραῦς καὶ
γρῆυς . ὦ γρᾶες καὶ γρῆες .
Περὶ συναιρέσεων καὶ κρά-

o mentes . Sic & naugatio .
& fluxus . & color . &
ſimplex . & duplex
& triplex . quorum &
neutra contrahuntur .
Hoc ſimplex . huius ſim-
plicis . huic ſimplici .
hoc ſimplex . hæc ſim-
plicia . horum ſimplicium .
his ſimplicibus . hæc ſim-
plicia . o ſimplicia .
Hæc nauis . huius nauis & na-
uis & nauis . huic naui &
naui . hanc nauem & nauem
& nauem . o nauis & nauis .
hæ naues & naues & naues .
harum nauium & nauium &
nauium . his nauibus & naui-
bus & nauibus . has naues .
& naues & naues & na-
ues . o naues & naues & na-
ues .
Hæc anus . huius anus & a-
nus . huic anui & anui . hanc
anum & anum . o anus
& anus . / Hæ anus &
anus . harum anuum & a-
nuum . his anibus & anibus
& anibus . has anus &
anus . o anus & anus .
De ſynæreſibus . & craſi-

σεῶν .

εο/ου οε. ου ψὸ . ε . καὶ . ο . ἐισ τῶν . ου . δί-
φθογγον κιρνᾶται . οἷον δη-
μοσθένεσ . ουσ . ψὸ . ο . καὶ
ε . ἐισ . ου . κιρνᾶται . οἷον
βόεσ . βοῦσ . ψὸ . ε . καὶ . ι .
εἴ . εί ἐισ . ει . κιρνᾶται . οἷον δη-
μοσθένεϊ . ει . ψὸ . ε . καὶ . α .
η . εα . η εα . ει ἐν μὲν τῇ ἑνικῇ αἰτιατῖ-
κῇ ἐισ . η . κιρνᾶται . οἷον δη-
μοσθένεα . η . ἐν δὲ τῇ
πληθωτικῇ ἐισ . ει . δίφθο-
γγον . οἷον δημοσθένεασ . εισ .
η . εε . η ψὰ δύο . εε . ἐν μὲν τῇ ὀνο-
εε . ει μαστικῇ δυϊκῇ ἐισ η .
κιρνᾶται . οἷον δημοσθέ-
νεε . η . ἐν δὲ τῇ πληθωτικῇ
ἐισ . ει . οἷον δημοσθένεεσ .
. ε . οι . οι εισ . ψὸ . ε . καὶ . οι . ἐισ . οι .
κιρνᾶται . οἷον δημοσθε-
εω . ω μέσιν . οῖν . ψὸ ε καὶ . ω .
ἐισ . ω . κιρνᾶται οἷον δη-
μοσθενέων . ὧν . ψὸ . ε .
η . εα καὶ . α . ἐν τῇ ὀνομαστικῇ
καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητι-
κῇ τῶν συνημμένων ὀυ .
δετέρων ἐισ . η . κιρνᾶται
οἷον τὰ τείχεα . η . ψὰ δύ-
ι . ιι ο βραχέα . ιι . ἐισ ἓν μα-
κρὸν κιρνᾶται . οἷον ὄφιι .
ι . ιε . ι ψὸ . ι . καὶ . ε . ἐισ . ι μα-

bus .
. ε & . ο . in ου . di-
phthongum conuertũtur . ut δη
μοσθένεοσ ουσ . ο . &
ε . in . ου . conuertuntur : ut
βόεσ . βοῦσ . ε . &c . ι .
in ει . conuertũtur . ut
δημοσθένεϊ . ει . ε . &c . α .
in quidem singulari accusati-
uo in . η . conuertũtur . ut δη-
μοσθένεα . η . in autem
plurali in . ει . diphthon-
gum : ut δημοσθένεασ . εισ .
Duo . εε . in quidem nomi-
natiuo duali in . η .
conuertuntur . ut δημοσθέ-
νεε . η . in autem plurali
in . ει . ut δημοσθένεεσ .
εισ . ε . &c . οι . in οι .
conuertuntur . ut δημοσθε-
μέσιν . οῖν . ε . &c . ω .
in . ω . conuertuntur . ut δη-
μοσθενέων . ὧν . ε .
et . α . in nominatiuo
& accusatiuo & uocati-
uo contractorum neu-
trorum . in . η . conuertuntur .
ut τὰ τείχεα . η . Du-
o breuia . ιι . in unum lon-
gum conuertuntur : ut ὄφιι .
. ι . ι . & . ε . in . ι . lon-

κρὸν κιρνᾶται. ὁῖον ὄφϊεσ.
ι. ι. . ισ. Ψὸ. ι. καὶ. α. ἐισ. ι. μα-
κρὸν κιρνᾶται. ὁῖον ὄφιασ
ου. ου. . ισ. Ψὰ δύο. οο. ἐισ. ου. κιρ
νᾶται. ὁῖον λητόοσ. οῦσ. Ψό
οϊ. οῖ .ο. καὶ. ι. ἐισ. οι. συναιρεῖ-
ται. ὁῖον λητόϊ. οῖ. Ψὸ. ο.
οα. ω. καὶ. α. ἐισ. ω. κϊρνᾶται. ὁῖ-
αο. ω. ον λητόα. ῶ. Ψὸ. α. καὶ. ο.
ἐισ. ω. κιρνᾶται. ὁῖον κρέ-
αϊ. α. αοσ κρέωσ. Ψὸ. α. καὶ. ϊ. ἐισ
. α. μακρὸν κιρνᾶται. ὁῖον
αε. α. κρέαϊ. κρέᾳ. Ψὸ. α. καὶ. ε.
ἐισ. α. μακρὸν κιρνᾶται.
ὁῖον κρέαε. κρέα. Ψὸ. α.
αο. οι. ω καὶ. ο. τῆσ. οι. διφθόγγου
ἐισ. ῳ. κιρνᾶται. τὸ δὲ. ι.
προσγράφεται. ὁῖον κρεά-
οιν κρεῷν. Ψὸ. α. καὶ. ω.
αω. ω. ἐισ. ω. κιρνᾶται. ὁῖον κρεά-
υε. υ. ων κρεῶν. Ψὸ. υ. καὶ. ε.
ἐισ. υ. μακρὸν κιρνᾶται
υα. υ. ὁῖον βότρυεσ βότρυσ. ἔτϊ
τὸ. υ. καὶ. α. ὁῖον βότρυ-
ασ βότρυσ.

Περὶ ἀριθμητικῶν ὀνομά-
των.

Ψούτων ὁύτωσ εἰρημένων
εἰδέναι δεῖ ὅτϊ τὰ ἓν
σημαίνοντα ἀριθμητϊ-
κὰ ὀνόματα ἑνικῶσ μό-

gum conuertuntur: ut ὄφιεσ
. ισ. I. & . α. in. ι. lon-
gum conuertuntur: ut ὄφιασ
. ισ. Duo. οο. in. ου. cōuertū
tur: ut λητόοσ. ουσ.
O. & . ι. in. οι. contrahun-
tur. ut λητόϊ. οῖ. O.
& . α. in. ω. conuertuntur: ut
λητόα. ῶ. A. & . ο.
in. ω. conuertuntur. ut κρέ-
αοσ. κρέωσ. I. & . α. in
. α. longum conuertuntur: ut
κρέαϊ. κρέᾳ. A. & . ε.
in. α. longum conuertuntur.
ut κρέαε κρέα. A.
& . ο. οι. diphthongi
in. ῳ. conuertuntur. sed. ι.
ascribitur. ut κρεά-
οιν. κρεῷν. A. & . ω.
in. ω. conuertuntur. ut κρεά-
ων κρεῶν. V. & ε.
in. υ. longum conuertuntur.
ut βότρυεσ βότρυσ. Etiam
. υ. & . α. ut βότρυ-
ασ βότρυσ.

De numeralibus nomini-
bus.

His sic dictis
scire oportet quod unum
significantia numera-
lia nomina singulariter so-

νον κλίνονται. τὰ δὲ δύ-
ο δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω.
πληθυντικῶς. ὧδε.
Εἷς. ἑνὸς. ἑνὶ. ἕνα. Μία
μιᾶς. μιᾷ. μίαν. Ἕν. ἑνὸς.
ἑνὶ. ἕν. Δύο. δύ-
οιν. καὶ τὸ δύο οὐ μόνον
δυϊκῶς λέγεται ἀλλὰ
καὶ πληθυντικῶς. οὕτω.
Οἱ δύο. αἱ δύο. τὰ δύο.
τῶν δύο. τοῖς δυσὶ. τοὺς
δύο. τὰς δύο. τὰ δύο.
Τρεῖς. τριῶν. τρισὶ. τρεῖς.
Τρία. τριῶν. τρισὶ.
τρία. Τέσσαρες. τεσσά-
ρων. τέσσαρσι. τέσσαρας.
Τέσσαρα. τεσσάρων. τέσ-
σαρσι. τέσσαρα.
Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων
μέχρι καὶ ἑκατὸν πᾶς ἀ-
ριθμὸς ἄκλιτος τυγχά-
νει. ἀπὸ τῶν ἄρθρων δὲ
διακρίνομεν τὰ γένη καὶ
τὰς πτώσεις. οἷον. Οἱ πέν-
τε. τῶν πέντε. τοῖς πέν-
τε. τοὺς πέντε. Αἱ πέν-
τε. τῶν πέντε. ταῖς πέν-
τε. τὰς πέντε. Τὰ πέντε.
τῶν πέντε. τοῖς πέντε.
τὰ πέντε. Ὁμοίως καὶ
ἓξ καὶ ἑπτὰ καὶ ὀκτώ.

lum declinatur. Sed du-
o dualiter. Sed plura
pluraliter. sic
Vnus. unius. uni. unum. Vna
unius. uni. unam. Vnum. u-
nius. uni. unum. Duo. duo
rum. Et duo non solum
dualiter dicitur. sed
& pluraliter. sic
Hi duo. hæ duæ. hæc duo
horum duorum. his duobus. hos
duos. has duas. hæc duo.
Tres trium. tribus. tris.
Tria. trium. tribus.
tria. Quattuor. quat-
tuor. quattuor. quattuor.
quattuor. quattuor. quat-
tuor. quattuor.
Ab autem quattuor
usq; ad centum omnis nume-
rus indeclinabilis
est: ab articulis autem
discernimus genera &
casus. ut. Hi quin-
que. horum quinque. his quin-
que. hos quinque. Hæ quin-
que. harum quinque. his quin-
que. has quinque. Hæc quinque.
horum quinque. his quinque.
hæc quinque. Similiter &
sex & septem & octo.

καὶ ἐννέα. καὶ δέκα.
καὶ τὰ λοιπά. Ἀπὸ τῶν
διακοσίων δὲ κλίνεται
πᾶσ ἀριθμὸσ πληθωντι-
κὸσ τριγενῶσ οἷον. Οἱ δι-
ακόσιοι. τῶν διακοσίων.
τοῖσ διακοσίοισ. τοὺσ δι-
ακοσίουσ. Αἱ διακόσιαι.
τῶν διακοσίων. ταῖσ δι-
ακοσίαισ. τὰσ διακοσίασ.
Τὰ διακόσια. τῶν διακο-
σίων. τοῖσ διακοσίοισ. τὰ
διακόσια. Ὁμοίωσ καὶ
τετρακόσιοι. πεντακό-
σιοι. ἑξακόσιοι. ἑπτακόσι-
οι. ὀκτακόσιοι. ἐννεακό-
σιοι. χίλιοι. δισχίλιοι. τρι-
σχίλιοι. τετρακισχίλιοι.
πεντακισχίλιοι. καὶ τὰ
λοιπά.

Περὶ τῶν καταλήξεων
τῶν ἐπιθέτων.

Τῶν ἐπιθέτων. τὰ μὲν εἰσ
ασ. οἷον ὁ πᾶσ. Τὰ δὲ εἰσ
ησ. οἷον ὁ καὶ ἡ ἀληθήσ. Τὰ
δὲ εἰσ ων. οἷον ὁ καὶ ἡ τέ-
ρων. καὶ τὸ τέρεν. Τὰ δὲ
εἰσ. εισ. οἷον ὁ χαρίεισ. Τὰ
δὲ εἰσ. ισ. οἷον. ὁ καὶ ἡ
φιλόπατρισ. Τὰ δὲ εἰσ
οσ. οἷον ἀμδρεῖοσ. καὶ ἀτ-

& nouem. & decem
& reliqua. A
ducentis autem declinatur
omnis numerus plura-
lis triũ genetum. ut hi du-
centi. horum ducentorum.
his ducentis. hos du-
centos. Hæ ducentæ.
harum ducentarum. his du-
centis. has ducentas.
Hæc ducenta. horum ducen-
torum. his ducentis. hæc
ducenta. Similiter &
quadringenti. quingen-
ti. sexcenti. septingen-
ti. octingenti. nonĩgen-
ti. mille. duomilia. tri-
amilia. quattuormilia.
quinquemilia. &
reliqua.

De terminationibus
adiectiuorum.

Adiectiuorum aliqua quidem in
ασ. ut πᾶσ. Aliqua autem in
ησ. ut hic & hæc ἀληθήσ. Ali-
qua aũt in. ων. ut hic & hæc mol
lis. & hoc molle. Aliqua autem
in. ισ. ut ὁ χαρίισ. Aliqua
autem in ισ. ut hic & hæc
φιλόπατρισ. Aliqua autem
in. οσ. ut ἀμδρεῖοσ. & at-

τικῶς. ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος
καὶ τὸ φιλόσοφον. Ὁ καὶ
ἡ φιλόκαλος. καὶ τὸ φι-
λόκαλον. Δεῖ δὲ εἰδέναι
ὅτι τὰ εἰσ. ος καθαρὸν ἐ-
πίθετα ποιοῦσι θηλυκὸν
εἰς. α. οἷον ἀρδρεῖος ἀμ-
δρεῖα. Ἐπὶ δὲ μὴ εἰσ. ος.
καθαρὸν. εἰσ η. οἷον σοφὸσ.
σοφή. πλὴν τῶν ἐχόντων
ρ. οἷον φοβερὸσ φο-
βερά. Ἐπὶ δὲ εἰς ους.
οἷον ὁ καὶ ἡ πολύπους τοῦ
πολύποδος. καὶ τὸ πο-
λύπουν. τοῦ πολύπο-
δος. ἁπλοῦς δὲ ἁπλῆ
ἁπλοῦν οὕτως κλίνεται.
Ὁ ἁπλόος. οῦς. τοῦ ἁπλό-
ου. οῦ. τῷ ἁπλόῳ. ῷ
τὸν ἁπλόον. οῦν. καὶ τὰ
λοιπὰ ὡς εἴρηται. Ἡ
ἁπλῆ. τῆς ἁπλῆς. Τὸ ἁπλό
ον. οῦν. τοῦ ἁπλόου. οῦ.
ὁμοίως καὶ χρυσοῦς. χρυ
σῆ. χρυσοῦν. ἀργυροῦς.
ἀργυρᾶ. ἀργύρουν. χαλ-
κοῦς. χαλκῆ. χαλκοῦν.
μολιβδοῦς. μολιβδῆ.
μολιβδοῦν. ἅτινα ἰωνι-
κῶς χρύσεος. χρυσέα.
χρύσεον λέγονται. καὶ ἀρ-

tice hic & hæc philosophus.
& hoc philosophum. Hic &
hæc elegans. & hoc ele-
gans. Oportet autem scire
quod in. ος. purum adje-
ctiua faciunt foemininum
in. α. ut ἀρδρεῖος ἀμ-
δρεῖα. Sed non in. ος.
purum. in. η. ut σοφὸς
σοφή. præter habentia
ρ. ut φοβερὸς. φο-
βερά. Aliqua autem in eus.
ut hic & hæc multipes. huius
multipedis. & hos multi-
pes. huius multipe-
dis. Simplex autem. simplex
simplex sic declinatur.
Hic simplex. huius sim-
plicis. huic simplici.
hunc simplicem. &
reliqua sicut dictum est. Haec
simplex. huius simplicis. Hoc sim-
plex. huius simplicis.
Similiter & aureus. au-
rea. aureum. argenteus
argentea. argenteum. æreus. æ-
us. ærea. æreum.
plumbeus. plumbea
plumbeum: quæ ioni-
ce aureus. aurea.
aureum dicuntur. & ar-

γύρτος. ἀργυρέα. ἀργύρεον
γὰ δὲ εἰσ. υσ. οἷον ὁ ἡδύσ.
γὰ δὲ εἰσ. ωμ. οἷον ὁ καὶ ἡ
εὐδαίμων. καὶ τὸ εὔδαι-
μον. γὰ δὲ εἰσ. ωσ. οἷον ὁ
καὶ ἡ εὔγεως. καὶ τὸ εὔγε-
ων. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆσ
κλίσεως τῶν ὀνομάτων
ἱκανῶσ. νῦν δὲ περὶ τοῦ
ῥήματος λέγωμεν

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

ῆμα ἐστὶ μέροσ λό-
γου κλιτὸν μετὰ δ-
αφόρων χρόνων ἐνέρ-
γειαν ἢ πάθοσ ἢ οὐδέτε-
ρον τὶ σημαῖνον. Παρέπον-
ται δὲ αὐτῷ ὀκτώ. ἔγ-
κλισισ. γένοσ ἕξισ διάθε-
σισ εἶδοσ. σχῆμα. ἀριθ-
μόσ. πρόσωπον. χρόνοσ.
καὶ συζυγία.

ἔγκλισεισ.

ἔγκλίσεισ εἰσὶ πέντε. ὁρι-
στικὴ. οἷον τύπτω. προστα-
κτικὴ. οἷον τύπτε. εὐκτικὴ.
οἷον ὄφελε τύπτοιμι. ὑποτα-
κτικὴ. οἷον ἐὰν τύπτω. ἀπα-
ρέμφατοσ. οἷον τύπτειν.

γένη.

γένη εἰσὶ πέντε. ἐνεργητι-
κὸν. οἷον τύπτω. παθητι-

genteus. argentea. argenteum.
Aliqua autem in. υσ. ut ὁ ἡδύσ
Aliqua aũt in. ωμ. ut hic & hæc
εὐδαίμων. & hoc εὔδαι-
μον. Aliqua autem in. ωσ. ut hic
& hæc εὔγεως. & hoc εὔγε-
ων. Sed de quidem
declinatione nominum
satis. nunc autem de
uerbo dicamus.

DE VERBO.

Verbum est pars ora-
tionis declinabilis cum di-
uersis temporibus actio-
nem uel passionem uel neu-
trum quiddam significans. Acci-
dunt autem ei octo. mo-
dus. genus siue affe-
ctus. species. figura. nume-
rus. persona. tempus.
& coniugatio.

Modi.

Modi sunt quinque. indicati-
uus. ut τύπτω. imperati-
uus. ut τύπτε. optatiuus
ut ὄφελε τύπτοιμι. sub
iunctiuus. ut ἐὰν τύπτω. infi-
nitiuus. ut τύπτειν.

Genera.

Genera sunt quinque: acti-
uum. ut τύπτω. passi-

κόμ. οἷον τύπτομαι. οὐδέ
τερον. οἷον ὑγιαίνω. κοινόν
ἢ μέσον. οἷον βιάζομαι.
ἀποθετικόν. οἷον μάχομαι.

εἴδη.

εἴδη δὲ δύο. πρωτότυ
πον οἷον ἄρδω. παράγωγον
οἷον ἀρδεύω. σχήματα.
σχήματα δὲ τρία. ἁπλοῦν
οἷον φέρω. σύνθετον
οἷον ἐπιφέρω. παρα
σύνθετον. οἷον προσεπι
φέρω. ἀριθμοί.
ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς. ἑνικὸς
οἷον τύπτω. δυϊκὸς οἷον
τύπτετον. πληθυντικὸς
οἷον τύπτομεν.

πρόσωπα.

πρόσωπα δὲ τρία. πρῶ
τον οἷον τύπτω. δεύτερον
οἷον τύπτεις. τρίτον
οἷον τύπτει. χρόνοι.
χρόνοι ἕξ. ἐνεστῶς οἷον
τύπτω. παρατατικὸς οἷ
ον ἔτυπτον. παρακείμε
νος οἷον τέτυφα. ὑπερ
συντέλικος. οἷον ἐτέτύ
φειν. ἀόριστος οἷον ἔτυ
ψα. μέλλων οἷον τύψω.

συζυγίαι.

συζυγίαι δὲ δεκατρεῖς.

uum. ut τύπτομαι. neu
trum. ut ὑγιαίνω. commune
uel medium. ut βιάζομαι.
deponens. ut μάχομαι.

Species.

Species autem duæ. primi
tiua. ut ἄρδω. derivatiua
ut ἀρδεύω. Figuræ.
Figuræ autem tres. sim
plex. ut fero. composi
ta ut ἐπιφέρω. decompo
sita. ut προσεπι
φέρω. Numeri.
Numeri autem tres. singularis
ut τύπτω. dualis ut
τύπτετον. pluralis
ut τύπτομεν.

Personæ.

Personæ autem tres. pri
ma. ut τύπτω. secun
da. ut τύπτεις. tertia
ut τύπτει. Tempora.
Tempora sex. præsens ut
τύπτω preteritū imperfectū: ut
ἔτυπτον. præteritum perfe
ctum ut τέτυφα. præteritum
plusq̄ perfectum. ut ἐτετύ
φειν. Indefinitum. ut ἔτυ
ψα. futurum. ut τύψω.

Coniugationes.

Coniugationes autem tredecim.

ἐξ τῶν βαρυτόνων ῥημά-
των. τρεῖς τῶν περισσω-
μένων. καὶ τέσσαρες τῶν
εἰς μι. Πρώτη.

Πρώτη συζυγία ἐστὶ τῶν
βαρυτόνων ῥημάτων
τῶν ληγόντων εἰς. β. π.
φ. πτ. οἷον λείβω. τέρπω.
γράφω. τύπτω. ὧν ὁ
μέλλων εἰς. ψ. οἷον λεί-
ψω. τέρψω. γράψω. τύψω.
ὁ παρακείμενος εἰς. φ.
οἷον λέλειφα. τέτερφα.
γέγραφα. τέτυφα.

Δευτέρα.

Δευτέρα ἐστὶ τῶν ληγόν-
των εἰς. γ. κ. χ. κτ. οἷον
λέγω. πλέκω. τρέχω. τίκ-
τω. ὧν ὁ μέλλων εἰς. ξ.
οἷον λέξω. πλέξω. τρέξω.
τέξω. ὁ παρακείμενος
εἰς. χ. οἷον λέλεχα. πέ-
πλεχα. τέτρεχα. τέτεχα.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶ τῶν ληγόντων
εἰς. δ. θ. ἐμ. τ. κοινῶς καὶ
δύο. ττ. ἀττικῶς. οἷον ἁδ-
δω πλήθω ἀμύττω ὧν
ὁ μέλλων εἰς. σ. οἷον ἁδ-
σω. πλήσω. ἀμύσω. ὁ
παρακείμενος ᾕκα. πέ-

sex uarytonorum uerbo-
rum. tres circunfle-
xorum. & quatuor
in μι. Prima

Prima coniugatio est
uarytonorum uerborum
desinentium in. β. π.
φ. πτ. ut λείβω. τέρπω
γράφω. τύπτω. quorum
futurum in. ψ. ut λεί-
ψω. τέρψω. γράψω. τύψω.
præteritum perfectum in. φ.
ut λέλφφα. τέτερφα
γέγραφα. τέτυφα.

Secunda.

Secunda est desinen-
tium in γ. κ. χ. κτ. ut
λέγω. πλέκω. τρέχω. τί-
κτω. quorum futurum in. ξ.
ut λέξω. πλέξω. τρέξω.
τέξω. præteritum perfectum
in. χ. ut λέλεχα. πέ-
πλεχα. τέτρεχα. τέτεχα.

Tertia.

Tertia est desinentium
in. δ. θ. unũ. τ. cõmuniter &
duo. ττ. attice. ut ἁδ-
δω. πλήθω. ἀμύττω. quoꝝ
futurum in. σ. ut ἁδ-
σω. πλήσω. ἀμύσω.
præteritum perfectum ᾕκα. πέ

πληκα. ἤμυκα. Τετάρτη
Τεταρτη ἐστὶ τῶν ἐισ. ζ. καὶ
δύο. ασ. κοινῶσ. οἷον φράζ
ω. ὀρύασω. καὶ τὰ μὲν
ἐισ. ζω. ποτὲ μὲν τὸ. ξ. ἐν
τῷ μελλοντι ἔχουσιν. οἷ
ον. παίζω. παίξω. κραίζω.
κράξω. σφάζω. σφάξω. τί
ζω. τίξω. τρύζω τρύξω.
ὀιμώζω ὀιμώξω. τεμάζω.
τεμάξω. τηρίζω. τηρίξω.
ἀιάζω. ἀιάξω. ἀλαπά
ζω. ἀλαπάξω. ὀλολύζω
ὀλολύξω. ὧν ὁ παρακεί
μενοσ τὸ. χ. ἔχει. ποτὲ
δὲ τὸ. σ. ἐν τῷ μέλλοντι
ἔχουσιν. οἷον φράζω.
φράσω. κτίζω κτίσω.
ὧν ὁ παρακείμενοσ τὸ. κ.
ἔχει. τὰ δὲ εἰσ. ασω. ὧσ
πιοπλεῖστον ἐισ. ξω. τὸν
μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷ
ον ὀρύασω ὀρύξω. πλήασω
πλήξω. ὧν ὁ παρακείμε
νοσ τὸ. χ. ἔχει. οἷον ὤρυ
χα πέπληχα. ἐξαιρεῖ
ται ταῦτα εἰσ. σω. τὸν
μέλλοντα ποιοῦντα. οἷ
ον ἱμάασω ἱμάσω. ἰμάσ
σω ἰμάσω. πλάασω.
πλάσω. πάασω πάσω.

πληκα. ἤμυκα. Quarta
Quarta est in. ζ. &
duo. ασ. communiter. ut φρά
ζω. ὀρύασω. & quidem
in. ζω. interdum quidem. ξ. in
futuro habent.
ut παίζω. παίξω. κράζω.
κράξω. σφάζω. σφάξω. τί
ζω. τίξω. τρύζω. τρύξω.
ὀιμώζω ὀιμώξω. τεμάζω.
τεμάξω. τηρίζω. τηρίξω.
ἀιάζω. ἀιάξω. ἀλαπά
ζω. ἀλασάξω. ὀλολύζω.
ὀλολύξω. quorum præteritũ p
fectum. χ. habet. interdum
autem. σ. in futuro
habent. ut φράζω
φράσω. κτίζω. κτίσω.
quoꝝ præteritum perfectum. κ.
habet. Sed in ασω. ut pluri
mum in. ξω.
futurum faciunt.
ut ὀρύασω ὀρύξω. πλήασω
πλήξω. quorum præteritum p
fectum. χ. habet. ut ὤρυ
χα. πέπληχα. excipiun
tur hæc in σω.
futurum facientia:
ut ἱμάασω. ἱμάσω. ἰμάσ
σω. ἰμάσω. πλάασω.
πλάσω. πάασω. πάσω

λεύσσω. λεύσσω. ἐρέσσω ἐ-
ρέσω. ὧν ὁ παρακείμενος
τὸ. κ. ἔχει. Πέμπτη.
Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων
ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἷον
ὁμ ψάλλω. μέμω. κρίνω. σπείρ-
ρω. ὧν ὁ μέλλων διὰ τοῦ
αὐτοῦ ἀμεταβόλου περι-
σπώμενος ἐστὶ τὴν παρα λή-
γουσαν βραχεῖαν ἔχων. οἷον
ψαλῶ. μενῶ. κρινῶ σπερῶ.
ὁ παρακείμενος. εἰσ. κ. οἷον
ἔψαλκα. μεμένηκα. κέκρι-
κα. ἔσπαρκα. Ἕκτη.
Ἕκτη ἐστὶ τῶν εἰσ. ω. καθα-
ρὸν. οἷον ἀκούω. ὧν ὁ μέλ-
λων εἰσ. σ. οἷον ἀκούσω.
ὁ παρακείμενος εἰσ. κ. οἷ-
ον ἤκουκα. κοινῶσ. καὶ Ἀ-
κήκοα Ἀττικῶσ.
Τούτων οὕτωσ ἐχόντων
εἰδέναι δεῖ ὅτι πᾶν ῥῆμα
ἢ εἰσ. ω. βαρύτονον λήγει.
οἷον τύπτω ἢ εἰσ. ω. περι-
σπώμενον οἷον ποιῶ. ἢ εἰσ
μι. οἷον τίθημι. περὶ ὧν
λεκτέον καὶ πρῶτον περὶ
τῆσ κλίσεωσ τῶν βαρυτό-
νων.

ΡΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΝ
ΕΡΓΗΤΙΚΟΝ ΣΥΖΥ.

λεύσσω λεύσσω. ἐρέσσω. ἐ-
ρέσω. quoꝝ præteritū pfectū
. κ. habet. Quinta.
Quinta est quattuor
immutabilium. λ. μ. ν. ρ.
ut ψάλλω μέμω. κρίνω. σπείρ-
ρω. quorum futurum per
eandem immutabilem circun-
flexum est penulti-
mam breuem habens. ut
ψαλῶ. μενῶ. κρινῶ. σπερῶ.
præteritum perfectum in. κ. ut
ἔψαλκα. μεμένηκα. κέκρι-
κα. ἔσπαρκα. Sexta.
Sexta est in. ω. pu-
rum. ut ἀκούω. quorum fu-
turum in σ. ut ἀκούσω.
præteritum perfectum in. κ.
ut ἤκουκα. communiter. & Ἀ-
κήκοα. attice.
His sic habentibus
scire oportet quod omnē uerbum
uel in. ω. uarytonum desinit
ut τύπτω. uel in. ω. circun-
flexum. ut ποιῶ. uel in
μι. ut τίθημι. de quibus
dicendum. & primum de
declinatione uaryto-
norum.

VERBVM INDICATI-
VVM ACTIVVM CONIV-

ΓΙΑΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΡΥΤΟΝΩΝ.

Ἐνεστῶσ.

ὑπτω. τύπτεισ. τύπτει / τύπτετον. τύπτετον / τύπτομεν. τύπτετε. τύπτουσι. Παρατατικὸσ.

ἔτυπτον. ἔτυπτεσ. ἔτυπτε. / ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην. / ἐτύπτομεν. ἐτύπτετε. ἔτυπτον. Παρακείμενοσ.

τέτυφα. τέτυφασ. τέτυφε. / τετύφατον. τετύφατον. / τετύφαμεν. τετύφατε. τετύφασι.

Καὶ μέσοσ διὰ. π.

τέτυπα. τέτυπασ. τέτυπε. / τετύπατον. τετύπατον. / τετύπαμεν. τετύπατε. τετύπασι.

Ὑπερσυντέλικοσ.

ἐτετύφειν. ἐτετύφεισ. ἐτετύφει. / ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην. / ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτετύφεισαν

Καὶ μέσοσ διὰ. π.

ἐτετύπειν. ἐτετύπεισ. ἐτετύπει. / ἐτετύπειτον. ἐτετυπείτην. / ἐτετύπειμεν. ἐτετύπειτε. ἐτετύ-

GATIONIS PRIMAE VARYTONORVM.

Præsens.

Verbero. uerberas. uerberat. / uerberatis duo. uerberant duo / uerberamus. uerberatis. uerberant. Præteritum imperfectū. Verberabā. uerberabas. rabat / uerberabatis duo. berabāt duo / uerberabamus. batis. uerberabant. Præteritum perfectum. Verberaui. uerberauisti. uerberauit. / uerberauistis duo. uerberauerīt duo. / uerberauimus. uerberauistis. uerberauerunt.

Et medium per. π.

Verberaui. uerberauisti. berauit. / uerberauistis duo. runt duo. / uerberauimus. uerberauistis. uerberauerunt.

Præteritū plusq̄. perfectum Verberaueram. uerberaueras. uerberauerat / uerberaueratis duo uerberauerant duo / uerberauera mus. uerberaueratis. uerberauerant.

Et medium per. π.

Verberaueram. uerberaueras. uerberauerat / beraueratis duo. uerberauerant duo. / uerberauera mus. uerberaueratis. uerberaue-

πεισαμ. Ἀόριστος πρῶτος.
ἔτυψα. ἔτυψας. ἔτυψε. / ἐ-
τύψατον. ἐτυψάτην. /
ἐτύψαμεν. ἐτύψατε. ἔτυ-
ψαν. Ἀόριστος. β.
ἔτυπον. ἔτυπες. ἔτυπε. /
ἐτύπετον. ἐτυπέτην. /
ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυ-
πον. Μέλλων πρῶτος.
τύψω. τύψεις. τύψει. / τύ-
ψετον. τύψετον. /
τύψομεν. τύψετε. τύψου-
σι. Μέλλων. β.
τυπῶ. τυπεῖς. τυπεῖ. /
τυπεῖτον. τυπεῖτον. /
τυποῦμεν. τυπεῖτε. τυ-
ποῦσι.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστῶς.

τύπτε. τυπέτω. / τύπτε-
τον. τυπέτων. / τύπτετε.
τυπέτωσαν.

Παρακείμενος.

τέτυφε. τετυφέτω. / τε-
τύφετον. τετυφέτων. /
τετύφετε. τετυφέτω-
σαν. Καὶ μέσος διὰ. π.
τέτυπε. τετυπέτω. / τε-
τύπετον. τετυπέτων.
τετύπετε. τετυπέτωσαν.

Ἀόριστος πρῶτος.

uerant. Aoristus primus.
Verberaui. uerberauisti. berauit.
/ uerberauistis duo. uerũt duo.
/ uerberauimus. uistis. uerbera-
uerunt. Aoristus secundus.
Verberaui. uisti. uerberauit. /
uerberastis duo. berarũt duo /
uerberauimus. rauistis. uerbera-
uerunt. Futurum primum.
Verberabo. berabis. uerberabit.
/ uerberabitis duo. berabũt duo.
/ uerberabimus. rabitis. uerbe-
rabunt. Futurum secundum.
Verberabo. uerberabis. berabit.
/ uerberabitis duo. rabunt duo. /
uerberabimus. rabitis. uerbera-
bunt.

Imperatiua actiua.

Præsens.

Verbera. uerberet. / uerbere-
tis duo. uerberent duo. / berate
uerberent.

Præteritum perfectum.

Verberato tu. beret ille / uerbe
ratote duo. uerberanto duo. /
uerberatote. uerberan-
to. Et medium per. π.
Verberato tu. rato ille. / uerbe-
ratote duo. uerberanto duo.
uerberatote. uerberanto.

Aoristus primus.

τύψον. τυψάτω. τύψατον. τυψάτων. τύψατε. τυψάτωσαν. Ἀόριστος. β.

τύπε. τυπέτω. / τύπετον. τυπέτων. / τύπετε. τυπέτωσαν. Ἐυκτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστῶσ.

τύπτοιμι. τύποισ. τύποι. τύποιτον. τύποίτων. τύποιμεν. τυποιτόν. τύποιτεν. Παρακείμενοσ.

τετύφοιμι. τετύφοισ. τετύφοι. / τετύφοιτον. τετυφοίτων. / τετύφοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν.

Καὶ μέσοσ διὰ. π.

τετύποιμι. τετύποισ. τετύποι. / τετύποιτον. τετυποίτων. / τετύποιμεν. τετύποιτε. τετύποιεν. Ἀόριστοσ. α.

τύψαιμι. τύψαισ. τύψαι. / τύψαιτον. τυψαίτων. τύψαιμεν τύψαιτε. τύψαιεν

Ἀιολικόσ.

τύψειαν. τύψειασ. τύψειε. τυψειάτον. τυψειάτων. τύψειάμεν. τυψειάτε. τύψειαν. Ἀόριστος. β.

τύποιμι. τύποισ. τύποι. τύποιτον. τυποίτων. τύποιμεν. τύποιτε. τύποιεν.

Verberato tu. rato ille. / uerbera tote duo. ranto duo. atote. uerberanto. Aoristus secundus. Verberato tu. rato ille. atote. duo. beranto duo. ratote. uerberanto. Optatiua actiua.

Præsens.

Verberarem. uerberares. aret. uerberaretis duo. berarent duo. uerberaremus. beraretis. uerberarent. Præteritũ perfectum. Verberauissem. berauisses. isset. uerberauissetis duo. uerberauissent duo. rauissemus uerberauissetis. uerberauissent.

Et medium per. π.

Verberauissem. uerberauisses. isset. uerberauissetis duo. rauissent duo. uerberauissemus. tis. uerber uissent. Aoristus primus Verberauissem. berauisses. isset. berauissetis duo. auissent duo. uerberauissemus. issetis. issent.

Aeolicus.

Verberauissem. rauisses. auisset rauissetis duo. rauissent duo. rauissemus. issetis. uerberauissent. Aoristus secundus. Verberauissem. isses. rauisset. uerberauissetis duo. issent duo. uerberauissemus. setis. issent.

Μέλλων πρῶτος.

Τύψοιμι. τύψοις. τύψοι.

Μέλλων. β.

Τυποῖμι. τυποῖς. τύποι.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ.

Ἐνεστῶς.

Ἐὰν τύπτω. τύπτῃς. τύπτῃ. / ἐὰν τύπτητον. τύπτητον. / ἐὰν τύπτωμεν. τύπτητε. τύπτωσι. Παρακείμενος. Ἐὰν τετύφω. τετύφῃς. τετύφῃ. / ἐὰν τετύφητον. τετύφητον. / ἐὰν τετύφωμεν. τετύφητε. τετύφωσι.

Καὶ μέσος διὰ. π.

Ἐὰν τετύπω. τετύπῃς. τετύπῃ. / ἐὰν τετύπητον. τετύπητον. \ ἐὰν τετύπωμεν. τετύπητε. τετύπωσι.

Ἀόριστος πρῶτος.

Ἐὰν τύψω. τύψῃς. τύψῃ.

Ἀόριστος. β.

Ἐὰν τύπω. τύπῃς. τύπῃ.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ ἐνεστῶς. Τύπτειν. Παρακείμενος. Τετυφέναι. καὶ μέσος διὰ. π. Τετυπέναι. Ἀόριστος. α. Τύψαι. Ἀόριστος. β. Τυπεῖν. Μέλλων. α. Τύψειν. Μέλλων. β. Τυπεῖν.

Futurum primum.

Verberem. uerberes. uerberet.

Futurum secundum.

Verberem. beres. beret.

Subiunctiua actiua.

Præsens.

Si uerberem. beres. beret. / si beretis duo. si berent duo. / si uerberemus. retis. uerberent. Præteritum perfectum. Si uerberauero. raueris. uerberauerit. / si uimus duo. beraueri nt duo. / si rimus. uerberaueritis. uerberauerint.

Et medium per. π.

Si uerberauero. beraueris. uerberauerit. / si ueritis duo. beraueri nt duo. / rauerimus. uerberaueritis. uerberauerint.

Aoristus primus.

Si uerberauero. ueris. uerit. /

Aoristus secundus.

Si uerberauero. ueris. uerit.

Infinitiua actiua

præsens. Verberare. præteritũ perfectum. Verberauisse. Et medium per. π. Verberauisse. Aoristus primus. Verberare. Aoristus secundus. berare. Futurum primũ. uerberaturũ ire. Futurum secundum. uerberaturũ ire.

Σημείωσαι ὅτι τοῦ πληθωτικοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἐνεργητικῶν καὶ οὐδετέρων ῥημάτων εἰσ. μεν. λήγοντος ἀπολείπει τὸ δυϊκὸν πρῶτον πρόσωπον. ἔτι τοῦ πληθωτικοῦ τρίτου προσώπου λήγοντος εἰσ. ι. ἢ εἰσ. αι. τὰ δυϊκὰ δεύτερα καὶ τρίτα ὅμοια εἰσί. ὅτε δὲ ἄλλως ἔχει. ἀνόμοια εἰσίν. ἔτι μέλλοντες ἐν τοῖς προστακτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς οὐκ εἰσίν. οἱ ἀόριστοι δὲ τὴν τῶν μελλόντων σημασίαν ἔχουσιν. Περὶ μετοχῆς. Μετοχή ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος καὶ ῥήματος μετέχον. Παρέπονται δὲ αὐτῷ ὀκτώ. Γένος. εἶδος σχῆμα. ἀριθμός. πτῶσις. χρόνος. καὶ συζυγία. Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ. ἑνεστῶς. Ὁ τύπτων. τοῦ τύπτοντος. Ἡ τύπτουσα. τῆς τυπτούσης. Τὸ τύπτον. τοῦ τύπτοντος. Παρακείμενος. Ὁ τετυφώς. τοῦ τετυφότος. Ἡ τετυφυῖα. τῆς

Nota quod plurali prima persona actiuorum & neutrorum uerborum in. μεν. desinente deficit dualis prima persona. Insuper plurali tertia persona desinente in. ι. uel in. αι. duales secunde & tertiæ similes sunt. quando autem aliter habent dissimiles sunt. Insuper futura in imperatiuis & subiunctiuis non sunt: aoristi autem futurorum significationem habent. De participio. Participium est pars orationis declinabilis proprietatis nominis & uerbi particeps. Accidunt autem ei octo. genus. species. figura. numerus. casus. tempus. & coniugatio. Participia actiua. præsens. Hic uerberans. huius uerberantis. Hæc uerberans. huius uerrantis. Hoc uerberans. huius uerberantis. Præteritum perfectum. Qui uerberauit Quæ uerberauit.

τετυφύιασ. Τὸ τετυφὸσ
τοῦ τετυφότοσ.

Καὶ μέσοσ διὰ. π.

Ὁ τετυπωσ. τοῦ τετυπότοσ. Ἡ τετυπυῖα. τῆσ τετυπυίασ. Τὸ τετυπὸσ. τοῦ τετυπότοσ.

Ἀόριστοσ πρῶτοσ.

Ὁ τύψασ. τοῦ τύψαντοσ. Ἡ τύψασα. τῆσ τυψάσησ. Τὸ τύψαν. τοῦ τύψαντοσ.

Ἀόριστοσ. β.

Ὁ τυπὼν. τοῦ τυπόντοσ. Ἡ τυποῦσα. τῆσ τυποῦσησ. Τὸ τυπὸν. τοῦ τυπέντοσ. Μέλλων. α. Ὁ τύψων τοῦ τύψοντοσ. Ἡ τύψουσα. τῆσ τυψούσησ. Τὸ τύψον τοῦ τύψοντοσ. Μέλλων. β. Ὁ τυπὼν. τοῦ τυποῦντοσ. Ἡ τυποῦσα. τῆσ τυποῦσησ. Τὸ τυποῦν. τοῦ τυποῦντοσ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι αἱ μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ καὶ οὐδέτεραι ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει κατὰ τὴν πέμπτην ἁπλῆν κλίσιν κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν. Ὁριστικὰ παθητικά. ἐνε-

Et medium per. π.

Qui uerberauit.
Quæ uerberauit.
Quod uerberauit.

Aoristus primus.

Qui uerberauit.
Quæ uerberauit.
Quod uerberauit.

Aoristus secundus.

Qui uerberauit.
Quæ uerberauit.
Quod uerberauit.
Futuræ primū. Hic uerberaturus huius beraturi. Hæc uerberatura. huius uerberaturæ. Hoc uerberaturum. huius uerberaturi
Futuræ secundū. Hic. turus. huius uerberaturi. Hæc uerberatura. huius uerberaturæ. Hoc uerberaturum. huius uerberaturi.
Oportet autem scire quod participia actiua. & neutra in masculino & neutro genere secundum quintam simplicem declinantur declinationem. Sed foeminina secundum secundam.
Indicatiua passiua. Præ-

σῶσ.

τύπτομαι. τύπτη. τύπτεται. / τυπτόμεθον. τύπτεσθον. τύπτεσθον. / τυπτόμεθα. τύπτεσθε. τύπτονται. Παρατατικόσ. ἐτυπτόμην. ἐτύπτου. ἐτύπτετο. / ἐτυπτόμεθον. ἐτύπτεσθον. ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε. ἐτύπτοντο. Παρακείμενοσ. τέτυμμαι. τέτυψαι. τέτυπται. / τετύμμεθον. τέτυφθον. τέτυφθον. / τετύμμεθα. τέτυφθε. τετυμμένοι εἰσί. καὶ ἰωνικῶσ τετύφαται.

Μετόλιγον μέλλοντ. τετύψομαι. τετύψη. τετύψεται. Ὑπερσωτέλικοσ. ἐτετύμμην. ἐτέτυψο. ἐτέτυπτο. / ἐτετύμμεθον. ἐτέτυφθον. ἐτετύφθην. / ἐτετύμμεθα. ἐτέτυφθε. τετυμμένοι ἦσαν. καὶ ἰωνικῶσ ἐτετύφατο.

Σημείωσαι δὲ ὅτι τοῦ ἑνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσωτε-

sens.

Verberor. uerberaris. uerberatur / uerberamur duo. uerberamini duo. uerberantur duo. / uerberamur. uerberamini. uerberantur. Præteritum īperfectū Verberabar. uerberabaris uerberabatur. / uerberabamur duo. uerberabamini duo. bantur duo. / uerberabamur. uerberabamini. uerberabātur. Præteritū perfectum Vapulaui. uapulauisti. uapulauit. / uapulauimus duo. uapulauistis duo. uapulauerunt duo. / uapulauimus. uapulauistis. uerberati estis. & ionice uapulauistis.

Post paulo futurum. Verberabor. raberis. uerberabitur. Præteritum plusq̄ perfectum. Vapulaueram. uapulaueras. pulauerat. / uapulaueramꝰ duo. laueratis duo. uapulaueratꝰ duo. / pulaueramus. uapulaueratis. uerberati erant. & ionice uapulauerant.

Nota autem quod singulari tertia persona passiui præteriti perfecti & plusq̄ perfe-

λίκου πρὸ τοῦ. τ. σύμ/
φωνον ἔχοντος διὰ τὴν
ἀσωταξίαν οὐ γίνεται
τρίτον πρόσωπον πλη/
θυντικόν. ἡ χρῆσις δὲ
αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ
μετοχῆς καὶ ὑπαρκτι/
κοῦ ῥήματος. Ἀόριστος. α.
ἐτύφθω. ἐτύφθης. ἐτύ
φθη. / ἐτύφθητον. ἐτυ
φθήτω. / ἐτύφθημεν. ἐ
τύφθητε. ἐτύφθησαν.

Ἀόριστος. β.
ἐτύπην. ἐτύπης. ἐτύ
πη. / ἐτύπητον. ἐτυπή
την. / ἐτύπημεν. ἐτύπη
τε. ἐτύπησαν. Μέλλων.
α. τυφθήσομαι. τυφθή/
σῃ. Μέλλων δεύτερος.
τυπήσομαι. τυπήσῃ. τυ/
πήσεται.

Μέσος ἀόριστος. α.
ἐτυψάμην. ἐτύψω. ἐτύ/
ψατο. / ἐτυψάμεθον. ἐ/
τύψασθον. ἐτυψάσθην. /
ἐτυψάμεθα. ἐτύψασθε.
ἐτύψαντο.

Μέσος ἀόριστος. β.
ἐτυπόμην. ἐτύπου. ἐ/
τύπετο. / ἐτυπόμεθον.
ἐτύπεσθον. ἐτυπέσθην.

cti ante .t. consonan/
tem habente propter
in oncinnitatem non fit
tertia persona plura/
lis: usus autem
eam supplet per
participium & substan/
tiuum uerbum. Aoristus primus.
Vapulaui. uapulauisti. uapulauit.
/ uapulauistis duo. / uapulaue/
runt duo. / uapulauimus. uapula/
uistis. uapulauerunt.

Aoristus secundus.
Vapulaui. uapulauisti. uapu/
lauit. / uapulauistis duo. uapulaue
runt duo. / uapulauimus. uapula
uistis. uapulauerunt. Futurum.
primum. Verberabor. uerbera/
beris. Futurum secundum.
Verberabor. uerberaberis. uerbe
rabitur.

Medius aoristus primus.
Verberaui. uerberauisti. uerbe/
rauit. / uerberauimus duo. uer/
berauistis duo. uerberauerũt duo
uerberauimus. uerberauistis.
uerberauerunt.

Medius aoristus secundus.
Verberaui. uerberauisti. uerbe/
rauit. / uerberauimus duo
uerberauistis duo. uerunt duo.

/ ἐτυπόμεθα. ἐτύπεσθε. ἐτύποντο. Μέσος μέλλων. α. τύψομαι. τύψῃ. τύψεται. Μέσος μέλλων. β. τυποῦμαι. τυπῇ. τυπεῖται. Προστακτικὰ. παθητικὰ. ἐνεστῶς. τύπτου. τυπέσθω. / τύπτεσθον. τυπέσθων. / τύπτεσθε. τυπέσθωσαν.

Παρακείμενος.

τέτυφα. τετύφθω. / τέτυφθον. τετύφθων. / τέτυφθε. τετύφθωσαν.

Ἀόριστος. α.

τύφθητι. τυφθήτω. / τύφθητον. τυφθήτων. / τύφθητε. τυφθήτωσαν.

Καὶ δεύτερος διὰ. π.

τύπητι. τυπήτω. / τύπητον. τυπήτων. / τύπητε. τυπήτωσαν.

Μέσος ἀόριστος. α.

τύψαι. τυψάσθω. / τύψασθον. τυψάσθων. τύψασθε. τυψάσθωσαν.

Μέσος ἀόριστος. β.

τυποῦ. τυπέσθω. τύπτεσθον. τυπέσθων. τύπτεσθε. τυπέσθωσαν. Εὐκτικὰ παθητικὰ. ἐνεστῶς.

uerberauimus. uerberauistis. uerberauerunt. Medium futurꝫ primũ. Verberabo. berabis. uerberabit. Mediũ futurꝫ secundũ. Verberabo. uerberabis. uerberabit. Imperatiua. passiua. Præsens. Verberare. uerberetur. beremini duo. rentur duo. uerberemini. uerberentur.

Præteritum perfectum. Verberatortu. rator ille. uerberaminor duo. rantor duo. uerberaminor. uerberantor.

Aoristus primus. Verberator tu. uerberator ille. / uerberaminor duo berantor duo. uerberaminor. uerberantor.

Et secundus per. π. Verberator tu. ator ille. / uerberaminor duo. rantor duo. / uerberaminor. uerberantor.

Medius aoristus primus. Verbera. uerberet. / uerberate duo. uerberent duo. / uerberate. uerberent.

Medius aoristus secundus. Verbera. uerberet. / uerberate duo. uerberent duo / uerberate. uerberent. Optatiua passiua. præsens.

τυποίμω. τύποιο. τύποι/το. / τυποίμεθον. τύποι/οθον. τυποίοθω. / τύ/ποίμεθα. τύποιοθε. τύ/ποιντο. Παρακείμενος. τετυμμένος ἦμ. ἦς. ἦ. / τετυμμένω ἦτον. ἦτω. τετυμμένοι ἦμεν. ἦτε. ἦσαν.

Μετὸλίγον μέλλων. τετυψοίμω. τετύψοιο. τετύψοιτο. Ἀόριστος. α. τυφθείην. τυφθείης. τυφθείη. / τυφθείητον. τυφθειήτω. / τυφθείημεν. τυφθείητε. τυφθείησαν.

Καὶ δεύτερος διὰ. π. τυπείην. τυπείης τυπείη. / τυπείητον. τυπειήτω. / τυπείημεν. τυπείητε. τυπείησαν.

Μέλλων. α. τυφθησοίμω. τυφθήσοιο τυφθήσοιτο. Μέλλων. β. τυπησοίμω. τυπήσοιο. τυπήσοιτο.

Μέσος ἀόριστος. α. τυψαίμω. τύψαιο. τύ/ψαιτο. / τυψαίμεθον. τύ/ψαιθον. τυψαίσθω. /

Verberarer. reris. uerberare/tur. / beraremur duo. raremi/ni duo. berarentur duo. / berare/mur. beraremini. beraren/tur. Præteritum perfectum. Verberatus essem. esses. esset. / uerberati essetis duo essent duo. / uerberati esse/mus. essetis. essent.

Post paulo futurum. Verberer. uerbereris. uerberetur. Aoristus primus. Verberer. uerbereris. uerbe/retur. / uerberemini duo. uerberē tur duo. / uerberemur. uerberemini. uerberentur.

Et medius per. π. Verberer. reris. uerbere/tur. / remini duo. uerbe/rentur duo. / remur. uer/beremini. uerberentur.

Futurum primum. Verberer. uerbere/ris. retur. Futurum secundum. Verberer. uerbereris. uerberetur.

Medius aoristus primus. Vapulauissem. lauisses. uapula/uisset. / uapulauissemus duo. ua/pulauissetis duo. lauissent duo.

τύψαίμεθα. τύψαισθε.
τύψαιντο. Μέσος ἀόρι-
στος. β. Ὑποίμλω. τύποι-
ο. τύποιτο. Μέσος μελ-
λων. α. Ὑψοίμλω. τύ-
ψοιο. μέσος μέλλων. β.
Ὑποίμλω. τυποῖο. τύ-
ποῖτο. Ὑποτακτικὰ
παθητικά. Ἐνεστῶς.
ἐὰν τύπτωμαι. τύπτῃ.
τύπτηται. / ἐὰν τυπτώ-
μεθον. τύπτησθον. τύπτη-
σθον. ἐὰν τυπτώμε-
θα. τύπτησθε. τύπτω-
ται. Παρακείμενος.
Ὑετυμμένος ἐὰν ὦ. ἦς. ἦ.
τετυμμένω ἐὰν ἦτον.
ἦτον. τετυμμένοι ἐὰν
ὦμεν. ἦτε. ὦσι.

Ἀόριστος. α.

ἐὰν τυφθῶ. τυφθῆς. τυφθῇ
τυφθῆτον. τυφθῆτον / ἐὰν
τυφθῶμεν. τυφθῆτε. τυ-
φθῶσι.

Καὶ δεύτερος διὰ. π.

ἐὰν τυπῶ. τυπῆς. τυ-
πῇ. ἐὰν τυπῆτον. τυ-
πῆτον.
ἐὰν τυπῶμεν. τυπῆτε.
τυπῶσι. μέσος ἀόρι-
στος πρῶτος.

uapulauiſſemus. uapulauiſſetis.
uapulauiſſent. Medius aori-
ſtus ſecundus. Vapulauiſſem. ua-
pulauiſſes. iſſet. Medium futu-
rum primum. Verberem. uerbe-
res. Medium futurum ſecundū.
Verberem. uerberes. uerbe-
ret. Subiunctiua
paſſiua. præſens.
Si uerberer. uerbereris. /
uerberetur. / ſi uerbere-
mur duo. uerberemini duo. uer-
berentur duo. / ſi uerbere-
mur. uerberemini. uerberen-
tur. Præteritum perfectum
Verberatus ſi fuero. fueris. rit.
uerberati duo ſi fueritis.
fuerint. / rati ſi fuerimus.
fueritis. fuerint.

Aoriſtus primus.

Si uapulauero. ueris. uerit. /
ueritis duo. uerint duo. / ſi
uapulauerimus. uapulaueritis.
uapulauerint.
Et ſecundus per. π.
Si uapulauero. ueris. uerit.
/ ſi uapulaueritis duo. uapulau-
rint duo.
ſi uapulauerimus. uapulaueritis.
uapulauerint. Medius aori
ſtus primus.

ἐὰμ τύψωμαι. τύψη. τυ-
ψηται. Μέσοσ ἀόριστοσ. β.
ἐὰμ τύπτωμαι. τύπτη.
τύπτηται. Ἀπαρέμφα-
τα παθητικά. Ἐνεστῶσ.
Τύπτεσθαι. παρακείμε-
νοσ. Τετύφθαι. Μετόλι-
γομέλλων. Τετύψεσθαι.
Ἀόριστοσ. α. Τυφθῆ-
ναι. Ἀόριστοσ. β. Τυπῆ-
ναι. Μέλλων. α. Τυφθήσε-
σθαι. Μέλλων. β. Τυπήσε-
σθαι. Μέσοσ ἀόριστοσ. α.
Τύψασθαι. Μέσοσ ἀόρι-
στοσ. β. Τυπέσθαι. Μέσοσ
μέλλων. α. Τύψεσθαι.
Μέσοσ μέλλων. β. Τυπεῖ-
σθαι. μετοχαὶ παθη-
τικαὶ. Ἐνεστῶσ.
Ὁ τυπόμενοσ. τοῦ τυπο-
μένου. Ἡ τυπομένη.
τῆσ τυπομένησ. Τὸ τυ-
πόμενον. τοῦ τυπομέ-
νου. Παρακείμενοσ.
Ὁ τετυμμένοσ. Ἡ τετυμ-
μένη. Τὸ τετυμμένον.
Μετόλιγον μέλλων.
Ὁ τετυψόμενοσ. Ἡ τετυ-
ψομένη. Τὸ τετυψόμε-
νον. Ἀόριστοσ πρῶτοσ.
Ὁ τυφθεὶσ. τοῦ τυφθέν-

Si uerberauero. beraueris. uerbe-
rauerit. Medius aoristus secũdus.
Si uerberauero ueberaueris.
uerberauerit. Infinitiua passiua. Præsens
Verberari. præteri
tum perfectũ. Vapulauisse. post-
paulo futurum. Vapula-
tum ire. Aoristus primus. uer-
berari. Aoristus secundus. uerbe-
rari. Futurum primũ. Verberatũ
iri. Futurum secundum. Verbera
tum iri. Medius aoristus primus.
Verberare. Medius aori-
stus secundus uerberare. Mediũ
futurũ primũ. Verberaturũ ire.
Medium futurũ secũdũ. Vebera
turum ire. Participia passi-
ua. Præsens.
Hic uapulans. huius uapulan-
tis. Hæc uapulans.
huius uapulantis. Hoc uapu-
lans. huius uapulan-
tis. Præteritum perfectum.
Hic uerberatus. Hæc uerbera-
ta. Hoc uerberatum.
Post paulo futurum
Hic uerberandus. Hæc uerberan-
da. Hoc uerberan
dum. Aoristus primus.
Hic uerberatus. Huius uerbera

τος. Ἡ τυφθεῖσα τῆς τυ-
φθείσης. Τὸ τυφθὲν. τοῦ
τυφθέντος. Καὶ δεύτε-
ρος διὰ. π.

Ὁ τυπεὶς. τοῦ τυπέντος
Ἡ τυπεῖσα. τῆς τυπεί-
σης. τὸ τυπὲν. τοῦ τυ-
πέντος. Μέλλων. α.

Ὁ τυφθησόμενος. Ἡ τυ-
φθησομένη. τὸ τυφθη-
σόμενον. Καὶ δεύτε-
ρος διὰ. π.

Ὁ τυπησόμενος. Ἡ τυ-
πησομένη. τὸ τυπησόμε-
νον. Μέσος ἀόριστος. α.

Ὁ τυψάμενος. Ἡ τυψα-
μένη. τὸ τυψάμενον.

Μέσος ἀόριστος. β.

Ὁ τυπόμενος. Ἡ τυπο-
μένη. τὸ τυπόμενον.

μέσος μέλλων. α.

Ὁ τυψόμενος. Ἡ τυψο-
μένη. τὸ τυψόμενον.

μέσος μέλλων. β.

Ὁ τυπούμενος. Ἡ τυ-
πουμένη. τὸ τυπούμε-
νον.

Σημείωσαι ὅτι αἱ μετο
χαὶ παθητικαὶ καὶ κοι
ναὶ καὶ ἀποθετικαὶ ἐν
ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέ-

ti. Hæc uerberata. huius uer-
beratæ. Hoc uerberatum. huius
uerberati. Et ſecun
dus per π.

Hic uerberatus. huius uerberati.
Hæc uerberata. huius uerbe-
ratæ. Hoc uerberatū. huius uerbe
rati. Futurum primum.

Hic uerberandus. Hæc uerbe-
randa. hoc uerberan-
dum. Et ſecun-
dum per. π.

Hic uerberandus. Hæc uerbe
randa. hoc uerberan-
dum. Medius aoriſtus primus
Qui uerberauit. Quæ uerbera-
uit. Quod uerberauit.

Medius aoriſtus ſecundus.
Qui uerberauit. Quæ uerbera-
uit. Quod uerberauit.

Medium futurum primū.
Hic uerberaturus. Hæc uerbera-
tura. Hoc uerberaturum.

Mediū futurū ſecundum.
Hic uerberaturus. Hæc uerbera-
tura. Hoc uerberatu-
rum.

Nota quod partici
pia paſſiua et com-
munia et deponentia in
maſculino et neu-

ρω γένει κλίνονται κατὰ τὴν τετάρτην ἁπλῆν κλίσιν. χωρὶς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου περιττοσυλλάβων κλινομένων ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει. αἱ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν ἁπλῆν. Καὶ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων ἱκανῶς δὲ περὶ τῶν περισπωμένων λέγωμεν. Περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων. Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. οἷον ἀπὸ τοῦ ποιέω ποιῶ. εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι τρεῖς ὧν ἡ πρώτη διὰ τοῦ. εω. προφέρεται οἷον ποιέω. Καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ πάντων τῶν παρωχημένων πλὴν τοῦ παρατατικοῦ τὸ. η. ἔχει. οἷον ποιήσω. πεποίηκα. ἐπεποιήκειν. ἐποίησα. ποιήσω. πλὴν

tro genere declinantur secundũ quartam simplicem declinationem. præter primum et secundum aoristum inæqualiter declinatos in masculino et neutro genere. foeminina secũdum secundam simplicem. Et de quidem declinatione uarytonorum satis. nunc autem de circunflexis dicamus. De circunflexis uerbis. Circunflexa uerba a sexta coniugatione uarytonorum per sinæresim fiunt. ut a ποιέω ποιῶ. Sunt autem horum coniugationes tres. quarum prima per. εω. profertur ut ποιέω. et in penultima futuri et omnium præteritorum præter præteriti imperfecti. η. habet ut ποιήσω. πεποίηκα. ἐπεποιήκειν. ἐποίησα ποιήσω. Præter

di

τινῶν διὰ τοῦ. εσω. τὸν
μέλλοντα ποιούντων. οἷ-
ον τελῶ τελέσω. ὀλῶ ὀ-
λέσω. φρονῶ φρονέσω
καὶ φρονήσω αἰνῶ αἰνέ-
σω καὶ αἰνήσω. ἀρκῶ ἀρ-
κέσω. καλῶ καλέσω. φο-
ρῶ φορέσω καὶ φορήσω.
πονῶ πονέσω καὶ πονή
σω. Ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ.

Ἐνεστῶσ.

Ποιέω. ῶ. ποιέεισ εῖσ.
ποιέει εῖ. / ποιέετον εῖ
τον. ποιέετον εῖτον. / ποι
έομεν οῦμεν. ποιέετε
εῖτε. ποιέουσι οῦσι.

Παρατατικὸσ.

Ἐποίεον ουν. ἐποίεεσ
εισ. ἐποίεε. ει. / ἐποιέε
τον εῖτον. ἐποιεέτην. είτην
/ ἐποιέομεν οῦμεν. ἐποι
έετε εῖτε. ἐποίεον. ουν.
Παρακείμενοσ. πεποίη-
κα. Ὑπερσυντέλικοσ. Ἐ-
πεποιήκειν. Ἀόριστοσ. α.
Ἐποίησα. Μέλλων. Ποιή-
σω. Προστακτικὰ ἐνεργη-
τικὰ. Ἐνεστῶσ.
Ποίεε ει. ποιεέτω είτω. /
ποιέετον εῖτον. ποιεέ-
των είτων. / ποιέετε εῖ

quædam per. εσω.
futurum facientia. ue-
lut τελῶ τελέσω. ὀλῶ. ὀ-
λέσω. φρονῶ φρονέσω
& φρονήσω. αἰνῶ αἰνέ-
σω & αἰνήσω. ἀρκῶ ἀρ-
κέσω. καλῶ καλέσω. φο-
ρῶ φορέσω. & φορήσω.
πονῶ πονέσω & πονή-
σω. Indicatiua actiua

Præsens.

Facio. facis
facit. / facitis duo
faciunt duo / fa-
cimus. facitis.
faciunt.

Præteritum impfectum

Faciebam. faciebas.
faciebat / faciebatis
duo. faciebant duo /
faciebamus. facie-
batis. faciebant.
Præteritum pfectum. fe-
ci. Præteritum plusquã perf. fe-
ceram. Aoristus primus.
feci. Futurum. Faci-
am. Imperatiua acti
ua. præsens.
Fac. faciat /
Faciatis duo. faci-
ant duo / facite

τε. ποιεέτωσαν εἰτωσαν. faciant.
Παρακείμενος. Πεποίηκε. Ἀόριστος. Ποίησον. Prætéritum perfectum. facito Aoriſtus. facito
Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεργῶσ. Ποιέοιμι οἶμι. Optatiua actiua. præſens. facerem.
ποιέοισ οἶσ. ποιέοι οἶ. / ποιέοιτον οἶτον. ποιεοίτην οἴτην. ποιέοιμεν οἶμεν. ποιέοιτε οἶτε. ποιέοιεν οἶεν. Παρακείμενος. Πεποιήκοιμι. Ἀόριστος Ποιήσαιμι. Καὶ ἀιολικῶσ ποιήσειαι ποιήσειασ. Μέλλων. Ποιήσομι. ποιήσοισ. σοι. faceres. faceret / faceretis duo. facerent duo / faceremus. faceretis. facerent. Prætéritum perfectum. Feciſſem. Aoriſtus. facerem. Et æolice. facerem. faceres. futurum. Faciam. facias. faciat.
Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ Ἐνεργῶσ. ἐὰν ποιέω ω. ποιέησ ῇσ. ποιέῃ ῇ. / ἐὰν ποιέητον ἦτον. / ἐὰν ποιέητον ἦτον. / ἐὰν ποιέωμεν ὦμεν. ποιέητε ἦτε. ποιέωσι ὦσι. Subiunctiua actiua. Præſens. Si faciam. facias. faciat / Si faciatis duo. faciant duo / ſi faciamus. facias. faciatis. faciant.
Παρακείμενος. Ἐὰν πεποιήκω. Ἀόριστος. Ἐὰν ποιήσω. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεργῶσ. Ποιέειν εἶν. Παρακείμενος. πεποιηκέναι. Ἀόριστος. α. ποιῆσαι. Μέλλων. ποιήσειν. Prætéritum perfectum. ſi fecero. Aoriſtus. ſi fecero. Infiniti ua actiua. præſens. facere. præteritum perfectum. feciſſe. Aoriſtus primus. facere. Futurum. facturum ire.
Μετοχὰ ἐνεργητικὰ. Ἐνε- Partici pia actiua. præ-

τῶσ. Ὁ ποιέων ὢν. τοῦ ποιέοντοσ. οὤντοσ. Ἡ ποιέουσα οὖσα. τῆσ ποιεούσησ. οὐσησ. Τὸ ποιέον οὖν. τοῦ ποιέοντοσ οὔντοσ. παρακείμενοσ. Ὁ πεποιηκὼσ. τοῦ πεποιηκότοσ. Ἡ πεποιηκυῖα. τῆσ πεποιηκυίασ. Τὸ πεποιηκὸσ. τοῦ πεποιηκότοσ. Ἀόριστοσ. Ὁ ποιήσασ. τοῦ ποιήσαντοσ. Ἡ ποιήσασα. τῆσ ποιησάσησ. Τὸ ποιῆσαν. τοῦ ποιήσαντοσ. Μέλλων. Ὁ ποιήσων. Ἡ ποιήσουσα. Τὸ ποιῆσον. Ὁριστικὰ παθητικὰ. ἐνεστῶσ.

Ποιέομαι. οὔμαι. ποιέῃ. ἢ. ποιέεται εἶται. / ποιεόμεθον οὐμεθον. ποιέεσθον εἶσθον. ποιέεσθον εἶσθον. / ποιεόμεθα οὐμεθα. ποιέεσθε εἶσθε. ποιέονται οὖνται.

Παρατατικὸσ.

Ἐποιεόμην οὐμην. ἐποιέευ οὖ. ἐποιέετο εἶτο. / ἐποιεόμεθον οὐμεθον. ἐποιέεσθον εἶσθον

sens. Hic faciens. huius facientis. Hæc faciens. huius faciens. huius facientis. Hoc faciens. huius facientis.

Præteritum perfectum.

Qui fecit.
Quæ fecit.
Quod fecit.

Aoristus. qui fecit.
Quæ fecit.
Quod fecit.

Futurum. Hic facturus. Hæc facturum. Hoc facturum.

Indicatiua passiua. præsens.

Fio. fis. fit. / fimus duo. fitis duo. fiunt duo. / fimus. fitis. fiunt.

Præteritum imperfectum.

Fiebam. fiebas. fiebat. / Fiebamus duo. fiebatis duo.

126
κ 205

ἐποιεέσθω ἐσθω. / ἐ-
ποιεόμεθα οὐμεθα. ἐ-
ποιέεσθε εἶσθε. ἐποιέσ-
το οὗτο. Παρακείμενος.
πεποίημαι. πεποίησαι.
πεποίηται. / πεποιήμε-
θον. πεποίησθον. πεποι-
ησθον. / πεποιήμεθα. πε-
ποίησθε. πεποίηνται.
Ὑπερσωτέλικος.
ἐπεποιήμην. ἐπιποί-
ησο. ἐπεποίητο. Μετὸ
λίσον μέλλων.
Πεποιήσομαι. πεποιή-
σῃ. Ἀόριστος πρῶτος.
ἐποιήθην. ἐποιήθης.
Μέλλων πρῶτος.
Ποιηθήσομαι. ποιηθήσῃ.
Μέσος ἀόριστος. α.
ἐποιησάμην. ἐποιήσω.
Μέσος μέλλων. α.
Ποιήσομαι. ποιήσῃ.
Προστακτικὰ παθητικὰ
ἑρεστῶς. Ποιεοῦ οῦ.
ποιεέσθω εἰσθω. / ποιέ-
εσθον εἶσθον. ποιεέ-
σθων εἰσθων. / ποιέεσθε
εἶσθε. ποιεέσθωσαν εἰσθω-
σαν. Παρακείμενος.
Πεποίησο. πεποιήσθω.
Ἀόριστος. α. Ποιήθητι.

fiebant duo. / fieba-
mus. fieba-
tis. fie-
bant. Præteritum perfectum.
Factus sum. factus es.
factus est. / Facti sumus
duo. facti estis duo. facti sunt
duo. / facti sumus. facti
estis. facti sunt.
Præteritum plusquam perfectũ.
Factus fueram. fue-
ras. fuerat. Post pau-
lo futurum.
Fiam. fi-
es. Aoristus primus.
Factus fui. fuisti.
Futurum primum.
Fiam. fies.
Medius aoristus primus.
Feci. feci sti.
Medium futurum primũ.
Faciam. facies.
Imperatiua passiua.
Præsens. Fi
fiat. / fia-
tis duo. fi-
ant duo. / fite.
fiant.
Præteritum perfectum.
Fito tu. fito ille. /
Aoristus primus. Fito tu. dii

ποιηθήτω. Μέσοσ ἀόρι-
στοσ. α. Ποίησαι. ποιησά-
σθω. Εὐκτικὰ παθητι-
κά. Ἐνεστῶσ. Ποιοί-
μιμι οἱμιμι. ποιέοιο οἷο.
ποιέοιτο οἷτο. / ποιοί-
μεθον οἱμεθον. ποιέοι-
σθον οἷσθον. ποιοίσθην
οἱσθην. / ποιεσίμεθα οἱ-
μεθα. ποιέοισθε οἷσθε.
ποιέοιντο οἷντο.

Παρακείμενοσ.
Πεποιήμην. πεποίησο.
πεποίητο. Μετὸλίγον
μέλλων. Πεποιησέ-
μιμι. πεποιήσοιο. πεποι-
ήσοιτο. Ἀόριστοσ. α. ποι-
ηθείην. ποιηθείησο. Μέλ-
λων. α. Ποιηθησοίμιμι.

Μέσοσ ἀόριστοσ. α.
ποιησαίμιμι. ποιήσαιο.
Μέσοσ μέλλων. α.
Ποιησοίμιμι. ποιήσοιο.
Ὑποτακτικὰ παθητι-
κά. Ἐνεστῶσ.
Ἐὰν ποιέωμαι ὦμαι.
ποιέη ᾖ. ποιέηται ᾖται.
/ ἐὰν ποιεώμεθον ὦμε
θον. ποιέησθον ἦσθον.
ποιέησθον ἦσθον. / ἐὰν
ποιεώμεθα ὦμεθα.

fito ille. Medius aori-
stus primus. Facito tu. faci-
to ille. Optatiua passi-
ua. præsens. Fie-
rem. fieres.
fieret. / fiere-
mus duo. fiere
tis duo. fie
rent duo. / fiere
mus. fieretis.
fierent.

Præteritum perfectum.
Factus essem. factus esses.
factus esset. Post paulo
futurum. Fi
am. fias. fi
at. Aoristus primus. Fie
rem. fieres. Futu
rum primum. Fiam.

Medius aoristus primus.
Facerem. faceres.

Medium futurum primum.
Fiam. fias. fiat.

Subiunctiua passi
ua præsens.
Si fierem.
fieres. fieret. /
si fieremus duo.
fieretis duo.
fierent duo. / si
fieremus.

ποιέηοθε ἦοθε. ποιέωνται ῶνται. Παρακείμενος. ἐὰμ πεποιῶμαι. πεποιῆ. πεποίηται. Ἀόριστος. α. ἐὰμ ποιηθῶ. ποιηθῆς.

Μέσος ἀόριστος. α. ἐὰμ ποιήσωμαι. ποιήση. Ἀπαρέμφατα παθητικὰ. Ἐνεστῶς. Ποιεῖσθαι. εἶσθαι. Παρακείμενος. πεποιῆσθαι. Μετόλλογον μέλλων. πεποιήσεσθαι. Ἀόριστος. α. ποιηθῆναι. Μέλλων. α. ποιηθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. α. Ποιήσασθαι. Μέσος μέλλων. α. Ποιήσεσθαι. Μετοχαὶ παθητικαὶ. Ἐνεστῶς. Ὁ ποιεόμενος σύμενος. Ἡ ποιεομένη. συμένη. Τὸ ποιεόμενον σύμενον. Παρακείμενος. Ὁ πεποιημένος. Ἡ πεποιημένη. Τὸ πεποιημένον. μετόλλογον μέλλων. Ὁ πεποιησόμενος. Ἡ πεποιησομένη. Τὸ πεποιησόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ ποιηθεὶς. Ἡ ποιηθεῖσα. Τὸ ποιηθέν.

fieretis. fie-
rent. Præteritum perfectum Si factus fuero. factus fueris fa-
ctus fuerit. Aoristus primus. Si factus fuero. factus fueris.

Medius aoristus primus Si factus fuero. factus fueris. Infinitiua passi-
ua. Præsens. Fie-
ri. Præteritum perfectũ Factum fuisse. Post pau
lo futurum. Factum
iri. Aoristus primus. Fie-
ri. Futurum primum. Fa-
ctum iri. Medius aori-
stus primus. Facere. Me
dium futurum primũ Facturum
ire. Participia passi
ua. Præsens
Qui fit
Quæ fit
Quod fit

Præteritum perfectum. Hic factus. Hæc fa
cta. Hoc fa
ctum. Post paulo futu
rum. Hic faciendus.
Hæc facienda.
Hoc faciendum.
Aoristus primus. Hic factus.
Hæc facta. Hoc factũ. dnii

Μέλλων πρῶτος.
Ὁ ποιηθησόμενος. Ἡ ποιηθησομένη. Τὸ ποιηθησόμενον. Μέσος ἀόριστος. α.
Ὁ ποιησάμενος. Ἡ ποιησαμένη. Τὸ ποιησάμενον. Μέσος μέλλων. α.
Ὁ ποιησόμενος. Ἡ ποιησομένη. Τὸ ποισόμενον. Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων.
Ἡ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ. αω. προφέρεται. οἷον βοάω. Καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ. η. ἢ τὸ. α. ἔχει. οἷον βοήσω. δράσω.
Ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ. ἐνεστῶσι.
Βοάω ῶ. βοάεις ᾷς. βοάει ᾷ. / βοάετον ᾶτον. βοάετον ᾶτον. / βοάομεν ῶμεν. βοάετε ᾶτε. βοάουσι ῶσι.
Παρατατικὸς.
ἐβόαον. ων. ἐβόαες ας. ἐβόαε. α. / ἐβοαέτην ᾶτην. ἐβοαέτην ᾶτην. / ἐβοάομεν ῶμεν.

Futurum primum.
Hic faciendus. Hæc facienda. Hoc faciendum. Medius aoristus primus.
Qui fecit. Quæ fecit. Quod fecit. Medium futurum primũ.
Hic facturus. Hæc factura. Hoc factu-rum. De secunda coniugatione circunflexorum.
Secunda coniugatio circunflexorum per άω. profertur.
ut βοάω. Et in penultima futuri. η. uel. α. habet.
ut βοήσω. δράσω.
Indicatiua actiua. præsens.
Clamo. clamas. clamat. / Clamatis duo. clamant duo. / clamamus. clamatis. clamant.
Præteritum imperfectum.
Clamabam. clamabas. clamabat. / clamabatis duo. clamabant duo. / clamabamus.

ἐβοάετε. ᾶτε. ἐβόαον. ων.
Παρακείμενος. Βεβόη-
κα. βεβόηκας. Ὑπερ-
συντέλικος. ἐβεβοή-
κειν. ἐβεβοήκεις. Ἀόρι-
στος. α. ἐβόησα. ἐβόη-
σας. Μέλλων. βοήσω.
Προστακτικὰ ἐνεργητικά.
ἐνεστῶς.
Βόαε. α. βοαέτω. άτω. /
βοαέτον ᾶτον. βοαέταν
άτων. / βοάετε ᾶτε. βο-
αέτωσαν άτωσαν.
Παρακείμενος.
Βεβόηκε. βεβοηκέτω.
Ἀόριστος. α.
Βόησον. βοησάτω.
Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.
ἐνεστῶς. Βοαοίμι ῷ-
μι. βοάοις ῷς. βοάοι
ῷ. / βοάοιτον ῷτον. βο-
αοίτην. ῴτην. / βοάοι-
μεν ῶμεν. βοάοιτε ῶ-
τε. βοάοιεν ῶεν.
Παρακείμενος.
Βεβοήκοιμι. βεβοήκοις.
Ἀόριστος. α.
Βοήσαιμι. βοήσαις.
Αἰολικὸν.
Βοήσεια. βοήσειας. ειε.
Μέλλων.

clamabatis. clamabant.
Præteritum perfectũ. Clama-
ui. clamauisti. Præteritũ pluſq̃
perfectum. Clamaue-
ram. clamaueras. Aori-
ſtus primus. Clamaui. clamaui
ſti. Futurum. Clamabo.
Imperatiua actiua.
Præſens.
Clama. clamet. /
clametis duo. clament
duo. / clamate. cla-
ment.
Præteritum perfectum.
Clamato tu. clamato ille.
Aoriſtus primus.
Clamato tu. clamato ille.
Optatiua actiua.
Præſens. Clamarem.
clamares. clama-
ret. / clamaretis duo. clama-
rent duo. / clamare-
mus. clamare-
tis. clamarent.
Præteritum perfectum.
Clamauiſſem. clamauiſſes.
Aoriſtus primus.
Clamem. clames.
Aeolicum.
Clamem. clames. clamet.
Futurum.

Βοήσοίμι. Βοήσοισ. σοι.
Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.
Ἐνεστῶσ. Ἐὰν βοάω ῶ
βοήσ ᾷσ. βοήσ ᾷ. / ἐὰν
βοήτον ᾶτον. βοήτον
τον ᾶτον. / ἐὰν βοάω
μεν. ὦμεν. βοήτε ᾶτε.
βοάωσι ὦσι.

Παρακείμενοσ.
Ἐὰν βεβοήκω. κήσ. κη.

Ἀόριστοσ. α.
Ἐὰν βοήσω. σησ. ση.
Ἀπαρέμφατα ἐνεργη-
τικά. Ἐνεστῶσ. Βοά
ειν. ᾶν. Παρακείμενοσ.
Βεβοηκέναι. Ἀόριστοσ. α.
Βοῆσαι. Μέλλων. Βοή-
σειν. Μετοχαὶ ἐνεργητι-
καὶ. Ἐνεστῶσ. Ὁ βοά-
ων ὢν. τοῦ βοάοντοσ
ὄντοσ. Ἡ βοάουσα ὦ-
σα. τῆσ βοαούσησ ὠ-
σησ. Τὸ βοάον ὄν. τοῦ
βοάοντοσ ὄντοσ.

Παρακείμενοσ.
Ὁ βεβοηκὼσ. Ἡ βεβοη-
κυῖα. Τὸ βεβοηκόσ. Ἀό
ριστοσ. α. Ὁ βοήσασ. τοῦ
βοήσαντοσ. Ἡ βοήσασα
τῆσ βοησάσησ. Τὸ βοῆ
σαν τοῦ βοήσαντοσ.

Clamem. clames. clamet.
Subiunctiua actiua.
Præsens. Si clamarem.
clamares. clamaret. / Si
clamaretis duo. clama-
rent duo. / Si clamare-
mus. clamaretis.
clamarent.

Præteritum perfectũ.
Si clamauero. clamaueris. uerit.

Aoristus primus.
Si clamauero. maueris. mauerit.

Infinitiua acti-
ua. Præsens. Clama-
re. Præteritum perfectum.
Clamauisse. Aoristus primus.
Clamare. Futurum. Clama-
turum ire. Participia acti-
ua. Præsens. Hic cla-
mans. huius claman-
tis. Hæc clamans.
huius claman-
tis. Hoc clamans. huius
clamantis.

Præteritum perfectum.
Qui clamauit. Quæ cla-
mauit. Quod clamauit. Ao-
ristus primus. Qui clamauit.
Quæ clamauit.
Quod clama-
uit.

Μέλλων.	Futurum.
Ὁ βοήσων. τοῦ βοήσοντος.	Hic clamaturus. huius clamatu-
Ἡ βοήσουσα. τῆς βο-	ri. Hæc clamatura. huius clama
ησούσης. Τὸ βοῆσον.	turæ. Hoc clamaturum.
τοῦ βοήσοντος.	huius clamaturi.
Ὁριστικὰ παθητικὰ. ἐνε-	Indicatiua passiua. Præ-
στῶς.	sens.
Βοάομαι ῶμαι. βοά-	Clamor. clama-
η ᾶ. βοάεται ᾶται. / βο-	ris. clamatur. / cla-
αόμεθον. ώμεθον. βοά-	mamur duo. clama-
εσθον ᾶσθον. βοάε-	mini duo. claman-
σθον ᾶσθον. / βοαόμε-	tur duo. / clama-
θα ώμεθα. βοάεσθε	mur. clamami-
ᾶσθε. βοάονται ῶνται.	ni. clamantur.
Παρατατικὸς.	Præteritum imperfectũ.
Ἐβοαόμην ώμην. ἐβο-	Clamabar. clama-
άου ῶ. ἐβοάετο ᾶτο. /	baris. clamabatur. /
ἐβοαόμεθον. ώμεθον. ἐ-	clamabamur duo. clama-
βοάεσθον ᾶσθον. ἐβοάε-	bamini duo. clamaban-
σθην άσθην. / ἐβοαόμε-	tur duo. / clamabamur.
θα ώμεθα. ἐβοάεσθε	clamabamini.
ᾶσθε. ἐβοάοντο ῶντο.	clamabantur.
Παρακείμενος.	Præteritum perfectum.
Βεβόημαι. βεβόησαι.	Clamatus sum. clamatus es.
Ὑπερσυντέλικος.	Præteritum plusq̃ perfectum.
Ἐβεβοήμην. ἐβεβόησο.	Clamatus fuerã. clamatus fueras
Μετὸλίγον μέλλων.	Post paulo futurum.
Βεβοήσομαι. βεβοήσῃ.	Clamabor. clamaberis.
Ἀόριστος. α.	Aoristus primus.
Ἐβοήθην. ἐβοήθησ. θη.	Clamatus fui. tus fuisti. tus fuit.
Μέλλων. α.	Futurum primum.

Βοηθήσομαι. Βοηθήσῃ.
Μέσος ἀόριστος. α.
Ἐβοησάμην. ἐβοήσω. το.
Μέσος μέλλων. α.
Βοήσομαι. Βοήσῃ. εται.
Προστακτικὰ παθητικὰ.
Ἐνεστῶς. Βοάου ῶ. βοάεσθω άσθω. / Βοάεσθον ᾶσθον. Βοαέσθων άσθων. / Βοάεσθε ᾶσθε. Βοαέσθωσαν άσθωσαν.
Παρακείμενος.
Βεβόησο. Βεβοήσθω.
Ἀόριστος. α.
Βοήθητι. Βοηθήτω.
Μέσος ἀόριστος. α.
Βόησαι. Βοησάσθω.
Εὐκτικὰ παθητικὰ. ἐνεστῶς Βοαοίμην ῴμην. Βοάοιο ῷο. Βοάοιτο ῶτο. / Βοαοίμεθον ῴμεθον. Βοάοισθον ῷσθον. Βοαοίσθην ῴσθην. / Βοαοίμεθα ῴμεθα. Βοάοισθε ῷσθε. Βοάοιντο ῷντο.
Παρακείμενος.
Βεβοήμην. Βεβόησο. Βεβόητο. Μετὸλίγον μέλλων. Βεβοησοίμην. Βεβοήσοιο. σοιτο.

Clamabor. clamaberis.
Medius aoristus primus.
Clamaui. clamauisti. clamauit.
Medium futurum primum.
Clamabo. clamabis. clamabit.
Imperatiua passiua.
Præsens. clamare. clametur. / clamemini duo. clamentur duo. / clamemini. clamentur.
Præteritum perfectum.
Clamator tu. clamator ille.
Aoristus primus.
Clamator tu. clamator ille.
Medius aoristus primus.
Clama. clamet.
Optatiua actiua. Præsens. Clamarer. clamareris. clamaretur. / clamaremur duo. clamaremini duo. clamarentur duo. / clamaremur. clamaremini. clamarentur.
Præteritum perfectum.
Clamatus essem. matus esses. clamatus esset. Post paulo futurum. Clamer. clameris. clametur.

Μέσος ἀόριστος. α.
Βοησαίω βοήσαιο.
Μέλλων. α.
Βοηθησοίμιν. βοηθήσοιο.
Ἀόριστος. α.
Βοηθείμιν. βοηθείησ. εἴη.
Ὑποτακτικὰ παθητικὰ
ἐμετῶσ. ἐὰν βοάω-
μαι. ὦμαι. βοᾷ ᾶ. βο-
ᾶται ᾶται. / ἐαν βοαώ-
μεθον ὠμεθον. βοᾶη-
σθον ᾶσθον. βοᾶησθον
ᾶσθον. / ἐὰν βοασώμε-
θα ὡμεθα. βοᾶησθε
ᾶσθε. βοῶνται ὦνται.
Παρακείμενοσ.
ἐὰν βεβοῶμαι. βεβοᾖ
βεβοᾖται. Ἀόριστος. α.
ἐὰν βοηθῶ. βοηθῆσ. ῆ.
Μέσος ἀόριστος. α.
ἐὰν βοήσομαι. βοήσῃ.
Ἀπαρέμφατα παθητί-
κὰ. ἐμετῶσ. βοᾶε
σθαι ᾶσθαι. Παρακεί-
μενοσ. βεβοῆσθαι.
Μετολίσον μέλλων.
βεβοήσεσθαι. Ἀόρι-
στος. α. βοηθῆναι. Μέλ-
λων. α. βοηθήσεσθαι.
Μέσος ἀόριστος. α.
βοήσασθαι. Μέσοσ

Medius aoriſtus primus.
Clamer. clameris.
Futurum primum.
Clamer. clameris.
Aoriſtus primus.
Clamarer. clamareris. maretur.
Subiunctiua paſſiua.
Præſens. Si clama-
rer. clamareris. clama-
retur. / Si clamare-
mur duo. clamaremi-
ni duo. clamarentur
duo. / Si clamare-
mur. clamare-
mini. clamarentur.
Præteritum perfectum.
Si clamatus fuero. atus fueris.
tus fuerit. Aoriſtus primus.
Si clamatus fuero. tus fueris. rit.
Medius aoriſtus primus.
Si clamauero. clamaueris.
Infinitiua paſſi-
ua. Præſens. Clama-
ri. Præteritum perfe-
ctum. Clamatum eſſe.
Poſt paulo futurum.
Clamatum iri. Aori-
ſtus primus. Clamari. Futu-
rum primum. Clamatum iri.
Medius aoriſtus primus.
Clamare. Medium

μέλλων. α. βοήσεσθαι.	futurum primum. clamatum iri.
Μετοχαὶ παθητικαὶ. ἐνε-	Participia passiua. præ-
στῶσ.	sens.
Ὁ βοαόμενοσ ώμενοσ.	Qui clamatur.
τοῦ βοαομένου ωμέ-	
νου. Ἡ βοαομένη ωμέ-	Quæ clamatur.
νη. τῆσ βοαομένησ ω-	
μένησ. Ὑὸ βοαόμε-	Quod clamatur.
νον ώμενον. τοῦ βοαο-	
μένου ωμένου.	
Παρακείμενοσ.	Præteritum perfectum.
Ὁ βεβοημένοσ. Ἡ βεβοη-	Hic clamatus. Hæc clama-
μένη. Ὑὸ βεβοημένον.	ta. Hoc clamatum.
Μετὸλίγον μέλλων.	Post paulo futurum.
Ὁ βεβοησόμενοσ. Ἡ βε-	Hic clamandus. Hæc cla-
βοησομένη. Ὑὸ βεβοη-	manda. Hoc claman-
σόμενον. Ἀόριστοσ. α.	dum. Aoristus primus.
Ὁ βοηθεὶσ. Ἡ βοηθεῖσα.	Hic clamatus. Hæc clamata.
Ὑὸ βοηθὲν. Μέλλων. α.	Hoc clamatum. Futurum primũ
Ὁ βοηθησόμενοσ.	Hic clamandus.
Ἡ βοηθησομένη.	Hæc clamanda.
Ὑὸ βοηθησό-	Hoc claman-
μενον. Μέσοσ ἀόριστοσ	dum. Medius aoristus
πρῶτοσ. Ὁ βοησάμενοσ.	primus. Qui clamauit.
Ἡ βοησαμένη. Ὑὸ βοη-	Quæ clamauit. Quod cla-
σάμενον. Μέσοσ μέλ-	mauit. Medium fu-
λων. α. Ὁ βοησόμε-	turum primum. Hic clamatu-
νοσ. Ἡ βοησομένη. Ὑὸ	rus. Hæc clamatura. Hoc
βοησόμενον. Περὶ	clamaturum. De
τῆσ τρίτησ συζυγίασ.	tertia coniugatione.
Ὑρίτη συζυγία τῶν	Tertia coniugatio.

περισσωμένων διὰ
τοῦ . οω . προφέρεται . οἷ .
ον χρυσόω . καὶ ἐν τῇ
παραληγούσῃ τοῦ μέλ .
λοντος τὸ . ω . ἔχει . οἷ .
ον χρυσώσω . πλὴν
τοῦ ἀρόω ἀρόσω . ὀμό .
ω ὀμόσω . ἐμόω ἐμόσω .
βόω βόσω . ὀμόω ὀμό .
σω . Ὁριστικὰ ἐνερ .
τικά . ἐνεστῶσ .
Χρυσόω ῶ . χρυσόεισ
οῖσ . χρυσόει οῖ . / χρυ .
σόετον οῦτον . χρυσόε .
τον οῦτον . / χρυσόομεν
οῦμεν . χρυσόετε οῦτε .
χρυσόουσι οῦσι .
Παρατατικὸσ .
ἐχρύσοον οων . ἐχρύσοεσ
ουσ . ἐχρύσοε ου . ἐχρυ .
σόετον οῦτον . ἐχρυσόε .
την ούτην . / ἐχρυσόομεν
οῦμεν . ἐχρυσόετε οῦ .
τε . ἐχρύσοον οων .
Παρακείμενοσ .
Κεχρύσωκα κασ . κε .
Ὑπερσυντέλικοσ .
ἐκεχρυσώκειν . κεισ . κει .
Ἀόριστοσ . α .
ἐχρύσωσα . ἐχρύσω .
σασ . ἐχρύσωσε . Μέλλων .

circunflexorum per
οω . profertur . ut
χρυσόω . & in
penultima futu .
ri . ω . habet . ut
χρυσώσω . præter
ἀρόω ἀρόσω . ὀμό .
ω ὀμόσω . ἐμόω ἐμόσω .
βόω . βόσω . ὀμόω . ὀμόσω .
Indicatiua acti .
ua . Præsens .
Deauro . deauras .
deaurat . / deau .
ratis duo . deaurant
duo . / deauramus .
deauratis .
deaurant .
Præteritum imperfectum .
Deaurabam . deaurabas .
deaurabat . / deauraba .
tis duo . deaurabant
duo . / deaurabamus .
deaurabatis .
deaurabant .
Præteritum perfectum .
Deauraui . uisti . deauit .
Præteritum pluſq; perfectum .
Deauraueram . ueras . uerat .
Aoriſtus primus .
Deauraui . deauraui .
sti . deaurauit . Futurum .

χρυσώσω. χρυσώσεις.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Ἐνεστῶς.

Χρύσοε. ου. χρυσοέτω. ούτω. / χρυσόετον οῦ· τον. χρυσοέτων ούτων. / χρυσόετε. οῦτε. χρυσοέτωσαν. ούτωσαν.

Παρακείμενος.

Κεχρύσωκε. κεχρυσωκέτω. Ἀόριστος. α. Χρύσωσον. χρυσωσάτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Χρυσοίμι οἶμι. χρυσόοις οῖς. χρυσόοι οῖ. / χρυσόοιτον οῖτον. χρυσοίτω οίτω. / χρυσόοιμεν οῖμεν. χρυσόοιτε οῖτε. χρυσόοιεν οῖεν. Παρακείμενος. Κεχρυσώκοιμι. κεχρυσώκοις. Ἀόριστος. α. Χρυσώσαιμι. χρυσώσαις. Αἰολικὸς. χρυσόοιμι. Μέλλων. Χρυσώσοιμι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Ἐὰν χρυσόω ῶ. χρυσόῃς ῇς. χρυσόῃ ῇ. / ἐὰν χρυσόητον ῆτον. χρυσόητον ῆτον. / ἐὰν χρυσόωμεν

Deaurabo. deaurabis.

Imperatiua actiua

Præsens.

Deaura. deauret. / deauretis duo. deaurent duo. / deaurate. deaurent.

Præteritum perfectum.

Deaurato tu. deaurato ille. Aoristus primus. Deaurato tu. deaurato ille. OPtatiua actiua. Præsens. Deaurarem. deaurares. deauraret. / deauraretis duo. deaurarent duo. / deaurarémus. deaurarétis deaurarent.

Præteritum perfectum.

Deaurauissem. deauraussés. Aoristus primus. Deaurauissem. deaurauisses. Aeolicus. Deaurauissem. Futurum. Deaurem. Subiunctiua actiua. Præsens. Si deaurem. deaures. deauret. / si deauretis duo. deaurent duo. / si deauremus.

κος.
Ὁ βουπλήξ. τοῦ βουπλήγος
Ὁ πέρδιξ τοῦ πέρδικος.
Ὁ δοῖδυξ τοῦ δοίδυκος.
Ὁ πτῶξ. τοῦ πτωκός.
Ὁ λουτήρ. τοῦ λουτῆρος.
Ὁ αἰθήρ. τοῦ αἰθέρος.
Ὁ ἴβηρ. τοῦ ἴβηρος.
Ὁ μέτωρ. τοῦ μέτορος.
Ὁ ἄραψ. τοῦ ἄραβος.
Ὁ λίψ. τοῦ λιβός.
Ὁ μέροψ. τοῦ μέροπος.
Ὁ κύκλωψ. τοῦ κύκλωπος.

θηλυκά.

Ἡ ἀκράγας. τῆς ἀκράγαντος.
Ἡ τροιζὼ. τῆς τροιζῆνος.
Ἡ σαλαμὶν. τῆς σαλαμῖνος.
Ἡ Γόρτυν. τῆς Γορτυνος.
Ἡ τρήρων. τῆς τρήρωνος.
Ἡ ἀνδρὼν τῆς ἀνδρός.
Ἡ χάλιξ. τῆς χάλικος.
Ἡ ἀλώπηξ. τῆς ἀλώπεκος.
Ἡ κύλιξ. τῆς κύλικος.
Ἡ μάστιξ. τῆς μάστιγος.
Ἡ φλόξ. τῆς φλογός.
Ἡ ἅρπυξ. τῆς ἅρπυγος.
Ἡ δάμαρ. τῆς δάμαρτος.

cæ.
Hic ſtimulus. huius ſtimuli
Hæc perdix. huius perdicis.
Hoc cochleare. huius cochlearis
Hic lepus. huius leporis
Hæc peluis. huius peluis
Hic æther. huius ætheris.
Hic iber. huius iberis.
Hic neſtor. huius neſtoris.
Hic arabs. huius arabis.
hic aphricus. huius aphrici.
hic Merops. huius meropis.
hic cyclops. huius cyclopis

Foeminina.

hæc agragas. huius agragantis.
hæc troezen. huius troezenis.
hæc ſalamin. huius ſalaminis.
hæc Gortyn. huius gortynis.
hæc columba. huius columbæ.
hæc luſcinia. huius luſciniæ.
hæc calx. huius calcis.
hæc uulpes. huius uulpis.
hoc poculum. huius poculi.
hoc flagellum. huius flagelli.
hæc flama. huius flamæ.
hic currus. huius currus.
hæc uxor. huius uxoris.

Ἡ χείρ. τῆσ χειρόσ.
Ἡ μήτηρ. τῆσ μητέροσ.
καὶ μητρόσ. τῇ μητέρι
καὶ μητρί. τὴν μητέ-
ρα. ὦ μῆτερ.
Ἡ λαμπάς. τῆσ λαμ-
πάδοσ.
Ἡ δαίσ. τῆσ δαιτόσ.
Ἡ παῖσ. τῆσ παιδόσ.
Ἡ φιλότησ. τῆσ φιλότη-
τοσ.
Ἡ μῆνισ. τῆσ μήνιδοσ.
τῇ μήνιδι. τὴν μήνιδα
καὶ μῆνιν.
Ἡ κόνισ. τῆσ κόνιοσ.
Ἡ κλεῖσ. τῆσ κλειδόσ.
τὴν κλεῖδα καὶ κλεῖν.
Ἡ χλαμύσ. τῆσ χλαμύ-
δοσ.
Ἡ ἐριννύσ. τῆσ ἐριννύοσ.
Ἡ γένυσ. τῆσ γένυοσ.
Ἡ δάμαρσ. τῆσ δάμαρ-
τοσ.
Ἡ ἅλσ. τῆσ ἁλόσ.
Ἡ τίρυσ. τῆσ τίρυνθοσ.
Ἡ ὄψ. τῆσ ὀπόσ.
Ἡ φλὲψ. τῆσ φλεβόσ.
Ὑυδέτερα.
Τὸ βῆμα. τοῦ βήματοσ.
Τὸ μέλι. τοῦ μέλιτοσ.
Τὸ πῶυ. τοῦ πώεοσ.

Hæc manus. huius manus.
Hæc mater. huius matris
& matris. huic matri.
& matri. hanc ma-
trem. o mater.
Hæc lampas. huius lam-
padis.
Hoc conuiuium. huius conuiuii
Hic puer. huius pueri.
Hic amor. huius amo-
ris.
Hæc ira. huius iræ.
huic iræ. hanc iram.
& iram.
Hic puluis. huius puluēris.
Hæc clauis. huius clauis.
hanc clauem. & clauem.
Hæc chlamys. huius chlamy
dis.
Haec erinnys. huius erinnyos.
Haec gena. huius genae.
Haec uxor. huius uxo-
ris.
Hoc mare. huius maris.
Haec tiryns. huius tirynthis.
Haec uox. huius uocis.
Haec uena. huius uenae.
Neutra.
Hic gradus. huius gradus.
hoc mel. huius mellis.
hic grex. huius gregis

σώσω. Μέσος μέλλων. α.
χρυσώσομαι. χρυσώσῃ. ται.
Προστακτικὰ παθη-
τικὰ. Ἐνεστῶς.
χρυσόου οῦ. χρυσοέσθω.
ούσθω. / χρυσόεσθον οῦ-
σθον. χρυσοέσθων ού-
σθων. / χρυσόεσθε οῦσθε.
χρυσοέσθωσαν. ούσθω-
σαν. Παρακείμενος.
Κεχρύσωσο. κεχρυσώσ-
θω. Ἀόριστος. α. χρυσώ-
θητι. χρυσωθήτω. Μέ-
σος ἀόριστος. α. χρύσω-
σαι. χρυσωσάσθω.
Εὐκτικὰ παθητικὰ. Ἐνε-
στῶς. Χρυσοοίμην οί-
μην. χρσόοιο οῖο. χρυ-
σόοιτο οῖτο. / χρυσοοί-
μεθον οίμεθον. χρυσό-
οισθον οῖσθον. χρυσοοί-
σθην οίσθην. / χρυσοοίμε-
θα οίμεθα. χρυσόοισθε
οῖσθε. χρυσόοιντο οῖν-
το. Παρακείμενος.
Κεχρυσώμην. κεχρύ-
σωο. Μετὸλίγον μέλ-
λων. Κεχρυσωσοίμην
κεχρυσώσοιο. κεχρυσώ-
σοιτο. Ἀόριστος. α.
Χρυσωθείην. χρυσωθεί-

aurauisti. Mediũ futurũ primũ.
Deaurabo. deaurabis. deaurabit
Imperatiua passiua.
Præsens.
Deaurare. deaure-
tur. / deauraminor duo.
deaurantur duo. /
deauraminor.
deaurantor.
Præteritum perfectum.
Deaurator tu. deaurator
ille. Aoristus primus. Deaura
tor tu. deaurator ille. Medi-
us aoristus primus. Deau
ra. deauret.
Optatiua passiua. Præ-
sens. Deaurarer.
deaurareris. deaura-
retur. / deaurare
mur duo. deaura
remini duo. deaura
rentur duo. / deaurarẽ
mur. deaurare
mini. deaurarentur.
Præteritum perfectum.
Deauratus essem. deauratus
esses. Post paulo fu
turum. Deaurer.
deaureris. deaure
tur. Aoristus primus.
Deaurer. deaura

ησ. χρύσωθείη. Μέλλωμ
πρῶτος. χρυσωθησοί
μλω. χρυσωθήσοιο. το
Μέσος ἀόριστος. α.
Χρυσωσαίμλω. χρυσώ
σαιο. χρυσώσαιτο.
Μέσος μέλλωμ. α.
Χρυσωσοίμλω. χρυσώ
σοιο. χρυσώσοιτο. Ὑπο
τακτικὰ παθητικά. Ἐνε
στῶς ἐὰμ χρυσέωμαι
ῶμαι. χρυσέη ῆ. χρυ
σέηται ῆται. / ἐὰμ χρύ
σεώμεθομ ώμεθομ. χρυ
σέησθομ ῆσθομ. χρυσέη
σθομ ῆσθομ. / ἐὰμ χρυσεώ
μεθα ώμεθα. χρυσέη
σθε ῆσθε. χρυσέωνται
ῶνται. Παρακείμενος.
ἐὰμ κεχρυσῶμαι. κε
χρυσῶ. κεχρυσῆται. Ἀό
ριστος. α. ἐὰμ χρυσωθῶ.
χρυσωθῆς. χρυσωθῆ. Μέ
σος ἀόριστος. α. ἐὰμ χρύ
σώσωμαι. χρυσώση.
χρυσώσηται. Ἀπαρέμ
φατα παθητικά. Ἐνε
στῶς. Χρυσόεσθαι οὖ
σθαι. Παρακείμενος. Κε
χρυσῶσθαι. Μετ' ὀλίγομ
μέλλωμ. Κεχρυσώσες

deauraretur. futurum
primum. Deaurer.
deaureris. deauretur.
Medius aoristus primus.
deaurem. deaures.
deauret.
Medium futurum primum.
deaurem. deau-
res. deauret. Subiun.
ctiua. passiua. præ
sens. deaurer.
deaureris. deaure.
tur. / si deau-
remur duo. deaure
mini duo. deauren
tur duo. / si deaure
mur. deaure
mini. deaurentur.
Præteritum perfectũ
Si deauratus fuero. deaura
tus fueris. deauratus fuerit. Ao
ristus primus. Si deauratꝰ fuero.
deauratꝰ fueris. deauratꝰ. fuerit.
Medius aoristus primus. Si deau
rauero. deauraueris.
deaurauerit. Infiniti
ua passiua. præ
sens. deaurari.
præteritum perfectum. deaura
tum fuisse. Post paulo.
futurum. deauratum iri.

θαι. Ἀόριστος. α. χρυσωθῆ-
ναι. Μέλλων. α. χρυσω-
θήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος
πρῶτος. χρυσώσασθαι.
Μέσος μέλλων πρῶτος.
Χρυσώσεσθαι. Μετοχὴ
παθητικὴ. ἐνεστῶσ.
Ὁ χρυσούμενος οὑμε-
νος. τοῦ χρυσουμένου
οὑμένου. Ἡ χρυσουμέ-
νη οὑμένη. τῆς χρυσου-
μένης οὑμένης. Τὸ χρυ-
σούμενον οὑμενον. τοῦ
χρυσουμένου οὑμένου.
Παρακείμενος. Ὁ κεχρυ-
σωμένος. Ἡ κεχρυσω-
μένη. Τὸ κεχρυσωμέ-
νον. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων.
Ὁ κεχρυσωμένος. Ἡ κε-
χρυσωμένη. Τὸ κεχρυ-
σωμένον. Ἀόριστος. α.
Ὁ χρυσωθεὶς. Ἡ χρυσω-
θεῖσα. Τὸ χρυσωθέν.
Μέλλων πρῶτος. Ὁ χρυ-
σωθησόμενος. Ἡ χρυσω-
θησομένη. Τὸ χρυσωθη-
σόμενον. Μέσος ἀόρι-
στος. α. Ὁ χρυσωσάμε-
νος. Ἡ χρυσωσαμένη.
Τὸ χρυσωσάμενον.
Μέσος μέλλων. α.

Aoristus primus. deaura-
tum iri. Futurꝰ primũ deau-
ratum iri. Medius aoristus
primus. deaurare.
Medium futurum primum.
Deauratum ire. Participia
passiua. Præsens.
Qui deauratur.

Quæ deaura-
tur.
Quod deau-
ratur.

Præteritum perfectum. Hic de-
auratus. Hæc deaura-
ta. Hoc deaura-
tum. Post paulo futurum.
Hic deaurandus. Hæc deau-
randa. Hoc deauran-
dum. Aoristus primus.
Hic deauratus. Hæc draura-
ta. Hoc deauratum.
Futurum primum. Hic deau-
randus. Hæc deauran-
da. Hoc deauran-
dum. Medius aori-
stus primus. Qui deau-
rauit. Quæ deaurauit.
Quod deaurauit.
Mediũ futurũ primũ. ei ni

Ὁ χρυσωσόμενος. Ἡ χρυ-
σωσομένη. Τὸ χρυσωσό-
μενον.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι
σπανίως εὑρίσκονται
μέσοι παρακείμενοι
καὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐ-
πὶ τῆς πρώτης καὶ
δευτέρας συζυγίας
τῶν περισπωμένων. οἷ-
ον κτυπῶ ἔκτυπα ἔκ
τυπον. δουπῶ δέδου
πα ἔδουπον. μυκῶ
μέμυκα. ἔμυκον.
χραισμῶ ἐχράισμον.
ὀλιοθῶ ὤλιοθον. ἁμαρ
τῶ ἥμαρτον. βλα
πτῶ ἔβλαπον. ἀλαλ
κῶ ἤλαλκον. ἐπὶ δὲ
τῆς τρίτης οὐδαμῶς.

Περὶ τῶν εἰσ. μι. ῥημά
των.

Τὰ εἰς. μι. ῥήματα ἀ
πὸ τῶν περισπωμέ
νων ῥημάτων γίνονται.
εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συ
ζυγίαι τέσσαρες. ὧν ἡ
πρώτη ἀπὸ τῆς πρώ
της τῶν περισπωμέ
νων γίνεται. οἷον τιθέω
ῶ τίθημι. ἔχει δὲ τὸ

Hic deauraturus Hæc deaura
tura. Hoc deauratu
rum.

Oportet autem scire quod
raro inueniuntur
media præterita perfecta
& secundi aoristi
in prima &
secunda coniugatione
circunflexorum.
ut κτυπῶ ἔκτυπα ἔ-
κτυπον. δουπῶ. δέδου
πα. ἔδουπον. μυκῶ
μέμυκα. ἔμυκον.
χραισμῶ. ἐχράισμον.
ὀλιοθῶ. ὤλιοθον. ἁμα
ρτῶ ἥμαρτον. βλα
πτῶ. ἔβλαπον. ἀλαλ
κῶ ἤλαλκον. In autem
tertia nequaquam.

De in. μι. uer-
bis.

In. μι. uerba
acircunfle-
xis uerbis fiunt.

Sunt autem horum coniuga
tiones quatuor. quarum
prima a pri
ma circunflexo
rum fit, ut τιθέω.
ῶ. τίθημι. habet autem

η. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ. ε. δὲ ἐν τοῦ παθητικοῦ. οἷον τίθημι. τίθεμαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς.

Τίθημι. τίθησ. τίθησι. / τίθετον. τίθετον. / τίθεμεν. τίθετε. τιθεῖσι. καὶ ἰωνικῶς τιθέασι.

Παρατατικός.

Ἐτίθην. ἐτίθησ. ἐτίθη. / ἐτίθετον. ἐτιθέτην. / ἐτίθεμεν. ἐτίθετε. ἐτίθεσαν. Παρακείμενος.

Τέθεικα. τέθεικασ. τέθεικε. Ὑπερσωτέλικος.

Ἐτεθείκειν. ἐτεθείκεισ. εἰ. Γράφονται δὲ διὰ. ει. δι. φθόγγου ἐνθει βοιωτικῶς.

Ἀόριστος. α.

Ἔθηκα. ἔθηκασ. ἔθηκε. ἀντὶ ἔθησα ἔξω τοῦ καμόρος. ὁμοίως καὶ ἔδωκα καὶ ἧκα καὶ ἧμεγκα καὶ εἶπα. Ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ οἰκείου μέλλοντος. Ἀόριστος. β. Ἔθην. ἔθησ. ἔθη. / ἔθετον ἐθέτην. / ἔθεμεν. ἔθετε.

η. in penultima actiui. ε. autem in passiui, ut τίθημι. τίθεμαι. Indicatiua actiua. Præsens.

Pono. ponis. ponit. / ponitis duo. ponunt duo. / ponimus. ponitis. ponunt. & ionice ponunt.

Præteritum īperfectum.

Ponebam. ponebas. ponebat. / ponebatis duo. ponebant duo. / Ponebamns. ponebatis. ponebant. Præteritum perfectum.

Posui. posuisti. posuit. Præteritū plusq̄ perfectū.

Posueram. posueras. posuerat. Scribuntur autem per. ει. diphthongum more booetico.

Aoristus primus.

Posui. posuisti. posuit. pro ἔθησα. extra regulam. similiter & ἔδωκα. & ἧκα. & ἧμεγκα. & εἶπα. Hæc enim non retinuerunt consonantem proprii futuri. Aoristus secundus.

Posui. posuisti. posuit. / .istis duo. posuerunt duo. / posuimus. uistis

ἔθεσαν. Μέλλων. θήσω. θή
σεις. θήσει. Προστακτικὰ.
ἐνεργητικὰ. ἑνεστῶσ.
Τίθετι. τιθέτω. / τίθετον
τιθέτων. / τίθετε. τιθέ-
τωσαν. Παρακείμενοσ.
Τέθεικε. τεθεικέτω. / τε-
θείκετον. τεθεικέτων. /
τεθείκετε. τεθεικέτωσαν.
Ἀόριστοσ. β. θέτι ἢ θὲσ
θέτω. Εὐκτικὰ ἐνεργη-
τικά. ἑνεστῶσ.
Τιθείλω. τιθείησ. τιθείη. /
τιθείητον. τιθειήτλω. / τι-
θείημεν. τιθείητε. τιθειη-
σαν καὶ τιθεῖεν. Παρα-
κείμενοσ. Τεθείκοιμι.
Ἀόριστοσ. β. θείην. θείησ.
Μέλλων. θήσοιμι. οισ.
Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ
ἑνεστῶσ. Ἐὰν τιθῶ. τι-
θῆσ. τιθῆ. / ἐὰν τιθῆτον
τιθῆτον. / ἐὰν τιθῶμεν.
τιθῆτε. τιθῶσι. Παρα-
κείμενοσ. Ἐὰν τεθείκω.
Ἀόριστοσ. β. Ἐὰν θῶ.
θῆσ. θῆ. Ἀπαρέμφα-
τα ἐνεργητικά. ἑνεστῶσ.
τιθέναι. Παρακείμε
νοσ. Τεθεικέναι. Ἀόρι
στοσ. β. θεῖναι. Μέλ

posuerunt. Futurum ponam. po-
nes. ponet. Imperatiua
actiua. presens
Pone. ponat. / Ponatis duo.
ponat duo. / ponite. po
nant Pretæritum perfectum.
Ponito tu. ponito ille. / ponito
te duo. ponunto duo. /
ponitote. ponunto.
Aoristus secundus. ponito tu.
uel. to. tu. Ponito ille. Opta-
tiua actiua. præsens.
Ponerem. poneres. poneret.
ponereris duo. ponernet duo. po
neremus. ponereris. pone
rent & ponent. præteri
tum perfectum. Posuissem.
Aoristus secundus. Ponerem. res
Futurum. Ponam. ponas.
Subiunctiua actiua.
Præsens. Si ponam. po-
nas. Ponat. /. si ponatis duo.
ponant duo. / Si ponamus.
ponatis. ponant. Præteri-
tum perfectum. Si posuero.
Aoristus secundus. Si posuero.
posueris. posuerit. Infinitiua
actiua. Præsens.
Ponere. præteri-
tum perfectum. posuisse. Aori
stus secundus. Ponere Futu-

λων. θήσειν. Μετοχὰ ἐ-
νεργητικὰ. Ἐνεστῶσ. Ὁ τϊ-
θεὶσ. τοῦ τιθέντοσ. Ἡ τϊ-
θεῖσα. τῆσ τιθείσης. Ψὸ
τιθὲν. τοῦ τιθέντος. Πα-
ρακείμενοσ. Ὁ τεθεικὼσ
τοῦ τεθεικότοσ. Ἡ τε-
θεικυῖα. τῆσ τεθεικυί-
ασ. Ψὸ τεθεικὸσ. τοῦ
τεθεικότοσ. Ἀόριστοσ. β.
Ὁ θεὶσ. Ἡ θεῖσα. τὸ θὲν.
Μέλλων. Ὁ θήσων. Ἡ θή-
σουσα. Ψὸ θῆσον. Ὁριστϊ-
κὰ παθητικὰ. Ἐνεστῶσ
Ψίθεμαι. τίθεσαι. τί-
θεται. / τιθέμεθον. τί-
θεσθον. τίθεσθον. / τϊθέ-
μεθα. τίθεσθε. τίθενται.

Παρατατικὸσ.

Ἐτιθέμην. ἐτίθεσο. ου. ἐ-
τίθετο. / ἐτιθέμεθον. ἐτί-
θεσθον. ἐτιθέσθην. / ἐτϊ-
θέμεθα. ἐτίθεσθε. ἐτίθεν
το. Παρακείμενοσ.
Ψέθειμαι. τέθεισαι. τέθει-
ται. Μετὸλίγον μέλλων.
Ψεθείσομαι. τεθείση. Ὑ
περσυντέλικοσ. Ἐτεθεί-
μην. ἐτέθεισο. ἐτέθειτο.
Ἀόριστοσ. α. Ἐτέθην. ἐτέ
θησ. η. Μέλλων. α. Ψεθή

rum. Posituꝝ ire. Participia ac
tiua. Præsens. Hic po
nens. huius ponentis. Hæc po
nens. huius ponentis. Hoc
ponens. huius ponentis. Præte
ritum perfectum. Qui posuit
Quæ po
suit.
Quod posuit.

Aoristus secundus.

Qui posuit. Quæ. it. Quod. it.
Futuꝝ. Hic positurus. Hæc po-
situra. Hoc positurum. Indica
tiua passiua. Præsens.
Ponor. poneris. poni
tur. / ponimur duo. poni
mini duo. ponuntur duo / poni
mur. ponimini. ponuntur.

Præteritum imperfectum.

Ponebar. ponebaris. pone
batur. / ponebamur duo. poneba
mini duo. ponebantur duo / pone
bamur. ponebamini. poneban-
tur. Præteritum perfectum.
Positus sum. positus es. posi
tus est Post paulo futurum.
ponar poneris. Præteritum
plusq̃ perfectum. positus fue
ram. tus fueras. tus fuerat.
Aoristus primus. positus fui. tus
fuisti. tus fuit. Futuꝝ primũ po

σομαι. τεθήσῃ. Μέσος ἀόριστος. β. ἐθέμην. ἔθεσο ου. ἔθετο. Μέσος μέλλων. α. θήσομαι. θήσῃ. Προστακτικὰ παθητικὰ. ἐνεστῶσ. Τίθεσο καὶ τίθου. τιθέσθω. / τίθεσθον. τιθέσθων. / τίθεσθε. τιθέσθωσαν. Παρακείμενος. Τέθεισο. τεθείσθω. Ἀόριστος. α. Τέθητι. τεθήτω. Μέσος ἀόριστος. β. θέσο καὶ θοῦ θέσθω. Εὐκτικὰ παθητικὰ. ἐνεστῶσ. Τιθείμην. τίθειο. τίθειτο. / τιθείμεθον. τίθεισθον. τιθείσθην. / τιθείμεθα. τίθεισθε. τίθειντο. Παρακείμενος. Τεθείμην. τεθεῖο. τεθεῖτο. Μέλλοντος μέλλων. Τεθείσοίμην. τεθείσοιο. Ἀόριστος α. Τεθείην. τεθείησ. Μέσος ἀόριστος. β. θείμην. θεῖο. θεῖτο. Μέσος μέλλων. α. θησοίμην. θήσοιο. θήσοιτο. Ὑποτακτικὰ. παθητικὰ. ἐνεστῶσ. Ἐὰν τιθῶμαι. τιθῇ. τιθῆται. / ἐὰν τιθώμεθον. τιθῆσθον. τιθῆσθον. / ἐὰν τι-

nar. poneris. Medius aoristus secundus. posui. posuisti. posuit. Medium futurum primum. Ponam. pones. Imperatiua passiua. Præsens. ponere & ponere ponitur. / ponamini duo. ponũtor duo. / poniminor. ponũtor. præteritum perfectum. ponitor tu. ponitor ille. Aoristꝰ primus. ponitor tu. tor ille. Medius aoristus secundus. ponito & ponito. ponat. Optatiua passiua. Præsens. ponerer. ponereris. poneretur. / poneremur duo. poneremini duo. rentur duo. / poneremur. poneremini. ponerentur. Præteritũ perfectũ. positus essẽ. positus esses. itus esset. Post paulo futurum. Ponar. ponaris. ponatur. Aoristus primus. ponerer. ponereris. Medius aoristus secundus. ponerer. ponereris. poneretur. Mediũ futurum primum. Ponar. ponaris. ponatur. Subiunctiua passiua. Præsens. Si ponar. ponaris. ponatur. / Si ponamur duo. ponamini duo. ponantur duo. Si po-

θώμεθα. τιθῆσθε. τιθῶνται.

Παρακείμενος.
ἐὰν τεθῶμαι. τεθῇ. τεθῇται. Ἀόριστος. α. ἐὰν τεθῶ. τεθῆς. τεθῇ. Μέσος ἀόριστος. β. ἐὰν θῶμαι θῇ. θῆται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. ἐμφατῶς. Τίθεσθαι. Παρακείμενος. Τεθεῖσθαι. Μετόλιγον μέλλων. Τεθείσεσθαι. Ἀόριστος. α. Τεθῆναι. Μέλλων. α. Τεθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. β. Θέσθαι. Μέσος μέλλων. α. θήσεσθαι. μετοχαὶ παθητικαί. ἐμφατῶς. Ὁ τιθέμενος. Ἡ τιθεμένη. Τὸ τιθέμενον. Παρακείμενος. Ὁ τεθειμένος. Ἡ τεθειμένη. Τὸ τεθειμένον. Μετόλιγον μέλλων. Ὁ τεθεισόμενος. Ἡ τεθεισομένη. Τὸ τεθεισόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ τεθείς. Ἡ τεθεῖσα. Τὸ τεθέν. Μέλλων. α. Ὁ τεθησόμενος Ἡ τεθησομένη. Τὸ τεθησόμενον. μέσος ἀόριστος. β. Ὁ θέμενος. Ἡ θεμένη. Τὸ θέμενον. μέ-

namur. ponamini. ponantur.

Præteritum perfectum.
Si positus fuero. tus. ris. positus fuerit. Aoristus primus. Si positus fuero. tus. eris. tus. rit. Medius Aoristus secundus. Si posuero. posueris. posuerit. Infiniti ua passiua. præsens. Poni. præteritum perfectum. positum esse. Post paulo futurum. positum iri. Aoristus primus. poni. Futurum primum. Positũ iri. Medius aoristus secundus. poni. Medium futurum primum. tum. ire. Participia passiua. præsens. Qui ponitur. quæ ponitur. Quod ponitur. Præteritum perfectum. Hic positus. Hæc posita. Hoc positum. Post paulo futurum. Hic ponendus. Hæc ponenda. Hoc ponendum. Aoristus primus. Hic positus. Hæc posita. Hoc positum. Futurum primum. Hic ponendus. Hæc ponenda. Hoc ponendum. Medius aoristus secũdus. Qui posuit. Quæ posuit. Quod posuit. Me-

σοσ μέλλοων. α. Ὁ θησό-
μενος. Ἡ θησομένη. Τὸ θη-
σόμενον. Περὶ τῆς δευ-
τέρας. συζυγίας τῶν εἰσ
μι.

Δευτέρα συζυγία τῶν
εἰσ μι. γίνεται ἀπὸ τῆς
δευτέρας τῶν περισσω-
μένων. οἷον ἱστάω ὦ. ἵστη-
μι. ἔχει δὲ τὸ. η. ἐν τῇ
παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ. τὸ. α. δὲ ἐν τοῦ
παθητικοῦ. οἷον ἵστημι.
ἵσταμαι. Ὁριστικὰ ἐνερ-
γητικά. Ἐνεστῶσ.
Ἵστημι. ἵστησ. ἵστησι. / ἵστα
τον. ἵστατον. / ἵσταμεν. ἵ-
στατε. ἱστᾶσι. Παρατατι-
κόσ.
Ἵστην. ἵστησ. ἵστη. / ἵστατον.
ἱστάτην. / ἵσταμεν. ἵστατε. ἵ-
στασαν. Παρακείμενοσ.
ἕστακα. ἕστακασ. ἕστακε.
καὶ οὐχ ἕστηκα εἰσ διά-
φορὰν τοῦ ἕστηκα ἀπὸ
τοῦ ἑστήκω γινομένου. Ὁ-
μοίωσ. καὶ ὁ ὑπερσω-
τέλικοσ ἑστάκειν ἑστά-
κεισ ἑστάκει. Ἀόριστοσ. α.
ἔστησα ἔστησασ. Ἀόρι-
στοσ. β. ἔστην. ἔστησ. ἔσ-

dium futuꝝ primum. Hic positu
rus. Hæc positura. Hoc positu-
rum. De secun-
da coniugatione in
μι.
Secunda coniugatio
in. μι. fit a
secunda circunfle-
xorum. ut ἱστάω. ῶ. ἵστη-
μι. habet autem. η. in
penultima acti-
ui. α. autem in
passiui. ut ἵστημι.
ἵσταμαι. Indicatiua acti-
ua. Præsens.
Statuo. statuis. statuit. / Statui-
tis duo. statuũt duo. / tuimꝰ. sta-
tuitis. statuunt. Præteri-
tum imperfectum.
Statuebam. bas. bat. / batis duo.
ebant duo. / bamus. batis. sta-
tuebant. Præteritum perfectum.
Statui. statuisti. statuit.
& non ἕστηκα ad diffe-
rentiam ἕστηκα ab
ἑστήκω facti. Simi-
liter & præteritum plusq̃ perfe
ctum ἑστάκειν. ἑστάκεισ.
ἑστάκει. Aoristus primus.
Statui. statuisti. Aori-
stus secũdus. Statui. tuisti. sta-

τῆ. / ἑστητον. ἑστήτην. /
ἑστημεν. ἑστητε. ἑστησαν.
Μέλλων. Στήσω. στήσεις.
Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ.
Ἐνεστῶς. ἵσταθι. ἱστάτω. / ἵ-
στατον. ἱστάτων. /
ἵστατε. ἱστάτωσαν. Παρα-
κείμενος. ἕστακε. ἑστακέ-
τω. Ἀόριστος. α. Στῆσον.
στησάτω. Ἀόριστος. β. Στῆ-
θι. στήτω. Εὐκτικὰ ἐνερ-
γητικὰ. Ἐνεστῶς. Ἱσταίην.
ἱσταίης. ἱσταίη. / ἱσταίητον.
ἱσταιήτην. / ἱσταίημεν. ἱσ-
ταίητε. ἱσταίησαν καὶ ἱσ-
ταῖεν. Παρακείμενος.
Ἑστάκοιμι. ἑστάκοις. κοι.
Ἀόριστος. α. Στήσαιμι.
στήσαις. στήσαι. καὶ αἰολι-
κὸς. Στήσεια. στήσειας.
στήσειε. Ἀόριστος. β. σταί-
ην. σταίης. σταίη. Μέλλων
. α. Στήσοιμι. στήσοις. οι.
Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ.
Ἐνεστῶς. Ἐὰν ἱστῶ. ἱστᾷς.
ἱστᾷ. / ἱστᾶτον. ἱστᾶτον. /
ἐὰν ἱστῶμεν. ἱστᾶτε. ἱσ-
τῶσι. Παρακείμενος. Ἐ-
ὰν ἑστάκω. ἑστάκῃς. ἑστά-
κῃ. Ἀόριστος. α. στή-
σω στήσῃς. στήσῃ. Ἀόρισ-

tuit. / tuistis duo. erunt duo. /
statuimus. statuistis. statuerunt.
Futurum. Statuam. statues.
Imperatiua actiua.
Præsens. Statue. tuat. / statui-
te duo. statuant duo. /
statuite. ant. Præteritum per-
fectum. Statuito tu. statui-
to ille. Aoristus primus. tuito tu.
tuito ille. Aoristus secũdus. Sta-
tuito tu. tuito ille. Optatiua ac-
tiua. Præsens. Satuerem.
statueres. ret. / statueretis duo
statuerent duo. / remus. sta-
tueretis. statuerent. & sta-
tuerent. Præteritum perfectum.
Statuissem. statuisses. statuisset.
Aoristus primus. Statuissem.
statuisses. statuisset. & æoli-
cus. Statuerem. statueres.
tueret. Aoristus. β. statue-
rem. res. ret. Futurum.
primum. Statuam. tuas. tuat.
Subiunctiua actiua.
Præsens. Si statuam. statuas.
statuat. / tuatis duo. tuant duo.
/ si statuamus. tuatis. statu-
ant. Præteritum perfectum. si
statuero. statueris. statue-
rit. Aoristus primus. si statu-
ero. statueris. tuerit. Aoris-

τοσ. β. ἐὰν στῶ. στῆσ. στῇ.
Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ.
ἐνεστῶσ. ἱστάναι. Παρα-
κείμενοσ. ἑστακέναι. Ἀ-
όριστοσ. α. στῆσαι. ἀο-
ριστοσ. β. στῆναι. Μέλ-
λων. στήσειν. Μετοχαὶ.
ἐνεργητικαὶ. ἐνεστῶσ. Ὁ
ἱστὰσ. τοῦ ἱστάντοσ. Ἡ ἱ-
στᾶσα. τῆσ ἱστάσησ. Τὸ ἱ-
στὰν. τοῦ ἱστάντοσ. Πα-
ρακείμενοσ. Ὁ ἑστακὼσ.
Ἡ ἑστακυῖα. Τὸ ἑστακὸσ.
Ἀόριστοσ. α. Ὁ στήσασ. Ἡ
στήσασα. Τὸ στῆσαν. ἀό-
ριστοσ. β. Ὁ στὰσ. τοῦ στάν-
τοσ. Ἡ στᾶσα. τῆσ στά-
σησ. Τὸ στὰν. τοῦ στάν-
τοσ. Μέλλων. Ὁ στή-
σων. τοῦ στήσοντοσ. Ἡ στή-
σουσα. Τὸ στῆσον. Ὁριστι-
κὰ. παθητικὰ. ἐνεστῶσ.
Ἵσταμαι. ἵστασαι. ἵστα-
ται. / ἱστάμεθον. ἵστασθον.
ἵστασθον. / ἱστάμεθα. ἵσ-
τασθε. ἵστανται. Παρα-
τατικὸσ. Ἱστάμην.
ἵστασο. καὶ ἵστω. ἵστατο. /
ἱστάμεθον. ἵστασθον.
ἱστάσθην. / ἱστάμεθα. ἵσ-
τασθε. ἵσταντο. Παρα-

stus secūdus. si statuero. eris. erit.
Infinitiua actiua.
Præsens. statuere. Præteri-
tum perfectum. statuisse. A-
oristus primus. statuere. Ao-
ristus secundus. statuere. futu-
rum. statuturum ire. Participia
actiua. præsens. Hic
statuens. huius statuētis. Hæc sta-
tuens. huius statuentis. Hoc sta-
tuens. huius statuentis. Præteri
tum perfectum. Qui statuit.
Quæ statuit. Quod statuit.
Aoristus primus. Qui. it. Quæ
statuit. Quod statuit. Ao-
ristus secundus. Qui statuit.
Quæ statuit.
Quod statuit.
Futurum. Hic statu-
turus. huius statuturi. Hæc sta-
tutura. Hoc statuturum. Indica-
tiua passiua. præsens
Statuor. statueris. statui-
tur. / mur duo. mini duo.
statuuntur duo. / mur. statui-
mini. tuuntur. Præteritum im-
perfectum. Statuebar.
statuebaris &. baris. statuebatur.
/ statuebamur duo. bamini duo.
statuebantur duo. / bamur. sta-
tuebamini. statuebantur. Præte-

κείμενος. ἕσταμαι. ἕστασαι. ἕσταται. Μετὸλίγον μελλων. ἐστάσομαι. ἐστάσῃ. Ὑπερσυντέλικος. ἐστάμην. ἕστασο. ἕστατο. Ἀόριστος. α. ἐστάθην. ἐστάθησ. ἐστάθη. Μέλλων. α. Σταθήσομαι. σταθήσῃ. εται. Μέσος ἀόριστος. α. ἐστησάμην. ἐστήσω. ἐστήσατο. Μέσος μέλλων. α. Στήσομαι. στήσῃ. στήσεται. Προστακτικὰ παθητικὰ. ἐνεστῶς.

Ἵστασο καὶ ἵστω. ἱστάσθω. / ἵστασθον. ἱστάσθων. / ἵστασθε ἱστάσθωσαν. Παρακείμενος.. ἕστασο. ἑστάσθω. Ἀόριστος. α. Στάθητι. στατήθω. Μέσος ἀόριστος. α. Στῆσαι. στησάσθω. Εὐκτικὰ παθητικὰ. ἐνεστῶς.

Ἱσταίμην. ἵσταιο. ἵσταιτο. / ἱσταίμεθον.. ἵσταισθον. ἱσταίσθην. / ἱσταίμεθα. ἵσταισθε. ἵσταιντο. Παρακείμενος. ἑσταίμην. ἑσταῖο. ἑσταῖτο. Μετὸλίγον μέλλων. ἑστασοίμην. ἑστάσοιο. ἑστάσοιτο. Ἀόριστος. α. Σταθείην. στα-

ritũ pfectũ.. Statutus sum. statutus es. statutus est. post paulo futurum. statuar. statueris. Præteritum plusq̃ perfectũ. statutus fuerã. tus. fueras. tus. rat. Aoristus primus. Statutus fui. fuisti. fuit. Futurum primum. Statua. sttatueris. statuetur. Medius aoristus primus. Statui. statuisti. statuit. Medium futurum primum. statuam. statues. statuet. Imperatiua passiua. præsens.

Statuere & statuere. statuatur. / mini duo. untor. duo. / minor statuuntor. præteritum perfectum. tuitor. tu. tuitor ile. Aoristus primus. tuitor tu. itor. ille Mediuſ aoristus primus. Statue. statuat. Optatiua passiua. Præsens.

Statuerer. reris. statueretur. / statueremur duo. mini duo. statuerentur duo. / remur statueremini. statuerentur. Præteritũ perfectum. Statutus fuissem. statutus fuisses. tus. isset. post paulo futurum. Statuar. statuaris. statuatur. Aoristus primus. Statuarer. sta-

σταθείησ. σταθεῖν. Μέσοσ ἀόριστοσ. α. Στησαίμην. στήσαιο. στήσαιτο. Μέσοσ μέλλων. α. Στησοίμην. στήσοιο. στήσοιτο.

Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἑστεῶσ. ἐὰν ἵστῶμαι. ἱστῆ. ἱστῆται. / ἐὰν ἱστώμεθον. ἱστῆσθον. ἱστῆσθον. / ἐὰν ἱστώμεθα. ἱστῆσθε. ἱστῶνται. Παρακείμενοσ. ἐὰν ἑστῶμαι. ἑστᾶ. ἑστᾶται. Ἀόριστοσ. α. ἐὰν Σταθῶ. σταθῆσ. σταθῆ. Μέσοσ. ἀόριστοσ. α. ἐὰν στήσωμαι. στήσῃ. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἑστεῶσ. Ἱστᾶσθαι. Παρακείμενοσ. Ἑστᾶσθαι. Ἀόριστοσ. α. Σταθῆναι. Μέλλων. α. Σταθήσεσθαι. Μέσοσ ἀόριστοσ. α. Στήσασθαι. Μέσοσ μέλλων. α. στήσεσθαι. Μετοχὰὶ παθητικαὶ. Ἑστεῶσ. Ὁ ἱστάμενοσ. Ἡ ἱσταμένη. Τὸ ἱστάμενον. Παρακείμενοσ. Ὁ ἑστάμενοσ. Ἡ ἑστάμενη. Τὸ ἑστάμενον. Ἀόριστοσ. α. Ὁ σταθεὶσ. Ἡ σταθεῖσα. Τὸ σταθέν. Μέλλων. α. Ὁ σταθησόμενο-

tuaris. ſtatuatur. Medius aoriſtus primus. Statuerem. ſtatueres. ſtatueret. Medium futurum primum. Statuam. ſtatuas. ſtatuat.

Subiunctiua paſſiua. Præſens. Si ſtatuar. ſtatuaris. ſtatuatur. / ſi ſtatuamur duo. tuamini duo. ſtatuantur duo. / ſi ſtatuamur. ſtatuamini. ſtatuantur. præteritum perfectum. Si. tus fuero. tus. eris. tus fuerit. Aoriſtus primus. Si tus. fuero. tus. eris. tus. erit. Medius aoriſtus primus. Statuero. ſtatueris. ſtatuerit. Infiniti ua paſſiua. Præſens. ſtatui. Præteritumperfectum. Statutum fuiſſe. Aoriſtus primus ſtatui. Futurum primum ſtatutum iri. Medius aoriſtus primus. ſtatui. Medium futurum primum. ſtatutum ire. participia paſſiua. Præſens. Qui ſtatuitur. Quæ ſtatuitur. Quod ſtatuitur. Præteritum perfectum. Hic ſtatutus. Hæc ſtatuta. Hoc ſtatutum. Aoriſtus primus. Hic ſtatutus. Hæc ſtatuta. Hoc ſtatutum. Futurum Primum. Hic ſtatuen-

οσ. Ἡ σταθησομένη. Τὸ σταθησόμενον. Μέσος ἀόριστος. α. Ὁ στησάμενος. Ἡ στησαμένη. Τὸ στησάμενον. Μέσος μέλλων. α. Ὁ στησόμενος. Ἡ στησομένη. Τὸ στησόμενον. Περὶ τρίτης συζυγίας τῶν εἰσ. μι

Τρίτη σύζυγία τῶν εἰσ μι. Γίνεται ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων. οἷον δίδωμι. δίδωμι. ἐ. χει δὲ τὸ. ω. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ. ο. δὲ τὸ μικρὸν ἐν τοῦ παθητικοῦ. οἷον δίδωμι. δίδομαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. ἑνεστῶσ.

Δίδωμι. δίδωσ. δίδωσι. / δίδοτον. δίδοτον. / δίδομεν. δίδοτε. διδοῦσι. καὶ ἰωνικῶσ διδόασι.

Παρατατικόσ.

ἐδίδων. ἐδίδωσ. ἐδίδω. / ἐδίδοτον. ἐδιδότην. / ἐδίδομεν ἐδίδοτε. ἐδίδοσαν. Παρακείμενοσ. Δέδωκα. Ὑπερσυντέλικοσ. ἐδεδώκειν. Ἀόριστοσ. α. ἔδωκα. κασ.

dus. Hæc ſtatuenda. Hoc ſtatuendum. Medius aoriſtus primus. Qui. tuit. Quæ ſtatuit. Quod ſtatuit. Medium futurꝫ primũ. Hic ſtatuturus. Hæc ſtatutura. Hoc ſtatuturum. De tertia coniugatione in. μι.

Tertia coniugatio in. μι. fit a tertia circunflexorum. ut δίδωμι. δίδωμι. habet autem. ω. in penultima acti.

ui. o. autem paruum in paſſiui. ut δίδωμι. δίδομαι. Indicatiua paſſiua. Præſens.

Do. das. dat. / datis duo. dant duo. / damus. datis. dant. & ionice διδόασι.

Præteritum imperfectum.

Dabam. dabas. dabat. / dabatis duo. dabant duo. / dabamus. dabatis. dabant. Præteritum perfectum.

Dedi. Præteritum pluſq̃ perfectum. Dederam. Aoriſtus primus. Dedi. dediſti.

Ἀόριστος. β. ἔδωκ. ἔδωκας. ἔδω. / ἔδοτον. ἐδότην. / ἔδομεν. ἔδοτε. ἔδοσαν. Μέλλων. δώσω. δώσεις. Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Δίδοθι. διδότω. / δίδοτον. διδότων. / δίδοτε. διδότωσαν. Παρακείμενος. δέδωκε. Ἀόριστος. β. δόθι ἢ δός. δότω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Διδοίην. διδοίης. διδοίη. / διδοίητον. διδοιήτην. / διδοίημεν. διδοίητε. διδοίησαν καὶ διδοῖεν. Παρακείμενος. δεδώκοιμι. δεδώκοις. Ἀόριστος. β. δοίην. δοίης. δοίη. Μέλλων. Δώσοιμι. δώσοις. σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Ἐὰν διδῶ. διδῷς. διδῷ. / ἐὰν διδῶτον. διδῶτον. / ἐὰν διδῶμεν. διδῶτε. διδῶσι. Παρακείμενος. ἐὰν δεδώκω. δεδώκης. Ἀόριστος. β. ἐὰν δῶ. δῷς. δῷ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.

Aoristus secundus. Dedisti. dedit. / dedistis duo. runt duo. / dedimus. dedistis. dederunt. Futurum. dabo. dabis. Imperatiua actiua. Præsens. Da. det. / date duo. dent duo. / date. dent. Præteritum perfectum. Dato. Aoristus secundus. Dato tu uel dato tu. det. Optatiua actiua: præsens Darem. dares. daret. / daretis duo. darent duo. / daremus. daretis. darent. et darent. Præteritum perfectum. Dedissem. dedisses. Aoristus secundus. Darem. dares. Futurum. Dem. des. det. Subiunctiua actiua. Præsens Si dem. des. det. / si detis duo. dent duo. / si demus. detis. dent. Præteritum perfectum. Si dedero. dederis. Aoristus secundus. Si dedero. ris. rit. Infinitiua actiua

ἐμετῶσ. Δίδομαι. Παρα-
κείμενοσ. Δεδωκέναι.
Ἀόριστοσ. β. Δοῦναι. Μέλ-
λων. Δώσειν. Μετοχαὶ
ἐνεργητικαὶ. ἐμετῶσ. Ὁ
διδούσ. Ἡ διδοῦσα. Τὸ
διδόν. Παρακείμενοσ. Ὁ
δεδωκώσ. Ἡ δεδωκυῖα.
Τὸ δεδωκόσ. Ἀόριστοσ. β.
Ὁ δοῦσ. Ἡ δοῦσα. Τὸ δόν.
Μέλλων. Ὁ δώσων. Ἡ δώ-
σουσα. Τὸ δῶσον. Ὁρι-
στικὰ παθητικά. ἐμετῶσ.
Δίδομαι. Δίδοσαι.
καὶ δίδου. δίδοται. / δι-
δόμεθον. δίδοσθον. δί-
δοσθον. / διδόμεθα. δί-
δοσθε. δίδονται. Παρα-
τατικόσ. ἐδιδόμην. ἐ-
δίδοσο καὶ ἐδίδου. ἐ-
δίδοτο. ἐδιδόμεθον.
ἐδίδοσθον. ἐδιδόσθην.
/ ἐδιδόμεθα. ἐδίδοσθε.
ἐδίδοντο. Παρακείμε-
νοσ. Δέδομαι. δέδο-
σαι. δέδοται. Μετὸλί-
γον μέλλων. Δεδόσο-
μαι. σῃ. σεται. Ἀόριστοσ
. α. ἐδόθην. ἐδόθησ. θη.
Μέλλων. α. Δοθήσο
μαι. Μέσοσ ἀόριστοσ. β.

Præsens. Dare. Præteri-
tum perfectum. Dedisse.
Aoristus secũdus. Dare. Fu-
turum. Daturum ire. Participia
actiua. Præsens. Hic
dans. Hæc dans. Hoc
dans. Præteritũ perfectum.
Qui dedit. Quæ dedit.
Quod dedit. Aoristus secũdus.
Qui. dit. Quæ. dit. quod. dit.
Futurum. Hic daturus. Hæc da-
tura Hoc daturum. Indica-
tiua passiua. Præsens.
Dor. daris.
& daris. datur. / damur
duo. damini duo. dan-
tur duo. / damur. dami-
ni. dantur. Præteri-
tum imperfectum. Dabar. da-
baris. & dabaris. daba-
tur. / dabamur duo.
dabamini duo. dabantur duo. /
dabamur. dabamini.
dabantur. Præteritum per-
fectum. Datus sum. da-
tus es. datus est. Post pau-
lo futurum. Da-
bor. daberis. dabitur. Aoristus
primus. Datus fui. tus. isti. tus. it.
Futurum primum. Da-
bor. Medius aoristus secundus.

fui

ἐδόμην. ἔδοσο. ἔ-
δοτο. ἐδόμεθα. Προστακτι-
κὰ παθητικά. ἐνεστῶσ.
δίδοσο καὶ δίδου. δί-
δόσθω. / δίδοσθον. δί-
δόσθων / δίδοσθε. διδό-
σθωσαν. Παρακείμε-
νοσ. δέδοσο. δεδόσθω. Ἀ-
όριστοσ. α. δόθητι. δοθή-
τω. Μέσοσ ἀόριστοσ. β.
δόσο καὶ δοῦ. δόσθω.
εὐκτικὰ παθητικά. ἐνε-
στῶσ. διδοίμην. δί-
δοιο. δίδοιτο. / διδοί-
μεθον. δίδοισθον. δί-
δοισθον. / διδοίμεθα.
δίδοισθε. δίδοιντο.
Παρακείμενοσ. δεδοί-
μην. δεδοῖο. δεδοῖτο.
Μετ᾽ὀλίγον μέλλων. δε-
δοσοίμην. δεδόσοιο. δε-
δόσοιτο. Ἀόριστοσ. α. δο
θείην. δοθείησ. Μέλλων
. α. δοθησοίμην σοιο.
Μέσοσ ἀόριστοσ. β. δοί-
μην. δοῖο. δοῖτο. Μέσοσ
μέλλων. α. δοσοίμην.
δόσοιο. δόσοιτο. Ὑπο-
τακτικὰ παθητικά. ἐνε-
στῶσ. ἐὰν δίδωμαι. δί-
δῶ. δίδῶται. / ἐὰν δί-

dedi. dediſti. et de-
diſti. dedit. Imperati-
ua paſſiua. præſens.
Dare et dare. de-
tur. / daminor. dan-
tor duo. / daminor. dan-
tor. præteritum
perfectum Dator tu. tor. ille. A-
oriſtus primus. Dator tu. da-
tor ille. Medius aoriſtus ſecũdus.
Da et da. dato.
Optatiua paſſiua. Præ-
ſens. darer. dare-
ris. daretur. / daremur
duo. daremini duo. da-
rentur duo. / daremur.
daremini. darentur.
Præteritum perfectum. da-
tus eſſem. datus eſſes. datus eſſet.
Poſt paulo futurum. da
bor. daberis. dabi-
tur. Aoriſtus primus. da-
rer. dareris. Futurum.
Primum. der. deris.
Medius aoriſtus ſecundus. da-
rer. dareris. daretur. Medium
futurum primum. Der.
deris. detur. Subiun-
ctiua paſſiua. præ-
ſens. Si darer. da-
reris. daretur. / ſi da-

δώμεθον. διδῶσθον. δι-
δῶσθον. / ἐὰν δι δώμε-
θα. διδῶσθε. διδῶν-
ται. Παρακείμενος.
ἐὰν δεδῶμαι. δεδῶ.
δεδῶται. Ἀόριστος. α.
ἐὰν δοθῶ. ἦς. ἦ. Μέσος
ἀόριστος. β. ἐὰν δῶμαι
δῶ. δῶται. Ἀπαρέμ-
φατα παθητικὰ. ἐνε-
τῶσ. Δίδοσθαι. Πα-
κείμενος. Δεδόσθαι.
Μετὸλίγον μέλλον.
δεδόσεσθαι. Ἀόριστος
. α. Δοθῆναι. Μέλλων
. α. δοθήσεσθαι. Μέσος.
ἀόριστος. β. Δόσθαι. Μέ-
σος μέλλων. α. δόσε-
σθαι. Μετοχαὶ παθητι-
καὶ. ἐνεστῶς. Ὁ διδόμε-
νος. Ἡ διδομένη. Τὸ δι-
δόμενον. Παρακεί-
μενος. Ὁ δεδομένος.
Ἡ δεδομένη. Τὸ δεδο-
μένον. Μετὸλίγον μέλ-
λων. Ὁ δεδοσόμενος.
Ἡ δεδοσομένη. Τὸ
δεδοσόμενον. Ἀόρι-
στος. α. Ὁ δοθεὶς. Ἡ δο-
θεῖσα. Τὸ δοθέν. Μέλ-
λων. α. Ὁ. Δοθησόμε-

remur duo. daremini duo. daren-
tur duo. / si dare-
mur. daremini. daren-
tur. Præteritum perfectum.
Si datus fuero. datus fueris.
datus fuerit. Aoristus primus.
Si tus. ro. tus fueris. us. it. Mediuſ
aoristus secundus. Si dedero.
dederis. dederit. Infini-
tiua passiua. Præ-
sens. Dari. Præteri-
tum perfectū. datum fuisse
post paulo futurum.
datum iri. Aoristus
primus. dari. Futurum
primum. datum iri. Medus
aoristus secundus. Dari. Me-
dium futurum primum. Datu-
rum ire. Participia passi-
ua. Præsens. Qui da-
tur. Quæ datur. Quod da-
tur. Præteritum
perfectum. Hic datus.
Hæc data. Hoc da-
tum. Post paulo fu-
turum. Hic dandus.
Hæc danda. Hoc
dandum. Aoris-
tus primus. Hic datus. Hæc da-
ta. Hoc datum. Futu-
rum primum. Hic dan-

μοσ. Ἡ δοθησομένη. Τὸ
δοθησόμενον. Μέσος ἀό-
ριστος. β. Ὁ δόμενος. Ἡ
δομένη. Τὸ δόμενον.
Μέσος μέλλοντος. α. Ὁ δο-
σόμενος. Ἡ δοσομένη.
Τὸ δοσόμενον.
Τετάρτη συζυγία τῶν.
εἰσ. μι. γίνεται ἀπὸ τῆς
ἕκτης συζυγίας τῶν
βαρυτόνων ῥημάτων
εἰσ. υω. λήγοντων. οἷον
ζεύγνύω ζεύγνυμι. ἔ-
χει δὲ τὸ. υ. ἐν τῇ πα-
ραληγούσῃ τοῦ ἐνεργη-
τικοῦ. καὶ παθητικοῦ.
οἷον ζεύγνυμι. ζεύγνυ-
μαι. Ὁριστικὰ ἐνεργη-
τικά. Ἐνεστῶσ.
Ζεύγνυμι. ζεύγνυσ. ζε-
ύγνυσι. / ζεύγνυτον. ζεύ-
γνυτον. / ζεύγνυμεν. ζεύ-
γνυτε. ζεύγνυσι καὶ ἰω-
νικῶσ. ζεύγνύασι.
Παρατατικόσ.
ἔζευγνυν. ἔζευγνυσ. ἔ-
ζευγνυ. / ἐζεύγνυτον. ἐ
ζευγνύτην. / ἐζεύγνυμεν.
ἐζεύγνυτε. ἐζεύγνυσαν.
Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ἐξ
έλιπον. τὰ γὰρ τῆσ. τε

dus. Hæc danda. Hoc
dandum. Medius ao-
ristus secundus. Qui dedit.
Quæ dedit. Quod dedit.
Mediũ futurũ primũ. Hic da-
turus. Hæc datura.
Hoc daturum.
Quarta coniugatio
in. μι. fit a
sexta coniugationẽ
Varytonorum uerborum
in. υω. desinentium: ut
ζεύγνύω. ζεύγνυμι. ha-
bet autem. υ. in penul-
tima acti-
ui & passiui.
ut ζεύγνυμι. ζεύγνύ-
μαι. Indicatiua acti
ua præsens.
Iungo. iungis. iun-
git. / iungitis duo. iun-
gunt duo / iungimus. iun
gitis. iungunt. & io-
nice. ζευγνύασι.
Præteritum imperfectum.
Iungebam. iungebas. iunge-
bat. / iungebatis duo. iunge-
bant duo. / iungebamus.
iungebatis. iungebant.
Sed alia tempora dese-
cerunt. Enim quar-

τάρτησ μέχρι παρατα-
τικοῦ κλίνονται. Προσ-
τακτικόν. ζεύγνυθι. ζευ-
γνύτω. Ἀπαρέμφατον
ζευγνύναι. Μετοχή. ὁ ζευ-
γνύσ. ἡ ζευγνῦσα. τὸ ζευ-
γνύν. Ὁριστικὰ παθητι-
κά. ἐνεστῶσ.
ζεύγνυμαι. ζεύγνυσαι.
ζεύγνυται. / ζευγνύμε-
θον. ζεύγνυσθον. ζεύγνυ-
σθον. / ζευγνύμεθα. ζεύ-
γνυσθε. ζεύγνυνται.
Παρατατικόσ.
ἐζευγνύμην. ἐζεύγνυσο.
ἐζεύγνυτο. / ἐζευγνύμε-
θον. ἐζεύγνυσθον. ἐζευ-
γνύσθην. / ἐζευγνύμεθα.
ἐζεύγνυσθε. ἐζεύγνυντο.
Προστακτικόν.
ζεύγνυσο. ζευγνύσθω. / ζεύ-
γνυσθον. ζευγνύσθων. / ζεύ-
γνυσθε. ζευγνύσθωσαν.
Μετοχαὶ. Ὁ ζευγνύμε-
νοσ. ἡ ζευγνυμένη. τὸ
ζευγνύμενον.
Ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. ἐνε-
στῶσ.
εἰμί. εἶ. ἐστί. / ἐστόν. ἐ-
στόν. / ἐσμέν. ἐστέ. εἰσί.
Παρατατικόσ.

tæ usq; præteritum imperfe-
ctum declinantur. Impera-
tiuum. Iunge. iun-
gat. Infinitiuum.
Iungere. Participium. Hic iun-
gens. Hæc iungens. Hoc iun-
gens. Indicatiua passi-
ua. Præsens.
Iungor. iungeris.
iungitur. / iungi-
mur duo. iungimini duo. iungũ-
tur duo. / iungimur. iungimi-
ni. iunguntur.
Præteritum imperfectum.
Iungebar. iungebaris.
iungebatur. / iungeba-
mur. duo. iungebamini duo. iũ-
gebantur duo. / iungebamur.
iungebamini. iungebantur.
Imperatiuum.
Iungere. iungatur. / iungi-
minor duo. iunguntor duo. / iun
giminor. iunguntor.
Participia. Qui iungi-
tur. Quæ iungitur. Quod
iungitur.
Substantiuum uerbum. Præ-
sens.
Sum. es. est. / estis duo. sunt
duo. / sumus. estis. sunt.
Præteritũ imperfectũ.

ην. ης. η. / ητον. ητην. / ημεν. ητε. ησαν. Ὑπερ
συντελικος. ημην ησο.
ητο. Μελλων.
ἔσομαι. ἔσῃ. ἔσεται. ἢ
ἔται. / ἐσόμεθον. ἔσεσ
θον. ἔσεσθον. / ἐσόμεθα.
ἔσεσθε. ἔσονται. Προσ
τακτικὸν. ἔσο. ἔστω.
ἔστον. ἔστων. / ἔστε. ἔστω
σαν καὶ ἔστων. Εὐκτι
κὸν. εἴην. εἴης. εἴη. / εἶ
ητον. εἴητην. / εἶημεν.
εἶητε. εἶησαν. καὶ εἶεν.
Μέλλων.
ἐσοίμην. ἔσοιο. ἔσοιτο. /
ἐσοίμεθον. ἔσοισθον.
ἐσοίσθην. / ἐσοίμεθα. ἔ
σοισθε. ἔσοιντο. Ὑποτα
κτικὸν. ἐὰν ὦ. ης. η. / ἐ
ὰν ητον. ητον. / ἐὰν ὦ
μεν. ητε ὦσι. Ἀπαρέμ
φατον. εἶναι. Μέλλων ἔ
σεσθαι. Μετοχὴ. Ὁ ὤν
τοῦ ὄντος. Ἡ οὖσα. τῆσ
οὔσης. Τὸ ὄν. τοῦ ὄντος.
Μέλλων. Ὁ ἐσόμενος
τοῦ ἐσομένου. Ἡ ἐσομέ
νη. τῆς ἐσομένης. Τὸ ἐ
σόμενον. τοῦ ἐσομένου.
Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆσ κλί

Eram. eras. erat. / eratis duo. rãt.
duo. / .mus. tis. erant. Præteritũ
pluſq̃ perfectũ. Fueram. fueras.
fuerat. Futurum.
Ero. eris. erit. uel
erit. / erimus duo. eritis
duo. erunt duo. / erimus.
eritis. erunt. Imperati
uum. Esto tu. esto ille. /
estote duo. sunto duo. / estote.
sunto. & sunto. Optati
uum. Sim. sis. sit. / sitis.
duo. sint duo. / simus.
sitis. sint. & sint.
Futurum.
Essem. esses. esset. /
essemus duo. essetis duo.
essent duo. / essemus. es
setis. essent. Subiuncti
uum. Si fuero. ris. rit. si
fueritis duo. fuerint duo. si fue
rimus. fueritis. fuerint. Infiniti
uum. esse. Futurum
ire. Participia. Hic ens.
huius entis. Hæc ens. huius
entis. Hoc ens. huius entis.
Futurum. Hic futurus.
huius futuri. Hæc futu
ra. huius futuræ. Hoc fu
turum. huius futuri.
Sed de quidem decli

σεως τῶν ῥημάτων ἀ-
λισ. νῦν δὲ περὶ τῆς
συγγενείας τῶν χρόνων
καὶ μεταβολῶν τῶν
φωνηέντων καὶ δι-φθόγ-
γων καὶ σχηματισμοῦ
τῶν χρόνων καὶ τινῶν
ἀναγκαίων κανόνων
λέγωμεν.

nationē uerborū. sa-
tis. nunc autem de
cognatione temporum
& mutationibus
uocalium & diphthon-
gorum & formatione
temporum: & aliquibus
neceſſariis regulis
dicamus.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙ-
ΑΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΑΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΦΩΝΗ-
ΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΦΘΟΓ-
ΓΩΝ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣ-
ΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

DE COGNATIO-
NE TEMPORVM.
ET MVTABILIBVS ET
IMMVTABILIBVS VO-
CALIBVS ET DIPHTHON
GIS ET FORMATIO-
NE TEMPORVM.

Περὶ τῆς συγγενείας τῶν
χρόνων.
Τριῶν ὄντων τῶν ἀρκτι-
κῶν χρόνων. ἐνεστῶτος
παρακειμένου καὶ μέλ-
λοντος ἀφ᾽ ὧν γίνονται ἄλ-
λοι τρεῖς παρατατικὸς ὁ
πρωτερσωτέλικος καὶ ἀόρι-
στος τρεῖς συγγένειαι τῶν
ἓξ φαίνονται χρόνων. ἐνε-
στῶτος καὶ παρατατι-
κοῦ. παρακειμένου καὶ
ὑπερσωτελίκου. μέλ-
λοντος καὶ ἀορίστου. ὁ-

De cognatione
temporum.
Tribus exiſtentibus principali-
bus temporibus. præſenti
præterito perfecto & futu-
ro a quibus fiunt ali-
a tria præteritum imperfectum.
Præteritū pluſq̄ perfectū & īde
terminatum: tres cognationes
ſex uidentur temporum: præ-
ſentis & præteriti imperfe-
cti. præteriti perfecti &
præteriti pluſq̄ perfecti. Futu-
ri & indeterminati. un-

θεμ καὶ ὁ παρατατικὸσ
τὸ τοῦ ἐμεστῶτοσ φυλάτ-
τει σύμφωνον. οἷον γρά-
φω ἔγραφον. ὁ ὑπερσυν-
τέλικοσ τοῦ παρακειμέ-
νου. οἷον γέγραφα. ἐγε-
γράφειν. ὁ ἀόριστοσ τοῦ
μέλλοντοσ. οἷον γράψω
ἔγραψα. εἰσὶ δὲ τελικὰ
τῶν μελλόντων τρία. ξ.
. σ. ψ. πλὴν τῶν ἀμετα-
βόλων. καὶ τρία τῶν
παρακειμένων. φ. χ. κ.
ὅθεν εἰ μὲν ὁ μέλλων
τὸ. ψ. ἔχει. ὁ παρακεί-
μενοσ τὸ. φ. οἷον γράψω
γέγραφα. εἰ δὲ ὁ μέλλων
τὸ. ξ ὁ παρακείμενοσ
τὸ. χ. οἷον λέξω λέλεχα.
εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ. σ. ὁ
παρακείμενοσ τὸ. κ. οἷον
πλήσω πέπληκα. Καὶ
τὰ εἰσ ἀμεταβολον καὶ
τὰ σωρευμένα καὶ εἰσ
μι. εἰσ. κα. ποιοῦσι τὸν
παρακείμενον.

Περὶ παντὸσ ῥήματοσ.
Πᾶν ῥῆμα ἢ ἀπὸ φω-
νήεντοσ ἄρχεται ἢ δι-
φθόγγου ἢ συμφώνου.
εἰ μὲν ἀπὸ φωνήεντοσ

de & præteritum imperfectum
præsentis reti-
net consonantem: ut γρά-
φω ἔγραφον. Præteritū plusq̃
perfectum præteriti per-
fecti. ut γέγραφα. ἐγε-
γράφειν. Aoristus
futuri. ut γράψω.
ἔγραψα. Sunt autem finales.
futuri tres. ξ.
σ. ψ. præter immuta-
biles. Et tres
præteritorum perfectoꝝ. φ. χ. κ.
Vnde si quidem futurum
ψ. habet. præteritum
perfectum. φ. ut γράψω.
γέγραφα. Si autem futurum.
ξ. præteritum perfectum
. χ. ut λέξω λέλεχα.
Si autem futurum. σ.
præteritum perfectum. κ. ut
πλήσω πέπληκα. Et
in immutabilem &
contracta & in
. μι. in. κα. faciunt
Præteritum perfectum.

De omni uerbo.

Omne uerbum aut a uoca-
li incipit aut di-
phthongo aut consonante.
Si quidem a uocali.

ἢ μεταβολικοῦ ἢ ἀμε-
ταβόλου. Περὶ τῶν ἀπὸ
ἀμεταβόλων φωνήεν-
των ἀρχομένων.
εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβό-
λου δηλονότι. η. υ. ι. ω.
οὐδεμία τροπὴ γίνεται
ἐν τοῖσ παρωχημένοισ. οἷ-
ον ἠχέω ἤχεον ἤχηκα ἠ-
χήκειν ἤχησα. ἰξεύω. ἴ-
ξευον. ἴξευκα. ἰξεύκειν. ἴ-
ξευσα. ὑβρίζω. ὕβριζον. ὕ-
βρικα. ὑβρίκειν. ὕβρισα.
ὠφελέω. ὠφέλεον. ὠ-
φέληκα. ὠφελήκειν. ὠφέ-
λησα. εἰ δὲ τὸ ῥῆμα
ἄρχεται ἀπὸ φωνήεν-
τοσ μεταβολικοῦ. δη-
λονότι. α. ε. ο. γίνεται
τροπὴ ἐν τοῖσ παρωχη-
μένοισ ἐν χρονικῷ αὐξη-
σιν καλοῦμεν. καὶ εἰ
μὲν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ. α.
τρέπεται κοινῶσ τὸ. α.
εἰσ. η. οἷον ἀμύω ἤμυον
ἤμυκα. ἠμύκειν ἤμυσα.
ἐξαιρεῖται τὸ ἀνθέλκω ἀ-
νήθελκον. ἀνδίζομαι ἀν-
διζόμην. διατὶ ἐπαλ-
ληλίαν τῶν δύο. ηη.
καὶ ἄω τὸ πνέω. ἄον

aut mutabili. aut immu-
tabili. De ab
immutabilibus uocali-
bus incipientibus.
Si quidem ab immutabi-
li uidelicet. η. υ. ι. ω.
nulla mutatio fit
in præteritis.
ut ἠχέω. ἤχεον. ἤχηκα. ἠ-
χήκειν. ἤχησα. ἰξεύω. ἴ-
ξευον ἴξευκα. ἰξεύκειν. ἴ-
ξυσα. ὑβρίζω. ὕβριζον. ὕ-
βρικα. ὑβρίκειν. ὕβρισα.
ὠφελέω. ὠφέλεον. ὠ-
φέληκα. ὠφελήκειν. ὠφέ-
λησα. Si autem uerbum
incipit a uoca-
li mutabili: uide-
licet. α. ε. ο. fit
conuersio in præte-
ritis quam temporale. augu-
mentum uocamus. & si
quidem incipit ab. α.
uertitur communiter. α.
in. η. ut ἀμύω. ἤμυον.
ἤμυκα. ἠμύκειν. ἤμυσα
Excipitur ἀνθέλκω ἀ-
νήθελκον. ἀνδίζομαι. ἀν-
διζόμην propter continen-
tiam duorum. ηη.
& ἄω. quod est spiro. ἄον

ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦ-
ον. καὶ ἀΐω τὸ ἀκούω. ἀΐ-
ον ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ
ἤιον τῷ ἐπορευόμην. Εἰ-
δὲ ἀπὸ τοῦ. ε. ἄρχεται ὁ-
μοίως τρέπεται τὸ. ε.
εἰς. η ὁῖον. ἐγείρω. ἤγειρον.
ἤγερκα. ἠγέρκειν. ἤγειρα.
πλὴν τῶν σεσημειωμέ-
νων. ἐν οἷς μένον τὸ. ε.
προσλαμβάνει καὶ. ι. ὁῖ-
ον ἔχω. εἶχον. ἔπω. εἶ-
πον. ἕλω. εἷλον. ἑστήκω.
ἑστήκειν. ἕπομαι. ἑπό-
μην. ἐάω. ἴαον. ἐστιά-
ω εἰστίαον. ἑρπύζω εἵρ-
πυζον. ἕρπω εἷρπον ἕλ-
κω εἷλκον. ἑλκύω εἵλ-
κυον. ἐρύω εἴρυον. ἐθίζω
ἴθιζον. ἔθω ἴωθα. ἕω εἶ-
μαι. ἐργάζομαι εἰργαζό-
μην.
Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ. ο. τρέπε-
ται τὸ. ο. εἰς. ω. μέγα.
ὁῖον ὀνομάζω. ὠνόμα-
ζον. ὠνόμακα. ὀνομά-
κειν ὀνόμασα. παρὰ
ποιηταῖς δὲ τὰ τοιαῦ-
τα ἀναύξητα μένουσι
διὰ τὸ μέτρον ἔθει ἰωνι-
κῷ. ὁῖον ἄκουσεν ἀντὶ ἤ-

ut non coincidat ἦ-
ον. & ἀΐω. audio. ἀΐ-
ον: ut non coincidat
ἤιον ibam. Si
autem ab. ε. incipit: simi-
liter conuertitur. ε.
in. η. ut. ἐγείρω. ἤγειρον.
ἤγερκα. ἠγέρκειν. ἤγειρα.
præter nota-
ta: in quibus manens. ε.
assumit. & . ι.
ut. ἔχω. εἶχον. ἔπω. εἶ-
πον. ἕλω εἷλον. ἑστήκω
ἑστήκειν. ἕπομαι. ἑπό-
μην. ἐάω. ἴαον. ἐστιά-
ω. εἰστίαον. ἑρπύζω εἵρ-
πυζον ἕρπω εἷρπον. ἕλ-
κω εἷλκον. ἑλκύω εἵλ-
κυον. ἐρύω εἴρυον. ἐθίζω
ἴθιζον. ἔθω ἴωθα. ἕω εἶ-
μαι. ἐργάζομαι. εἰργαζό-
μην.
Si autem ab. ο. conuer-
titur. ο. in. ω. magnum.
ut. ὀνομάζω. ὠνόμα-
ζον. ὠνόμακα. ὀνομά-
κειν. ὠνόμασα. apud
poetas autem talia
sine augumento manent
propter metrum more ioni-
co. ut ἄκουσεν pro ἤ-

κουσε. ἐλαυμε ἀρτι ἤ-
λαυμε. ὀμόμημε ἀρτι ὤο-
μόμημε. Περὶ τοῦ
ἀττικοῦ παρακειμένου.
Ὅτε δὴ τὸ ῥῆμα ἄρχε-
ται ἀπὸ τῶν μεταβολί-
κῶν τούτων φωνήεν-
των. οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσι
ἴδιον παρακείμενον ἐνερ-
γητικὸν καὶ παθητικὸν
καὶ μέσον τὰ ἀρκτικὰ
δύο γράμματα τοῦ ἐνε-
στῶτος προτιθέντες τῷ
κοινῷ παρακειμένῳ
καὶ τὴν τρίτην συλλα-
βὴν συστέλλοντες. οἷον
ἀκούω ἤκουκα κοινῶς
καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς. Ὁ-
μοίως καὶ ἐν τοῖς πα-
θητικοῖς οἷον ἤλειμμαι.
ἀλήλειμμαι. ἔν τισιν
δὲ μόνον προτιθέασιν. ε.
οἷον ὦσμαι ἔωσμαι. ὠ-
θήμαι. ἐώθημαι. ὥρακα
ἑώρακα. ἀρῶγα ἀρέω-
γα. τὸ δὲ ἔχωκε καὶ
εἶπε ποιητικά. εὑρί-
σκονται δὲ καί τινα ὧν
ἡ τρίτη συλλαβὴ οὐ
συστέλλεται. οἷον ἄρηρα.
ἔδηδα. ἀλάλημαι.

κουσε. ἐλαυμε pro ἤ-
λαυμε. ὀμόμημε pro ὤο-
μόμημε. De
attico præterito perfecto.
Quando quidem uerbum inci-
pit ab mutabili
bus his uoca- α. ε. ο.
libus. attici faciunt
proprium præteritum perfectū
actiuum & passiuum
& medium principales
duas litteras præsen-
tis addentes
communi præterito perfecto
& tertiam syllla-
bam corripientes. ut
audio ἤκουκα communiter
& ἀκήκοα attice. simili-
ter & in passi-
uis: ut ἤλειμμαι
ἀλήλειμμαι. In aliquibus
autem solum addunt. ε.
ut ὦσμαι. ἔωσμαι. ὠ-
θήμαι. ἐώθημαι. ὥρακα. ἑ-
ώρακα. ἀρῶγα. ἀρέω-
γα. Sed ἔχωκε &
εἶπε poetica. Inueniun-
tur autem & quædam quorum
tertia syllaba non
corripitur. ut ἄρηρα
ἔδηδα. ἀλάλημαι.

Περὶ τῶν ἀπὸ διφθόγγων ἀρχομένων ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ διφθόγγου ἄρχεται τὸ ῥῆμα. ἢ ἀπὸ τρεπτῆς ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου. εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρέπτου. δηλονότι. ευ. ει. ου. οὐδεμία τροπὴ γίνεται. οἷον εὔδω εὖδον καὶ ηὗδον ἀττικῶς. εἰκάζω. ἤκαζον. οὐρέω. ᾤουρεον. ἐὰν δὲ ἀπὸ τρεπτῆς δηλονότι. αι. αυ. οι. γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ μεταβολικῶν φωνήεντων. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ. αι. τρέπεται τὸ. α. εἰς. η. καὶ τὸ. ι. ὑπογράφεται. ὅθεν καὶ τὸ. η διφθογγος ἐστὶ καταχρηστική. οἷον αἴρω. ἦρον. ἦρκα. ἦρκειν. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς. αυ. τρέπεται τὸ. α. εἰς. η. οἷον αὐλέω. ηὔλεον. ηὔλκα. ηὐλήκειν. ηὔλησα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς. οι τρέπεται τὸ. ο μικρὸν. εἰς. ω. μέγα. καὶ τὸ. ι. ὑπογράφεται. ὅθεν τὸ. ω. διφθογγος ἐστὶ καταχρηστική. οἷον οἰκέω. ὤκεον. ὤκηκα. ὠκήκειν. ὤκησα. πλὴν τῶν

De a diphthongis incipientibus uerbis.

Si autem a diphthongo incipit uerbum. aut a mutabili aut ab immutabili. si quidem ab immutabili uidelicet. ευ. ει. ου. nulla conuersio fit. ut εὔδω εὖδον & ηὗδον attice. εἰκάζω ἤκαζον. οὐρέω. ᾤουρεον. si autem a mutabili uidelicet. αι. αυ. οι. fit eadem conuersio mutabilium. uocalium. si quidem ab. αι. conuertitur. α. in. η. & . ι. subscribitur: unde & . η. diphthongus est abusiua. ut αἴρω ἦρον. ἦρκα. ἤρκειν. si autem ab. αυ. conuertitur α. in. η. ut αὐλέω ηὔλεον. ηὔλικα ηὐλήκειν. ηὔλησα. Si autem ab. οι. conuertitur. ο. paruum in. ω. magnum. & . ι. subscribitur. unde. ω. diphthongus est abusiua. ut οἰκέω. ὤκεον. ὤκηκα. ὠκήκειν. ὤκησα. Præter

σεσημειωμένων ἀτρέπτων
οἷον. οἰόω. οἰμέω. οἰωμώζο-
μαι. οἰωμοσκοπῶ. οἰακί-
ζω. οἰακονομέω. οἰακοσ-
τροφέω. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ
οἰδαίνω καὶ οἰκουρῶ ἐσημ-
ειώσαντο. Περὶ τῶν
ἀπὸ συμφώνων ἀρχο-
μένων ῥημάτων.
Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρ-
χεται τὸ ῥῆμα. ὁ παρα-
τατικὸς καὶ ἀόριστος. α.
καὶ δεύτερος προσλαμ-
βάνουσιν. ε. ὅπερ αὔξη-
σιν συλλαβικὴν καλοῦ-
μεν. οἷον λέγω ἔλεγον.
Περὶ παρακειμένου.
Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς.
τούτων ἄρχεται ἀπὸ μα-
κρᾶς θέσει. ἀπὸ τῆς αὐ-
τῆς ἄρχεται καὶ ὁ πα-
ρακείμενος. οἷον ἔασει-
ρον. ἐάσικα. ὅτε δὲ ἄρ-
χεται ἀπὸ βραχείας ἢ
κοινῆς ἀναδιπλασιάζε-
ται ὁ παρακείμενος δι'
ἀπὸ τοῦ συμφώνου τοῦ
ἐμπροσθίου. οἷον ἔτυπτον
τέτυφα. ἔγραφον γέγρα-
φα. πλὴν τῶν ἀρχομέ-
νων ἀπὸ τοῦ. γμω. καὶ

excepta immutabilia
ut οἰόω. οἰμέω. οἰωμώζο-
μαι. οἰωμοσκοπῶ. οἰακί-
ζω. οἰακονομέω. οἰακοσ-
τροφέω. aliqui autem &
οἰδαίνω & οἰκουρῶ nota-
uerunt. De
a consonantibus incipien-
tibus uerbis
Si autem a consonante inci-
pit uerbum præteritum imper-
fectum & aoristus primus
& secundus assu-
munt. ε. quod augumentum
syllabicum uoca-
mus: ut λέγω ἔλεγον.
De præterito imperfecto.
Quando autem præteritũ impf.
horum incipit a lon-
ga positione: ab ea-
dem incipit & præteritum per-
fectum: ut ἔασειρον.
ἐάσικα. Quando aũt.
incipit a breui uel
communi gemina-
tur præteritum perfectum
per consonantem
præsentis. ut ἔτυπτον
τέτυφα. ἔγραφον γέγρα-
φα. præter incipien-
tia a. γμω. &

γρι. οἷον γμορίζω. ἐγμόριζον
ἐγμόρικα. γρηγορέω. ἐγρηγό-
ρηκα. διὰ γὰρ κακοφωνί-
αν οὐκ ἀναδιπλασιάζον-
ται καὶ τῶν ἀρχομέν-
ων ἀπὸ ρ. οἷον ῥητορεύ-
ω. ἐρρητόρευκα. τὸ δὲ
ῥερυπωμένα καὶ ἄλ-
λα ποιητικὰ. καὶ τῶν
ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν.
ζ. ξ. ψ. οἷον ζῶ ἔζηκα.
ζέω. ἔζεκα. ψάλλω. ἔψα-
λκα. ζὰ δὲ ἀπὸ δασέ-
ων. θ. φ. χ. ἀρχόμενα
ἀναδιπλασιάζονται
μέν. τρέπονται δὲ τὰ
δασέα εἰς ψιλά ὧν τὸ
θ. εἰς. τ. τρέπεται. οἷον
θεωρέω τεθεώρηκα. τὸ
φ. εἰς. π. οἷον φωνέω
πεφώνηκα. τὸ. χ. εἰς. κ.
οἷον χωνεύω κεχώνευ-
κα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς
ἄρχεται ἀπὸ τοῦ. λ. ἢ
μ. οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσι
τὸν ἴδιον παρακείμε-
νον ἐκβολῇ τοῦ πρώ-
του. λ. καὶ πλεονασμῷ
τοῦ. ι. οἷον λήβω λήψω
λέλημφα κοινῶς. καὶ
ἔιλημφα ἀττικῶς. μεί-

γρη οἷον γμωρίζω ἐγμώριζον
ἐγμώρικα. γρηγορέω. ἐγρηγό-
ρηκα. propter enim cacophoni-
am non geminan-
tur. & incipien-
tia a. ρ. ut ῥητορεύ-
ω ἐρρητόρευκα. sed
ῥερυπωμένα & ali-
a poetica. &
incipientia a dupli-
cibus. ζ. ξ. ψ ut ζῶ ἔζηκα.
ζέω. ἔζεκα. ψάλλω ἔψα-
λκα. Sed ab aspira-
tis. θ. φ. χ. incipientia
geminantur
quidem. uertuntur autem
aspiratæ in tenues. quorum
θ. in. τ. uertitur. ut
θεωρέω. τεθεώρηκα.
φ. in. π. ut φωνέω
πεφώνηκα. χ. in. κ.
οἷον χωνεύω. κεχώνευ-
κα. quando autem præsens
incipit ab. λ. uel
. μ. attici faciunt
peculiare præteritum perfe-
ctum abiectione pri-
mi. λ. & superadditione
. ι. ut λήβω λήψω
λέλημφα. communiter: &
ἔιλημφα attice. μεί-

ρομαι . μεροῦμαι . μεμ ,
αρμαι καὶ ἥμαρμαι . ὅθεν
ἡμαρμένη .

Περὶ ὑπερσωτελίκου .

Ὁ ὑπερσωτέλικος δὲ
λαμβάνει τὸ . ε . αὔξησιν
οἷον γέγραφα ἐγεγράφειν .

Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν
συνθέτων ῥημάτων .

Τούτων οὕτως ἐχόντων
δεῖ εἰδέναι ὅτι ὅτε αἱ
προθέσεις οὐδὲν πλέον
τοῦ ῥήματος σημαίνου ,
σιν ἐν τῇ συνθέσει . γίνε ,
ται ἡ συνήθης αὔξησις ἐν
τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥήματος
πρὸ τῆς προθέσεως . οἷον
ἐμέπω ἤμεπον . καθεύ ,
δω ἐκάθευδον . καθαί ,
ρω ἐκάθαιρον . ὅτε δὲ
πλέον αὐτοῦ σημαίνου ,
σι . γίνεται ἡ αὔξησις με ,
τὰ τὴν πρόθεσιν ἐν ἀρ ,
χῇ τοῦ ῥήματος . οἷον
παρακούω παρήκουον . ἐ ,
πομνύω ἐπώμνυον . ἐ ,
παινῶ . ἐπήνουν . καταγρά ,
φω κατέγραφον . ἐπιτέλ ,
λω . ἐπέτελλον . ἐν τού ,
τοις δὲ εἰσερχομένης
τῆς αὐξήσεως ἀποβά ,

ρομαι μερούμαι . μέμ ,
αρμαι . & ἥμαρμαι unde
ἡμαρμένη .

De præterito plusq̃ perfecto .

Præteritum plusq̃ perfectũ aũt
accipit . ε . augumentum .
ut γέγραφα ἐγεγράφειν .

De augumento
compositorum uerborum .

His sic habentibus
oportet scire quod quando
præpositiones nihil plus
uerbo signifi ,
cant in compositione .
fit consuetum augumentum in
principio uerbi
ante præpositionem : ut
ἐμέπω ἤμεπον . καθεύ ,
δω ἐκάθευδον . καθαί ,
ρω ἐκάθαιρον . Quando autem
plus eo signifi ,
cant . fit augumentum
post præpositionem in prin ,
cipio uerbi . ut
παρακούω παρήκουον . ἐ ,
πομνύω ἐπώμνυον . ἐ ,
παινῶ . ἐπήνουν . καταγρά ,
φω κατέγραφον . ἐπιτέλ ,
λω . ἐπέτελλον . in
his autem ingrediente
præpositione abiici ,

λεται τὸ φωνῆεν τῆς
προθέσεως. Τὰ δὲ ἀρχό-
μενα ἀπὸ προθέσεων ἐ-
θεῖ ἀττικῶς ἔξωθεν ποιοῦ-
σι τὴν αὔξησιν οἷον ἀμπι-
βολῶ ἠμπιβόλουν. ἀμ-
φισβητῶ ἠμφισβή-
τουν. τὸ δὲ ἐμοχλῶ ἠμο-
χλουν. καὶ ἀμορθῶ ἠμορ-
θουν καὶ ἀμέχομαι
ἠμεσχόμην καὶ παροι-
μιῶ ἐπαρῴμουν διπλῆν
τὴν αὔξησιν ποιοῦσι. Ἔ-
τι ἐνια τὰ ἀπὸ τοῦ
δυσ. καὶ. εὐ. ἀρχόμε-
να ἔσωθεν αὐξάνουσιν.
οἷον δυσαπιστῶ δυσπι-
στουν. δυσαρεστῶ. δυσα-
ρέστουν. εὐορκῶ εὐώρ-
κουν. εὐεργετῶ εὐηργέ-
τουν. εὐαγγελίζομαι εὐ-
ηγγελιζόμην.

Περὶ τοῦ σχηματισ-
μοῦ τῶν χρόνων.

Ἀπὸ τοῦ τύπτω ὁ παρα-
τατικὸς ἔτυπτον. τρο-
πὴ τοῦ. ω. εἰσ. ον. προσ-
τιθεμένου τοῦ. ε. τῆς
αὐξήσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ
τύπτομαι ἐκβολῇ τοῦ
. μαι. καὶ προσθέσει τοῦ

citur uocalis
præpositionis. Sed incipien-
tia a præpositionibus mo-
re attico extrinsecus faci-
unt augumentum ut ἀμπι-
βολῶ ἠμπιβόλουν. ἀμ-
φισβητῶ. ἠμφισβή-
τουν. Sed ἐμοχλῶ ἠμο-
χλουν & ἀμορθῶ ἠμορ-
θουν & ἀμέχομαι
ἠμεσχόμην & παροι-
μῶ ἐπαρῴμουν duplex
augumentum faciunt. Insu-
per quædam. a.
δυσ. & . ευ. incipien-
tia intrinsecus augent.
ut δυσαπιστῶ δυσπι-
στουν. δυσαρεστῶ. δυσα-
ρέστουν. εὐορκῶ. εὐώρ-
κουν. εὐεργετῶ εὐηργέ-
τουν. εὐαγγελίζομαι. εὐ-
ηγγελιζόμην.
De formatio-
ne temporum.
A τύπτω. præteritum
imperfectum ἔτυπτον. muta-
tione. ω. in. ον. ad-
dito. ε.
augumento. uel a
τύπτομαι. abiectione
μαι. & additione

. ε. φυλάττει δὲ πάντα
τοῦ ἐνεστῶτος.
Περὶ παρακειμένου
Ὁ παρακείμενος ἀπὸ
τοῦ μέλλοντος τροπῇ
τοῦ. ω. εἰς. α. καὶ τοῦ. ψ.
εἰς. φ. ὅθεν ὅτε ὁ μέλ-
λων τὸ. ψ. ἔχει. ὁ παρα-
κείμενος τὸ. φ. ἔχει
δὲ τὴν αὐτὴν παραλή-
γουσαν τῷ μέλλοντι. οἷ-
ον τύψω τέτυφα. πλὴν
τῶν δισυλλάβων
ῥημάτων τῆς πέμ-
πτης συζυγίας τῶν. ε.
παραληγόντων. ταῦτα
γὰρ τὸ. ε. τοῦ μέλλον-
τος εἰς. α. τρέπουσιν
ἐν τῷ παρακειμένῳ.
οἷον κείρω κερῶ κέκαρ-
κα. καὶ χωρὶς τῶν δι-
συλλάβων τῆς πρώτης
καὶ δευτέρας συζυγί-
ας τῶν βαρυτόνων.
ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ
. ε. εἰς. ο. ἐθεῖ ἀττικῶς. οἷ-
ον λέγω λέξω λέλεχα
κοινῶς καὶ λέλοχα ἀτ-
τικῶς. Πᾶς δὲ παρα-
κείμενος εἰς. κα. μα-
κρᾷ παραληγων εἰ ἀ-

. ε. retinet autem omnia
præsentis.
De præterito perfecto.
Præteritum perfectum a
futuro mutatione
. ω. in. α. & . ψ.
in. φ. unde quando futu-
rum. ψ. habet. præteritum
perfectum. φ. habet
autem eandem penulti-
mam futuro.
ut τύψω. τέτυφα præ-
ter disyllaba
uerba quin-
tæ coniugationis. ε.
penultimantia: hæc
enim. ε. futu-
ri in. α. conuertunt
in præterito perfecto.
ut κείρω κερῶ κέκαρ-
κα. & præter di-
syllaba primæ
& secundæ coniuga-
tionis barytonorum.
hæc enim uertunt
ε. in. ο. more attico:
ut λέγω. λέξω λέλεχα
communiter: & λέλοχα at-
tice. Omne autem præteritum
perfectum in. κα. lon-
ga penultimans si abii-

προβάλλει τὸ. κ. συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔθει ἰωνικῷ. οἷον ἑάκα ἑᾶα.

Περὶ τοῦ μέσου.

Ὁ μέσος παρακείμενος τέτυπα διὰ. π. περὶ οὗ ἰστέον ὅτι ὅτε ὁ ἐνεστῶς διέμος ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται. διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος. οἷον λέγω λέλεγα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστῶς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται. τότε ὁ μέσος παρακείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ ὃ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος παράγεται. οἷον ἀπὸ τοῦ κλέπτω κλοπὴ τὸ ῥηματικόν, ὁ μέσος παρακείμενος κέκλοπα. ἀπὸ τοῦ τύπτω τύπος ὁ μέσος παρακείμενος. τέτυφα. βλάπτω βλάβη βέβλαβα μέσος παρακείμενος ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ βλάβω γίνεται. ἂν δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος

cit. κ. corripit penultimam more ionico, ut ἑάκα ἑᾶα.

De medio.

Medium præteritum perfectum τέτυπα per. π. de quo sciendum quod quando præsens per unam simplicem consonantem effertur: per eandem & medium præteritum perfectum: ut λέγω λέλεγα. quando autem præsens per duas consonantes effertur: tunc medum præteritum perfectum retinet consonantem uerbalis quod a præsenti deriuatur: ut a κλέπτω κλοπὴ uerbale: medium præteritum perfectum κέκλοπα. a τύπτω. τύπος medium præteritum perfectum τέτυπα. βλάπτω βλάβη βέβλαβα: medium præteritum perfectum quod et a βλάβω fit. Si autem uerbale duas consonantes habet ex præsenti:

φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέ-
σσσ παρακείμενος. οἷον
ῥέγκω ῥόγκος. ὁ μέσσος
παρακείμενος ἐρρόγκα.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστῶς λήγων
εἰσ. ? ἢ δύο. σσ. εἰσ. ξ. τὸν
μέλλοντα ποιεῖ. τότε ὁ
μέσσος παρακείμενος
τὸ. Γ. ἔχει. οἷον κράζω
κράξω. κέκραγα. πλήσ-
σω πλήξω πέπληγα.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστῶς εἰσ. ζω.
λήγων εἰσ. σ. τὸν μέλ-
λοντα ποιεῖ. τὸ. Δ. ὁ
μέσσος παρακείμενος
ἔχει. οἷον φράζω φράσω
πέφραδα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνε-
στῶς καθαρῶς προφέ-
ρεται καὶ ὁ μέσσος παρα-
κείμενος ὁμοίως. οἷον
ἀκούω ἤκουα κοινῶς
καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς.
Παραλήγουσαν δὲ τὴν
αὐτὴν ἔχει ὁ μέσσος
παρακείμενος τῷ
πρώτῳ παρακειμένῳ.
οἷον τέτυφα τέτυπα.
Ὅτε δὲ εὑρεθῇ. ε. ἐν δι-
συλλάβῳ μέλλοντι. εἰ
μὲν μόνον τρέπεται
εἰσ. ο. ἐν τῷ μέσῳ πα-

retinet eas & medi-
um præteritum perfectum. ut
ῥέγκω ῥόγκος. medium
præteritum perfectum ἐρρόγκα.
Quando autem præsens desinens
in. ?. uel duo. σσ. in. ξ.
futurum facit: tunc
medium præteritum perfectum
. Γ. habet. ut κράζω
κράξω κέκραγα. πλήσ-
σω πλήξω πέπληγα.
Quando autem præsens in. ζω.
desinens. in. σ. futu-
rum facit. Δ.
medium præteritum perfectum
habet. ut φράζω φράσω.
πέφραδα. Quando autem
præsens pure profer-
tur: & medium præteritum
perfectum similiter. ut
ἀκούω. ἤκουα communiter
& ἀκήκοα attice
penultimam autem
eandem habet medium
præteritum perfectum
primo præterito perfecto.
ut τέτυφα τέτυπα.
Quãdo aũt inuentũ fuerit. ε. in
disyllabo futuro. si
quidem solum. uertitur
in. ο. in medio præte-

ρακειμένω. οἷον λέξω λέ-
λογα. τέξω τέτοκα. γε-
νῶ γέγονα. σπερῶ ἔσπο-
ρα. φθερῶ ἔφθορα. ἐὰν δὲ
μετὰ τοῦ. ι. ἐν διφθόγγῳ
ει. ὁμοίως τὸ. ε. τρέπε-
ται εἰς. ο. καὶ τὸ. ι.
προσγράφεται. οἷον πεί-
θω πείσω. πέπεικα πέ-
ποιθα. ἅδω ἄσω ᾖκα
οἶδα. ἥκω ἥξω οἶκα
καὶ ἀττικῶς ἔοικα.
Sed disyllaba in
unum. λ. seruant. ε. &
in medio præterito
perfecto. ut μέλω με-
λῶ μέμελα καὶ μέ-
μηλα. conuersione. ε. in
. η. unde μεμηλώς. τελῶ
τέτελα. Quando autem præ-
sens per duas immuta-
biles effertur: tunc
medium præteritum
perfectum. α. habet. ut
κάμνω. κέκαμα. τέμνω
τέτμα. Quando autem præ-
sens. αι. diphthongo
penultimat: uertitur
. ᾶ. in. η. in medio præteri-
to perfecto: &. ι. sub-
scribitur: ut φαίνω

πέφηνα. Ὅτε δὲ ὁ μέλ-
λων περιττοσυλλαβεῖ
τοῦ ἐνεστῶτος. τότε καὶ
ὁ παρακείμενος τοῦ
μέσου παρακειμένου.
οἷον δουπῶ δουπήσω
δεδούπηκα δέδουπα.
κτυπῶ κτυπήσω. ἐκτύ-
πηκα ἔκτυπα. ἀνωγῶ.
ἀνωγήσω ἀνώγηκα ἤνω-
γα. Ἔτι πολλάκις οἱ αὐ-
τοὶ εἰσὶ πρῶτοι παρα-
κείμενοι καὶ μέσοι. οἷ-
ον γέγραφα.
Περὶ ὑπερσυντελίκου.
Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ
τοῦ παρακειμένου τρο-
πῇ τοῦ. α. εἰς. ειν. προσ-
τεθέντος τοῦ. ε. τῆς αὐ-
ξήσεως. οἷον τέτυφα ἐ-
τετύφειν. φυλάττει δὲ
πάντα τὰ τοῦ παρακει-
μένου.
Περὶ ἀορίστου πρώτου.
Ὁ πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ
τοῦ πρώτου μέλλον-
τος τροπῇ τοῦ. ω. εἰς
. α. οἷον τύψω ἔτυψα. ἔ-
χει δὲ τὴν αὐτὴν παρα-
λήγουσαν τῷ μέλλοντι.
καὶ ἢ φύσει μακρᾷ πα-

πέφηνα. Quando autem futu-
rum superat
præsens. tunc &
præteritum perfectum
medium præteritum perfectum.
ut δουπῶ δουπήσω
δεδούπηκα δέδουπα.
κτυπῶ κτυπήσω. ἐκτύ-
πηκα ἔκτυπα. ἀνωγῶ.
ἀνωγήσω ἀνώγηκα ἤνω-
γα. Insuper sæpenumero
eadem sunt prima præterita
perfecta & media.
ut γέγραφα.
De præterito plusq̃ perfecto.
Præteritum plusq̃ perfectum a
præterito perfecto con-
uersione. α. in. ειν. addi-
to. ε. augu-
menti. ut τέτυφα. ἐτε-
τύφειν. retinet autem
omnia præteriti
perfecti.
De aoristo primo.
Primus aoristus a
primo futu-
ro conuersione. ω. in
. α. ut τύψω. ἔτυψα. ha-
bet autem eandem penulti-
mam futuro.
& uel natura longa penul-

ραλήγει. οἷον ἐποίησα. ἢ
θέσει οἷον ἔπλεξα. ἢ φύ-
σει καὶ θέσει οἷον ἤμειψα.
ἢ θέσει παρὰ ποιηταῖς
οἷον ἐτέλεσα. ἔχει δὲ
τελικὰ ἡμίφωνα ἑπτά.
ψ. ξ. σ. λ. μ. ν. ρ. οἷον. ἔ-
τυψα. ἔλεξα. ἐποίησα.
ἔφειλα. ἔρειμα. ἔκριμα.
ἔασειρα. φυλάττει δὲ ἃ,
εἰ τὸ σύμφωνον τοῦ
μέλλοντος. οἷον λέξω ἔ-
λεξα. σεσημείωται τὸ ἔ-
δωκα. ἔθηκα. ἧκα. ᾗ-
πα. ἧκα. ἐξῶ τοῦ κα-
μόνος. τὸ δὲ ᾖξον ἀντὶ
ἷκον. βοιωτικῷ ἔθει τρο-
πῇ τοῦ. κ. εἰς. ξ. ὥσπερ
τὸ ᾔξασιν ἀντὶ ᾖκασι.
Σημειώσῃ δὲ καὶ τοὺς
τῆς πέμπτης συζυγί-
ας ἀορίστους πρώτους
φύσει μακρᾷ παραλή-
γοντας. ὅτε ὁ μέλ-
λων αὐτῶν περισπᾶ-
μενος ἔχει. ε. ὁ ἀόρι-
στος προσλαμβάνει. ι.
οἷον μεμῶ. ἔρειμα. ὅ-
τε δὲ τὸ. α. μόνον ἔ-
χει ὁ μέλλων. τρέπει
αὐτὸ εἰς. η. ὁ ἀόριστος.

timat. ut ἐποίησα. uel
positione. ut ἔπλεξα. uel na-
tura & positione ut ἤμειψα.
uel positione apud poetas.
ut ἐτέλεσα. habet autem
finales semiuocales septem.
. ψ. ξ. σ. λ. μ. ν. ρ. ut ἔ-
τυψα. ἔλεξα. ἐποίησα
ἔφειλα. ἔρειμα. ἔκριμα
ἔασειρα. retinet autem sem-
per consonantem
futuri. ut λέξω. ἔ-
λεξα. excipitur ἔ-
δωκα. ἔθηκα. ἧκα. ᾗ-
πα. ἧκα. extra regu-
lam. Sed ᾖξον pro
ἷκον booetico more conuersi-
one. κ. in. ξ. quemadmodum
ᾔξασιν pro ᾖκασι.
Notabis autem &
quintæ coniugati-
onis aoristos primos
natura longa penulti-
mantes quando fu-
turum eorum circunfle-
xum habet. ε. aori-
stus assumit. ι.
ut μεμῶ ἔρειμα. Quan-
do autem. α. solum ha-
bet futurum uertit
illud in. η. aoristus.

οἷον ψαλῶ ἔψηλα. Ὅτε δὲ τὸ. α. ἀπὸ τῆσ. αι. διφθόγγου τοῦ ἐνεστῶτος τοσοῦτον ὁμοίως τρέπει αὐτὸ εἰσ. η. ἢ φυλάττει αὐτὸ μακρόν. οἷον φαίνω φανῶ ἔφηνα. σημαίνω σημανῶ ἐσήμηνα καὶ ἐσήμανα καὶ ἐθέρμανα καὶ ἐχλίανα τοῦ μακροῦ ὄντος.

ut ψαλῶ ἔψηλα. Quando autem. α. ab. αι. diphthongo præsentis similiter uertit illud in. η. uel retinet illud longum: ut φαίνω φανῶ ἔφηνα. σημαίνω σημανῶ ἐσήμηνα & ἐσήμανα & ἐθέρμανα & ἐχλίανα longo existente.

Περὶ δευτέρου ἀορίστου.

De secundo aoristo.

Ὁ δεύτερος ἀόριστος εἰσ. ον. λήγει. οἷον ἔτυπον. φυλάττων τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου. ὅσα οὖν εἴρηται ἐπ' αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ῥηθήσεται. ὅτε ὁ ἐνεστὼς διὰ μιᾶς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος. οἷον λείπω λέλοιπα ἔλιπον. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται. δι' οὗ τὸ ῥη-

Secundus aoristus in. ον. desinit. ut ἔτυπον. πον. retinens consonantem præteriti perfecti. Quæcunq; igitur dicta sunt in eo. & in aoristo secundo dicentur. Quando præsens per unam simplicem consonantem profertur. per eandem & medium præteritum perfectum & secundus aoristus. ut λείπω λέλοιπα. ἔλιπον. Quãdo autem præsens per duas consonantes profertur. per quam uerba

ματικὸν ἐκφέρεται διὰ
τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος
παρακείμενος καὶ δεύ-
τερος ἀόριστος. οἷον σκά-
πτω σκαφῆ ἔσκαφα ἔσ-
καφον. βλάπτω βλάβη
βέβλαβα ἐβλάβον. ὅτε
δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰσ. ζω. ἢ
εἰσ. αττω. λήττων. εἰσ. ξ. τὸν
μέλλοντα ποιεῖ. ὁ μέ-
σος παρακείμενος καὶ
δεύτερος ἀόριστος τὸ. Γ.
ἔχουσιν. οἷον κράζω
κράξω κέκραγα ἔκραγον.
ὀρύττω ὀρύξω ὤρυγα ὤ-
ρυγον. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς
εἰσ. ζω. λήγων εἰσ. σω.
τὸν μέλλοντα ποιεῖ. δ.
ὁ μέσος παρακείμενος
καὶ δεύτερος ἀόριστος
ἔχουσιν. οἷον φράζω.
φράσω πέφραδα ἔφρα-
δον. ὅτε δὲ ὁ μέσος
παρακείμενος καθα-
ρῶς προφέρεται. ὁμοί-
ως καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον ἥ-
κουα ἤκουον. ἔτι ὅτε
ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀ-
πὸ βαρυτόνου θέματος
γινόμενος ἰσοσυλλαβεῖ
τῷ πρώτῳ οἷον ἔτυψα

le profertur. per
eandem & medium
præteritum perfectum & ſecun-
dus aoriſtus. ut σκά-
πτω σκαφῆ ἔσκαφα ἔσ-
καφον. βλάπτω βλάβη
βέβλαβα ἐβλάβον. Quando
autem præſens in ζω. uel
in. αττω. deſinens in. ξ.
futurum facit. medi-
um præteritum perfectum &
ſecundus aoriſtus. Γ.
habent. ut κράζω
κράξω. κέκραγα. ἔκραγον.
ὀρύττω ὀρύξω ὤρυγα ὤ-
ρυγον. Quando autem præſens
in ζω. deſinens in. σω.
futurum facit. δ.
medium præteritum perfectum
& ſecundus aoriſtus
habent. ut φράζω
φράσω. πέφραδα ἔφρα-
δον. Quando autem medium
præteritum perfectum pu-
re profertur. ſimili-
ter & aoriſtus. ἤ-
κουα ἤκουον. Inſuper quando
ſecundus aoriſtus
a barytono themate
factus æquiſyllabat
primo ut ἔτυψα

ἔτυπτον. ἀπὸ δὲ περισσω
μένου γινόμενος. ἐλατ
τοῦται. οἷον δουπῶ ἔδουπ
πησα. ἔδουπτον. μυκῶ
ἐμύκησα ἔμυκον. χραι
σμῶ. ἐχραίσμησα. ἔ
χραισμον. ὀλιοθῶ ὤλι
οθησα ὤλιοθον. κτυπῶ
ἐκτύπησα ἔκτυπον. ἀ
μοιβῶ ἠμοίβησα ἤμοιβον.
ἔτι ὁ ἀόριστος δεύτερος
δισύλλαβος καὶ ὑπερ
δισύλλαβος ἤτε ἀπὸ
βαρυτόνου ἤτε περισ
πωμένου θέματος γί
νεται. βραχυκαταληκ
τεῖ διχρόνῳ παραλή
γοντι. οἷον ἔτυπτον ἔγρα
φον ἔλιπον. καὶ ἡ μὲν
ἐστὶν. ευ. διφθογγος ἢ
. αυ. ἐν τῷ ἐνεστῶτι ἀπο
βάλλεται τὸ. υ. αὐτῆσ
ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ.
οἷον φεύγω ἔφυγον. τεύ
χω ἔτυχον. ἐλεύθω ἦν
λυθον. παύω ἔπαον. ὁ
μοίωσ δὲ ἐστὶν. φ. ἀπο
βάλλεται τὸ. ι. οἷον ὀ
φείλω ὤφελον. ἔτι δὲ
ἐστὶν. αι. οἷον φαίνω ἔφα
νον. ἐὰν δὲ ἐστὶν. ν. τρέπε

ἔτυπτον. ab autem circunfle
xo factus minui
tur. ut δουπῶ ἔδουπ
πησα. ἔδουπτον. μυκῶ
ἐμύκησα ἔμυκον. χραι
σμῶ. ἐχραίσμησα. ἔ
χραισμον. ὀλιοθῶ. ὠλί
οθησα ὤλιοθον. κτυπῶ
ἐκτύπησα ἔκτυπον. ἀ
μοιβῶ ἠμοίβησα ἤμοιβον.
Item aoristus secundus
disyllabus & hyper
disyllabus siue ab
barytono siue circunfle
xo themate
fit. in breuem desi
nit dichrono penulti
mans. ut ἔτυπτον ἔγρα
φον ἔλιπον. Et si quidem
est. ω. diphthongus uel
. αυ. in præsenti abici
tur. ε. eius
in secundo aoristo.
ut φεύγω ἔφυγον. τεύ
χω ἔτυχον. ἐλεύθω ἦν
λευθον. παύω ἔπαον. si
militer si est. ε. abii
citur. ι. ut ὀ
φείλω ὤφελον. Item si
est. αι. ut φαίνω ἔφα
νον. Si autem est. ν. uerti

ται εἰσ. α. οἷον λήβω ἔλα-
βον. πήθω ἔπαθον. Ὅτε
δὲ ὁ μέσος παρακείμε-
νος. τὸ. α. ἔχει ἀπὸ ἐνεσ-
τῶτος δύο ἀμετάβολα
ἔχοντος γενόμενος. ὁ-
μοίως καὶ ὁ δεύτερος ἀ-
όριστος τὸ. α. ἔχει. οἷον κά-
μνω ἔκαμα. Ὅτε δὲ ἐν
δισυλλάβοις ἐνεστῶσιν
εὑρεθῇ τὸ. ε. ἢ μόνον ἢ
μετὰ τοῦ. ι ἀμεταβό
λου προηγουμένου ἢ ἐ
πιφερομένου ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον τρέπεται τὸ. ε.
εἰσ. α. ἐν τῷ δευτέρῳ ἀ
ορίστῳ. οἷον στέλλω ἔστα
λον. πλέκω ἔπλακον.
σπείρω ἔσπαρον. Ὑούτων
οὕτως ἐχόντων εὑρῆν-
ται ἀόριστοι δεύτεροι ἀ-
πὸ περισσωμένων μα-
κροκαταληκτοῦντες.
οἷον χραισμῶ ἔχραισ-
μον. ὀλισθῶ ὤλισθον.
βλαστῶ ἔβλαστον. ἀλαλ-
κῶ ἤλαλκον. ἁμαρτῶ.
ἥμαρτον. δουπῶ ἔδου-
πον. ἀνωγῶ ἤνωγον. καὶ
ἔτι ἀπὸ βαρυτόνων οἷον
ἕπον. εἷλον. εἷλκον. ἕ

tur in. α. ut λήβω ἔλα-
βον. πήθω ἔπαθον. Quando
aũt medium præteritum perfe-
ctum. α. habet a præsen-
ti duas immutabi-
les habente factum. simili-
ter & secundus a-
oristus. α. habet. ut κά-
μνω ἔκαμα. Quando autem in
disyllabis præsentibus
inuentum fuerit. ε. uel solũ uel
cum. ι. immutabi-
li præcedente uel subse-
quente: ut pluri-
mum uertitur. ε.
in. α. in secundo a-
oristo. ut στέλλω ἔστα-
λον. πλέκω ἔπλα-
κον. σπείρω ἔσπαρον. His
sic habentibus inuenti
sunt aoristi secundi
a circunflexis in longam
desinentes.
ut χραισμῶ ἔχραισ-
μον. ὀλισθῶ ὤλισθον.
βλαστῶ ἔβλαστον. ἀλαλ-
κῶ ἤλαλκον. ἁμαρτῶ.
ἥμαρτον. δουπῶ ἔδου-
πον. ἀνωγῶ ἤνωγον. &
etiam a barytonis. ut
ἕπον. εἷλον. εἷλκον. ἕ-

δον. ἧκον. εὗρον. ἦλθον. ἦ-
γον. ἤνεγκον. ἔπληγον. σώ-
ματικῶς. ἔπλαγον δὲ
ψυχικῶς ἔπεφνον.
Περὶ τοῦ μέλλοντος
πρώτου.
Ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ
τοῦ ἐνεστῶτος. καὶ συν-
άρχεται αὐτῷ. οἷον γράφω
γράψω. τὰς αὐτὰς συλλα-
βὰς ἔχων. τὰ δὲ εἰς ἓν
.λ. λήγοντα βαρύτονα πε-
ριττεύοντα μέλλοντα
ποιοῦσιν. οἷον μέλω με-
λήσω. ἔτι τὸ αὔξω αὐξή-
σω ποιεῖ καὶ ἕψω ἑψήσω
καὶ ἀλέξω ἀλεξήσω. ὅτι
παρὰ τοῖς παλαιοῖς περι-
σσώμενα ὄντα. οἱ ἀθηναῖ-
οι βαρύτονα ἐποίησαν.
φυλάττουσι μέντοι τὴν
τῶν περισσωμένων κλί-
σιν. ἔτι πάντα τὰ περι-
σσώμενα οἷον ποιῶ ποιή-
σω. βοῶ βοήσω. χρυσῶ
χρυσώσω. Τὰ δὲ εἰς. μι.
τὸ ὑναντίον πάσχοντα ἀ-
ποβάλλουσι τὴν κατὰρ-
χὴν ἀναδίπλωσιν ἐν
τῷ μέλλοντι. οἷον ἵστη-
μι. στήσω. δίδωμι. δώ-

δον. ἧκον. εὗρον. ἦλθον. ἦ-
γον ἤνεγκον. ἔπληγον. cor-
poraliter. ἔπλαγον autem
animaliter. ἔπεφνον.
De futuro
primo.
Futurum primum a
præsenti & coinci-
pit ei. ut γράφω.
γράψω. easdem sylla-
bas habens. Sed in unum
.λ. desinentia barytona supe-
rans futurum
faciunt. ut μέλω με-
λήσω. Etiam αὔξω αὐξή-
σω. facit & ἕψω ἑψήσω.
& ἀλέξω. ἀλεξήσω. quoniam
apud ueteres circunfle-
xa existentia. athenien-
ses barytona fecerunt.
retinent quidem
circunflexorum decli-
nationem. Insuper omnia cir-
cunflexa. ut ποιῶ ποιή-
σω. βοῶ βοήσω. χρυσῶ
χρυσώσω. Sed in. μι.
contrarium patientia abii-
ciunt in princi-
pio geminationem in
futuro. ut ἵστη-
μι. στήσω. δίδωμι. δώ-

σω. φυλάττει δὲ ὁ μέλ-
λων τὴν παραλήγουσαν
τοῦ ἐνίου ἐνεστῶτος. οἷον
γράφω γράψω. πλὴν τῶν
τῆς πέμπτης συζυγίας
τῶν βαρυτόνων. ταύτης
γὰρ οἱ μέλλοντες ἀπο-
βάλλουσιν ἓν. ἀμεταβό-
λου ἢ τὸ. ι. τῆς διφθόγ-
γου ἅμα τὴν παραλήγου-
σαν αὐτῶν βραχεῖαν ποι-
ήσασιν. οἷον ψάλλω ψα
λῶ. φαίνω. φανῶ σπείρω
σπερῶ. καὶ πλὴν τῶν σε
σημειωμένων. πλέω
πλεύσω ῥέω ῥεύσω. χέ
ω χεύσω. πνέω πνεύσω
οἱ γὰρ τούτων μέλλον-
τες προσλαμβάνουσιν
. υ. ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεστώ-
των γενόμενοι. πλεύω.
ῥεύσω. χεύσω. πνεύσω. ἔτι
καὶ τὸ καίω καύσω καὶ
κλαίω κλαύσω ἢ ἀπὸ
τοῦ καύσω καὶ κλαύσω.
ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκ-
βαλλόντων τὸ. ι. τοῦ
ἐνεστῶτος κάω καὶ
κλάω λεγόντων πλεο-
νάζει τὸ. υ. ἐν τῷ μέλ-
λοντι. ἔτι οἱ ἀθηναῖοι

σῶ retinet autem futu-
rum penultimam
ſui præſentis. ut
γράφω γράψω. præter
quintæ coniugationis
barytonorum. huius
enim futura abiici-
unt unam immutabi-
lem. uel. ι. diphthon-
gi. ut penulti-
mam eorum breuem faci-
ant. ut ψάλλω ψα
λῶ. φαίνω φανῶ. σπείρω
σπερῶ. & præter no-
tata. πλέω
πλεύσω. ῥέω ῥεύσω. χέ-
ω. χεύσω. πνέω πνεύσω.
quippe horum futu-
ra aſſumunt
. υ. ab antiquis præſenti-
bus facta. πλεύω.
ῥεύω. χεύω. πνεύω. Inſuper
& καίω καύσω &
κλαίω κλαύσω. uel a
καύω & κλαύω.
uel quoniam athenienſibus abii-
cientibus. ι.
præſentis. κάω &
κλάω dicentibus ſuperabun-
dat. υ. in futu-
ro. Inſuper athenienſes

ἐπὶ τῶν ζσ. ζω. βαρυτό-
μων ὑπερδισυλλάβων
βραχὺ τὸ. ι. ἐχόντων. ἀ-
ποβολῇ τοῦ. σ. περισπω-
μένων τὸν μέλλοντα
ποιοῦσιν. οἷον μομίζω
μομίσω κοινῶς μομιῶ
ἀττικῶς. κομίζω κομί-
σω κομιῶ. ἀγωνίζο-
μαι. ἀγωνίσο-
μαι. ἀγωνιοῦμαι.
βαδίζομαι. βαδίσο-
μαι. βαδιοῦμαι.
Περὶ μέλλοντος δ-
ευτέ-
ρου.
Ὁ δεύτερος μέλλων τῦ-
πτω περισπώμενος ἀ-
πὸ τοῦ δευτέρου ἀο-
ρίστου. ὅθεν καὶ τὸ σύμ-
φωνον αὐτοῦ ἀεὶ φύ-
λαττε. σωάρχεται δὲ
τῷ πρώτῳ μέλλοντι.
καὶ περὶ μὲν τῶν ἐνεργη-
τικῶν ἱκανῶς. νῦν δὲ
περὶ τῶν παθητικῶν λέ-
γωμεν.
Περὶ σχηματισμοῦ τῶν
παθητικῶν.
Ὁ ἐνεστῶς. τύπτομαι. ἀπὸ
τοῦ τύπτω τροπῇ τοῦ. ω.
μεγάλου εἰς. ο. μικρὸν

in in. ζω. baryto-
nis ſuperdiſyllabis
breue. ι. habentibus abiecti-
one. σ circunfle-
xum futurum
faciunt. ut μομίζω
μομίσω communiter μομιῶ
attice. κομίζω κομί-
σω κομιῶ ἀγωνίζο-
μαι. ἀγωνίσο-
μαι. ἀγωνιοῦμαι.
βαδίζομαι. βαδίσο-
μαι. βαδιοῦμαι.
De futuro ſecun-
do
Secundum futurum τῦ-
πτω. circunflexum a
ſecundo ao-
riſto. unde & con-
ſonantem eius ſemper re-
tinet. coincipit autem
primo futuro.
Et de quidem acti-
uis ſatis. nunc autem
de paſſiuis di-
camus.
De formatione
paſſiuorum.
Præſens. τύπτομαι. a
τύπτω. conuerſione. ω.
magni in. ο. paruum

tellone
nprime

καὶ προσθέσει. μαι.
Περὶ παρατατικοῦ.
Ὁ παρατικὸς ἀπὸ. τοῦ
ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ
προσθέσει. μη. οἷον ἔτυπτον
ἐτυπόμην. τίθεται δὲ
τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ συμ-
φώνων. ε αὔξησις. οἱ ἀττι-
κοὶ δὲ αὔξησιν ἐπαυξήσει
ποιοῦντες. ἠβουλόμην ἀν-
τὶ ἐβουλόμην. καὶ ἠδυν-
άμην ἀντὶ ἐδυνάμην.
καὶ ἔτι ἤμελον ἀντὶ ἔμε-
λον λέγουσι.

Περὶ παθητικοῦ πα-
ρακειμένου.
Ὁ παθητικὸς παρακείμε-
νος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ
τροπῇ τοῦ. φα. εἰς. μαι.
οἷον τέτυφα τέτυμμαι.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς πρὸ
τοῦ. α. φ. ἔχει. ὁ παθη-
τικὸς λήγων ἀεὶ εἰς
. μαι. πρὸ τοῦ. μ. λαμ-
βάνει καὶ ἕτερον. μ. οἷ-
ον τέτυφα τέτυμμαι.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει
. χ. ὁ παθητικὸς προσ-
λαμβάνει. γ. οἷον λέ-
λεχα. λέλεγμαι. ὅτε
δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει. κ.

& additione. μαι.
De præterito imperfecto
Præteritum imperfectum ab
actiuo præterito imperfecto
appositione. μη. ut ἔτυπτον
ἐτυπόμην. ponitur autem
incipientibus a conso-
nantibus. ε. augumentum. atti-
ci aũt augumentũ sup augumẽto
facientes. ἠβουλόμην
pro ἐβουλόμην. & ἠδυν-
άμην pro ἐδυνάμην.
& insuper ἤμελον pro ἔμε-
λον dicunt.
De passiuo præterito
perfecto.
Passiuum præteritum perfe-
ctum ab actiuo
conuersione. φ. in. μαι.
ut τέτυφα τέτυμμαι.
Quando autem actiuum ante
. α. φ. habet passi-
uum desinens semper in
. μαι. ante. μ. acci-
pit & alterum. μ.
ut τέτυφα τέτυμμαι.
Quando autem actiuum habet
. χ. passiuum assu-
mit. γ. ut λέ-
λεχα. λέλεγμαι. Quando
autem actiuum habet. κ.

εἰ μὲν μακρᾷ παραλή-
γει ἀπὸ περισσωμένου θέ-
ματος ὤν. ὁ παθητικὸς
οὐδὲν προσλαμβάνει. οἷ-
ον ποιῶ πεποίηκα πεποί-
ημαι. εἰ δὲ βραχείᾳ πα-
ραλήγει. ὁ παθητικὸς τὸ.
σ. προσλαμβάνει. οἷον
τελῶ τετέλεκα τετέλε-
σμαι. ἔτι ὅτε ὁ εἰσ. κα.
παρακείμενος ἀπὸ βα-
ρυτόνου θέματος γίνε-
ται τῆς τρίτης καὶ τε-
τάρτης συζυγίας. ὁμοί-
ως ὁ παθητικὸς προσ-
λαμβάνει. σ. οἷον πείθω
πέπεικα πέπεισμαι.
λακτίζω. λελάκτικα.
λελάκτισμαι. οἱ δὲ τῆς
πέμπτης συζυγίας ἀπὸ
τῶν εἰσ. λω. καὶ. ρω. γϊ-
νόμενοι. πρὸ τοῦ. μ.
φυλάττουσι τὸ ἀμετά-
βολον. οἷον ψάλλω ἔψα-
λμαι. σπείρω ἔσπαρ-
μαι. τὰ δὲ εἰσ. νω. ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον τρέπου-
σι τὸ. ν. εἰσ. γ. ἐν τῷ ἐνερ-
γητικῷ παρακειμένῳ. ἐ-
πειδὴ τὸ. ν. πρὸ τοῦ. γ.
ἢ. κ. ἢ. ξ. ἢ. χ. εἰσ. γ. τρέ-

si quidem longa penulti-
mat a circunflexo the-
mate existens: passiuum
nihil assumit.
ut ποιῶ πεποίηκα πεποί-
ημαι. Si autem breui penul-
timat. passiuum
σ. assumit. ut
τελῶ τετέλεκα τετέλε-
σμαι. Insuper quando in. κα.
præteritum perfectum a ba-
rytono themate
fit tertiæ & quar-
tæ coniugationis. simili-
ter passiuum assu-
mit. σ. ut πείθω
πέπεικα πέπεισμαι.
λακτίζω λελάκτικα.
λελάκτισμαι. Sed
quintæ coniugationis ab
in. λω. & ρω. fa-
cta. ante. μ.
retinent immuta-
bilem. ut ψάλλω ἔψα-
λμαι. σπείρω ἔσπαρ-
μαι. Sed in. νω. ut
plurimum uer-
tunt. ν. in. γ. in acti-
uo præterito perfecto
quoniam. ν. ante. γ.
uel. κ. uel. ξ. uel. χ. in. γ. con-

πεται. οἷον μιαίνω μεμί-
αγκα. τοῦτο δὲ τὸ τραπὲν
.γ. ἀπὸ τοῦ .ν. τρέπεται
κοινῶς εἰσ. μ. ἐν τῷ πα-
θητικῷ παρακειμένῳ. οἷον
μεμίαγκα μεμίαμμαι.
οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ .μ. εἰσ .σ.
τρέποντες μεμίασμαι.
λέγουσι. ὧν δὲ τῆς ἕκ-
της συζυγίας παρακειμέ-
νων. οἱ μὲν προσλαμβά-
νουσι .σ. οἷον σβέω ἔσβε-
σμαι. ζέω ἔζεσμαι. κε-
λεύω. κεκέλευσμαι.
κρούω κέκρουσμαι. οἱ
δὲ οὐ. βασιλεύω βεβα-
σίλευμαι. Ἀεὶ δὲ ὁ πα-
θητικὸς παρακείμενος
ἀπὸ τῶν εἰσ. ω. γινόμενος.
τὴν αὐτὴν παραλήγου-
σαν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ. οἷ-
ον τέτυφα τέτυμμαι.
πλὴν τῶν ἀπὸ δισυλλά-
βων τῆς πρώτης καὶ δευ-
τέρας συζυγίας τῶν
βαρυτόνων. οὗτοι γὰρ ἀ-
ναλαμβάνουσι τὴν πα-
ραλήγουσαν τοῦ ἐνεστῶ-
τος ἥτις τρέπεται εἰσ .ο.
μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ
παρακειμένῳ ὡς εἴρη-

uertitur. ut μιαίνω μεμί-
αγκα. hoc autem conuersun
.γ. a. ν. uertitur
communiter in .μ. in passi
uo præterito perfecto. ut
μεμίαγκα μεμίαμμαι.
Sed attici. μ in. σ.
uertentes μεμίασμαι
dicunt. Sed sex
tæ coniugationis præteritorum
perfectorum: aliqua assu
munt .σ. ut σβέω ἔσβε
σμαι. ζέω ἔζεσμαι. κε
λεύω κεκέλευσμαι.
κρούω κέκρουσμαι. ali
qua non. βασιλεύω βεβα
σίλευμαι. Semper autem pas
siuum præteritum perfectum
ab in. ω. factum
eandem penul
timam habet actiuo.
ut τέτυφα τέτυμμαι.
præter a disylla
bis primæ & secun
dæ coniugationis
barytonorum. hæc enim
assumunt pe
nultimam præsen
tis quæ uertitur in. o.
paruum in actiuo
præterito perfecto: ut di

ται ἐθῷ ἀττικῶ. οἷον λέγω. λέλοχα λέλεγμαι. κλέπτω κέκλοφα κέκλεμμαι. καὶ κέκλαμμαι. καὶ ἔτι πλὴν τῶν ἐχόντων. τὸ. ρ. μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου. τούτων γὰρ οἱ παθητικοὶ παρακείμενοι τρέπουσι τὸ. ε. εἰς. α. οἷον τρέφω ἔτραφα ἔτραμμαι. τρέπω τέτροφα τέτραμμαι. σεσημείωται τὸ βρέχω βέβροχα βέβρεγμαι. καὶ δέδωκα. δέδομαι.

tur more attico. ut λέγω λέλοχα λέλεγμαι. κλέπτω κέκλοφα κέκλεμμαι. & κέκλαμμαι. & item præter habentia. ρ. cum coniunctione consonantis. horum enim passiua præterita perfecta uertunt. ε. in. α. ut τρέφω ἔτραφα. ἔτραμμαι. τρέπω τέτροφα τέτραμμαι. excipitur βρέχω βέβροχα. βέβρεγμαι. & δέδωκα δέδομαι.

Περὶ ὑπερσωτελίκου.

Ὁ ὑπερσωτέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τροπῇ τοῦ. μαι. εἰς. μην προσλαμβάνει δὲ τὸ. ε. αὔξησιν ὥσπερ καὶ ὁ ἐμφατικὸς φυλάττων πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου. οἷον τέτυμμαι ἐτετύμμην.

De præterito Pluſq; perfecto.

Præteritum pluſq; perfectum a præterito perfecto conuerſione. μαι. in. μην. aſſumit autem. ε. augumentum ſicut & actiuum retinens omnia præteriti perfecti. ut τέτυμμαι ἐτετύμμην.

Περὶ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου τροπῇ τοῦ. μαι. εἰς. θην. λήγων

De paſſiuo primo aoriſto.

Paſſiuus primus aoriſtus a paſſiuo præterito perfecto mutatione. μαι. in. θην. deſinens

ἀεὶ εἰσ. θην. καὶ εἰ μὲν ὁ
παρακείμενος ἄρχεται ἀ-
πὸ φωνήεντος ἢ διφθόγ-
γου συνάρχεται αὐτῷ. οἷ-
ον ὥπλισμαι ὡπλίσθην.
εἰ δὲ ἄρχεται ὁ παρακεί-
μενος ἀπὸ συμφώνου
ἀποβάλλει ὁ ἀόριστος τὸ
σύμφωνον τοῦ ἀναδι-
πλασιασμοῦ. οἷον πε-
ποίημαι ἐποιήθην. καὶ τὸ
εὑρεθὲν σύμφωνον πρὸ
τοῦ. μ. φυλάττει. οἷον
κέκαρμαι ἐκάρθην.
πλὴν εἰ μὴ εἴη. μ. ἢ. γ. ὅ-
τε γὰρ εὑρεθῇ. μ. ἀπὸ τοῦ
. φ. μεταβληθὲν. τρέπει
αὐτὸ εἰσ. φ. οἷον τέτυμ-
μαι ἐτύφθην. ὅτε δὲ τὸ
. γ. ἀπὸ τοῦ. χ. μεταβλη-
θὲν. τρέπει αὐτὸ εἰσ. τὸ. χ.
οἷον λέλεγμαι. ἐλέχθην.
τὸ δὲ ἐμολύνθην καὶ ἐ-
μιάνθην ἔχει. ν. διὰ τὴν
ἐπιφορὰν τοῦ. ν. τὴν αὐ-
τὴν δὲ παραλήγουσαν
ἔχει ὁ ἀόριστος τῷ παθη-
τικῷ παρακειμένῳ. οἷον
τέτυμμαι ἐτύφθην.
πλὴν τοῦ εὕρημαι εὑρέ-
θην ὅθεν καὶ εὑρετὴς. καὶ

semper in. θην. Et si quidem
præteritum perfectum incipit
a uocali uel diphthon-
go conincipit illi:
ut ὥπλισμαι ὡπλίσθην.
Si autem incipit præteritum per-
fectum a consonante:
abiicit aoristus
consonantem geminati-
onis. ut πε-
ποίημαι ἐποιήθην. &
inuentam consonantem ante
. μ. retinet. ut
κέκαρμαι. ἐκάρθην.
præter nisi fuerit. μ. uel. γ. quā-
do enim inuentum fuerit. μ. a
. φ. mutatum: uertit
ipsum in. φ. ut τέτυμ-
μαι. ἐτύφθην. Quando aūt
a. γ. χ muta-
tum: uertit ipsum in. χ.
ut λέλεγμαι ἐλέχθην.
Sed ἐμολύνθην et ἐ-
μιάνθην habet. ν. propter
illationem. θ. Ean-
dem autem penultimam
habet aoristus passi-
uo præterito perfecto: ut
τέτυμμαι. ἐτύφθην.
præter εὕρημαι. εὑρέ-
θην. unde εὑρετὴς. &

ἐπήρημαι ἐπηρέθην. καὶ
τῶν ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισ-
πωμένων οἷον καθήρημαι
καθηρέθω. ἀφήρημαι ἀφηρέ-
θην. καὶ τῶν ἐχόντων τὸ ρ.
μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνων
καὶ τρεπόντων τὸ ε. ἴσ. α. ἐν
τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ.
οἷον ἔῤῥαμμαι ἐῤῥέφθω.
Περὶ παθητικοῦ δευτέρου ἀ-
ορίστου.
Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόρι-
στος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ
δευτέρου ἀορίστου τροπῇ τοῦ
.ον. ἴσ. ην. ὅθεν καὶ τὸ ἐκφ-
ύγου φυλάττει σύμφωνον
οἷον ἔτυπον ἐτύπην.
Περὶ μέσου ἀορίστου. α.
Ὁ μέσος πρῶτος ἀόρισ-
τος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ
προσθέσει. μην. οἷον ἔτυψα
ἐτυψάμην.
Περὶ μέσου ἀορίστου β.
Ἔτι ὁ μέσος ἀόριστος δεύ-
τερος ἀπὸ τοῦ δευτέρου
προσθέσει. μην. οἷον ἔτυ-
πον ἐτυπόμην. ἔῤῥαφον
ἐῤῥαφόμην.
Περὶ μέσου μέλλοντος. α..
Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος
ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ τρο-

ἐπήρημαι ἐπηρέθην. Et
ab αἱρῶ circun-
flexis: ut καθήρημαι
καθηρέθω. ἀφήρημαι ἀφηρέ-
θην. et habentia. ρ.
cum connexu consonantium
et uertentia. ε. in. α. in
passiuo præterito perfecto.
ut ἔῤῥαμμαι ἐῤῥέφθω.
De passiuo secundo a-
oristo
Passiuus secundus aori-
stus ab actiuo
secundo aoristo conuersione
.ον. in. ην. unde & il-
lius retinet consonantem.
ut ἔτυπον ἐτύπην.
De medio aoristo primo.
Medius primus aori-
stus ab actiuo
appositione. μην. ut ἔτυψα
ἐτυψάμην.
De medio aoristo secundo.
Item medius aoristus secun-
dus a secundo
appositione. μην. ut ἔτυ-
πον ἐτυπόμην. ἔῤῥαφον
ἐῤῥαφόμην.
De medio futuro primo.
Medium futurum primum
ab actiuo conuersio-

πῆ τοῦ.ω. ἅσ.ο. μικρὸν.
καὶ προθέσφ.μαι. οἷον τύ-
ψω τύψομαι.
Περὶ μέσου μέλλοντος. β.
Ὁ μέσος μέλλων δεύτε-
ρος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ
δευτέρου μέλλοντος τρο-
πῆ τοῦ.ω ἅσ.ου.καὶ προσ-
θέσφ τοῦ.μαι. οἷον τυπῶ
τυποῦμαι. ἔτι ὁ μετόλι-
γον μέλλων ἀπὸ τοῦ δεύ-
τερου προσώπου τοῦ πα-
θητικοῦ παρακειμένου οἷ-
ον τέτυψαι τετύψομαι.
Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη ἀορί-
στου πρώτου μέλλων πρῶ-
τος τυφθήσομαι. Καὶ ἀπὸ
τοῦ ἐτύπη ἀορίστου δεύτε-
ρου. μέλλων δεύτερος τυ-
πήσομαι.
Περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγί-
ων.
Τούτων οὕτως ἐσχηματι-
σμένων. ῥητέον ἂν εἴη καὶ
περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγί-
ων. ἃς ἐξ οὐσας κατὰ τοὺς
παλαιοὺς ἔστι τέσσαρας
ποιήσει. οὐκ ἂν ἁμάρτοι.
Τούτων ἡ πρώτη ἐστὶν ἡ πρὸ
τοῦ.ω. β. ἢ. π. ἢ. φ. ἢ. π. ἔ-
χουσα. οἷον λείβω λείπω

ne.ω.in.ο. paruum
et appoſitione.μαι.ut τύ
ψω τύψομαι.
De medio futuro ſecundo.
Medium futurum ſecun-
dum ab actiuo
ſecundo futuro conuer-
ſione.ω.in.ου. Et appoſi-
tione.μαι.ut τυπῶ
τυποῦμαι. Item poſt pau-
lo futurum a ſecun-
da perſona paſſi-
ui præteriti perfecti:
ut τέτυψαι τετύψομαι.
Et ab ἐτύφθη aori-
ſto primo futurum pri-
mum τυφθήσομαι. Et ab
ἐτύπη aoriſto ſecun-
do futurum ſecundum τυ-
πήσομαι.
De barytonoꝝ coniugationi-
buſ.
His ſic forma-
tis dicendum ſane eſſet et
de barytonoꝝ coniugationi-
bus: quas ſex exiſtentes ſecũdum
ueteres ſi quis quattuor
faciet: non ſane peccet.
Harum prima eſt ante
ω.β uel.π.uel.φ uel.π.ha-
bens.ut λείβω λείπω.

γράφω. τύπτω. ὧν ὁ μέλλων
πρὸ τοῦ .ω.ψ ἔχει. ὁῖον λεί-
ψω. γράψω. τύψω. κόψω.
ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ
.α.φ. ὁῖον λέλειφα γέγρα-
φα. κέκοφα.

Δευτέρα.

Δευτέρα ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ .ω.
γ.ἢ κ.ἢ.χ.ἢ.κτ.ἢ.ζ.ἢ. δύο
ος. ἔχουσα. ὁῖον λέγω. πλέ-
κω ἔχω. τίκτω. παίζω. ὀρύσ-
σω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ
.ω.ξ. ἔψει. ὁῖον λέξω πλέξω:
ἔξω. τέξω. παίξω. ὀρίξω. ὁ
παρακείμενος πρὸ τοῦ.α.
τὸ.χ. ἔχει. ὁῖον λέλεχα. πέ-
πλεχα. εἶχα. τέτεχα. πε-
παιχα ὤρυχα. Δεῖ δὲ εἰ-
δέναι ὅτι ὅσα τῶν εἰσ.ξω.
ῥημάτων ποιοῦσι τὸν μέλ-
λοντα εἰσ.ξω. τῆς δευτέ-
ρας ἔστωσαν συζυγίας. ὅσα
δὲ εἰσ.ξω. τῆς τρίτης. δια-
κρινοῦμεν δὲ αὐτὰ οὕτω.
Ψὰ εἰσ ζω. ὑπερδισύλλαβα
εἰσ.σω. τὸν μέλλοντα ποι-
οῦσιν. ὁῖον δαμείζω δαμεί-
σω. συρίζω συρίσω. βαδί-
ζω βαδίσω. κουφίζω κου-
φίσω. ἐλπίζω ἐλπίσω. λα-
κτίζω λακτίσω. ἑτοιμά-

γράφω. τύπτω. quorum futurꝝ
ante ω.ψ habet: ut λεί-
ψω. γράψω. τύψω. κόψω.
præteritum perfectum ante
.α.φ. ut λέλειφα. γέγρα-
φα. κέκοφα.

Secunda.

Secunda est ante. ω.
γ. uel. κ. uel. χ uel. κτ. ἢ. ζ. uel duo
ος. habens. ut λέγω. πλέ-
κω. ἔχω τίκτω. παίζω. ὀρύσ-
σω. quorum futurum ante
ω.ξ. habet. ut λέξω. πλέξω.
ἔξω. τέξω. παίξω. ὀρύξω.
prætertum perfectum ante. α.
.χ. habet: ut λέλεχα. πέ-
πλεχα. εἶχα. τέτεχα. πέ-
παιχα ὤρυχα. Oportet aũt sci-
re quæcunq; in. ξω.
uerborum faciunt futu-
rum in. ξω. secun
dæ sunt coningationis. quæcunq;
aũt in. ξω. tertiæ. discerne-
mus autem ea sic
in. ζω. hyperdisyllaba
in. σω. futurum fa-
ciunt. ut δαμείζω δαμεί-
σω. συρίζω συρίσω. βαδί-
ζω βαδίσω. κουφίζω κου-
φίσω. ἐλπίζω ἐλπίσω ἐλα-
κτίζω λακτίσω. ἑτοιμά-

ζω ἑτοιμάσω. δεσπόζω δε-
σπόσω ἁρμόζω ἁρμόσω.
ἁρπάζω ἁρπάσω. χωρίσ-
τοῦ οἰμώζω οἰμώξω. σηρί-
ζω σηρίξω. αἰάζω αἰάξω.
σεναίζω σεναίξω. ὀλολύζω
ὀλολύξω. ἀλαπάζω ἀλα-
πάξω. θρυλλίζω θρυλλίξω.
Ψὰ δὲ δισύλλαβα ποτὲ
μὲν εἰσ. ξω. τὸν μέλλον-
τα ποιοῦσιν. οἷον παίζω
παίξω καὶ παίσω ἀττικῶσ.
κράζω κράξω. σφάζω σφά-
ξω. ποτὲ δὲ εἰσ. σω. οἷον
κτίζω κτίσω. φράζω φρά-
σω. πρίζω πρίσω. ἵζω ἵσω.
Ἔτι τὰ εἰσ δύο. σσ. ἅπερ
ἀττικῶσ διὰ δύο. ττ. γρά
φονται εἰσ. ξ. τὸν μέλλον
τα ποιοῦσιν. οἷον ὀρύσσω
καὶ ὀρύττω ὀρύξω. νύσσω
καὶ νύττω νύξω. πλὴν
τῶν σεσημειωμένων εἰσ
ἓν. σ. τὸν μέλλοντα ποι-
ούντων. ἃ τῆσ τρίτησ ἐ-
σωσαν συζυγίασ. οἷον
πλάσσω καὶ πλάττω
πλάσω. ὅθεν ἔπλασα
ἀόριστοσ πρῶτοσ. ἐρεσσω
ἐρέσω. ἱμάσσω ἱμάσω.
ἰνασσω ἰνάσω πάσσω

ζω ἑτοιμάσω. δεσπόζω δε-
σπόσω. ἁρμόζω ἁρμόσω.
ἁρπάζω ἁρπάσω. χωρίσ-
τοῦ οἰμώζω οἰμώξω. σηρί-
ζω σηρίξω. αἰάζω αἰάξω.
σεναίζω σεναίξω. ὀλολύζω
ὀλολύξω. ἀλαπάζω ἀλα-
πάξω. θρυλλίζω θρυλλίξω.
Sed disyllaba interdum
quidem in ξω. futu
rum faciunt: ut παίζω
παίξω et παίσω attice.
κράζω. κράξω σφάζω σφά-
ξω interdum aũt in. σω. ut
κτίζω. κτίσω φράζω φρά
σω πρίζω πρίσω. ἵζω. ἵσω
Item in duo. σσ. quæ
attice per duo. ττ. scri
buntur: in. ξ. futu
rum faciunt: ut ὀρύσσω
et ὀρύττω ὀρύξω. νύσσω
& νύττω νύξω. præter
notata in
unum. σ. futurum fa
cientia: quæ tertiæ
sint coniugationis. ut
πλάσσω & πλάττω
πλάσω. unde ἔπλασα
aoristus primus. ἐρέσσω
ἐρέσω. ἱμάσσω. ἱμάσω.
ἰνάσσω ἰνάσω. πάσσω.

πάσω. λάσσω λάσω. λεύσ-
σω λεύσω. Ψρίτη.
Ψρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ. ω. δ.
ἢ. θ. ἢ. δύο τ. ἢ. ζ. ἢ. δύο. σ.
ἢ. ω. καθαρὸν ἔχουσα. οἷον
ἄδω. πλήθω. ἀνύττω. φρά-
ζω. πλάσσω. ἀκούω. ὧν ὁ
μέλλων πρὸ τοῦ. ω. τὸ. σ. ἔ-
χει. οἷον ἄσω. πλήσω. ἀνύ-
σω. φράσω. πλάσω. ἀκού-
σω. ὁ παρακείμενος πρὸ
τοῦ. α. κ. ἔχει. οἷον ἧκα
πέπληκα ἤνυκα. πέφρα-
κα. τέπλακα. ἤκουκα. καὶ
τὰ περισπώμενα καὶ ἔτι
τὰ εἰσ. μι. εἰσ. κα. τὸν πα-
ρακείμενον ποιοῦσι.
Σημείωση δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ
ἀνύω ἐγένετο ἀνύτω. ἔ-
πειτα ἀνύττω ἀττικῶς.
καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω ἀρύτω
καὶ ἀρύττω. ὅθεν καὶ εἰσ
σω. τὰ τοιαῦτα τὸν μέλ-
λοντα ποιοῦσι.
Ψετάρτη.
Ψετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ
. ω. τὰ τέσσαρα ἀμετάβο-
λα λ. μ. ν. ρ. ἔχουσα. οἷ-
ον. ψάλλω. νέμω. κρίνω
σπείρω. ὧν ὁ μέλλων πε-
ρισπώμενος. πρὸ τοῦ. ω.

πάσω. λάσσω. λάσω. λεύσ-
σω. λεύσω. Tertia.
Tertia est ante. ω. δ.
uel. θ. uel duo. τ. uel. ζ. uel duo
σ. uel. ω. purum habens. ut
ἄδω. πλήθω ἀνύττω. φρά-
ζω. πλάσσω. ἀκούω. quorum
futurum ante. ω. σ. ha-
bet. ut ἄσω. πλήσω ἀνύ-
σω. φάσω. πλάσω. ἀκού-
σω. præteritum perfectum ante
. α. κ. ἔχει. ut ἧκα.
πέπληκα. ἤνυκα. πέφρα-
κα. πέπλακα. ἤκουκα. &
circunflexa & insuper
in. μι. in. κα. præteritum per-
fectum faciunt.
Notabis autem quod ab
ἀνύω factum est ἀνύτω. dein-
de ἀνύττω attice
& ab ἀρύω ἀρύτω.
& ἀρύττω. unde & in
σω talia futu-
rum faciunt.
Quarta.
Quarta est ante
. ω. quattuor immutabi-
les. λ. μ. ν. ρ. habens.
ut ψάλλω. νέμω. κρίνω.
σπείρω. quorum futurum cir-
cunflexum ante. ω.

αὐτὸ τὸ ἀμετάβολον φυλά-
τΓον. συστέλλει τὴν παραλή-
γουσαν. ἀμετάβολον ἢ. ι. δι-
θόγΓου ἐκβάλλων. οἷον ψα-
λῶ. νεμῶ. κρινῶ. σπερῶ. ὁ
παρακείμενος πρὸ τοῦ. α.
τὸ. κ. ἔχει. καὶ πρὸ τοῦ. κ.
τὸ ἀμετάβολον. οἷον ἔψα-
λκα. ἔσπαρκα.
Σημειώσῃ δὲ τὸ νενέμηκα
προσλαμβάνον. η. νενέμκα
γὰρ ὤφειλεν εἶναι. ἀλλὰ
διὰ τὸ κακόφωνον προσε-
τέθη. η. οὕτω καὶ τέμω τε-
μῶ. τετέμηκα. δέμω δε-
μῶ δεδέμηκα. βρέμω
βρεμῶ βεβρέμηκα. ἔτι
σεσημείωνται τὰ εἰσ. νω.
δισύλλαβα μὴ φυλάτ-
τοντα τὸ ἀμετάβολον. οἷ-
ον κρίνω κρινῶ κέκρικα.
πλύνω πλυνῶ πέπλυκα.
ἐν δὲ τῷ μιαίνω μιανῶ
μεμίαΓκα. καὶ μολύνω μο-
λυνῶ μεμόλυΓκα. τρέπε-
ται τὸ. ν. εἰσ. Γ. ἑπομένου. κ.
Περὶ τῶν περισσωμένων.
Ὑούτων οὕτως εἰρημένων
καὶ περὶ τῶν περισσωμέ-
νων λέγωμεν. ὧν τριῶν
οὐσῶν. ἡ πρώτη διὰ τοῦ

ipsam immutabilem reti-
nens: corripit penulti-
mam: immutabilem uel. ι. di-
phthongi abiiciens: ut κα-
λῶ. νεμῶ. κρινῶ. σπερῶ
præteritum perfectum ante. α.
κ. ἔκει. Et ante. κ.
immutabilem. ut ἔψα-
λκα. ἔσπαρκα.
Notabis autem νένεμηκα.
assumens. η. νένεμκα
enim debebat esse: sed
propter cacophoniam addi-
tum est. η. sic & τέμω τε-
μῶ. τετέμηκα. δέμω. δε-
μῶ. δεδέμηκα. βρέμω.
βρεμῶ. βεβρέμηκα. Insuper
notata sunt in. νω.
disyllaba non retinen-
tia immutabilem.
ut κρίνω κρινῶ κέκρικα.
πλύνω πλυνῶ. πέπλυκα
In autem μιαίνω μιανῶ
μεμίαΓκα. & μολύνω μο-
λυνῶ μεμόλυΓκα: uerti-
tur. ν. in. Γ. sequente. κ.
De circũflexis.
His sic dictis
et de circunfle-
xis dicamus. quibus tribus
existentibus prima per

.εω. προφερομένη. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ .η. ἢ τὸ .ε. ἔχῃ. ὅτε μὲν γὰρ ὁ ἐνεστὼς μακρᾷ παραλήγῃ. τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ .η. παραλήγῃ. οἷον ποιῶ ποιήσω. ἐρῶ ἐρήσω. οἰκῶ οἰκήσω. τηρῶ τηρήσω. ἀθλῶ ἀθλήσω. ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ ἀρκέσω. μῴκῶ μῴκέσω. ἀιδῶ ἀιδέσω. αἰμῶ αἰμέσω. ὅθεν καὶ ἐπαιμῶ ἐπαιμέσω παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς ἀιμήσω καὶ ἐπαιμήσω. ὅθεν καὶ Ὅμηρος. μῦθον ἐπαιμήσαντες ὀδυσσῆος θῴοι. ο. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς βραχέα παραλήγῃ. τότε ὁ μέλλων ποτὲ μὲν τὸ .η. ἔχῃ. οἷον φιλῶ φιλήσω. μοῶ μοήσω. ποτὲ δὲ τὸ .ε. οἷον τελῶ τελέσω. καλῶ καλέσω. ὀλῶ ὀλέσω. Ἔνιοι δὲ ἀμφότερον ἔχουσιν. οἷον φορῶ φορέσω καὶ φορήσω. πομῶ πομέσω καὶ πομήσω. φρομῶ φρομήσω καὶ φρομέσω. τιὼ δὲ παραληγούσαν τοῦ μέλλοντος φυλάττῃ ὁ

.εω. pronuntiata in penultima futuri .η. uel .ε. habet. quando quidem enim præsens longa penultimat: tunc & futurum .η. penultimat: ut ποιῶ ποιήσω. ἐρῶ ἐρήσω. οἰκῶ οἰκήσω. τηρῶ τηρήσω ἀθλῶ ἀθλήσω. excipiuntur. ἀρκῶ ἀρκέσω. μῴκῶ μῴκέσω. ἀιδῶ ἀιδέσω. αἰμῶ αἰμέσω. unde & ἐπαιμῶ ἐπαιμέσω. apud autem ueteres ἀιμήσω & ἐπαιμήσω. unde & Homerus μῦθον ἐπαιμήσαντες ὀδυσσῆος θῴοι. ο. Quando autem præsens breui penultimat: tunc futurum interdum quidem .η. habet: ut φιλῶ φιλήσω. μοῶ μοήσω. interdum autem .ε. ut τελῶ τελέσω. καλῶ καλέσω. ὀλῶ ὀλέσω. Aliqua autem utrumq; habent. ut φορῶ φορέσω. & φορήσω. πομῶ πομέσω & πομήσω. φρομῶ φρομήσω & φρομέσω. sed penultimam futuri retinet

παρακείμενος καὶ ὑπερσυν-
τέλικος καὶ ἀόριστος ἐν πά-
σῃ συζυγίᾳ. Δευτέρα.
Ἡ δευτέρα διὰ τοῦ. αω.
προφερομένη. ποτὲ μὲν
τὸ. α. ποτὲ δὲ τὸ. η. ἐν τῇ
παραληγούσῃ τοῦ μέλλον-
νος ἔχει. οὕτω. Ψὰ εἰσ. ω.
καθαρὸν προηγουμένου. ε.
ἢ. ι. διὰ τοῦ. ασω. τὸν μέλ-
λοντα ποιοῦσιν. οἷον ἐῶ ἐ-
άσω. θεῶ θεάσω. ἀνιῶ ἀ-
νιάσω. ἐρυθριῶ ἐρυθριά-
σω. ἀλλοιῶ δὲ ἀλλοιήσω
ἰωνικὸν. ἔτι τὰ παραληγό-
μενα τῶ. ο. οἷον ἀκροῶ ἀ-
κροάσω. ἐξαιρεῖται τὸ βο-
ῶ βοήσω. γοῶ γοήσω. ἀλο-
ῶ ἀλοήσω. καὶ ἀλοάσω. ἔ-
τι τὰ εἰσ. ρω. ὑπερμονοσύλ-
λαβα μὴ προηγουμένου
συμφώνου. οἷον περῶ πε-
ράσω. φυρῶ φυράσω. γη-
ρῶ γηράσω. ξυρῶ δὲ ξῦ-
ρεῖσ. ἔτι τὰ εἰσ. λω. ὑπερ-
μονοσύλλαβα τῷ. ε. πα-
ραληγόμενα. οἷον γελῶ
γελάσω. ἐλῶ ἐλάσω. ἔτι
τὰ εἰσ. ρω. καὶ. λω. μονο-
σύλλαβα εἰσ. μὴ. ποιοῦντα
παράγωγα εἰσ. μι. οἷον δρῶ.

præteritũ perfectũ & præteritũ
plusq̃ perfectum & aoristus in
omni coniugatione. Secunda.
Secunda per. αω.
pronuntiata interdum quidem
. α. interdum autem. η. in
penultima futu-
ri habet. sic. In. ω.
purum antecedente. ε.
uel. ι. per. ασω. futu-
rum faciunt. ut ἐῶ ἐ-
άσω. θεῶ θεάσω. ἀνιῶ ἀ-
νιάσω. ἐρυθριῶ ἐρυθριά-
σω. ἀλλοιῶ autem ἀλλοιήσω
ionicum. Insuper penulti-
mantia. ο. ut ἀκροῶ ἀ-
κροάσω. excipitur βο-
ῶ. βοήσω. γοῶ γοήσω. ἀλο-
ῶ. ἀλοήσω & ἀλοάσω. Insu-
per in. ρω. hypermonosyl-
laba non præcedente
consonante. ut περῶ πε-
ράσω. φυρῶ φυράσω. γη-
ρῶ γηράσω. ξυρῶ δὲ ξῦ-
ρεῖσ. Insuper in. λω. hyper
monosyllaba. ε. penulti
mantia. ut γελῶ
γελάσω. ἐλῶ ἐλάσω. Insuper
in. ρω. & . λω. mono
syllaba non facientia
deriuata in. μι. ut δρῶ.

δράσω. κλῶ κλάσω. φλῶ φλάσω. θλῶ θλάσω. Τὰ δὲ παραληγόμενα τῷ. υ. διὰ τοῦ. ησω. τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον ἐγγυῶ ἐγγυήσω. λυῶ λυήσω. δυῶ δυήσω. Ἔτι τὰ ἀσ. λω. μόνα ἢ μετὰ συμφώνου κατὰ σύλληψιν ἤτε κατὰ διάστασιν. οἷον συλῶ συλήσω. κραιπαλῶ κραιπαλήσω. χολῶ. χολήσω. μελαγχολῶ μελαγχολήσω. ἀσχολῶ ἀσχολήσω. ὁμοκλῶ ὁμοκλήσω. ποδαγρῶ ποδαγρήσω. Ἔτι τὰ ἀσ. ρω. καὶ. λω. παραγωγα ἀσ. μι. ποιοῦντα. οἷον χρῶ χρῆμι. χρήσω. πρῶ πρῆμι πρήσω. πλῶ πίπλημι πλήσω. τλῶ τλῆμι τλήσω. Ἔτι τὰ ἀσ ἄλλο σύμφωνον λήγοντα. οἷον σμῶ σμήσω. κμῶ κμήσω. ῥῶ ῥήσω. μικῶ μικήσω. κυβερμῶ κυβερμήσω. τιμῶ τιμήσω. ἁβῶ ἁβήσω. τρυφῶ τρυφήσω. τρυγῶ τρυγήσω. δριψῶ δριψήσω. σιγῶ σιγήσω. σιωπῶ. σιωπήσω. ασῶ ασήσω τὸ ἀκολουθῶ. ασῶ δὲ ασάσω τὸ ἁμαρτῶ.

δράσω. κλῶ κλάσω. φλῶ φλάσω. θλῶ θλάσω. Sed penultimantia. υ. per. ησω. futurum faciunt. ut ἐγγυῶ ἐγγυήσω. λυῶ λυήσω. δυῶ δυήσω. Insuper in. λω. sola uel cum consonante per compræhensionem siue ꝑ diuisionem. ut συλῶ συλήσω. κραιπαλῶ κραιπαλήσω. χολῶ χολήσω. μελαγχολῶ μελαγχολήσω. ἀσχολῶ ἀσχολήσω. ὁμοκλῶ ὁμοκλήσω. ποδαγρῶ ποδαγρήσω. Insuper in. ρω. & λω. deriuata in. μι. facientia ut χρῶ χρῆμι. χρήσω. πρῶ πρῆμι πρήσω. πλῶ πίπλημι πλήσω. τλῶ τλῆμι. τλήσω. Insuper in aliam consonantem desinentia: ut σμῶ σμήσω. κμῶ κμήσω. ῥῶ ῥήσω. μικῶ μικήσω. κυβερμῶ κυβερμήσω. τιμῶ τιμήσω. ἁβῶ ἁβήσω. τρυφῶ τρυφήσω. τρυγῶ τρυγήσω. δριψῶ δριψήσω. σιγῶ σιγήσω. σιωπῶ. σιωπήσω. ασῶ ασήσω τὸ ἀκολουθῶ. ασῶ δὲ ασάσω τὸ ἁμαρτῶ.

Τρίτη

Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ .οω. προφερομένη ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ .ω. μέγα ἢ ο. μικρὸν ἔχῃ. ὅσα μὲν οὖν τῶν ῥημάτων ἔχουσι προεπικείμενον ῥηματικὸν τῷ .ω. μεγάλῳ παραληγουσιν ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον χρυσόω χρυσῶ χρυσώσω. ἀργυρόω ἀργυρῶ ἀργύσω. γύψος γυψῶ γυψώσω. χάρ χάρῳ χάρωσω. πῦρ πυρῶ πυρώσω. στέφανος στέφανῶ στεφανώσω. ὀρθόω ὀρθῶ ὀρθώσω. στρεβλόω στρεβλῶ στρεβλώσω. κακόω κακῶ κακώσω. ταπεινός ταπεινῶ ταπεινώσω. ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι παραληγουσι τῷ .ο. μικρῷ. οἷον ὁμῶ ὁμόσω. ἀρῶ ἀρόσω. ὀμῶ ὀμόσω.

Τούτων οὕτως ῥημένων τέσσαρες εἰσὶ καὶ αἱ τῶν εἰσ. μι. ὧν ἡ πρώτη τὸ .η. ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος καὶ ἀορίστου. οἷον τίθημι. θήσω ἔθηκα τὸ δὲ τέθεικα καὶ ἐτέθην.

Tertia.

Tertia eſt per .οω. pronunti-
ata in penultima
futuri .ω. magnum
uel .o. paruũ habet. quæcũq; qdẽ
igitur uerborum habent
præexiſtens uerbale
.ω. magno penulti-
mant in futuro.
ut χρυσὸς χρυσῶ χρυσώ-
σω. ἀργυρος ἀργυρῶ ἀργῦ-
ρώσω. γύψος γυψῶ γυψώσω.
χάρ χάρῳ χάρωσω. πῦρ
πυρῶ πυρώσω. στέφανος στε-
φανῶ στεφανώσω. ὀρθὸς ὀρ-
θῶ ὀρθώσω. στρεβλὸς στρε-
βλῶ στρεβλώσω. κακὸς κα-
κῶ κακώσω. ταπεινὸς τα-
πεινῶ ταπεινώσω. quæcũq; aũt
non habent: penultimant
.o. paruo: ut ὁμῶ ὁ-
μόσω. ἀρῶ ἀρόσω. ὀμῶ ὀ-
μόσω.

His ſic dictis
quattuor ſunt et
in .μι. quarum prima .η. ha-
bet in penultima
actiui præſentis
& futuri & aoriſ-
ti. ut τίθημι. θήσω. ἔθηκα.
Sed τέθεικα & ἐτέθην.

κειν διὰ .ει. διφθόγγου γρά-
φεται ἔθει βοιωτικῷ. καὶ ἡ
δευτέρα δὲ τὸ .η. ἔχει. οἷον
ἵστημι στήσω ἔστησα. ἕστακα
δὲ ὁ παρακείμενος καὶ οὐ
ἕστηκα εἰς διαφορὰν τοῦ ἕ-
στηκα ἀπὸ τοῦ ἑστήκω γινο-
μένου. καὶ ἔτι ὁ ὑπερσυντέ-
λικος ἑστάκειν. Ἡ δὲ τρί-
τη τὸ .ω. οἷον δίδωμι δώ-
σω δέδωκα ἐδεδώκειν ἔ-
δωκα. Ἡ δὲ τετάρτη τὸ .υ.
Σημειώσῃ δὲ ἐν τούτοις
δύο. ἓν μὲν ὅτι ἐν τῷ μέλ-
λοντι ἡ πρώτη συλλαβὴ
τοῦ ἐνεστῶτος ἀφαιρεῖται.
οἷον τίθημι θήσω. ἵστημι στή-
σω. δίδωμι. δώσω. ἕτερον
δὲ. ὅτι ἐν τοις παθητικοῖς
συστέλλεται ἡ παραλήγου-
σα. οἷον τίθημι. τίθεμαι. ἵσ-
τημι. ἵσταμαι. δίδωμι. δί-
δομαι. ζεύγνυμι. ζεύγνυμαι.
Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ὡς
οἷόν τε ἦν ἡμῖν συντόμως
καὶ ὠφελίμως τοῖς εἰσα-
γωγικοῖς εἴρηται. ἐν δὲ τῷ
περὶ ῥήματος δευτέρῳ βι-
βλίῳ διεξοδικώτατα ῥη-
θήσεται. Περὶ τῶν ῥημά-
των τῶν μέχρι παρατα-

κειν per .ει. diphthongum scri-
bitur more booetico. &
secunda autem .η. habet: ut
ἵστημι. στήσω. ἔστησα. ἕστακα
autem præteritũ perfectũ & nõ
ἕστηκα ad differentiam ἕ-
στηκα ab ἑστήκω fa-
cti. Et insuper præteritum plusq̃
perfectum ἑστάκειν. Sed ter-
tia .ω. ut δίδωμι. δώ-
σω. δέδωκα. ἐδεδώκειν. ἔ-
δωκα. Sed quarta .υ.
Notabis autem in his
duo. unum quidem quod in fu-
turo prima syllaba
præsentis aufertur.
ut τίθημι. θήσω. ἵστημι. στή-
σω. δίδωμι. δώσω. Alterũ
autem: quod in passiuis
corripitur penulti-
ma. ut τίθημι. τίθεμαι. ἵσ-
τημι. ἵσταμαι δίδωμι δί-
δομαι. ζεύγνυμι. ζεύγνυμαι
Sed de quidem his ut
possibile erat nobis breuiter
& utiliter rudi-
bus dictum est. In autem
de uerbo secundo li-
bro latius dice-
tur. De uer-
bis usq; præteritum imper-

τικοῦ κλινομένων
ἀπὸ διὰ τοῦ .αμω. ῥήματα
βαρύτονα μέχρι τοῦ πα
ρατατικοῦ κλίνονται. οἷον
λαμβάνω ἐλάμβανον μαν
θάνω ἐμάνθανον. λανθά
νω ἐλάνθανον. ἔτι τὰ διὰ
τοῦ .αθω. καὶ .εθω. καὶ .υθω.
οἷον ἀμωμάθω ἠμώμαθον.
φλεγέθω ἐφλέγεθον μιμύ
θω ἐμίμυθον. ἔτι τὰ ἀσ.βω.
ἔχοντα πρὸ τοῦ .β. σύμφω
νον. ἢ .ε. οἷον ῥέμβω ἔρεμ
βον. σέβω ἔσεβον. ἔτι τὰ
ἀσ.σκω. οἷον ἀρέσκω ἤρεσκον
πιπράσκω ἐπίπρασκον. χω
ρὶς τοῦ θνήσκω θνήξω. καὶ ἀ
λύσκω ἀλύξω. τὸ δὲ διδά
ξω οὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκω.
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἔτι
τὰ δια τοῦ .φνω. ὑπερδισύλ
λαβα. οἷον ἐρέφνω ἤρεφνον
φαάφνω ἐφάφνον. ἔτι τὰ δι
ὰ τοῦ .φω παράγωγα ἀπὸ ἐνε
ρῶτος ἢ μέλλοντος. οἷον
ἀπὸ τοῦ κίχω κιχάνω ἐκίχανον
τελῶ τελέω ἐτέλεσον. ἀπὸ
τοῦ βρώσω βρωσέω ἐβρώ
σθον. πολεμήσω πολεμησέ
ω. ὄψω ὀψέω. ἔτι τὰ δι
ὰ τοῦ .υω. ὑπερδισύλλαβα

fectum declinatis.
Per .αμω. uerba
barytona usq; præteritum im-
perfectum declinantur: ut
λαμβάνω ἐλάμβανον μαν
θάνω ἐμάνθανον. λανθά
νω. ἐλάνθανον. Insuper per
αθω. & εθω. & υθω.
ut ἀμωμάθω. ἠμώμαθον.
φλεγέθω. ἐφλέγεθον. μιμύ
θω. ἐμίμυθον. Insuper in. βω.
habentia ante. β. conso-
nantem uel .ε. ut ῥέμβω ἔρεμ
βον. σέβω ἔσεβον. Item
in .σκω. ut ἀρέσκω ἤρεσκον
πιπράσκω ἐπίπρασκον. præ-
ter θνήσκω θνήξω. & ἀ-
λύσκω ἀλύξω. Sed διδά-
ξω. non a διδάσκω
sed a διδάχω. Insuper
per. φνω. hyperdisyl-
laba: ut ἐρέφνω ἤρεφνον.
φαάφνω ἐφάειρον. Insuper
per .ειω. deriuata a præ-
senti uel futuro: ut
a κίχω κιχάνω ἐκίχειεν.
τελῶ τελέω ἐτέλειον. a
βρώσω βρωσέω ἐβρώ-
σειον. πολεμήσω. πολεμησέ
ω. ὄψω ὀψέω. Insuper
per .υω. disyllaba

ποιοῦντα ᾰσ.μι. παράγωγα καὶ ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῶν παραγόμενα. οἷον πηγνύω πήγνυμι. ὀμνύω ὄμνυμι. ὀλλύω ὄλλυμι. ἔτι πάντα τὰ τῆς πέμπτης συζυγίας κατὰ παλαιὸν τὸν πρῶτον συλλαβὴν διπλασιαζόμενον ἔχοντα. οἷον μαρμαίρω ἐμάρμαιρον. μορμύρω ἐμόρμυρον. ἔτι τὰ πρὸ τοῦ .ω. δύο σύμφωνα ἔχοντα κατ' ἐπιπλοκὴν ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολον ᾖ. οἷον μέμβλωκα ὄφλω ἔγρω δάκνω. ἔτι τὰ ᾰσ .ω. καθαρὸν τὸ .υι. διφθόγγῳ παραληγόμενα οἷον ὀπτύω. ἀγυίω. ἔτι τὰ ᾰσ.δω. πρὸ τοῦ .δ. μ. ἔχοντα. οἷον κυλίνδω σπένδω.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Ἀντωνυμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον. ϒαύτης δὲ ἡ μὲν πρωτότυπος ἡ δὲ. κτητικὴ. ἡ δὲ. δεικτικὴ. ἡδὲ. ἀναφορικὴ. ἡδὲ σώνθετος. Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσσαρα. γένος. ἀριθμός. πτῶσις. πρόσωπον.

facientia in .μι. deriuata & insuper ab eis deriuata: ut πηγνύω πήγνυμι. ὀμνύω ὄμνυμι. ὀλλύω. ὄλλυμι. Insuper omnia quintæ coniugationis secundum ueteres primam syllabam geminatam habentia: ut μαρμαίρω ἐμάρμαιρον. μορμύρω ἐμόρμυρον. Insuper ante .ω. duas consonantes habentia per connexum: quarum secunda immutabilis sit: ut μέμβλωκα ὄφλω. ἔγρω. δάκνω. Insuper in .ω. purum. υι. diphthongo penultima ut ὀπτύω. ἀγυίω. Insuper in .δω. ante .δ. μ. habentia: ut κυλίνδω. σπένδω.

DE PRONOMINIBVS

Pronomen est pars orationis declinabilis pro nomine assumpta. huius autem. hoc quidem primitiuũ hoc autem possessiuũ. hoc aũt demõstratiuũ. hoc aũt relatiuũ. hoc aũt compositũ. Accidunt autem ei quattuor. genus. numerus. casus. persona.

περὶ πρωτοτύπων τοῦ πρώ-
του προσώπου.
ἐγὼ. ἐμοῦ. ἐμοί. ἐμέ. /
μῶ. μῶν / ἡμεῖς. ἡμῶν. ἡ-
μῖν. ἡμᾶς. Τοῦ δευτέρου
προσώπου. σύ. σοῦ. σοί. σέ.
/ σφῶ. σφῶν. / ὑμεῖς.
ὑμῶν. ὑμῖν. ὑμᾶς. Τοῦ
τρίτου προσώπου. ὅσ. οὗ
οἱ. ἑ. / σφέ. σφίν. /
σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικὰ δὲ ἀπὸ τῶν πρω
τοτύπων παραγόμενα ὁ-
κτὼ. ἐμὸς. σὸς. ἑὸς. μωΐτε-
ρος. σφωΐτερος. ἡμέτερος.
ὑμέτερος. σφέτερος. αἱ τρι-
γενῶς κλίνονται. ἐμὸς. ἐ-
μὴ. ἐμὸν. σὸς. σὴ. σὸν. καὶ
αἱ μὲν ἀρσενικαὶ καὶ οὐ-
δέτεραι κατὰ τὸν τετάρτων
κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θη-
λυκαὶ κατὰ τὸν δευτέραν.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικὰ δὲ δύο. οὗτος
ἐκεῖνος. τριγενῶς καὶ αὗται
κλινόμεναι οὕτως.
Οὗτος. τούτου. τούτῳ. τοῦ-
τον. ὦ οὗτος. / τούτω. τού-
τοιν. ὦ τούτω. / οὗτοι. τού-
των. τούτοις. τούτους. ὦ οὗ-

De primitiuis pri-
mæ personæ.
Ego. mei. mihi. me.
μῶ. μῶν. / nos nostrum. no-
bis. nos. Secundæ
personæ. Tu. tui. tibi. te.
σφῶ. σφῶν. / uos.
uestrum uobis. uos.
Tertiæ personæ. ὅσ. sui.
sibi. se. / σφὲ. σφῖν.
σφεῖς. σφῶν. σφίσι. σφᾶς.

De possessiuis.

Possessiua autem a primi-
tiuis deriuata o-
cto. Meus. tuus. suus. no
ster. suus. noster.
uester. uester. quæ ī triplici gene
re declinantur. Meus. me-
a. meum. Tuus. tua. tuum. &
quidem masculina & ne-
utra secundum quartam
declinantur declinationem. at foe
minina secundum secun
dam.

De demonstratiuis.

Demonstratiua autem duo. hic
ille. in triplici genere & ipsa
declinata sic.
Οὗτος. τούτου. τούτῳ. τοῦ-
τον. ὦ οὗτος. / τούτω. τού-
τοιν. ὦ τούτω. / οὗτοι. τού-
των. τούτοις. τούτους. ὦ οὗ-

τοι.
ἇυτη ταύτης. ταύτῃ. ταύτην
ὦ ἇυτη. / ταύτα. ταύταιν.
ὦ ταύτα. / ἇῦται. τούτων.
ταύταισ. ταύτασ. ὦ ἇῦται.
Ψοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο
ὦ τοῦτο. / τούτω. τούτοιν.
ὦ τούτω. / Ταῦτα. τούτων.
τούτοισ. ταῦτα. ὦ ταῦτα.
Ἐκεῖνοσ. ἐκείνου. Ἐκείνη. ἐκεί-
νης. Ἐκεῖνο. ἐκείνου.

Περὶ ἀναφορικῆσ.

Ἀναφορικὴ δὲ μία τριγένῶσ
λεγομένη ὧδε. Ἀυτὸσ ἀυτοῦ
ἀυτῷ ἀυτὸν. / ἀυτὼ. ἀυ-
τοῖν. / ἀυτοὶ. ἀυτῶν. ἀυτοῖς
ἀυτούσ. Ἀυτὴ ἀυτῆσ. ἀυτῇ.
ἀυτὴν. / ἀυτὰ. ἀυταῖν. / ἀυ-
ταὶ. ἀυτῶν. ἀυταῖσ. ἀυτὰσ.
Ἀυτὸ. ἀυτοῦ. ἀυτῷ ἀυτὸ. /
ἀυτὼ. ἀυτοῖν. / ἀυτὰ. ἀυ-
τῶν. ἀυτοῖσ. ἀυτὰ. Ἴδιον
γὰρ ταύτησ ἡ τριπόσω-
ποσ σημασία. ἀυτὸσ γὰρ
ἀντὶ ἐγὼ σὺ ἐκεῖνοσ.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖσ ὀνομα-
στικὰσ οὐκ ἔχουσαι.

Ψοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυ-
τὸν. Ἐμαυτῆσ. ἐμαυτῇ. ἐ-

τοι.
ἇυτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην
ὦ ἇυτη. / ταύτα. ταύταιν.
ὦ ταύτα. / ἇῦται. τούτων.
ταύταισ. ταύτασ. ὦ ἇῦται.
Ψοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο.
ὦ τοῦτο. / τούτω. τούτοιν
ὦ τούτω. ταῦτα. τούτων.
τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα.
Ἐκεῖνος. ἐκείνου. Ἐκείνη. ἐκεί-
νησ. ἐκεῖνο. ἐκείνου.

De relatiuo

Relatiuũ autem unũ triũ generũ
dictum sic. Ἀυτὸς ἀυτοῦ
ἀυτῷ ἀυτὸν. / ἀυτὼ. αυ-
τοῖν. / ἀυτοὶ. ἀυτῶν. ἀυτοῖσ
ἀυτούσ. Ἀυτὴ. ἀυτῆσ. ἀυτῇ.
ἀυτὴν. / ἀυτὰ. ἀυταῖν. / ἀυ
ταὶ. ἀυτῶν. ἀυταῖσ. ἀυτὰσ.
Ἀυτὸ. ἀυτοῦ. ἀυτῷ. ἀυτὸ. /
ἀυτὼ. ἀυτοῖν. / ἀυτὰ. ἀυ-
τῶν. ἀυτοῖσ. ἀυτὰ. Proprium
enim huius trium persona-
rum significatio. ἀυτὸσ enim
pro ego. tu. ille.

De compositis.

Composita autem tria nominati-
uos non habentia.

Primæ personæ.

Meiipsius. mihiipsi. me-
ipsum. Meiipsius. mihiipsi. me-

μαυτήν. ἐμαυτοῦ. ἐμαυτῷ. ἐμαυτό.

Τοῦ δευτέρου προσώπου.

Σαυτοῦ. σαυτῷ. σαυτόν. Σαυτῆσ. σαυτῆ. σαυτλώ. Σαυτοῦ. σαυτῶ. σαυτό. καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου μέχρι τούτου μόνον κλίνονται. αἱ δὲ τοῦ τρίτου καὶ πληθωτικῶσ σωθέτωσ τὲ καὶ ἅμα διηρημένωσ ὧδε. Τοῦ τρίτου. ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτόν. ἑαυτῆσ. ἑαυτῆ. ἑαυτλώ. ἑαυτοῦ. ἑαυτῶ. ἑαυτό. ἑαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖσ καὶ σφίσιν αὐτοῖσ. ἑαυτοὺσ καὶ σφᾶσ αὐτοὺσ

Περὶ προθέσεων.

Πρόθεσισ ἐστὶ μέροσ λόγου ἄκλιτον προτιθέμενον πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἐν τῇ συνθέσῃ καὶ συντάξῃ. Τῶν δὴ προθέσεων ὀκτὼ καὶ δέκα οὐσῶν, ἓξ σὶ μονοσύλλαβοι. ἐν. ἐσ. ἐξ. συὶ. πρὸσ. πρὸ. δύο δὲ καὶ δέκα δισύλλαβοι. ἀνὰ. κατὰ. διὰ. μετὰ. παρὰ. ἀμτὶ. ἐπὶ. περὶ. ἀμφὶ. ἀπὸ

ipſam. Meiipſius. mihiipſi meipſum.

Secundæ perſonæ.

Tuiipſius. tibiipſi. teipſum. Tuiipſius. tibiipſi. teipſam. Tuiipſius. tibiipſi. teipſum Et quidem primæ & ſecundæ perſonæ uſq; huc ſolum declinantur. Sed tertiæ & pluraliter compoſite que & ſimul diuiſim. ſic. Tertiæ. Suiipſius. ſibiipſi. ſeipſum. Suiipſius. ſibiipſi. ſeipſam. Suiipſius. ſibiipſi. ſeipſum. Suiipſorum. & ſuiipſorum. Sibiipſis. & ſibiipſis. ſeipſos & ſeipſos.

De præpoſitionibus.

Præpoſitio eſt pars orationis indeclinabilis præpoſita omnibus orationis partibus. & in compoſitione & conſtructione. Præpoſitionibus. octo & decem exiſtentibus ſex ſunt monoſyllabæ. in. in ex. cum. ad. ante. duæ autem & decem diſyllabæ. per. ſecundum. per. cum. apud. contra. in. circum. circum. ab.

ὑπὸ. ὑπὲρ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆσ τούτων σωτάξεως ἐν τῷ τέλϕ τῆσ ἐπιτομῆς ἐροῦ μεν. Περὶ ἐπιῤῥήματος. Ἐπίῤῥημα ἐστὶ μέροσ λόγου ἄκλιτον κατὰ ῥήματοσ λεγόμενον ἢ ἐπιλεγόμενον. Τούτου δὲ τὰ μὲν καλοῦνται χρόνου. οἷον. νῦν. τότε. αὖθισ. τόφρα. τέωσ. ἕωσ. πρωΐ κα. ἠρί κα. ἔπϕτα. μετέπϕτα. σήμερον. αὔριον. χθὲσ. ὃ καὶ ἐχθὲσ λέγεται. πάλαι. αἰϕ. Ϫὰ δὲ τόπου. οἷον ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. ἔμδον. ἔνδυσ. πόῤῥω. ἐναντίον. χαμαὶ. ἔνθα. ὄθεν. ἐπέκϕνα. μακρὰν. Ϫὰ δὲ ποιότητοσ. οἷον. εὖ καλῶσ. ἡδέωσ. σοφῶσ. κυμδὸν βοτρυδὸν. ἀγεληδόν. τούτων δὲ ὅσα γίνονται ἀπὸ τῆσ γενικῆσ πληθωτικῆσ. καὶ μεσότητοσ προσαγορεύονται. οἷον σοφῶσ ἀπὸ τῶν σοφῶν. καλῶσ ἀπὸ τῶν καλῶν. Ϫὰ δὲ ποσότητοσ. οἷον ἅπαξ. δὶσ. τρὶσ. τετράκισ. πολλάκισ. ὀλιγάκισ: Ϫὰ δὲ ἀθροίσεωσ. οἷον ἅμα. ὁμοῦ. συλλήδδην. ἀ-

ſub. ſuper. Sed de quidem harum conſtructione in fine compendii dicemus. De aduerbio. Aduerbium eſt pars orationis indeclinabilis iuxta uerbum dicta uel poſt dicta. Huius autem aliqua quidem uocantur temporis. ut nunc. tunc. item. tunc. quãdiu. uſq. quando, quando poſtea. poſtea. hodie. cras. heri. quod & ἐχθὲσ dicitur, quondã. ſemper. Aliqua aũt loci. ut ſupra. infra. extra. intra. intus. prope. longe. contra. humi. ibi. unde. ulterius. longe. Aliqua aũt qualitatis. ut bene honeſte. iucunde. ſapienter. canine. racematim. gregatim. horum autem quæcunq; fiunt a genitiuo plurali & mediocritatis appellantur. ut ſapienter a ſapientibus. bene a bonis. Aliqua autem quantitatis. ut ſemel. bis. ter. quater. ſæpe. pauci. es. Aliqua autem congregationis ut ſimul. ſimul. collectim. confer-

θρόωσ. ϝὰ δὲ παρακελεύσε-
ωσ οἷον. ϝα. ἄγε. φέρε. δεῦ-
τε. ϝὰ δὲ διαιρέσεωσ. οἷον
ἀμφὶ. χωρὶσ. δίχη. ϝὰ δὲ.
ἐξαιρέσεωσ. οἷον πλὴν. ϝὰ
δὲ τάξεωσ οἷον ἔξησ. ἑφε-
ξῆσ. ϝὰ δὲ. ὁμοιώσεωσ. οἷον
ὡσ. ὥσπερ. καθὰ. καθάπερ.
ϝὰ δὲ ἀποτάσεωσ. οἷον
ὥστε ϝὰ δὲ συγκρίσεωσ. οἷον
μᾶλλον. ἧττον. τὰ δὲ ἐπιτά-
σεωσ. οἷον λίαν. ἄγαν. παμπῦ.
μάλιστα. σφόδρα. τὰ δὲ
ἀνέσεωσ. οἷον ἠρέμα. ἡσυ-
χῆ. τὰ δὲ. βεβαιώσεωσ οἷ-
ον δηλαδὴ. δήπουθεν.
πίστωσ. οὕτωσ. ἦ. τὰ δὲ
καταφάσεωσ. οἷον. ναὶ. τὰ
δὲ κατομώσεωσ. οἷον μὴ.
μὰ. τὰ δὲ ἀπομώσεωσ. οἷον
μὰ. τὰ δὲ ἀρνήσεωσ.
οἷον οὐ. οὐδαμῶσ. ἥκιστα.
ϝὰ δὲ. ἀπαγορεύσεωσ. οἷον
μὴ. μηδαμῶσ. τὰ δὲ ϛ.
κασμοῦ. οἷον ἴσωσ. τάχα.
τύχον. τὰ δὲ ἐρωτήσεωσ.
οἷον πόθεν. ποῦ. πηνίκα. πῶσ.
τὰ δὲ δ ϛεωσ. οἷον ἰδοὺ. ἠ-
μί. τὰ δὲ κλήσεωσ. οἷον ὦ.
τὶ δὲ διασαφήσεωσ. οἷον
οἷον. τὰ δὲ θέσεωσ. οἷον ἀμ

tum. Aliqua autem exhorta
tionis. ut eia. age. age. agi-
te. Aliqua autem diuisionis: ut
sine. asq. diuisim. Aliqua autem
exceptionis. ut præter. Aliqua
autem ordinis. ut deinceps. de-
inceps. Aliqua aũt similitudinis.
ut sicut. ueluti. quẽadmodũ uelut
Aliqua autem separationis ut itaq
Aliqua autem comparationis. ut
magis. minus. Aliqua aũt inten-
sionis. ut ualde. minus. admodum.
maxime. uæhementer. aliqua aũt
remissionis: ut paulatim. sen-
sim aliqua autem confirmationis
ut uidelicet. certe.
sane. sane. equidem. aliqua autem
nutus. ut næ. Aliqua
autem iurationis: ut per
per. Aliqua abiurationis.
ut per. aliqua aũt negationis
ut non. neq; q̃. minime.
Aliqua autem interdictionis ut
ne. neutiq. Aliqua aũt euen-
tus. ut forsitan. forte.
fortuitu. aliqua aũt ῑterrogatiõis
ut unde. ubi quando. quomodo
aliqua aũt demõstrationis. ut ecce
en. aliqua aũt uocationis. ut o
Aliqua aũt declarationis. ut
ueluti. Aliqua aũt positionis. ut

αγνωστέον. πλευστέον. γραπτέον
ἰστέον. Ψὰ δὲ σχετλιασμοῦ.
οἷον. ὤ. ἰοὺ. οἴμοι. φεῦ. Ψὰ
δὲ θαυμασμοῦ. οἷον φεῦ. βα-
βαὶ. Ψὰ δὲ ἐκπλήξεως. οἷον
ἆ. Ψὰ δὲ θεασμοῦ. οἷον. εὐ-
οῖ. εὐὰν. Παρέπεται δὲ αὐ-
τῷ εἶδος καὶ σχῆμα. τὸ μὲν
γὰρ πρωτότυπον. οἷον νῦν.
παράγωγον. οἷον νυνὶ. καὶ
τὸ μὲν ἁπλοῦν. οἷον πά-
λαι. Ψὸ δὲ σύνθετον. οἷον
πρόπαλαι.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμος ἐστὶ μέρος λό-
γου ἄκλιτον συνδέον τὰ
ἄλλα μέρη τοῦ λόγου εἰς
διάνοιαν μετὰ τάξεως.
τούτου δὲ οἱ μὲν. συμπλε-
κτικοὶ. οἷον μὲν. δὲ. τὲ.
καὶ ἀλλὰ. ἀτάρ. οἱ δὲ δια-
ζευκτικοὶ οἷον ἢ. ἤτοι. Οἱ δὲ
συναπτικοὶ. οἷον εἰ. εἴπερ. εἰ-
δὴ. εἰδήπερ. Οἱ δὲ παρα
συναπτικοὶ, οἷον ἐπεὶ. ἐπεί-
περ. ἐπειδὴ. ἐπειδήπερ. Οἱ
δὲ αἰτιολογικοὶ. οἷον. ἵνα.
ὄφρα. ὅπως. ἕνεκα. ὄυνε-
κα. γὰρ. ὅτι δι' ὅτι. Οἱ δὲ
ἀπορηματικοὶ. οἷον ἄρα. εἶ-
τα. μῶν μὴ. Οἱ δὲ σύλ-

legendum. nauigandum. scribēdū
sciendum. Aliqua autem doloris
ut. o. heu. heu. heu. Aliqua
autem admirationis. ut papæ. pa-
pæ. Aliqua autem terroris. ut
a. Aliqua aūt diuinitatis. ut
euoe. euan. Accidunt autem
ei. species & figura. hoc quidē
enim primitiuum. ut nunc.
deriuatiuum ut nunc. &
hoc quidem simplex. ut di-
u. hoc autem compositum. ut
antediu.

De coniunctionibus.

Coniunctio est pars orati-
onis indeclinabilis coniungens
alias partes orationis in
sententiam cum ordine.
huius aūt aliæ quidem copulati-
uæ. ut quidem. aūt. que
& sed at. Aliæ autem disiun-
ctiuæ. ut q̃. idest. Aliæ autem
continuatiuæ. ut si. siquidem
quidem. siquidem. Aliæ aūt subcō
tinuatiuæ. ut quoniam. quo-
niam. quoniam. quoniam. Aliæ
autem causales. ut. ut
ut. ut. propter. quo-
niam. enim. quod. quoniam. Aliæ
aūt dubitatiuæ. ut forsan postea
an nunquid. Aliæ aūt colle-

λογιστικοὶ. οἷον ἆρα. ἀλλὰ. ἀλλαμὴν. οὖν. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν. Οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ. οἷον δή. που. δῆτα. περ. πω. μὴν. ἀῦ. οὖν γε. Οἱ δὲ δηωτικοὶ. οἷον ἄν. Οἱ δὲ διακριτικοὶ ἢ τοῦν. ἐπιλεκτικοὶ. οἷον γοῦν. γε. Οἱ δὲ ἐναντιωματικοὶ. οἷον ὅμως. καίτοι. καίτοιγε. ἔμπης. Παρέπεται δὲ αὐτῷ σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς. οἷον ἐπεί. Ὁ δὲ σύνθετος. οἷον ἐπειδή. Τούτων οὕτως ἐγνωσμένων. ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίως εἰπεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων. Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Εἴδη τῶν παραγώγων ἑπτά. Πατρωνυμικόν. Συγκριτικόν. κτητικόν. Ὑπερθετικόν. ὑποκοριστικόν. παρώνυμον. καὶ ῥηματικόν.

Περὶ πατρωνυμικοῦ.

Πατρωνύμικόν ὄνομά κύριός ἐστι τὸ ἀπὸ πατρὸς ἐσχηματισμένον υἱὸν πατρὸς σημαῖνον. οἷον ἀπὸ

ctiuæ: ut igitur. sed. uerum. igitur. ergo. ita que. ergo. Aliæ aũt completiuæ: ut quidem. quidem. quidẽ quidẽ. quidẽ. quidẽ. quidẽ. quidẽ. quidẽ. Aliæ autẽ. possibiles ut. utiq;. Aliæ autẽ discretiuæ siue adiectiuæ ut igitur Aliae autem aduersatiuae. ut tamen. quanuis. quanuis. tamen. Accidit autem ei figura. haec quidem enim simplex: ut postquã. haec autẽ composita: ut postquã His sic cognitis: consequens utique esset & de aliis quibusdã necessariis dicere. & primum de speciebus deriuatiuorum

De speciebus deriuatorum.

Species deriuatorum septem. Patronymicum. Comparatiuum. possessiuum superlatiuum. diminutiuum. denominatiuum. et uerbale

De patronymico

Patronymicum nomen proprie est quod a patre formatum filium patris significat: ut a

τοῦ πηλεὺς πηλέως πηλεί-
δης. ὁ ἀχιλλεὺς καταχρηστι-
κῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ παππου
λέγεται. οἷον αἰακὸς αἰακίδης
ὁ αὐτὸς. τούτου δὲ τὰ μὲν ἀρ-
σενικὰ τὰ δὲ θηληκὰ. καὶ
τῶν μὲν ἀρσενικῶν τρεῖς κα-
ταλήξεις εἰσὶ. δης. κοινὴ. οἷ-
ον πηλείδης. ων. ἰωνικὴ. οἷ-
ον πηλείων. αδιος. οἷον ὑῤῥά-
διος. ὅτε δὲ ἡ γενικὴ τοῦ ὀνό-
ματος λήγει εἰς. ωσ. ἢ εἰς
ουσ. ἢ εἰς. οσ. τότε εἰσι-
δης. κοινῶς σχηματίζεται
τὸ πατρωνυμικὸν. οἷον
πηλεὺς πηλέως πηλεΐδης
καὶ κατὰ συναίρεσιν πη-
λείδης. δημοσθένης δη-
μοσθένεος δημοσθενΐ-
δης. ἀγαμέμνων ἀγαμέ-
μνονος ἀγαμεμνονίδης.
ἔτι εἰ ἡ γενικὴ λήγει εἰς. ου.
τῆς τετάρτης κλίσεως οὖ-
σα. μὴ παραληγομένη τῶ. ι.
εἰς. ιδης σχηματιζεται τὸ
πατρωνυμικὸν. οἷον πρία-
μος πριάμου πριαμίδης.
εἰ δὲ αὕτη παραλήγει τὸ. ι.
εἰς. αδης. σχηματιζεται τὸ
πατρωνυμικὸν. οἷον ἥλιος ἡ-
λίου ἡλιάδης. ἔτι τὰ τῆς

peleus pelei pelides.
Achilles. abusiue
autem & ab auo dici-
tur: ut aeacus aeacides
idem. Huius autem alia quidē mas
culina: alia autem foeminina: &
quidē masculinorum tres termi-
nationes sunt. δης. communis.
ut pelides. ων. ionica
ut. pelion. adios. ut hyrra-
dios. Quando autē genitiuus no-
minis desinit in. ωσ. uel in
ουσ. uel in. οσ. tunc in. ι-
δης. communiter formatur
patronymicum: ut
peleus. pelei. peleides
& per synæresim pe-
lides. demosthenes. de-
mosthenis. demostheni-
des. agamemnon. agame-
mnonis. agamemnonides.
Si autem genitiuus desinit in. ου.
quartæ declinationis exi-
stens. non penultimans. ι.
in. ιδης. formatur
patronymicum. ut pria-
mus priami priamides
Si autem ille penultimat. ι.
in. ades formatur
patronymicum. ut. sol.
solis. solides. Item

πρώτης κλίσεως ἔχουσι. σδ ησ. σχηματίζουσιν. οἷον αἰμίλιος αἰμιλίου. αἰμιλιάδης. ἱππότης ἱππότου. ἱππιάδης. Πᾶν δὲ πατρωνυμικὸν παραλήγει ιδ. ι. οἷον κρονίδης. ιδ. ει. διφθόγγω. οἷον πηλείδης κατὰ συναίρεσιν. ιδ. α. οἷον αἰμιλιάδης. ιδ. οι. διφθόγγῳ κατὰ συναίρεσιν. οἷον παρθοΐδης παρθοίδης. Τῶν δὲ θηλυκῶν τρῖς καταλήγει ἴδες. ισ. ηι καὶ αι μέρ. ασ. καὶ. ισ. ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν σχηματίζονται ἀποβολῇ τοῦ δη. οἷον ἠλιὰς ἀπὸ ἠλιάδης πριαμὶς ἀπὸ πριαμίδης. ἡ δὲ ἔς. ηι. αἰολικὴ οὖσα. ἀπὸ τῆς γενικῆς σχηματίζεται. οἷον ἀδραστίνη ἀπὸ τοῦ ἀδράστου. ἀκρισιώνη ἀπὸ τοῦ ἀκρισίωρος.

primæ declinationis in. αδης formant. ut αἰνείας αἰνείου. αἰμιλιάδης. ἱππότης ἱππότου ἱπποτάδης. Omne aũt patronymicũ penultimat uel ι. ut κρονίδης. uel. ει. diphthongo. ut πηλείδης per ſynæreſin. uel. α. ut. αἰνειάδης. uel. οι. diphthongo per ſynæreſim. ut παρθοΐδης. παρθοίδης. Sed maſculinorum tres terminationes ſunt. ασ. ισ. ηι. et quidem in. ασ. & ισ. a ſuis maſculinis formantur abiectione δη. ut ἠλιὰς. ab ἠλιάδης. πριαμὶς, a πριαμίδης Sed in. ηι. æolica exiſtens. a genitiuo formatur. ut ἀδραστίνη ab ἀδράστου. ἀκρισιώνη ab ἀκρισίωρος.

Περὶ κτητικοῦ.

Κτητικὸν ὄνομα ἐστὶ τὸ κτῆσιν τινὸς πράγματος δηλοῦν. Καταλήγει δὲ εἰς τοῦ δύο. κος. οἷον μουσικὸς. α. οἷον κυπριακὸς. υ. οἷον θηλυκὸς. φ. οἷον ἀχιλλῆος. οὗ παραλήγει ἐξ. ι. οἷον λόγιος. ε. οἷον ἑκτόρεος.

De poſſeſſiuo.

Poſſeſſiuum nomen eſt poſſeſſionem alicuius rei ſignificans. Terminationes autem eius duæ. κος. ut. μουσικὸς. α. ut κυπριακὸς. υ. ut θηλυκὸς. φ. ut ἀχιλλῆος. Cuius penultimæ ſex ſunt. ι. ut λόγιος. ε. ut ἑκτόρεος.

οσ. ϥ. οἷον ἡράκλϥοσ. αι. οἷον ῥωμαῖοσ. οι. οἷον ἀλλοῖοσ. ῳ. οἷον πατρῷοσ.

Περὶ συγκριτικοῦ.

Συγκριτικὸν ὄνομα ἐϥὶ δι' οὗ σύγκρισις γίνεται πρὸσ ὁμοφυϥσ καὶ ἑτεροφυϥσ. καταλήξϥσ δὲ αὐτοῦ δύο. ων. ἀνώμαλοσ. οἷον μϥζων. βελτίων. καὶ. εροσ. κοινῶσ οἷον πλουσιώτεροσ. σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῶν τριγενῶν ὀνομάτων. ὅσα τὴν τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται. Ἀπὸ δὲ τῶν ληγόντων ϥσ. οσ. ἐκβολῇ τοῦ. σ. καὶ προσθέσϥ τοῦ τεροσ. σχηματίζονται. οἷον ὠφέλιμοσ ὠφελιμώτεροσ. Ἔτι ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου τῶν ϥσ. ησ. διγενῶν. οἷον ἀληθὲσ ἀληθέϥεροσ. Ἔτι ἀπὸ τῶν ϥσ. ων. καὶ ϥσ. ϥσ. καὶ ϥσ. ουσ. οἷον σώφρων σώφρονοσ. σωφρονέϥεροσ. χαρίϥσ χαρίεντοσ χαριέϥεροσ. εὔνουσ εὐνούϥεροσ. καὶ ἀπὸ μετοχῆσ οἷον ἐρρωμενέϥεροσ. Ἔτι ἀπὸ τῶν ϥσ. υσ. μὴ φυλαττομένου τοῦ. σ. οἷον ἡδύτεροσ. Καὶ τὰ

οσ. ει. ut ἡράκλϥοσ. αι. ut ῥωμαῖοσ. οι. ut ἀλλοῖοσ. ῳ. ut πατρῷοσ.

De comparatiuo.

Comparatiuum nomen est per quod comparatio fit ad eiusdem generis & diuersi generis hoīes. Terminatiōes autē eius duæ. ων. anomala. ut μϥζων. βελτίων. & . εροσ. communiter: ut πλουσιώτεροσ. Formatur autem a trium generum nominibus quæ magis intensionem suscipiunt. Ab autem desinentibus in . οσ. abiectione σ. & appositione . τεροσ formantur. ut utilis utilior. Item a neutro in . ησ. bigenerum. ut uerū uerius. Item ab in . ων. & in . εισ. & in ουσ. ut castus casti castior. gratiosus gratiosi gratiosior. beniuolus beniuolentior. & a participio. ut robustior. Item ab in . υσ. non seruato . σ. ut suauis. suauior. &

ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα. οἷον φέρτερος καὶ βέλτερος. καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεων καὶ ἐπιῤῥημάτων. οἷον ὑπέρτερος ἐπΐτερος. Συντάσσονται δὲ γενικῇ. οἷον ἀχιλλεὺς ἦν ἀνδρφότερος τοῦ αἴαντος. καὶ ὁ αὐτὸς ἦν ἰσχυρότερος τῶν τρώων. καὶ τῇ δοτικῇ ὑπερβολὴν σημαινούσῃ. οἷον ὁ κροῖσος ἦν πλουσιώτερος κύρου ἑκατὸν ταλάντοις.

περὶ ὑπερθετικοῦ.

Ὑπερθετικὸν ὄνομά ἐστι δι' οὗ ὑπέρθεσις γίνεται. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. τατος. τοῦ ἧς. τερος. συγκριτικοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχηματιζόμενη. οἷον πρᾶος πραότερος. πραότατος. φρόνιμος φρονιμώτερος φρονιμώτατος. ἀκριβὴς ἀκριβέστερος ἀκριβέστατος. χαριέστατος. εὐμούστατος. ὑπέρτατος. ὀξύτατος. Καὶ ἧς. φος. τοῦ ἧς. ων. συγκριτικοῦ ἀνώμαλος. οἷον καλὸς καλλίων κάλλιστος. κακὸς κακίων ἢ χείρων κάκιστος. μέγας μείζων μέγιστος. ἀγαθὸς βελ-

a uerbis facta
ut melior & melior .&
a præpositionibus & aduer
bijs : ut supe-
rior propior . Constru-
untur autem genitiuo : ut achil-
les erat fortior
Aiacis . & idem erat robu-
stior Troum .&
datiuo excessum significi-
canti : ut Croesus
erat ditior Cyro cen-
tum talentis .

De superlatiuo.

Superlatiuum nomen est p
quod superlatio fit. terminatio-
nes autem eius duæ . Τατος.
in . τερος . comparatiui
ab eodem forma
ta : ut mitis mi-
tior . mitissimus. prudens
prudentior . prudentissi-
mus . diligens . diligentior .
diligẽtissimus . gratiosissimus benī
uolentissimus . supremus . acutissi
mus .& in . φος . in . ων .
comparatiui anomala :
ut bonus . melior . opti-
mus . malus . peior. uel pe-
ior . pessimus . magnus ma-
ior maximus . bonus . me

τίων ἀρέων κρέττων. ἀμέ-
μων. βέλτιστος ἄριστος κράτι-
στος. πολύς πλέων πλέστος.
ἡδύς ἡδίων ἥδιστος. τα-
χύς ταχίων τάχιστος. μι-
κρὸς μέων καὶ ἧττων ἐ-
λάττων ἐλάχιστος. ἐχθρὸς
ἐχθίων ἔχθιστος. αἰσχρὸς
αἰσχίων αἴσχιστος. ῥᾴδιος
ῥᾴων ῥᾷστος. καὶ φίλος φίλ-
τερος φίλτατος. (ωτάσ-
σονται δὲ τὰ ὑπερθετικὰ γε-
νικῆ. οἷον ὅμηρος ἔγενετο
σοφώτατος πάντων τῶν
ποιητῶν.

Περὶ ὑποκοριστικῶν.
Ὑποκοριστικὸν ὄνομά ἐστι
τὸ μέωσιν πρωτοτύπου
δηλοῦν. Τούτου δὲ τὰ μὲν
ἀρσενικά. τὰ δὲ θηλυκά, τὰ
δὲ οὐδέτερα ἀπὸ κυρίων
καὶ προσηγορικῶν παραγό-
μενα. Καὶ τῶν μὲν ἀρσε-
νικῶν καταλήξεις εἰσὶ πέν
τε. ασ. οἷον μιλτιάδας. ων. οἷ-
ον μωρίων. αξ. οἷον λίθαξ
. σκος. οἷον ἀνθρωπίσκος.
. λος. οἷον γαυτίλος. Τῶν
δὲ θηλυκῶν δύο. ισ. οἷον
θεραπαινίσ. καὶ. σκη. οἷον
παιδίσκη. Τῶν δὲ οὐδετέ-

lior. melior. melior. meli-
or. optimus. optimus. opti-
mus. multus. plus pluri-
mus. suauis. suauior. suauissimus. ue
lox. uelocior. uelocissimus. par
uus. minor. et minor. mi-
nor. minimus. inimicus
inimicior. inimicissimus. turpis
turpior. turpissimus. facilis
facilior. facillimus. et amicus
amicior. Constru
untur autem superlatiua geni-
tiuo: ut. Homerus fuit
sapientissimus omnium
poetarum.

De diminutiuis
Diminutiuum nomen est
diminutionem primitiui
significans. Huius autē alia qdē
masculina. alia autē foeminina. alia
autem ueutra. a propriis
et appellatiuis deriua
ta. Et quidem masculi-
norum terminationes sunt quin-
que: ασ. ut menas. ων
morion. αξ. ut lapillus
σκος. ut homūtio
λος. ut nauta
Sed foemininorum duae. ισ ut
ancillula. et σκη. ut
ancillula. Sed neutro

ρων καταληξάσ ὀκτώ. ἅσιον. λησόρτων. μι ὅσιον ὀχώριον. κι ὅσιον μφράκιον. δρι. ὅσιον λογίδριον. λλι. ὅσιον μφρακύλλιον. φι. ὅσιον ζωύφιον. χρι. ὅσιον πολίχριον.

Περὶ παρωνύμου.

Παρώνυμον ὄνομα ἐστὶ τὸ ἀπὸ ὀνόματος παραγόμενον. οἷον θέων ἀπὸ τοῦ θεὸς. τρύφων ἀπὸ τῆς τρυφῆς. πλάτων ἀπὸ τοῦ πλατὺς.

Περὶ ῥηματικοῦ.

Ῥηματικὸν ὁμοίως τὸ ἀπὸ τοῦ ῥήματος παραγόμενον. οἷον νοήμων ἀπὸ τοῦ νενόημαι. καὶ φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Περὶ τῶν ὑποπεπτωκότων ἢ δῶν τὸ ὀνόματι.

Ἔτι τῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν κύρια. οἷον σωκράτης. τὰ δὲ προσηγορικά. οἷον ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. παρθένος. τὰ δὲ ἐπίθετα. οἷον ἀνδρεῖος σοφός. τὰ δὲ πρός τι. οἷον πατήρ. υἱός. δοῦλος. δεσπότης. τὰ δὲ ὡς πρός τι. οἷον νύξ. ἡμέρα. θάνατος. ζωή. τὰ δὲ ἐθνικά. οἷον φρύξ. πέρσης. τὰ δὲ ἐρωτηματικά. οἷ-

rum terminationes octo. in. ον. desinentium. μι. ut opsonιῦ. κι ut adolescentulus. δρι. ut sermῦculus. λλι. ut adolescentulus. φι. ut animalulum. χρι. ut ciuitacula.

De denominatiuo

Denominatiuum nomen est a nomine deriuatum. ut θέων a deus. Triphon a delitiis. Plato a latus.

De uerbali

Verbale similiter a uerbo deriuatum: ut noemon ab intellectus sum. et philemon ab amatus sum.

De subiectis speciebus nomini.

Insuper nominum alia quῖdem propria: ut Socrates. Alia autem appellatiua: ut hic & hiec homo. uirgo. Alia autem adiectiua: ut fortis. sapiens. Alia autem ad aliquid: ut pater. filius. seruus. dominus. Alia autem tanquᾶ ad aliquid ut nox. dies. mors. uita. Alia autem gentilia: ut phryx. perses. Alia autem interrogatiua.

ορ. τίσ. ποῖος. πόσος. πηλίκος.
τὰ δὲ ἀόριστα. οἷον ὁστισοῦν. ὁ-
ποῖος, ὁποσοσοῦν. τὰ δὲ περιλη-
πτικὰ οἷον δῆμος. χορὸς. ὄχ-
λος. τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα. οἷ-
ον ἕτερος. ἑκάτερος. ἕκαστος ἄλ-
λος. μερίζονται δὲ τετραχῶς.
εἷς ἐκ δύο. ὡς ἕτερος. δύο κα
θ' ἕνα ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ
πολλῶν ὡσανεὶ ἄλλος. καὶ πολ-
λοὶ καθ' ἕνα ὡσανεὶ ἕκαστος. τὰ
δὲ περιεκτικά. οἷον δα-
φνεών. κοιτεών. τὰ δὲ ὡσ
περιεκτικά. οἷον ἀπατιεών.
κυκεών. τὰ δὲ πεποιημένα
οἷον φλοῖσβος ῥοῖζος. τὰ δὲ
γενικά. οἷον ζῷον φυτόν. τὰ
δὲ εἰδικά. οἷον βοῦς. ἵππος.
τὰ δὲ τακτικά. οἷον πρῶτος
δεύτερος. τὰ δὲ ἀριθμητικὰ
οἷον εἷς. δύο. τρεῖς. τὰ δὲ ἀ-
πολελυμένα. οἷον θεὸς. ἄγ-
γελος. λόγος. τὰ δὲ μετου-
σιαστικά. οἷον πύρινος. λίθι-
νος. τὰ δὲ ὁμώνυμα. οἷον
αἴας ὁ τοῦ τελαμῶνος. καὶ
αἴας ὁ τοῦ οἰλέως. τὰ δὲ
συνώνυμα ἅτε πολυώνυμα.
οἷον ἄορ. ξίφος. σπάθη. μά-
χαιρα. φάσγανον. τὰ δὲ
φερώνυμα οἷον μεγαπέν-

ut. quis. qualis. quantus. qualis.
Alia autē infinita: ut quisquis. q
cunqꝫ quantuscūque. Alia autē col
lectiua ut, populus. chorus. turba
Alia autē partitiua: ut alter.
uterque. quisque. alius.
Partiūtur autem quadrifariā.
unus ex duobus: ut alter. duo
ad unum. ut uterque. unus ex
multis. ut alius. et mul
ti ad unum. ut quisque. Alia
autem contentiua. ut laure
tum. cubile. Alia autem tanquā
contentiua. ut fallax.
cyceon. Alia autem facticia.
ut φλοῖσβος. ῥοῖζος. Alia autē
generalia. ut animal. planta. Alia
autem specialia. ut bos. equus.
Alia autem ordinalia. ut primus.
secundus. Alia autem numeralia
ut unus. duo. tres. Alia autem
absoluta. ut deus. an-
gelus. ratio. Alia autem cōsub-
stantialia. ut igneus. lapi-
deus. Alia autem homonyma: ut
aiax Telamonis. &
Aiax oilei. Alia autem
synonyma siue polyonyma
ut ensis. ensis. spathea. gla-
dius. ensis. Alia autem
pheronyma. ut megapen-

θησ. τὰ δὲ διώνυμα οἷον
ἀλέξανδρος ὁ καὶ πάρισ. σκά-
μανδρος ὁ καὶ ξάνθοσ. τὰ
δὲ ἐπώνυμα. οἷον ἐνοσίχθων
ὁ ποσειδῶν. καὶ φοῖβοσ ἀ-
πόλλων. Περὶ προσῳδιῶν
Προσῳδία ἐστὶ τάσις ἐγρα-
μμάτου φωνῆς. ἢ τόνος
πρὸς ὃν ἀδομεν. εἰσὶ δὲ
προσῳδίαι δέκα ὡσ εἴρηται.
καὶ διαιροῦνται εἰσ τέτα-
ρα. εἰσ τόνουσ εἰσ χρόνουσ
εἰσ πνεύματα. καὶ εἰσ πά-
θη. τόνοι εἰσὶ τρεῖσ. ὀξεῖα.
βαρεῖα. καὶ περισπωμένη.
οἷσ χρώμεθα ἐπὶ ταῖσ λέξε-
σι. Πᾶσα γὰρ λέξισ ἐπιδέ-
χεται τόνον ἕνα. ἢ ἐν τῇ
λήγούσῃ ἢ παραλήγούσῃ ἢ
προπαραλήγούσῃ. ἐν μὲν
τῇ λήγούσῃ ἐπιδέχεται ὀξεῖ-
αν βαρεῖαν καὶ περισπωμέ-
νην. ὀξεῖαν ὅταν τὸ δεχό-
μενον ἢ ἀσυναίρετον οἷον
θεατήσ. ἀγαθόσ. βαρεῖαν
δὲ ὁμοίωσ ὡσ ἐλαιῶν δα-
φνῶν. καὶ μάλιστα ἐν τῇ
συνεπῴᾳ. Πᾶσα γὰρ ὀνο-
ματικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἀσυναί
ρετοσ καθ᾽ἑαυτὴν ὀξύνε-
ται. ἐν τῇ συνεπῴᾳ δὲ ἀν-

tis. Alia autem binomina: ut
alexander qui et paris. Sca-
mander qui et xanthus. Alia
autem cognomina: ut ἐνοσίχθων
neptunus. & phoebus a-
pollo. De accentibus.
Accentus est extensio littera
tæ uocis: uel tenor
ad quem canimus. Sunt autem
accentus decem: ut dictum est
Et diuiduntur in quat-
tuor: in tenores in tempora
in spiritus & in passi-
ones. Tenores sunt tres. acutus
grauis & circunflexus.
quibus utimur indictio-
nibus. Omnis enim dictio susci-
pit tenorem unum: uel in
ultima uel penultima uel
antepenultima. In quidem
ultima susci pit acu-
tum grauem & circunfle
xum. Acutum quando susci-
piens fuerit incontractum. ut
spectator bonus. Grauem
autem similiter. ut oliuetum lau-
retum. & maxime in
consequentia. Omnis enim no-
minatiuus & accusatiuus incontra
ctus secundū se ipsum a
cuitur. in consequentia autem

τὶ τῆς ὀξίας βαρεῖαν ἐπιδέχεται. Περισπωμένῳ δὲ ὁ-
τὰν τὸ δεχόμενον ἡ μα-
κρὸν ἀπὸ συναιρέσεως. οἷ-
ον ἀπὸ τοῦ φάος. φῶσ. καὶ
ξηροφῶν. πᾶσα γὰρ συναί-
ρεσις ἐξ ὀξίας καὶ βα-
ρείας περισπωμένῳ ποιεῖ.
ἐν τῇ παραληγούσῃ δὲ ὀ-
ξεῖαν καὶ περισπωμένῳ. ὀ-
ξεῖαν μὲν ὅταν ἢ τὸ δεχό-
μενον ἢ βραχύ. ὡς λάχης.
λόγος. ἐπάνω γὰρ βραχέ-
ος περισπωμένη οὐ τίθε-
ται. ἢ ὅταν τὸ δεχόμενον
μακρὸν καὶ τὸ μεθ' αὑτὸ
μακρόν. ὡς χρύσης. αἰμύ-
ας. μακρὸν γὰρ πρὸ μα-
κροῦ παροξύνεται. ἢ ὅταν
ἡ θέσει μακρόν. οἷον πέρ-
σης. ἐπάνω γὰρ θέσει μα-
κροῦ περισπωμένη οὐ τίθε-
ται. Περισπωμένῳ δὲ ὅταν
τὸ δεχόμενον ἡ φύσει μα-
κρὸν καὶ τὸ μεθ' αὑτὸ βρα-
χύ. οἷον μαῖα. γαῖα. μοῦ-
σα. πᾶν γὰρ φύσει μακρὸν
πρὸ βραχέος κείμενον
περισπᾶται. ἔτι καὶ ἡ ἀπὸ
συναιρέσεως μακρὸν γίνη.
οἷον βοᾶται ποιεῖται. ἐν
τῇ πρὸ παραληγούσῃ δὲ ἀ-

pro acuto grauem susci-
pit. Circunflexum autem quan-
do susciplens fuerit lon-
gum a contractione.
ut a φάος. φῶσ. &
ξηροφῶν. Omnis enim con-
tractio ex acuto & gra-
ui circunflexum facit.
In penultima autem quando a
cutum & circunflexum. acu-
tum quidem quando uel susci-
piens fuerit breue. ut λάχης.
λόγος. Super enim bre-
ui circumflexus non poni-
tur: uel quando susciplens
longum et post ipsum
longum: ut χρύσης. αἰμύ-
ας. Longa enim ante lon-
gam acuitur. uel quando
fuerit positione longum ut πέρ
σης. Super enim positione lon-
gum circunflexus non poni-
tur. Circunflexum autē quando
susciplens fuerit natura lon-
gum: & sequens bre-
ue. ut μαῖα. γαῖα. μοῦ-
σα. Omne enim natura longum
ante breue positum
circunflectitur. Insuper & si a
contractione longum sit.
ut βοᾶται. ποιεῖται. In-
antepenultima autem sem- κ1

ἡ ὀξεῖαν τίθεμεν. οἷον φιλόσο-
φος. φιλόκαλος. πρὸ δύο
γὰρ συλλαβῶν ἀεὶ ὀξεῖα τί-
θεται. ἐπὶ χρόνους μακρὰν
καὶ βραχεῖαν οἷς ἐχρῶντο
οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῖς δισχρό-
νοις οἷονεὶ σημείοις δηλοῦν-
τες τὸ μακρὸν καὶ τὸ βρα-
χύ. οἷον ἀκούω. ὀρίνω. ὀτρύ-
νω. ἄρης. ἐπὶ πνεύματα.
δασεῖαν καὶ ψιλήν. οἷς χρώ-
μεθα ἐπὶ τῶν φωνήεντων
καὶ διφθόγγων. πᾶσα γὰρ
λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ
διφθόγγου ἀρχομένη ἢ ψι-
λοῦται ἢ δασύνεται. πότε
δὲ τοῦτο γίνεται ἐν τῷ
περὶ πνευμάτων βιβλίῳ γε-
ωργίου τοῦ χοιροβοσκοῦ
ζητητέον. δασύνεται δὲ καὶ
τὸ. ρ. ἐν ἀρχῇ λέξεως. οἷον
ῥήτωρ. δυοῖν δὲ ὁμοίων ὁ-
που ἂν τύχωσι τὸ πρῶτον
ψιλοῦται καὶ τὸ δεύτερον
δασύνεται κατὰ τοὺς πα-
λαιούς. οἷον ἄῤῥητος. ἐπὶ
παθῶν. ἀποστροφον. ὕφεν
καὶ ὑποδιαστολήν. χρώμε-
θα δὲ τῇ ἀποστρόφῳ ἐν
τοῖς παθέσι τῶν λέξεων
ἐν τέλει ἑπομένου φωνή-

per acutũ ponimus. ut φιλόσο-
φος. φιλόκαλος. Ante duas
enim syllabas semper acutus poni
tur. In tempora longum
& breue, quibus utebantur
ueteres in dichro-
nis ueluti signis declaran-
tes longum & bre-
ue: ἀκούω. ὀρίνω. ὀτρύ-
νω. ἄρης. In spiritus.
δασεῖαν & ψιλήν. quibus uti-
mur in uocalibus
& diphthongis. Omnis enim
dictio a uocali uel
diphthongo incipiens. uel psi-
len habet. uel aspiratur. quan-
do autem hoc fit in
de spiritibus libello Geor-
gii choeroboſci
quærendum. Aspiratur autem &
ρ. in principio dictionis. ut
ῥήτωρ. Duobus aũt existẽtibus
ubicunq; fuerint. primum
psilen habet. & secundum
aspiratur secundum uete-
res. ut ἄῤῥητος. In
passiones. apostrophon. hyphen.
& hypodiastolen. Vti-
mur autem apostropho in
passionibus dictionum
in fine sequente uoca-

ερτος ἀντὶ τεσσάρων γραμ-
μάτων. ἀντὶ βραχέος. α. οἷ-
ον ἆρ οὗτος ἀντὶ ἄρα οὗτος.
ἀντὶ. ε. οἷον φέρ ἔπε. ἀντὶ
φέρε ἔπε. ἀντὶ. ο. οἷον τοῦ-
τέμ᾽ ἀντὶ τοῦτο ἐμόν. ἀν-
τὶ βραχέος. ι. οἷον ἐπ᾽ἀκταῖσ
ἀντὶ ἐπὶ ἀκταῖσ. οἱ ποιηταὶ
δὲ καὶ ἀντὶ. αι. καὶ. οι. διφ-
θόγου ταύτη χρῶνται. οἷον
βούλομ᾽ ἐγὼ. καὶ οἴμ᾽ ὡσ
ἄχθομαι. Ὑφὴ δὲ ὑφὲν χρώ-
μεθα ἐν σωαφείᾳ δυοῖν
λέξεων φύσει διηρημένων
καὶ ἐν τοῖσ συνθέτοισ ὀνό-
μασιν. οἷον πλαρχῶ. τὸ
πρῶτον. φιλόσοφοσ. φιλό-
δωροσ. Ὑπὸ ὑποδιαστολὴ δὲ
χρώμεθα ἐν ταῖσ διαστο
λαῖσ τῶν συνημμένων λέ-
ξεων. οἷον ὅτι τότε. καὶ ἐν
ταῖσ ἐρωτήσεσι μετὰ στιγ
μῆσ. οἷον σὺ ταῦτα λέγεισ;

Περὶ στιγμῆσ.

Στιγμή ἐστι διανοίασ τελείασ σημεῖον. διαιρεῖται δὲ
εἰσ τελείαν στιγμήν. μέ-
σην. καὶ ὑποστιγμήν. τελεία
στιγμή ἐστιν ὅτε διάνοια
τελεία ὑπάρχει. μέση ὅτε
ἡ διάνοια μεσάζουσα καὶ

li pro quattuor litte-
ris. pro breui. a.
ut ἆρ οὗτοσ pro ἄρα οὗτοσ.
pro. ε. ut age dic pro
age dic. pro. o. ut hoc
meum pro hoc meum
pro breui. ι. ut in littoribus
pro in littoribus. poetæ
autem & pro. αι. & .οι. diph-
thongo hac utuntur: ut
uolo ego. & heu quam
triſtor. Sed hyphen uti-
mur in coniunctione duarum
dictionum natura diuiſarum
& in compoſitis nomi-
nibus: ut ab initio. pri-
mum. philoſophus. philo-
dorus. Sub diſtinctione autem
utimur in diſtinctio-
nibus coniũctarum dictio-
num. ut quodcũq; quodq;. & in
interrogationibus cum pun-
cto. ut tu hæc dicis?

De puncto.

Punctum eſt ſententiæ perfe-
ctæ ſignum. diuiditur autem
in perfectum punctum. me-
dium. & ſuppunctum. perfectũ
punctum eſt quando ſententia
perfecta eſt. Medium quando
ſententia medians &

ἀτελὴς. Ὑποστιγμὴ ὅτε κρεμα-
μένη καὶ ζητῇ τὸ ἐπίλοιπον

Περὶ τόπων τῶν τόνων.

Τόποι τῆς ὀξείας τρεῖς. ἡ λή-
γουσα. παραλήγουσα καὶ προ-
παραλήγουσα. τὸ ἔχον τὸν
ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης κα-
λεῖται ὀξύτονον. οἷον θεατής
τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραλη γού-
σης παροξύτονον καὶ βαρύ-
τονον. οἷον αἴας. τὸ ἔχον ἐ-
πὶ τῆς προπαραλήγούσης
προπαροξύτονον καὶ βαρύ-
τονον. οἷον φιλόδημος. Τό-
ποις τῆς βαρείας εἰσὶν ἡ λή-
γουσα. καὶ πᾶσα λέξις αὐ-
τῷ δεχομένη. καθ' ὁμαλι-
σμὸν ἀναγινώσκεται. ἔστι
δὲ τόνος συλλαβικῶς καὶ
οὐ κυρίως. Τόποι τῆς περι-
σπωμένης δύο. ἡ λήγουσα
καὶ παραλήγουσα. τὸ ἔχον
τὸν περισπωμένον ἐπὶ τῆς
ληγούσης καλεῖται περι-
σπώμενον. οἷον δημοφῶν.
τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραλη-
γούσης καλεῖται προπερι-
σπώμενον καὶ βαρύτονον. οἷ-
ον δῆμος. κῆπος. ἀλλὰ πε-
ρὶ μὲν τούτων ἅλις. νῦν δὲ
περὶ τῆς συντάξεως τῶν

imperfecta. Suppunctū quādo pē-
dens & quærit reliquum.

De locis tonorum.

Loca acuti tria. ulti-
ma. penultima. & ante pe-
nultima. habens
acutum in ultima uo-
catur ὀξύτονον. ut ſpectator.
habens in penulti-
ma. παροξύτονον. & βαρύ-
τονον: ut aiax. habens
in antepenultima
προπαροξύτονον & βαρύτο-
νον: ut philodemus. Lo-
cus grauis unus. ulti-
ma. Et omnis dictio e-
um ſuſcipiens: ſecundum æqua-
litatem legitur. eſt
autem tonus ſyllabice &
non proprie. Loca circun-
flexi duo. Vltima
& penultima. Habens
circunflexum in
ultima uocatur circun-
flexum: Vt Demophon.
Habens in penulti-
ma uocatur antecircun-
flexum & barytonum.
ut populus. hortus. Sed
de quidem his ſatis. nunc autem
de conſtructione

προθέσεων λέγωμεν ἀναγκαίας οὔσης τοῖς εἰσαγωγικοῖς.

Περὶ μονοσυλλάβων. ἐν.

Ἡ ἐν ἀεὶ τῇ δοτικῇ συντάσσεται τὸ ἔντινι δηλοῦσα. οἷον ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγρῷ. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατ' ἔλλειψιν τῆς δοτικῆς. οἷον ἐν ἅδου. ἀντὶ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἅδου. παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται ἐνὶ καὶ εἰν. τὸ δὲ ἔνι δύναμιν τοῦ ἐστὶν ἔχει. εἰς.

Ἡ εἰς ἥτις ἀττικῶς ἐς λέγεται. αἰτιατικῇ συντάσσεται εἰς ἐκκλησίαν εἰς ἀγορὰν. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατ' ἔλλειψιν τῆς αἰτιατικῆς. οἷον εἰς διδασκάλου ἀντὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου. χρώμεθα δὲ ταύτῃ ἐπὶ ἀψύχων. οἷον πορεύομαι εἰς ἀγορὰν. ἐξ.

Ἡ ἐξ ἥτις καὶ ἐκ λέγεται. ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἐξ ἀγορᾶς. ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. ἔχει δὲ τὸ. ξ. ἑπομένου φωνήεντος. τὸ. κ. δὲ ἑπομένου συμφώνου. σὺν.

Ἡ σὺν ἥτις καὶ ξὺν ἀττικῶς λέγεται. δοτικῇ μόνῃ συντάσσεται. ὁμόνοιαν σημαίνου

præpositionum dicamus necessaria existente introducendis.

De monosyllabis. In.

In semper datiuo construitur in quodam declarans. ut in domo. in agro. attice autem & genitiuo per defectum datiui: ut in plutonis pro in loco plutonis. Apud poetas autem dicitur in & in. Sed. ἔνι. uim est habet. In.

In quæ attice in dicitur: accusatiuo construitur. in ecclesiam. in forum. attice autem & genitiuo per defectum accusatiui. ut in doctoris pro in domum doctoris. utimur autem hac in inanimatis. ut uado in forum. Ex.

Ex quæ & ex dicitur semper genitiuo construitur. ut ex fori. ex senatus. habet autem. x. sequente uocali. c. autem sequente consonante. Cum.

Cum quæ & cum attice dicitur. datiuo solo iungitur. consensum signifi-

σα. οἷον σὺν θεῷ σὺν ἰωάννῃ. Πρός.
Ἡ πρὸς γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ. ὅταν τὸν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. οἷον πρὸς θεοῦ τἀγαθά. ἀντὶ παρά. ἢ ὅτε ἐπὶ ὅρκου κεῖται. οἷον ποίησον πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐμπρόσθιον δηλοῖ. οἷον πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οἷον οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ δοτικῇ δὲ ὅτε τὸ πλησίον. οἷον πρὸς τοῖς ποσί. πρὸς τῷδε. αἰτιατικῇ δὲ ὁ τὴν κίνησιν πρός τι ἔμψυχον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημαίνῃ οἷον πρὸς τὸν ἰωάννην. ἢ ἐμπαθῶς. ὡς πρὸς τὸν θεόν. ἀντὶ μετὰ θεοῦ. ἢ λέγομεν τιὰ ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέτταρα. οὕτω τὰ τέτταρα πρὸς τὰ ὀκτώ ἢ παράδειγμα. οἷον πρὸς αὐλὸν ᾄδει. Πρό.
Ἡ πρὸ ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται τόπον καὶ χρόνον σημαίνουσα. οἷον πρὸ τῆς θύρας. πρὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου ἐγένετο ὁ τρωϊκός.
Περὶ δισυλλάβων. Ἀνὰ

cans: ut cum deo. cum Iohanne. Ad.
Ad genitiuo & datiuo & accusatiuo construitur. genitiuo quando a persona significat motum. ut ad dei bona. pro ab. uel quãdo in iuramẽto ponitur ut fac ad dei. uel coram significat. ut ad que deorum beatorum adque mortalium hominum. uel officium. ut non ad medici sapientis. datiuo autẽ qnando prope. ut ad pedibus. ad huc. accusatiuo autem quando motum ad aliquod animatum ut plurimum significet. ut ad Iohannem. uel unionem: ut ad deum. pro cum deo. uel rationem quãdam. ut duo ad quattuor. sic quattuor ad octo. uel exemplum. ut ad tibiam canit. Ante.
Ante semper genitiuo cõstruitur. locum & tempus significans. ut ante ianuæ ante persici belli fuit troianum.
De disyllabis. Per,

Ἡ ἀρὰ τῇ αἰτιατικῇ κοινῶς σωτάσσεται. οἷον ἀρὰ τὼ ὁδὸν. ἀρὰ τὸ στρατόπεδον. ἀρὰ τὴν πόλιν. ἀντὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. διὰ τοῦ στρατοπέδου ἕστηκὼ πόλιν. τὸ δὲ χρυσείῳ ἀρὰ σκήπτρῳ ποιητικὸν ἀντὶ σοῦ.

Κατὰ.

Ἡ κατὰ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ σωτάσσεται. γενικῇ μὲν ὁ τὰν ἐπιφορὰν καὶ κατηγορίαν σημαίνῃ. οἷον ὁ ἄθεος μεστόριος. κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ σοφῶν καὶ λέξῃ καὶ γράφῃ. ἢ τὸ ἐπάνω καὶ περίτι. οἷον κατὰ γῆς καθῆμαι. τὸ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χρώμενος ἀντὶ ἀπό. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε ὁμοιότητα. οἷον κατὰ Δημοσθένην γράφῃ. καὶ Ὅμηρον. ἢ χρόνον. οἷον καὶ ἡμᾶς ἔτι μετὸ ἀνὴρ σοφὸς. ἢ κίνησιν. ὡς κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

Per.

Per genitiuo & accusatiuo construitur. genitiuo quidem actionem uel medium significans. ut per tui fiat. per fori ibat. accusatiuo causam: ut per

per accusatiuo communiter costruitur. ut per uiam. per exercitum. per ciuitatem. pro in uia. per exercitum. in ciuitatem. Sed aureo per sceptro poeticum. pro cum.

Secundum.

Secundum genitiuo & accusatiuo construitur. genitiuo quidē quādo inuectionem & accusationem significat. ut sacrilegus nestorius contra omnium bonorum & sapientum dicit. & scribit. uel super & circa quid: ut secundum terræ sedeo. Sed secundum olympi cacuminum iratus. pro ab. accusatiuo autem quando similitudinē. ut secundū demosthenem scribit. secundū homerꝝ. uel tempus. ut secundum nos fuit uir sapiens. uel motum. ut secundum naues achiuorum.

χρήματα πάντα γίνονται. καὶ τὸ μέσον σπανίως. ὡσ διὰ τέντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μετὰ.

Ἡ μετὰ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε ἕνωσιν δηλοῖ. ὡσ μετὰ σοῦ. δοτικῇ δὲ τὸ αὐτὸ ποιητικῶσ. οἷον μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσε. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ ὕστερον. οἷον μετά σε ἐγὼ ἦλθον.

Παρὰ.

Ἡ παρὰ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ γενικῇ μὲν ὅτε τῶν ἀποτίνοσ κίνησιν δηλοῖ. οἷον παρὰ τοῦ βασιλέωσ δικαιοσύνη. δοτικῇ δὲ ὅτε τὸ πλησίον μετεμψύχου. οἷον παρὰ τῷ βασιλῇ κάθηται. παρὰ σοὶ διατρίβω. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε ἢ τὸ ἐπὶ σὺν μετὰ ἀψύχου. ὡσ παρὰ τὴν θάλατταν. ἢ κίνησιν ἐπί τι. οἷον παρά σε ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι ὡσ παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἐκτὸσ. οἷον παρὰ τὸ δίκαιον πράττῃ. καὶ παρὰ γνώμην συμβαίνῃ.

Ἀντὶ.

Ἡ ἀντὶ γενικῇ συντάσσεται

pecunias omnia fiunt. & medium raro. ut perque arma & nigrum sanguinem

Cum.

Cum genitiuo & datiuo & accusatiuo construitur. genitiuo quidem quãdo unionẽ significat. ut cum tui. datiuo autem idem poetice. ut cum tertiis regnabat. accusatiuo autem quando postea: ut cum te ego ueni.

Apud.

Apud genitiuo & datiuo & accusatiuo construitur. & genitiuo quidem quando ab aliquo motum significat. apud regis iustitia. datiuo autem quando iuxta cum animato. ut apud regi sedet. apud tibi uersor. accusatiuo autem quãdo uel prope cum inanimato. ut apud mare. uel motum ad aliquod. ut apud te uenio. uel propter quid. ut apud iniuriari ultio. uel extra. ut apud iustum facit. & apud sententiam contingit.

Pro:

Pro genitiuo construitur

ἀντὶ σοῦ. ἀντὶ ἐκ(ε)ίνου. ἀντὶ πολλῶν. ἐν τῇ συνθέσει δὲ ποτὲ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει. ὡς ἀντίθεον πολύφημον. ἀντὶ ἰσόθεον. ποτὲ δὲ τὸ ἐναντίον. ὡς ἀντίχριστος. καὶ ἀντίθεον δόγμα τὸ ἐναντίον τῷ θεῷ. ἐπὶ.

pro tui. pro illius. pro multorum. in compositione autẽ interdũ quidẽ æquũ significat ut æquideum polyphemũ. pro æquideũ. interdũ autẽ contrarium. ut antichristus & contra deum sententia contraria deo. In.

Ἡ ἐπὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε τὸ ἐπάνω δηλοῖ. οἷον τὰ ζῶα ἐπὶ γῆς. ἢ χρόνον. οἷον ἐπὶ ἄρχοντος πυθοκλέους. ἢ τὸ περί τι καὶ ἐντιμι οἷον ἐπὶ πολλῶν. ἢ κινήσεως ἀττικῶς. οἷον ἐπὶ τῆς χώρας. δοτικῇ δὲ ὅτε αἰτίαν οἷον ἐπῃνεῖτο ἐπὶ ἀγαθῷ ὑπὸ δημηγέρου. ἢ τὸ ἐπάνω. οἷον ἐπὶ πρῴρῃ ἢ μάστου. ἢ τὸ ὕστερον. ὡς ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διήγετο. ἢ αὐτεξουσιότητα τινά. ὡς ἐπὶ τῷ ἀρχιερεῖ τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα. ἢ ἐπιβουλῶν. οἷον ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀντὶ κατὰ τοῦ δήμου. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε κίνησιν δηλοῖ. οἷον ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. ἢ δόλον. οἷον ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησεν. Περὶ.

In genitiuo & datiuo & accusatiuo construitur. genitiuo quidem quando supra significat: ut animalia in terræ. uel tempus. ut in principis pythoclis. uel circa quid & in aliquo. ut in multorum: uel motum attice. ut in regionis. datiuo aũt qñ ãdo causã. ut in bono concionabatur. uel supra. ut in carina nauis. uel post. ut in his & alia narrabat. uel potestatem quandam. ut in pontifici ecclesiæ negotia. uel insidias. ut in populo pro contra populum. accusatiuo autem quando motum significat. ut in atticam ibat. uel dolum. ut in nos uenit. De.

Ἡ περὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ. οἷον μάχομαι περὶ σοῦ. δοτικῇ δὲ σχεδὸν τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἷον δέδοικα περὶ ξανθῷ μενελάῳ. ἔτι καὶ τὸ ἐρωτᾶσθαι περὶ δουρὶ ἀντὶ ἐν. καὶ περὶ πύργῳ ἀντὶ κύκλῳ. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ κύκλῳ καὶ περὶ ποιητικὸν καὶ συστατικὸν οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τί τὸ περὶ ἐμὲ πρᾶγμα.

Ἀμφί.

Ἡ ἀμφὶ ὁμοιόσημος καὶ ὁμοιοσύντακτος ἐστὶ τῇ περὶ. σωκράτης μέντοι ἡ περὶ. πολλάκις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὁμοῦ κεῖνται. ὡς ἕκτωρ δ' ἀμφὶ περιστρώφα καλλίτριχας ἵππους. Ἀπό.

Ἡ ἀπὸ ἀεὶ τῇ γενικῇ συντάσσεται τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν σημαίνουσα. οἷον ἀπὸ τῆς πόλεως. Ὑπό

Ἡ ὑπὸ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε ἢ τὸ αἴτιον σημαίνει. οἷον ὑπὸ νόσου οὐ περιπατεῖ. ἢ τὸ ὑποκάτω. οἷον ὑφείματος. δοτικῇ δὲ

De genitiuo & datiuo & accusatiuo conſtruitur. genitiuo quidem quando cauſam ſignificat ut pugno de tui: datiuo autem fere idem poetice. ut timeo de flauo menelao. Item & fluet de haſta pro in. & de turri pro circa. accuſatiuo autem quando circum & circa poeticum & congregatiuum ut de ciuitatem exercitus. quid de me negotium.

Circum.

Circũ idẽ ſignificans & ſimiliter conſtructa eſt de. uſitatior quidem de. ſæpe autem apud poetas ſimul ponuntur. ut Hector aũt circunde uertebat pulchricomos equos. Ab.

Ab ſemper genitiuo conſtruitur a loco mo tum ſignificans. ut ab ciuitatis. Sub.

Sub genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtruitur. genitiuo quidem quando uel cauſã ſignificat. ut ſub morbi non ambulat. uel ſub. ut ſub ueſtis. datiuo autem.

καὶ αἰτιατικῇ τὸ αὐτό. οἷον ὑπὸ δένδρῳ καὶ ὑπὸ δένδρον καὶ ὁ στρατιώτης ὑπὸ τὸν στρατηγόν. Ὑπέρ. Ἡ ὑπὲρ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε ἢ βοηθείαν σημαίνῃ. οἷον ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος. ἢ αἰτίαν. οἷον ὑπὲρ ὧν ἔλεξα πάλιν λέξω. ἢ τὸ ἐπάνω. οἷον ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ πλέον ἢ ἐπέκταμα δηλοῖ. οἷον ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονῶ. ὑπὲρ τὸν θράκιον ἡ μακεδονία. Παραλείπονται δὲ τοῖς προθέσεσι πέντε. τὸ ὀξύνεσθαι. τὸ βραχυκαταληκτεῖν. πλὴν τῆς ἐς καὶ ἐξ. τὸ μὲν χρι τῆς δισυλλαβίας αὐξεσθαι. τὸ διὰ ψιλοῦ συμφώνου ἐκφέρεσθαι. πλὴν τῆς ἀμφί. τὸ ψιλοῦσθαι. πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπέρ. τὸ γὰρ .υ. προηγούμενον τῆς λέξεως δασύνεται. εἰσὶ δὲ καὶ πολλὰ ἐπιρρήματα γενικῇ συνταττόμενα. οἷον ἔξω. χωρὶς. ἄνευ. πλήν. ἄλλως. ἔνδον. ἔσω. τὰ δὲ ἀθροιστικὰ δοτικῇ. τὰ δὲ θετικὰ δοτι

& accusatiuo idem. ut
sub arbori & sub arborem.
& miles sub imperatorem. Super.
Super genitiuo & accusatiuo
cōstruitur. genitiuo quidē quādo
uel auxilium significat: ut super
Ctesiphontis oratiò. uel causam. ut super quoq; dixi: iterum
dicam. aut supra. ut super
fumi ponit clauum.
accusatiuo autem quando plus uel
ulterius significat. ut super
hominem sapit. super
Thracen Macedonia. Accidunt autem præpositionibus quinque. acui.
breuiter desinere
præter in & ex. usque duas syllabas augeri. per leuem consonantem proferri. præter
circum. non aspirari. præter
sub & super. Enim
y. præcedens dictionem aspiratur. Sunt autem &
multa aduerbia genitiuo
constructa ut extra.
sine. sine. præter. satis. intus. intro. Sed congregatiua
datiuo. Sed positiua dati-

κῇ καὶ αἰτιατικῇ. καὶ αἷς ἀν
πτώσεσι τὰ αὐτῶν συντάσ-
σωνται ῥήματα. τὰ δὲ μὰ
καὶ νὴ αἰτιατικῇ. καὶ τὸ μὲν
μὰ ὡς τὰ πολλὰ ἀποφάσκει
τὸ δὲ νὴ καταφάσκει. καὶ
ταῦτα μὲν τοῖς εἰσαγωγι-
κοῖς ἱκανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῇς
εἴδει. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ δι
εξοδικώτατα περὶ ὀνόματος
καὶ ῥήματος διαληψόμεθα.

uo & accusatiuo. & quibuscunq;
casibus eorum constru-
untur uerba. Sed per
& etiam accusatiuo. Et quidem
per ut plurimum negat.
Sed etiam affirmat. Et
hæc quidem introducen-
dis satis ut in compendii
specie. In autem secundo la-
tius de nomine
& uerbo tractabimus.

Ψέλος τῆς ἐπιτομῆς.

Finis compendii.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΨΩΝ ΛΕ-ΞΕΩΝ ΕΚ ΨΩΝ ΨΟΥ ΓΡΑΜΜΑΨΙΚΟΥ ΨΡΥ-ΦΩΝΟΣ.

DE PASSIONIBVS DI-CTIONVM EX GRAMMATICI TRY-PHONIS.

Ψὰ τῶν λέξεων πάθη εἰς
δύο γενικώτατα διαιροῦν-
ται ποσόν τε καὶ ποιόν.
καὶ τοῦ μὲν ποσοῦ εἴδη.
ἔνδεια καὶ πλεονασμός.
τοῦ δὲ ποιοῦ μετάθεσις
καὶ μετάληψις. ἀμφοτέ-
ρων δὲ ὁμοῦ συνλθόν-
των τμῆσις γίνεται. ἐστὶ
δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν
πάθη πέντε. πλεονασ-

Dictionum passiones in
duo generalissime diuidun-
tur quantitatemq; & qualitatem
& quidem quantitatis species.
defectus & superabundia.
Sed qualitatis transpositio
& transsumptio. Ambo.
bus autem simul conuenien-
tibus sectio fit. Sunt
autem ut in summa dicere
passiones quinque. Superabundā-

μὸσ. ἔμδ-φα. μετάθεσις. με-
τάλημψισ. τμῆσις.

Πλεομασμὸς.

Πλεομασμὸς μὲμ οὖ ἐστὶ
περιουσότησ χρόμου ἢ χρό-
μου. στοιχέωμ ἢ στοιχέου

Ἔμδ-φα.

Ἔμδ-φα δὲ τοὐναμτίομ
χρόμου ἢ χρόμωμ στοιχέου
ἢ στοιχέωμ ἐλάττωσις.

Μετάθεσις.

Μετάθεσις δὲ ἐστὶ στοιχέου
μετακίμησις ἐκ τῆσ ἰδία-
σ τάξεωσ ἐφ' ἑτέρασ τάξε-
ωσ, οἷομ δλαρτὰ ἀμτὶ δρα-
τά. κραδία ἀμτὶ καρδία.
κάρτοσ ἀμτὶ κράτοσ. κα-
λεῖται δὲ καὶ ἐμάλλαξισ
καὶ ὑπέρθεσις.

Μετάλημψισ.

Μετάλημψισ δὲ ἐστὶ στοιχέου
μετακίμησις. οἷομ ἤπεδα-
μὸσ ἀμτὶ ἀπεδαμὸσ. ἀίμη-
πότησ ἀμτὶ ἀμοπότησ.

Τμῆσις.

Τμῆσις δὲ ἐστὶ σωθέτου
λόγου ἀμάλυσισ εἰσ δύο
λέξεισ. οἷομ ἄκρα πόλισ
ἀμτὶ ἀκρόπολισ. Τούτωμ
δὲ τῶμ πέμτε παθῶμ τὰ
μὲμ. εἰσ ἤδη τέμμεται

tia. defectus. tranſpoſitio. trãſſũ
ptio. Sectio.

Superabundantia.

Superabundantia quidem igitur ẽ
ſuperfluitas temporum uel tẽpo-
ris. elementorum uel elementi.

Defectus.

Defectus autem contra
temporis uel temporum elemẽti
uel elementorum diminutio.

Tranſpoſitio.

Tranſpoſitio autem eſt elementi
mutatio ex pro-
prio ordine ad alterius or-
dinis: ut δλαρτὰ pro δρα-
τά. κραδία pro καρδία.
κάρτοσ pro κράτοσ. uoca-
tur autem & immutatio
&. ſuperpoſitio.

Tranſſumptio.

Tranſſumptio autem eſt elementi
mutatio. ut ἤπεδα-
μὸσ pro ἀπεδαμὸσ. ἀίμη-
πότησ pro ἀμοπότησ.

Sectio.

Sectio autem eſt compoſiti
ſermonis reſolutio in duas
dictiones. ἄκρα πόλισ
pro ἀκρόπολισ. Harum
autem quinque paſſionum aliquæ
quidem in quinque ſecantur

ὅτε πλεονασμὸς καὶ ἔνδεια. τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶν ἄτμητα. Ψοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἐννέα. πρόσθεσις. Ἀναδίπλωσις. Ἔκτασις. Ἐπέκτασις. Διαίρεσις. Παρένθεσις. Διπλασιασμὸς. Παρέμπτωσις. καὶ προσχηματισμὸς. Ψῆς δὲ ἐνδείας εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Ἀφαίρεσις. Ἄρσις. Συστολὴ. Συγκοπὴ. Συναλοιφὴ. Ἔλλειψις. Παρέλλειψις. Ἐκθλιψις. καὶ Ἀποκοπὴ. Ἀντίκειται οὖν πρόσθεσις μὲν ἀφαιρέσει. ἀναδίπλωσις δὲ Ἄρσει. Ἔκτασις συστολῇ. Ἐπέκτασις συγκοπῇ. Διαίρεσις συναλοιφῇ. παρένθεσις ἐλλείψει. Διπλασιασμὸς παρελλείψει. παρέμπτωσις ἐκθλίψει. προσχηματισμὸς ἀποκοπῇ.

Πρόσθεσις.

Πρόσθεσις μὲν οὖν ἐστὶ στοιχείου κατ᾽ ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς προσθήκη. οἷον ἀσταφὶς ἀντὶ σταφὶς. ἄσταχυς. ἀντὶ στάχυς. θαμὰ ἀντὶ ἅμα.

Ἀναδίπλωσις.

Ἀναδίπλωσις δὲ ἐστὶ τῶν

& superabundantia & defectio, sed reliqua sunt insecabilia. Sed superabundantiæ species sunt nouem. Additio. Geminatio. Productio. Epectasis. Diuisio. Interpositio. Diplasiasmos. Paremptosis & proschematismos. Sed indigentiæ species sunt nouem. Aphæresis Arsis. Systole. Syncopa. Synaloepha. Ellipsis. Parellipsis. Ecthlipsis & Apocopa. Aduersatur igitur additio quidem aphæresi. Geminatio autem arsi. productio systolae. Epectasis syncopæ. diuisio synaloephæ. interpositio ellipsi. diplasiasmos parellipsi. paremptosis. ecthlipsi. proschematisimos Apocopæ.

Additio.

Additio quidem igitur est elementi in principio syllabæ appositio. ut ἀσταφὶς pro σταφὶς. ἄσταχυς pro στάχυς. θαμὰ pro ἅμα.

Geminatio.

Geminatio autem est

πρώτων ἢ δευτέρων συλλα-
βῶν διὰ τῶν αὐτῶν σύμ-
φωνων ἢ ἀντιστίχων ἐπάλ-
ληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ
ἐπὶ ῥημάτων. καὶ μετοχῶν
καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει
δὲ παράτε ἴωσι καὶ αἰολεῦ-
σιν οἷον κεκάμωσι ἀντὶ κά-
μωσι. λελάχωσι ἀντὶ λάχω
σι ἀταρτηρὸς ἀντὶ ἀτηρὸς. ἐ-
τήτυμον ἀντὶ ἔτυμον.

ἔκτασις.

ἔκτασις ἐστὶν οὗ ἂν τὰ συστε
λόμενα δίχρονα ἐκταθῇ. ἢ
τὰ βραχέα ἴσα τοῖς μακρα
ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταθῇ. οἷ-
ον καλὸς καλὸς. κόρη. κώρη.

ἔπέκτασις.

ἔπέκτασις ἐστὶ πλεονασμὸς
συλλαβῆς κατὰ μέσον ὃ
μοτόνου οὗ ἂν μὴ γενικὸν
παρατήρημα κωλύσῃ. οἷον
εὐτυχέον ἀντὶ εὐτυχοῦν. ἀ-
δελφεὸς ἀντὶ ἀδελφὸς. πο-
λεμήϊα ἀντὶ πολέμια.

Διαίρεσις.

Διαίρεσις ἐστὶ συλλαβῆς ἀ-
νάλυσις ἢ διάστασις εἰς δύ-
ο. τὸ δὲ πάθος ἰώνων καὶ
θετταλῶν. οἷον παΐς ἀντὶ
παῖσ. κοῖλον ἀντὶ κοῖλον. βέ-

rimarum uel secundarum syllabarum per easdem consonantes uel similis alterna prolatio. fit autem in aduerbiis & participiis & nominibus. abundat autem apudque ionas & aeoles. ut κεκάμωσι pro κάμωσι. λελάχωσι pro λάχωσι ἀταρτηρὸσ pro ἀτηρὸς. ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Productio.

Productio est quando correptæ bitemporeæ producũtur: aut breues in longas similes earum mutantur ut bonus. bonus. puella. puella.

Epectasis.

Epectasis est superabundantia syllabæ in medio eius dictionis quãdo non generalis obseruatio prohibeat: ut munitum pro munitum. frater pro frater. bellica pro bellica.

Diuisio.

Diuisio est syllabæ resolutio uel disiunctio in duo. Sed passio ionum & thessalorum: puer pro puer. cauum pro cauum. sagit-

λεος ἀντὶ βέλους·

Παρένθεσις.

Παρένθεσις ἐστὶ προσθήκη φω
νήεντος κατὰ μέσον οὐ ποι
οῦντος συλλαβὴν. οἷον πνέ
οντες ἀντὶ πνέοντες. κεινὴ
κενή. νοῦσος ἀντὶ νόσος ξεῖ
νος ἀντὶ ξένος. εἰληλουθὼς
ἀντὶ ἐληλυθὼς. τὸ δὲ πάθος
τῶν ἰώνων.

Διπλασιασμὸς.

Διπλασιασμὸς ἐστὶ τοῦ αὐ
τοῦ συμφώνου προσθήκη
κατὰ μέσον οὐκ ἀποτε
λοῦντος συλλαβὴν. ὅττι ἀν
τὶ ὅτι. ἄδδην ἀντὶ τοῦ ἄ
δην. μέσσον ἀντὶ μέσον. ἔν
νεπε ἀντὶ ἔνεπε. ὁππότε ἀν
τὶ ὁπότε. τὸ δὲ πάθος ἰώ
νων.

Παρέμπτωσις.

Παρέμπτωσις ἐστὶ προσθήκη
συμφώνου κατὰ μέσον οὐκ
ἀποτελοῦντος συλλαβὴν.
οἷον πτόλις ἀντὶ πόλις. πό
λεμος ἀντὶ πόλεμος.

Προσχηματισμὸς.

Προσχηματισμὸς ἐστὶ προ
σθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέ
λος. ἐστὶ δὲ τῶν τεσσάρων
διαλέκτων ἴδιος. οἷον λό
γοισιν ἀντὶ λόγοις. μούσαι

ta pro ſagittæ.

Parentheſis.

Parentheſiſ eſt additio uoca
lis in medio non facien
tis ſyllabam: ut ſpi
rantes pro ſpirantes. ua
cua uacua. morbus pro morbus. ho
ſpes pro hoſpes. ueniens
pro ueniens. Sed paſſio
ionum.

Diplaſiaſmos.

Diplaſiaſmos eſt eius
dem conſonantis additio
in medio non efficien
tis ſyllabam. quoniam pro
quoniam. ſatis pro ſa
tis. medium pro medium.
dic pro dic. quando
pro quando. Sed paſſio io
num.

Paremptoſis

Paremptoſis eſt additio
conſonantis in medium non
perficientis ſyllabam:
ut ciuitas pro ciuitas. bel
lum pro bellum.

Proſchematiſmos.

Proſchematiſmos eſt addi
tio ſyllabæ in fi
ne. eſt autem quattuor
linguarum proprius. ut uer
bis pro uerbis. mu

σι ἀντὶ μούσαις πρόσωπατα ἀντὶ πρόσωπα. ἐγὼν ἀντὶ ἐγώ. λεκτέον δὲ καὶ περὶ ἐνδοφαις. Ἔνδοφα.

Ἔνδοφα ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν στοιχείου. οἷον ὄρτη ἀντὶ ἑορτή. αἶα ἀντὶ γαῖα. κεῖνος ἀντὶ ἐκεῖνος. τὸ δὲ πάθος τῶν ἰώτων.

Ἄρσις.

Ἄρσις ἐστὶν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλουμένης συλλαβῆς. οἷον βλῆσθαι ἀντὶ βεβλῆσθαι. δέχθαι ἀντὶ δεδέχθαι. βλήμενος ἀντὶ βεβλημένος.

Συστολή.

Συστολή ἐστὶν ὅταν τὰ ἐκτεταμένα δίχρονα συστέλλῃ. ἢ τὰ μακρὰ ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μεταβῇ. οἷον φυσίζοος ἀντὶ φυσίζωος. ξερὸν ἀντὶ ξηρόν.

Συγκοπή.

Συγκοπή ἐστὶν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον κάμορος ἀντὶ κακόμορος. δάσκιον ἀντὶ δασύσκιον.

Συναλοιφή.

Συναλοιφή ἐστὶ δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἔκθλιψις καὶ

sis pro musis. personæ pro personæ. ego pro ego. dicendum autem & de defectione. Defectio.

Defectio est ablatio in principio elementi. ut festum pro festum. terra pro terra ille pro ille. Sed passio ionum.

Arsis.

Arsis est abiectio in principio geminatæ syllabæ. ut iaci pro iaci. suscipi pro suscipi. uulneratus pro uulneratus.

Systole.

Systole est quando productæ bitemporeæ corripiuntur. uel longæ uel breues similes earum mutantur. ut alma pro alma aridum pro aridum.

Syncopa.

Syncopa est abiectio dictionis in medio. ut infelix pro infelix. opacum pro opacum.

Synaloepha.

Synaloepha est duarum uocalium ad uocalem unio abiecti.

τιβολῇ τόνων. γίνεται δὲ κα
τὰ τρόπους ἑπτά. ἁπλοῦσ
μὲν τρεῖς. κατὰ θλῖψιν. κα
τὰ κρᾶσιν. κατὰ συναίρε
σιν. συνθέτους δὲ τέσσαρας.
κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν. κα
τὰ θλῖψιν καὶ συναίρεσιν.
κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρε
σιν. κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶ
σιν καὶ συναίρεσιν. κατὰ
θλῖψιν ἐγὼἐμέ. ἀντὶ ἐπὶ ἐ
μέ. κατὰ κρᾶσιν τἀμὰ ἀν
τὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρε
σιν μηρηΐδες ἀντὶ μηρηίδες.
κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν κἀ
γὼ ἀντὶ καὶ ἐγώ. κατὰ θλῖ
ψιν καὶ συναίρεσιν. ἐμοὺποδύ
μῃ ἀντὶ ἐμοὶ ὑποδύῃ. κα
τὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν.
κἀπόλος ἀντὶ ὁ ἀπόλος. κά
τὰ θλῖψιν καὶ συναίρεσιν.
καὶ κρᾶσιν ἐν τἀθιοπίᾳ ἀντὶ
ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ. Ἔλλειψις.
Ἔλλειψις ἐστὶν ἀποβολὴ φω
νήεντος κατὰ μέσον οὐ ποι
οῦντος συλλαβήν. ἀμύξαι
ἀντὶἀμύξαι. γεραὸν ἀντὶ
γεραιόν. Παρέλλειψισ.
Παρέλλειψις ἐστὶν ὅταν ἐν
τὶ τῶν διπλασιαζομένων
συμφώνων παραλείπεται

one tonorum. fit autem
per modos ſeptem. ſimplices
quidem tres. per eliſionem.
per craſim. per ſynære
ſim. compoſitos autem quattuor.
per eliſionem & craſim.
per eliſionem & ſynæreſim
per craſim & ſynære
ſim. per eliſionem & cra
ſim & ſynæreſim. per
eliſionẽ aduerſũ me. pro aduerſũ
me. per craſim mea
pro mea. per ſynære
ſim nereides pro nereides
per eliſionem & craſim. &
ego pro & ego. per eliſi
onem & ſynereſim. me
ſubit pro me ſubit.
per craſim & ſynæreſim.
caprarius pro caprarius.
per eliſionem & ſynæreſim
& craſim in æthiopia pro
in æthiopia. Ellipſis.
Ellipſis eſt abiectio uoca
lis in medio non faci
entis ſyllabam. cruentare
pro cruentare. ſenem pro
ſenem. Parellipſis
Parellipſis eſt quando una
aliqua geminatarum
conſonantium omittitur

κάλιον ἀντὶ κάλλιον. θᾶτον ἀντὶ θᾶττον. Ἔκθλιψις. Ἔκθλιψις ἐστὶν ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. σκῆπρον ἀντὶ σκῆπτρον.

pulchrius pro pulchrius. citius pro citius. Ecthlipsis Ecthlipsis est abiectio unius consonantis inter primam & ultimam syllabam non facientis syllabam. sceptrum pro sceptrum.

Ἀποκοπή.

Ἀποκοπὴ ἐστὶν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. δῶ ἀντὶ δῶμα. ἀπόλλω ἀντὶ ἀπόλλωνα. ποσιδῶ ἀντὶ ποσιδῶνα.

Apocopa.

Apocopa est ablatio syllabæ in fine ut do pro doma. apollo pro apollinem. neptunum pro neptunum.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. Ἀρχὴ τοῦ. α

DE ANOMALIS VERBIS PER ORDINEM. Principium .a.

Ἄζω ὅθεν ἀόριστος πρῶτος ἄσθλω καὶ ἀάσθλω.

Sicco unde aoristus primus siccatus fui. & siccatus fui.

Ἄγαμαι. μέλλων ἀγάσομαι. ἀόριστος πρῶτος ἠγάσθλω. μέσος ἀόριστος ἠγασάμλω

Miror. futurum mirabor. aoristus primus miratus fui. medius aoristus mirati s fui.

Ἄγω. μέλλων ἄξω. ἀόριστος. β. ἦγον καὶ ἀττικῶς ἤαγον. παρακείμενος ἦχα καὶ ἀττικῶς. ἀγήοχα.

Ago. futurum agam. aoristus secundus egi. & attice egi. præteritum perfectum egi. & attice egi.

Ἀγορεύω. μέλλων ἀγορέσσω. ἀόριστος ἠγόρεσα. παρακείμενος εἴρηκα.

Dico. futurum dicam. aoristus dixi. præteritum perfectum dixi.

Ἄδω. μέλλων ἄσω. ἀόριστος ἧσα.

Cano. futurum canam. aoristus cecini:

Αἱροῦμαι. μέλλων αἱρήσομαι. παρακείμενος ἥρημαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος ἑλόμλω. ἀπὸ τοῦ ἕλομαι αἱρέω. ῶ. μέλλων αἱρήσω.

Eligo. futurum eligam. præteritum perfectum elegi. medius aoristus secundus. elegi. ab eligo.

Capio. futurum capiam.

Αἰσθάνομαι. μέλλων αἰσθήσομαι. παρακείμενος ἴσθημαι. μέσος ἀόριστος. ἠσθόμλω ἀπὸ τοῦ αἰσθέομαι οὖμαι.

Sentio. futurum sentiam præteritum perfectum. sensi. medius aoristus sensi. a sentio.

Ἁμαρτάνω. παρατατικὸς ἡμάρτανον. μέλλων ἁμαρτήσω παρακείμενος ἡμάρτηκα. ἀόριστος. β. ἥμαρτον. ἀπὸ τοῦ

Pecco. præteritum imperfectum peccabam. futurum peccabo. præteritum perfectum paccaui. aoristus secundus peccaui. a

ἁμαρτέω .
ἀνοίγω . μέλλων ἀνοίξω. ἀόριστος ἀνέωξα ἀττικῶς .
ἀπεχθάνομαι . μέλλων ἀπεχθήσομαι . παρακείμενος . ἀπήχθημαι . μέσος ἀόριστος ἀπεχθόμην ἀπὸ τοῦ ἀπεχθέομαι οὖμαι .
ἀυξάνω καὶ ἄυξω . μέλλων ἀυξήσω . ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος ἀυξέω . ἀόριστος . α . ἤυξησα . καὶ ἀυξάνω παρατατικὸς ἤυξανον .
ἅλόω . ὦ . ἀόριστος δεύτερος εἷλον ἀπὸ τοῦ ἕλω . μετοχὴ ἁλούς ἁλόντος .
ἀμφιέννυμι . μέλλων ἀμφιέσω .
ἀναγιγνώσκω . παρατατικὸς ἀνεγίνωσκον μόνον . μέλλων ἀναγνώσομαι . παρακείμενος ἀνέγνωκα . ἀόριστος δεύτερος ἀνέγνων ἀπὸ τοῦ ἀναγνῶμι .
ἀναζεύγνύω . μέλλων ἀναζεύξω .
ἀνακράζω . μέλλων ἀνακράξω . μέσος παρακείμενος . ἀνακέκραγα . ἀόριστος δεύτερος ἀνέκραγον .
ἀναπνέω . μέλλων ἀναπνεύσω . ἀόριστος ἀνέπνευσα ἀ-

peccō .
Aperio . futurum aperiam . aoristus aperui attice .
Odio sum . futurum odio ero . præteritum perfectum odio fui . medius aoristus odio fui . ab odio sum .
Augeo . & augēo . futurum augebo . tanquam ab anti . quo themate augeo . aoristus primus auxi . & augeo præteritum imperfectum augebam .
Capio . aoristus secundus cepi a capio participium . hic captus capti .
Induo . futurum induam .
Lego . præteritum imperfectum legebam solum . futurum legam . præteritum perfectum legi . aoristus secundus legi a lego .
Moueo castra . futurum mouebo castra .
Exclamo . futurum exclamabo . medium præteritū perf . exclamaui . aoristus secundus exclamaui .
Respiro . futurum respirabo . aoristus respiraui .

πὸ τοῦ ἀναπάω παλαιοῦ.
Ἀναῤῥηγνύω. καὶ ἀναῤῥήγνυ-
μι. μέλλων ἀναῤῥήξω
Ἀνασσάω. ῶ. μέλλων ἀνασσά-
σω.
ἁλίσκομαι. μέλλων ληφθή-
σομαι. ἀόριστος. Β. ἐάλων.
Ἀπαναίομαι. ἀόριστος. ἀ-
πηνηνάμην.
Ἀπόχρη. μέλλων ἀποχρή-
σῃ. ἀόριστος. ἀπέχρησε.
Ἀφίημι. μέλλων ἀφήσω. ἀ-
όριστος ἀφῆκα.
Ἀντιστρέφω. μέλλων ἀντιστρέ-
ψω. Μέσος παρακείμενος.
ἀντέστροφα.
Ἀναπεταννύω καὶ ἀναπε-
τάννυμι. μέλλων ἀναπετά-
σω. ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω.
Ἀπέχω. μέλλων ἀφ' ἕξω Διό-
τι τὸ ἔχω δασύνεται τρέπε-
ται τὸ. π. εἰς. φ. παρακείμε-
νος ἀπέσχηκα. ἀόριστος δ' ὁ-
τερος ἀπέσχον ἀπὸ τοῦ ἀ-
ποσχέω.
Ἀποδιδράσκω. ῶ. ὅθεν ἀόριστος
ε α. ἀπέδρα.
Ἀποδεικνύω καὶ ἀποδείκ-
νυμι. Μέλλων ἀποδείξω.
Ἀπολέω. ῶ. μέλλων ἀπολέ-
σω. Παρακείμενος ἀπώλε-

a respiro antiquo.
Rescindo. & rescin-
do. futurum rescindam
Reuello. futurum re-
uellam.
Capior. futurum ca-
piar. aoristus secundus captus fui
Renuo. aoristus
renui.
Sufficit. futurum suffi-
ciet. aoristus suffecit
Dimitto. futurum dimittam. ao-
ristus dimisi.
Conuerto. futurum conuer-
tam. mediũ præteritũ perfectũ
conuerti.
Explico. & expli-
co. futurum explica-
bo. ab explico.
Recipio. futurum recipiam quo-
niam habebo aspiratur. uerti-
tur. p. in. ph. præteritum per-
fectum recepi. aoristus se-
cundus recepi a re-
cipio.
Aufugio. unde aoristus
primus aufugi.
Ostendo. & osten-
do. futurum ostendam.
Perdo. futurum per-
dam. præteritum perfectum per

κα καὶ ἀττικῶς ἀπολώλεκα.
καὶ ἀπόλλω ἀπολῶ ἀπῶλα
καὶ ἀττικῶς ἀπόλωλα. καὶ
ἀπολλύω καὶ ἀπόλλυμι.
ἀποσβεννύω καὶ ἀποσβέν-
νυμι. μέλλων ἀποσβέσω. ἀ-
όριστος. β. ἀπέσβην.
ἀποτέμνω. μέλλων ἀποτε-
μῶ. καὶ ἀποτμήσω. ἀόριστος
δεύτερος. ἀπέτεμον.
ἀποταμύω. μέλλων ἀποτάσω
ἀπαυράω. ἀόριστος ἀπηύρα.
ἀποφυφελίζω. μέλλων ἀ-
ποφυφελίξω.
ἀποκλαίω. μέλλων ἀποκλα
ύσω ἀπὸ τοῦ κλαύω παλαιοῦ
ἀρέσκομαι. μέλλων ἀρέσομαι
καὶ τὸ ἀπρόσωπον ἀρέσκει
παρατατικὸς ἤρεσκε.
Ἀτίζω. μέλλων ἀτίξω.
Ἀφικνοῦμαι. μέλλων ἀφίξο-
μαι. παρακείμενος ἀφῖγμαι.
μέσος ἀόριστος ἀφικόμην.
Ἀφίπταμαι. ἀόριστος ἀπέπτην
μέσος ἀόριστος ἀπεπτάμην.
Ἄχθομαι. μέλλων ἀχθέσομαι.
ἀόριστος πρῶτος ἠχθέσθην.

Ἀρχὴ τοῦ. β.

Βάλλω. μέλλων βαλῶ. ἀόρι
στος ἔβαλον. παρακείμενος
βέβληκα. ἀπὸ τοῦ βλῶ

didi. & attice perdidi
& perdo. perdã. perdidi.
& attice perdidi &
perdo & perdo.
Extinguo & extin
guo. futurum extinguam a-
oristus secundus. extinxi.
Abscindo. futurum abscin-
dam & abscindam. aoristus
secundus abscidi.
Extendo futurum extendam
Fruor. aoristus fructus sum
Amoueo. futurum amoue-
bo.
Deploro. futurum deplo-
rabo. a ploro antiquo.
Concilio. futurum conciliabo
& impersonale placet.
præteritum imperfectũ placebat
Inhonoro. futurum inhonorabo.
Peruenio. futurum perueni-
am. præteritum perf. perueni.
medius aoristus perueni.
Auolo. aoristus auolaui.
medius aoristus auolaui.
Tristor. futurum tristabor.
aoristus primus. tristatus sum.

Principium. β.

Mitto. futurum mittam. aori-
stus misi. præteritum perfectum
misi a mitto.

βλήσω.
Βλαφάω καὶ βλαφέω. ἀόριστος ἔβλαφον.
Βόω. μέλλων βόσω.
Βούλομαι. μέλλων βουλήσομαι παρακείμενος βεβούλημαι.

Ἀρχὴ τοῦ. Γ.

Γαμέω. μέλλων γαμήσω. ἀόριστος ἔγημα.
Γείνομαι. μέλλων γενοῦμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος ἐγεινάμην.
Γήθω. μέλλων γήσω. μέσος παρακείμενος γέγηθα. καὶ γηθέω. ῶ. γηθήσω.
Γηράσκω καὶ γηράω. μέλλων γηράσω.
Γρηγορέω. μέλλων γρηγορήσω. μέσος παρακείμενος ἐγρήγορα ὑπερσυντέλικος ἐγρηγόρειν.
Γίνομαι καὶ γίγνομαι. μέλλων γενήσομαι ἀπὸ τοῦ γενάομαι. παρακείμενος. γεγένημαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος ἐγενησάμην. μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐγενόμην. μέσος παρακείμενος γέγονα. ἀπὸ τοῦ γείνομαι γενῶ
Γιγνώσκω. μέλλων γνώσομαι.

mittam.
Germino. & germino aoriſtus germinaui.
Clamo. futurum clamabo.
Volo. futurum uolam. præteritum perfectum uolui.

Principium. Γ.

Duco uxorē. futurꝫ ducā uxorem aoriſtus duxi uxorem.
Gigno. futurum gignam medius aoriſtus primus genui.
Lætor futurum lætabor. medium præteritū perf. lætatus ſum. & lætor. lætabor.
Seneſco & ſeneſco. futurum ſeneſcam.
Vigilo. futurum uigilabo. medium præteritum uigilaui. præteritū pluſq̃ perf. uigilaueram.
Fio & fio. futurum fiam. a fio. præteritum perfectum factus ſum. medius aoriſtus primus feci. medius aoriſtus ſecundus. factus ſum. medium præteritum perf. factus ſum. a gigno gignam.
Cognoſco. futurum cognoſcam.

παρακέμενος ἔγνωκα. ἀόριστος δεύτερος ἔγνων.

Ἀρχὴ τοῦ. δ.

Δαΐζω. μέλλων δαΐξω καὶ δαίω. μέλλων δαίσω.

Δάκνω. μέλλων δήξω. ἀόριστος δεύτερος ἔδακον ἀπὸ τοῦ δήκω.

Δαμάζω. μέλλων δαμάσω

Δαίω. μέλλων δαήσω. ἀόριστος ἐδάην.

Δεῖ. μέλλων δεήσει. ἀόριστος ἐδέησε. ἀπαρέμφατος δεῖν. παρατατικὸς. ἐδεῖ.

Δείδω. μέλλων δείσω. παρακέμενος δέδοικα. ὑπερσυντέλικος ἐδεδοίκειν. μέσος παρακέμενος δέδια. μέσος ὑπερσυντέλικος ἐδεδίειν.

Δέω. μέλλων δήσω καὶ δήσω

Δέομαι. μέλλων δεήσομαι. παρακέμενος δεδέημαι. ἀπὸ τοῦ δέομαι.

Δέδηα ἀπὸ τοῦ δαίω μέσος παρακέμενος.

Διαζώννυω καὶ διαζώννυμι μέλλων διαζώσω.

Διαλαγχάνω. ἀόριστος δεύτερος διέλαχον. ἀπὸ τοῦ διαλήχω.

Διδάσκω. μέλλων διδάξω

præteritum perf. cognoui. aoriſtus ſecundus cognoui.

Principium. Δ.

Diuido. futurum diuidam.

& ſcio. futurun ſciam.

Mordeo. futurum mordebo. aoriſtus ſecundus momordi. a mordeo.

Domo. futurum domabo.

Scio. futurum ſciam aoriſtus ſciui.

Oportet. futurũ oportebit. aoriſtus oportuit. infinitiuus oportere. præt. imperf. oportebat

Timeo. futurum timebo præteritũ perfectũ timui. præteritũ pluſq̃ perf. timueram. medium præterit ũ pfectũ timui. mediũ præteritũ pluſq̃ perf. timueram

Ligo. futurũ ligabo. & ligabo.

Rogo. futurum rogabo. præteritum perf. rogaui. a rogo.

Combuſſi. a comburo medium præteritum perfectum.

Diſcingo & diſcingo. futurum diſcingam.

Sortior. aoriſtus ſecundus ſortitus ſum. a ſortior.

Doceo. futurum docebo.

ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἀόριστος. α. ἐδίδαξα.

a doceo. aoriſtus primus docui.

Διδράσκω καὶ διαδιδράσκω ἀόριστος πρῶτος δρᾶδρα καὶ ἀπέδρα.

Aufugio & aufugio aoriſtus primus aufugi & aufugi.

Διαφθείρω. μέλλων διαφθερῶ. παρακείμενος δέφθορα.

Corrumpo. futurum corrumpam. præteritũ perfectũ corrupi

Δοκέω. μέλλων δόξω. ἀπὸ τοῦ δόκω. ἀόριστος πρῶτος ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα ἀπὸ τοῦ δοκέω.

Exiſtimo. futurũ exiſtimabo. ab exiſtimo. aoriſtus primus exiſtimaui. ſed exiſtimaui ab exiſtimo.

Δράω. μέλλων δράσω. παρακείμενος δέδρακα. ἀόριστος πρῶτος ἔδρασα.

Facio futurum faciam. præteritum perfectum feci. aoriſtus primus feci.

Δύω καὶ δύω. μέλλων δύσω. ἀόριστος δεύτερος ἔδυν ἀπὸ τοῦ δύμι.

Subeo & ſubeo. futurum ſubibo. aoriſtus ſecundus ſubiui. a ſubeo.

Ἀρχὴ τοῦ. ε.

Principium. E.

ἐάω. ῶ. μέλλων ἐάσω. ἀόριστος πρῶτος εἴασα.

Sino. futurum ſinam. aoriſtus primus ſiui.

ἔδραμον ἀπὸ τοῦ τρέχω. ἀόριστος. β.

Cucurri a curro aoriſtus ſecundus.

ἐγκαλέω. μέλλων ἐγκαλέσω παρακείμενος ἐγκέκληκα.

Criminor. futurum criminabor. præteritũ perf. criminatus ſum.

ἐγείρω. μέλλων ἐγερῶ. ἀόριστος. α. ἤγειρα.

Erigo. futurum erigam. aoriſtus primus erexi.

ἐγχέω. μέλλων ἐγχύσω. ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω. ἀόριστος πρῶτος ἐνέχεα καὶ ἐνέχευα ἀολικῶς.

Infundo. futurum infundam ab infundo. aoriſtus primus infudi & infudi æolice.

ἔιδω. μέλλων εἴσω. μέσος

Scio. futurum ſciam. medius

παρακέιμενος. οἶδα. ὑπερ-
σωτέλικος ἤδειμ. ὤφελε
δὲ ἦμαι ἤδειμ. τρέπεται δὲ
τὸ. ε. ἧσ. η. τὸ. ι. ὑπογρά-
φεται.

ἦιπα ἀόριστος πρῶτος καὶ
ἧπον ἀόριστος δεύτερος
ἀπὸ τοῦ ἔπω.

ἐιαωλέω. μέλλων ἐαωλῶ-
σω ἀπὸ τοῦ πλεύω.

ἐλεύθω. μέλλων ἐλεύσομαι
μέσος παρακείμενος ἐλήλυθα.
καὶ ἀττικῶς εἰλήλυθα. ἀόρι-
στος δεύτερος ἦλυθον καὶ ἦλ-
θον.

ἔρομαι. μέλλων ἐρήσομαι.
μέσος ἀόριστος ἠρόμην.

ἕζω. μέλλων ἕσω. ἀόριστος
πρῶτος ἕεισα.

ἐκκαίω καὶ ἐκκάω ἀττικῶς.
μέλλων ἐκκαύσω.

ἕλω. ὅθεν ἀόριστος δεύτερος
ἕειλον.

ἔμμορα μέσος παρακείμε-
νος ἀπὸ τοῦ μορέω μέμο-
ρα καὶ ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ
μόρω μερῶ μέμορα καὶ ἔμ-
μορα.

ἐμπίπτω. μέλλων ἐμπεσοῦ
μαι. παρακείμενος ἐμπέ-
πτωκα. ἀόριστος. β. ἐμέπεσον

paracimenus sciui. præteritum
plusq̃ perf. scieram. debebat
autem esse scieram. uertitur autẽ
ε. in. η. & ι. subscribi-
tur.

Dixi aoristus primus. &
dixi aoristus secundus.
a dico.

Adnauigo. futurum adnauiga-
bo. a nauigo.

Venio. futurum ueniam.
medium præteritum perf. ueni
& attice ueni. aori-
stus secundus ueni & ue-
ni.

Interrogo. futurum interrogabo
medius aoristus interrogaui.

Sedeo. futurum sedebo. aoristus
primus sedi.

Exuro & exuro attice
futurum exuram.

Teneo. unde aoristus secundus
tenui.

Sortitus sum mediũ præteritũ p-
fectum a sortior sortitus
sum & sortitus sum uel a
sortior sortiar sortitus sum & sor
titus sum.

Incido. futurum inci-
dam præteritum perfectum inci-
di. aoristus secundus incidi

ἐμπίπρημι. μέλ. ἐμπρήσω.
ἐμπάζω. μέλλων ἐμπάξω.
ἔολπα. ἀπὸ τοῦ ἔλπω μέσου παρακείμενος ἤλπα καὶ ἔολπα.
ἐπαμύνω. μέλλων ἐπαμύνω. παρακείμενος ἐπήμυκα. ἀόριστος ἐπήμυνα.
εἴρω. μέλλων ἐρῶ παρακείμενος εἴρηκα.
εὑρίσκω. μέλλων εὑρήσω. παρακείμενος ηὕρηκα. ἀόριστος. β. εὗρον ἀπὸ τοῦ εὑρέω. ῶ.
εἶμι. μέλλων ἴσω. παρακείμενος εἶκα. μέσος παρακείμενος εἶμαι. ὑπερσυντέλικος ἤμην.
ἔχω. μέλλων ἕξω. παρακείμενος ἔσχηκα. ἀόριστος. β. ἔσχον. ἀπὸ τοῦ σχέω. καὶ τὸ μὲν ἔχω ψιλοῦται. τὸ δὲ ἕξω δασύνεται διὰ διαφορὰν τοῦ ἔξω ἐπιῤῥήματος ψιλουμένου.

Ἀρχὴ τοῦ. Ζ.

Ζεύγνυμι καὶ ζεύγνύω. μέλλων ζεύξω.
Ζωννύω καὶ ζώννυμι. μέλλων ζώσω.

Ἀρχὴ τοῦ. Η.

Incendo. futurum incendam.
Curo. futurum curabo.
Speraui a spero medium præteritum perfectum speraui & speraui.
Laudo. futurum laudabo. præteritum perfectum laudaui. aoristus laudaui.
Dico. futurũ dicã. præteritum perfectum dixi.
Inuenio. futurum inueniam. præteritum perfectum inueni. aoristus secundus inueni. ab inuenio.
Vado. futurum uadã præteritum perfectũ uasi. medium præteritũ perfectum uasi. præteritũ plusq̃ perfectum uaseram.
Habeo. futurum habebo. præteritum perf. habui. aoristus secundus habui. ab habeo & quidẽ habeo aspiratione caret sed habebo aspiratur ad differentiam extra aduerbii inaspirati.

Principium. Z.

Iungo & iungo. futurum iungam.
Cingo & cingo. futurum cingam.

Principium. H.

ἤμην. ὑπερσωτέλικος ἤδη ἤ
δ ἀπὸ τοῦ ἥω.
ἤνεγκε ἀπὸ τοῦ ἄγω.
ἡμύω. μέλλον ἡμύσω.

Ἀρχὴ τοῦ. θ.

θάπτω. μέλλων θάψω. ἀόρι
στος ἔθαψα.
θέλω μέλλων θελήσω. ἀόρι
στος ἐθέλησα. καὶ ἐθέλω ἐθε
λήσω. ἀόριστος ἠθέλησα.
θνήσκω. μέλλων θανοῦμαι.
παρακείμενος τέθνηκα. ἀό
ριστος. β. ἔθανον. εὐκτικὸν τε
θναίην. ἀπαρέμφατον τε
θνᾶναι.

Ἀρχὴ τοῦ. Ι.

Ἱκνοῦμαι. μέλλων ἵξομαι. ἀό
ριστος δεύτερος ἱκόμην. παρα
κείμενος ἷγμαι. ἀπὸ τοῦ ἵκο
μαι.
Ἱλάσκομαι. μέλλων ἱλάσο
μαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος.
ἱλασάμην.
Ἵπταμαι. μέσος ἀόριστος. α. ἵ
πτάμην. ἵπτω.
Ἶδον ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ
τοῦ εἶδω.

Ἀρχὴ τοῦ. Κ.

Καίω καὶ κάω. μέλλων καύσω
Καθέζω καθέζομαι. μέλλων
καθεδοῦμαι.

Iueram preteritū plusq̄ perf. iue
ras. iuerat. abeo.
Tristauit a tristo.
Inclino. futurum inclinabo.

Principium. θ.

Sepelio. futurum sepeliam. aori
stus sepelui.
Volo. futurum uolam. aori
stus uolui. & uolo uo
lam. aoristus uolui.
Morior. futurum moriar.
præteritū perf. mortuus sum. ao
ristus secundus. tuus, sū. optatiuū
moriar. infinitiuus mortuum fu
isse.

Principium. Ι.

Peruenio. futurum pueniam aori
stus secundus perueni. præteritū
perfectum perueni. a perue
nio.
Placo. futurum placabo.
medius aoristus primus pla
cari.
Volo. medius aoristus primus uo
lui. uolauisti.
Vidi. aoristus secundus
a uideo.

Principium. Κ.

Incēdo. & incēdo futurū incenda
Sedeo. & sedeo. futurum
sedebo.

Κάθημαι. μέλλω καθήσομαι
Καθαιρέω. ῶ. ἀόριστος δεύτερος καθεῖλον ἀπὸ τοῦ καθέλω
Καθαίρω. ἀόριστος δεύτερος ἐκάθηρα.
Καθίημι ἀόριστος. α. καθῆκα
Κλάγγω. μέλλω κλάγξω. ἀόριστος πρῶτος ἔκλαγξα παρακείμενος κέκληγα.
Κάμνω καὶ κάμω. ἀόριστος. β. ἔκαμον. παρακείμενος κέκμηκα ἀπὸ τοῦ κμῶ. μέλλω κμήσω.
Κείρω. μέλλω κερῶ. ἀόριστος. α. ἔκειρα. παρακείμενος κέκαρκα.
Κορέω καὶ κορέννυμι καὶ κορεννύω. μέλλω κορέσω.
Κράζω. μέλλω κράξω. παρακείμενος μέσος κέκραγα. ἀόριστος. β. ἔκραγον.
Κρεμάζω. καὶ κρεμάω καὶ κρέμαμαι. μέλλω κρεμάσω.
Κρυβείς καὶ ἐκρύβην ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι ἢ κρύβομαι πλαιοῦ. Ἀρχὴ τοῦ. λ.
Λαγχάνω. μέλλω κληρώσομαι ἀπὸ τοῦ κληρόω. ἀόριστος. β. ἔλαχον. μέσος παρακείμενος λέλογχα. ἀπὸ τοῦ λήχω. μέλλω λήξω.

Sedeo. futurum sedebo
Subuerto aoristus secundus subuerti. a subuerto.
Purgo. aoristus secundus purgaui.
Demitto. aoristus primus demisi.
Clango. futurum clangam. aoristus primus clanxi. præteritum perfectum clanxi.
Laboro. & laboro. aoristus secundus laboraui. præteritū perf. laboraui a laboro. futurum laborabo.
Tondeo. futurum tondebo aoristus primus totōdi præteritū pf totondi.
Satio. & satio. & satio. futurum satiabo
Clamo. futurum clamabo. præteritum perf. medium clamaui. aoristus secundus clamaui.
Suspendo. & suspendo & suspendo. futurum suspendam.
Absconditus & absconditus fui ab abscondor. uel abscondor. antiquo. Principium. Λ.
Sortior. futurum sortiar a sortior. aoristus secundus sortitus sū. medium præteritum perf. sortitus sum a sortior. futurum sortiar.

ἀόριστος. β. ἔλαχον.
Λαμβάνω. μέλ. λήψομαι.
ἀπὸ τοῦ λήβω ὅθεν ἀόριστος. β.
ἔλαβον. παρακείμενος λέ-
ληφα καὶ ἀττικῶς εἴληφα.
Λανθάνω. μέλ. λήσομαι ἀπὸ
τοῦ λήθω. μέσος παρακείμενος
λέληθα. ἀόρι. β. ἔλαθον πα-
ρακείμενος λέλησμαι. μέσος ἀ
όριστος. β. ἐλαθόμην.

Ἀρχὴ τοῦ. μ.

Μαίνομαι μέσος παρακείμε-
νος μέμηνα.
Μανθάνω. μέλλων μαθήσομαι
ἀπὸ τοῦ μαθέω. παρακείμενος
μεμάθηκα. ἀόριστος. β. ἔμα-
θον. ἀπὸ τοῦ μήθω.
Μάχομαι μέλλων μαχέσομαι
ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. μέσος
ἀόριστος α. ἐμαχεσάμην.
Μείρω. μέσος παρακείμενος.
μέμορα. καὶ ἔμμορα.
Μέλω. μέλλων μελήσω.
Μέμνημαι. ἀπὸ τοῦ μνάο-
μαι. ὑπερσωτέλικος ἐμε-
μνήμην. ἀόριστος πρῶτος
ἐμνήσθην. μέλλων. α. μνη
σθήσομαι.
Μένω μέλλων μενῶ ἀόρι-
στος πρῶτος ἔμεινα. πα-
κείμενος. μεμένηκα.

aoristus secundus sortitus sum.
Capio. futurum capiam.
a capio. unde aoristus secundus.
cepi. præteritum perf.
cepi. & attice cepi.
Lateo. futurum latebo. a
lateo. medium præteritum perf.
latui. aoristus secundus latui. præ
teritū perf. abscōditus sū. mediū
aoristus secundus latui.

Principium. M.

Insanio. medium præteritum pfe
ctum insaniui.
Discо futurum discam.
a disco. præteritum per-
fectū didici. aoristus secundus di
dici a disco.
Pugno. futurum pugnabo.
a pugno. medius aori-
stus primus pugnaui.
Partior medium præteritū perf.
partitus sum & partitus sum.
Curo. futurum curabo.
Recordor. a recor.
dor. præteritū plusq̄ perf. recor
datus fueram. aoristus primus
recordatus fui. futurū primū re
cordabor.
Maneo. futurum manebo. aori-
stus primus mansi. præteritum p
fectum mansi.

Μέμηλα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλω.

Μέμαα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μάω. ῶ.

Μίγνύω καὶ μίγνυμι. μέλλων μίξω.

Μοργνύω. μέλλων μόρξω.

Ἀρχὴ τοῦ Ν.

Νέω. μέλλων νεύσω.

Νένιφα. παρακείμενος μεμένηκα. ἀόριστος. α. ἔνιφα.

Ἀρχὴ τοῦ. ξ.

Ξυνίημι. μέλλων ξυνήσω. ἀόριστος ξυνῆκα καὶ ξυνέηκα.

Ἀρχὴ τοῦ. Ο.

Ὄζω. μέλλων ὄσω. παρακείμενος ὄδωδα καὶ ἀττικῶς ὀδώδα.

Οἴχομαι. μέλλων οἰχήσομαι μέσος ἀόριστος ὠχόμην.

Οἶομαι καὶ οἴμαι κράσει. μέλλων οἰήσομαι. ἀόριστος πρῶτος ᾠήθην.

Οἶδα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ εἴδω.

Οἰμώζω. μέλλων οἰμώξω.

Ὄμνύω καὶ ὄμνυμι καὶ ὀμόω. μέλλων ὀμόσε καὶ ὀμοῦμαι.

Ὀλολύζω. μέλλων ὀλολύξω

Ὀμόργνυμι. μέλλων ὀμόρξω

Curaui. medium præteritũ perf. a curo.

Prõptus fui mediũ præteritũ pf. a promptus sum.

Miſceo & miſceo. futurum miſcebo.

Abſtergo. futurum abſtergam.

Principium. N.

Nuo. futurum nuam.

Paſco. præteritum perfectum paui. aoriſtus primus paui.

Principium. ξ.

Intelligo. futurũ intelligam. aoriſtus intellexi & intellexi.

Principium. O.

Oleo. futurum olebo. præteritũ perfectum olui & attice oloui.

Eo. futurum ibo. medius aoriſtus iui.

Puto & puto craſi. futurum putabo. aoriſtus primus putaui.

Scio mediũ præteritũ perfectũ a ſcio.

Lamentor. futurum lamentabor.

Iuro & iuro & iurro. futurum iurabo & iurabo.

Vlulo. futurum ululabo.

Abſtergo. futurum abſtergam.

ὀμόω. ῶ. μέλλων ὀμόσω.
ὀφλίσκω. μέλ. ὀφλήσω καὶ
ὀφλῶ ὀφλήσω. παρακείμενος
ὤφληκα. ἀόριστος ὤφλησα.
ὄπτομαι. μέλ. ὄψομαι. ἀό-
ριστος. α. ὠφθην.
Ὁράω. ῶ. παρατατικὸς ἑώρων
ἀττικῶς. παρακείμενος. ἑώ-
ρακα.

Ἀρχὴ τοῦ. Π.

Παρίημι. παρατατικὸς παρίην
Πάρειμι. πάρεσται.
Πάσκω. μέλ. πίσομαι ἀ-
πὸ τοῦ πέθω. παρακείμενος
πέπονθα. ἀόριστος δεύτερος
ἔπαθον.
Πέμπω. μέλ. πέμψω πα-
ρακείμενος πέπομφα. ἀό-
ριστος πρῶτος ἔπεμψα.
πετανύω. μέλλων πετάσω.
παρακείμενος πέπακα.
Πέσσω καὶ πέμπτω ποιητικῶς
μέλλων πέψω.
Πάομαι. μέλλων πάσομαι.
παρακείμενος πέπαμαι.
πέρθω. μέλλων περῶ. ἀόρι-
στος. α. ἔπερσα.
Πέφρικα ἀπὸ τοῦ φρίττω.
Πήγνυω. καὶ πήγυμι. μέλ-
λων πήξω. ἀόριστος ἔπαξα
Πίνω. μέλλων πώσω. παρα

Inquino. futurum inquinabo.
Debeo. futurum debebo. &
debeo debebo. præteritum perf.
debui. aoristus debui.
Video. futurum uidebo. ao-
ristus primus uisus sum.
Video. præteritum perf. uidebam
attice. præteritum perfectū ui-
di.

Principium. Π.

Prætereo. p̄teritū impf. p̄teribā
Adsum. ades. adest.
Patior. futurum patiar.
a patior. præteritum perfectum
passus sum. aoristus secundus.
passus sum.
Mitto. futurum mittam. præteri
tum perfectum misi. ao-
ristus primus misi.
Extendo. futurum extendam.
præteritum perfectum extendi.
Digero & digero poetice.
futurum digeram.
Adquiro. futurum adquiram.
præteritum perfectum adquisiui.
Penetro. futurū penetrabo. aori-
stus primus penetraui.
Horrui ab horreo.
Figo. & figo. futu-
sum figā. aoristus fixus sum.
Bibo. futurum bibam. præteri.

κέκμηκα. ἄόριστος
.β. ἔπιον.
Πίπτω. μέλλων πεσοῦμαι.
παρακέκμηκα. ἄό-
ριστος. β. ἔπεσον.
Πίπρημι. μέλλων πρήσω.
Πλάττω. μέλλων πλάσω ἄό
ριστος. α. ἔπλασα.
Πλέω. μέλλων πλεύσω. ἀπὸ
τοῦ πλεύω.
Πνέω. μέλλων πνεύσω
Πράττω. μέλλων πράσσω.
Πετάω. μέλλων πετάσω.
Προτρέχω. μέλλων προδρα
μοῦμαι. ἄόριστος δεύτερος
προσέδραμον.
πύθω. ἄόριστος δεύτερος ἔ-
πραθον.
πτάω. μέσος ἄόριστος δεύτε-
ρος ἐπτάμην.
πτύθομαι. μέλλων πύσο
μαι ἀπὸ τοῦ πύθομαι. πα-
ρακέκμηκα πέπυσμαι. ἄό-
ριστος. β. ἐπυθόμην.

Ἀρχὴ τοῦ. Ρ.

Ῥέζω. μέλλων ῥέξω.
Ῥηγνύω. καὶ ῥήγνυμι. μέλ-
λων ῥήξω.
Ῥωννύω καὶ ῥώννυμι. μέλ-
λων ῥώσω.
Ῥωννύομαι. μέλλων ῥώσομαι

tum perfectum bibi. aoristus
secundus bibi.
Cado. futurum cadam.
præteritum perfectum cecidi. ao-
ristus secundus cecidi.
Incendo. futurum incendam.
Fingo. futurum fingam. ao-
ristus primus finxi.
Nauigo. futurum nauigabo. a
nauigo.
Spiro. futurum spirabo.
Vendo futurum uendam.
Extendo futurum extendam.
Accurro. futurum accur-
ram. aoristus secundus
accurri.
Populor aoristus secundus popu-
latus sum.
Volo. medius aoristus secun-
dus uolaui.
Interrogo. futurum interro-
gabo ab interrogo. præteritum
perfectum interrogaui. ao-
ristus secundus interrogaui.

Principium. Ρ.

Facio. futurum faciam.
Rumpo & rumpo. futurum
rumpam.
Roboro & roboro. futu-
rum roborabo.
Valeo. futurum ualebo.

παρακείμενος ἔῤῥωμαι. προ-
στακτικὸν ἔῤῥωσο. ἐῤῥώσθω.

Ἀρχὴ τοῦ. C.

Cβεννύω. μέλλων σβέσω καὶ
σβήσομαι. ἀόριστος. β. ἔσβην.
Cεύομαι. ἀόριστος. α. ἐσύθην
ἀόριστος. β. ἔσευα.
Cήπομαι. ἀόριστος ἐσάπην.
Cπένδω. μέλλων σπείσω. ἀό-
ριστος. α. ἔσπεισα.
Cτάζω καὶ σταλάζω. μέλ.
στάξω.
Cτένω καὶ στενάζω. μέλ. στέ-
νάξω.
Cτίζω. μέλλων στίξω.
Cτορέννυμι. μέλλων στορέσω
Cτρωνύω. μέλ. στρώσω.
Cυγκεραννύω. μέλλων συγκε-
ράσω. παρακείμενος συγκέ-
κρακα.
Cυμβαίνω. μέλλων συμβήσο-
μαι. παρακείμενος συμβέ-
βηκα. ἀόριστος. β. συνέβην.
Cχέω. μέλ. σχήσω. ἀόρι-
στος. β. ἔσχον. ὅθεν προστα-
κτικὸν σχὲς. σχέτω

Ἀρχὴ τοῦ. Ψ.

Ψέθνηκα καὶ τέθναα. ἀπὸ
τοῦ θνήσκω.
Ψέμνω. μέλλων τμήσω. ἀόρι-
στος. β. ἔταμον.

præteritum perfectũ ualui. īpera
tiuum uale ualeat.

Principium. C.

Extinguo. futurum extinguã &
extīguã. aoristus secundus extīxi
Cōcitor. aoristus primus cōcitatus
sum. aoristus secundus concitaui
Putresco. aoristus putrui.
Libo futurum libabo. ao-
ristus primus libaui.
Stillo. & stillo. futurum
stillabo.
Gemo & gemo. futurum ge-
mam.
Pungo. futurum pungam.
Sterno futurum sternam
Sterno. futurum sternam.
Misceo. futurum misce-
bo. præteritum perf. mi-
scui.
Contingo futurum contin-
gam. præteritum perf. conti-
gi. aoristus secundus contigi.
Cohibeo. futurum cohibebo aori
stus secundus cohibui. unde īpera
tiuum cohibe cohibeat.

Principium. Ψ.

Mortuus sum. & mortuus sum. a
morior.
Seco futurum secabo. aori-
stus secundus secui.

Ϝύχω. ἀόριστος. β. ἐτυχον.
Ϝαίζω. μέλ. ταίξω. ἀόριστος
. β. ἔταιγον. ὅθεν ὁ ταιγών.
Ϝήκω. παρακέμενος. τέτηκα
Ϝίκτω. μέλλων τέξω. ἀόριστος
. β. ἔτεκον. Ϝιτρώσκω. μέλ-
λων τρώσω. ἀόριστος. α. ἔτρω-
σα. Ϝίνω καὶ τίω. μέλλων
τίσω.
Ϝλάω. μέλ. τλήσω. ἀόρι-
στος. β. ἔτλων. ἀπὸ τλῆμι.
Ϝρέφω. μέλ. θρέψω. μέ-
σος παρακέμενος τέτροφα.
Ϝρέω. μέλλων τρέσω.
Ϝυγχάνω. μέλλων τύξομαι
ἀπὸ τοῦ τύχω. παρακέμε-
νος τετύχηκα. ἀπὸ τοῦ τῦ-
χω. ἀόριστος. β. ἐτυχον.

Ἀρχὴ τοῦ. Υ.

Ὑπέχω. μέλλων ὑφέξω.
παρακέμενος ὑπέσχηκα.
ἀόριστος δεύτερος ὑπεσχον.
Ὑπισχνέομαι. μέλλων ὑ-
ποσχήσομαι. παρακέμενος
ὑπέσχημαι. μέσος ἀόρι-
στος δεύτερος ὑπεσχόμην.
Ὑποδύω. μέλλων ὑποδύ-
σω. ἀόριστος δεύτερος ὑ-
πέδυν. ἀπὸ τοῦ ὑποδῦμι.
Ὑποτερίσκω. μέλλων ὑπο-
τερίσω.

Fabrico. aoristus secūdus fabricaui
Extendo. futurū extendā aoristus
secūdus extēdi unde hic extendēs
Liquefacio. p̄teritū pf liquefeci.
Pario futurū pariam. aoristus
secundus peperi. Vulnero futurū
uulnerabo. aoristus primus uul-
neraui. Soluo & soluo. futurum
soluam.
Tolero. futurum tolerabo. aori-
stus secundus toleraui a tolero.
Nutrio. futurum nutriam. me-
dium p̄teritum perf. nutrui.
Timeo. futurum timebo.
Sum. futurum ero.
a fabrico p̄teritum
perfectum fui. a conse-
quor. aoristus secundus fui.

Principium. Υ.

Sustineo futurum sustinebo.
Pr̄eteritum perfectum sustinui.
aoristus secundus sustinui.
Promitto futurum pro-
mittā. p̄teritum perfectum
sustinui. medius aori-
stus secundus promisi.
Subeo futurum subi-
bo. aoristus secundus sub-
ii a subeo.
Priuo. futurum priua-
bo.

ὑπνώττω. μέλλων ὑπνώσω
ὕω. μέλλων ὕσω. ἀόριστος. α.
ὗσε.

Ἀρχὴ τοῦ. φ.

φάσκω. παρατατικὸς ἔφασκον.
φεύγω. μέλλων φεύξοῦμαι.
μέσος παρακείμενος. πέφευγα. ἀόριστος δεύτερος. ἔφυγον.
φέρω. μέλλων οἴσω. ἀπὸ τοῦ οἴω. παρακείμενος. ἐνήνοχα. ἀόριστος δεύτερος ἤνεγκα. ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.
φημὶ φῄς. φησὶ. / φατόν. φατόν. / φαμὲν. φατὲ. φασὶ. μέλλων φήσω. ἀόριστος πρῶτος ἔφησα. ἀόριστος δεύτερος ἔφην. ἀπαρέμφατον φάναι.
φθάνω. μέλλων φθάσω. παρακείμενος ἔφθακα. ἀόριστος πρῶτος ἔφθασα. ἔτερος δεύτερος ἔφθην. μετοχὴ. ὁ φθάς.
φθείρω. μέλλων φθερῶ. παρακείμενος ἔφθορα. μέσος παρακείμενος ἔφθορα.
φθίνω. μέλλων φθίσω.
φοινίκω καὶ φοινίσσω. μέλλων φοινίξω.

Dormito. futurum dormitabo.
Pluit. futurum. pluet. aoristus primus pluit.

Principium. φ.

Dico. præteritū imperf. dicebam.
Fugio. futurum fugiam. medium præteritū perf. fugi. aoristus secundus fugi.
Fero. futurum feram. a fero. præteritum perf. tuli. aoristus secundus tuli. a fero.
Dico. dicis. dicit. dicitis duo. dicunt duo dicimus dicitis dicunt. futurum dicam. aoristus primus dixi. aoristus secundus dixi. infinitiuum dicere.
Præuenio futurum præueniam. præteritū perf. præueni. aoristus primus præueni. aoristus secundus præueni. participium hic præueniens.
Corrumpo. futurum corrūpam: præteritū perf. corrupi. medium præteritum perf. corrupi.
Tabesco. futurum tabescam.
Cruento. & cruento. futurum cruentabo.

φύω. μέλλωμ φύσω. παρακέ
μεμος πέφυκα. ἀόριστος .β.
ἔφυω. ἀπὸ τοῦ φῦμί.

Ἀρχὴ τοῦ. Χ.

Χαίρω. μέλλωμ χαρήσομαι.
ἀόριστος ἐχάρην. Χαλε
παίνω. μέλλωμ χαλεπανῶ.
ἀόριστος ἐχαλέπηνα.
Χέω. μέλλωμ χώσω. ἀπὸ
τοῦ χόω. ἀόριστος ἔχεα
Χρωμύω. μέλλωμ χρώσσω.
Χύω καὶ χύμω. μέλλωμ χύ
σω.
Χωννύω. μέλλωμ χώσω.

Ἀρχὴ τοῦ. Ψ.

Ψάλλω. μέλλωμ ψαλῶ. πα
ρακέμεμος ἔψαλκα. ἀόρι
στος πρῶτος ἔψηλα.

Ἀρχὴ τοῦ. ϡ.

ϡώθω καὶ ϡοθέω. ῶ. μέλλωμ
ϡώσω καὶ ϡοθήσω.
ϡώρεομαι. μέλλωμ ϡορήσομαι.
παρακέμεμος ϡώρημαι καὶ
ἐϡώρημαι ἀττικῶς. ὅθεμ ἐϡωρη
μένος.
ϡῶρσα ἀπὸ τοῦ ὀρούω. μέλ
λωμ ὀρούσω. ἀόριστος πρῶ
τος ὦρουσα. καὶ κατὰ συγκο
πὴμ ϡῶρσα. ἢ ὄρω ὀρσῶ.
ϡῶρσα ἀιολικῶς.

Produco. futurum producam. præ
teritum perf. produxi. aoriſtus
ſecundus produxi a produco

Principium. Χ.

Gaudeo futurum gaudebo.
aoriſtus gauiſus ſum. Sæ
uio. futurum ſæuiam.
aoriſtus ſæuiui.
Fundo. futurum fundam. a
fundo. aoriſtus fudi.
Coloro. futurum colorabo.
Fundo & fundo. futurum fun
dam.
Obruo. futurum obruam.

Principium. Ψ.

Cano. futurum canam. præteritum
perfectum cecini. aori
ſtus primus cecini.

Principium. ϡ.

Pello & pello. futurum
pellam & pellam.
Emo. futurum emam.
præteritum perfectum emi &
emi attice unde em
ptus.
Concitaui. a concito. futu
rum concitabo. aoriſtus pri
mus concitaui & per ſynco
pam concitaui. uel concito conci
tabo concitaui æolice.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Πόσα πνεύματα; δύο ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή. πᾶσα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη δασύνεται ἢ ψιλοῦται. ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων μόνον τὸ ῥ. ἐν ἀρχῇ λέξεως ὸν δασύνεται.

Σημείωσαι καθόλου ὅτι τὸ τῆς ἀθείας πνεῦμα φυλάσσεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι. Καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος φυλάσσεται. καὶ ἐν τοῖς ἀπεκθλιμμένοις. οἷον ἥμαρτάνω ἡμάρτανον. πλὴν τοῦ ἔχω ἔξω. ὅπερ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι ψιλοῦται. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι δασύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔξω ἐπιῤῥήματος. ἐπὶ τῶν ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς παρωχημένοις. ε. προερχόμενον καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται. οἷον ἔγραψα. γράψω. ἐὰν δὲ πρόερχεται καὶ οὐκ ἀποπίπτῃ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἑνεστῶτος ἔχῃ. οἷον ἵστημι στήσω ἕστακα ἕστηκως.

Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασύνεται. οἷον

DE SPIRITIBVS.

Quot ſpiritus? duo. denſus & leuis. Omnis dictio a uocali uel diphthongo incipiēs aſpiratur uel non aſpiratur. ab autem conſonantibus ſolum. ῥ. in principio dictionis exiſtens aſpiratur.

Nota uniuerſaliter quod nominatiui ſpiritus retinetur & in reliquis caſibus. Et in uerbis autem ſpiritus thematis retinetur. & in abilo declinatis. ut peco. peccabam. præter habeo. habebo quod in quidem p̄ſenti non aſpiratur. in autem futuro aſpiratur ad differentiam extra aduerbii. In uerbis in præteritis. ε. precedens & excidens non aſpiratur ut ſcripſi. ſcribe. Si autem præcedit. & non excidit autem. ſpiritum præſentis habet. ut ſto. ſtabo. ſteti. ſtans.

Omnis articulus a uocali incipiens aſpiratur. ut

ὁ.ἡ.αὐ.

Πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ τοῦ .ε. ἀρχομένη ψιλοῦται. οἷον ἐγὼ. πλὴν τῆς. ἑ. καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. οἷον ἑαυτοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου φωνήεντος ἀρχομένη δασύνεται. οἷον οὗτος. αὕτη. πλὴν τοῦ αὐτὸς. καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς. οἷον αὐτόχρ. Πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται. οἷον ἀπὸ πλὴν τῆς ὑπό καὶ ὑπέρ. Πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ψιλοῦται. οἷον ἀλλὰ. πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν οἷον ἵνα ἕνεκα ὅπως. πλὴν ὄφρα. Τὰ παράγωγα ἢ σώζει τὴν ἀρχὴν τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει. οἷον ἁλαπῶ ἁλά πτη. ἕλκω ἕλκος. πλὴν τοῦ ἱδρῶς. ἀπὸ τοῦ ἰδίω. ἅμυδις ἀπὸ τοῦ ἅμα. ἅρμος ἀπὸ τοῦ ἁρῶ. ἅρκτη ἀπὸ τοῦ ἄρχω. Τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ψιλοῦ συμφώνου γινόμενα ἀναφορικὰ δασύνονται. οἷον τόσος ὅσος πηλίκα ἡλίκα. πλὴν τοῦ τόφρα ὄφρα τῆμος

hic.hæc.hæ.

Omne pronomen ab .ε. incipiens non aspiratur. ut ego. præter se. & ex eo. ut sui ipsius. ab autem alia uocali incipiens aspiratur. ut hic. hæc. præter ipse & ab eo: ut homicida. Omnis præpositio a uocali incipiens aspiratione caret. ut sub & super. Omnis coniunctio a uocali incipiens aspiratione caret. ut sed. præter causales. ut. ut. propter. ut. præter ut. Deriuata si retinēt principium: spiritum sui primitiui habent. ut amo. amor. ulcero. ulcus. præter sudor a labor. similis. similis. series a necto. carcer a prohibeo. Per aphæresim leuis consonantis facta relatiua aspirantur. ut tantus quantus. tunc. quando. præter tunc. quando. tunc.

ἥμος. Ψὰ αἰολικὰ πάντα ψι-
λοῦται. οἱ γὰρ αἰολῆς ἀσρο-
οῦσι δασύνουσι. Ψὰ ἀριθμητι-
κὰ πάντα δασύνονται. οἷον
εἷς. ἑξ. ἑπτὰ. πλὴν τῶν ὀκ-
τὼ καὶ ἐννέα καὶ τῶν ἀπ' αὐ-
τῶν. οἷον ὀγδοήκοντα. ἐν-
νενήκοντα Ψὸ. α. ἤτε ἐπί-
τισιν δηλοῖ ἤτε στέρησιν. ἤ
τε ὁμοῦ ἤτε κακὸν ἤτε ὀ-
λίγον ἤτε πλεονασμ. ψιλοῦται
πλὴν τοῦ ἄλυσις ἐκ τοῦ στερη-
τικοῦ. α. καὶ τοῦ λύω.
καὶ τοῦ ἄδης ἐκ τοῦ στερη-
τικοῦ. α. καὶ τοῦ ἴδω. τὸ δὲ
ἀθροιστικὸν. α. δασύνεται. ἅ-
μα. ἅπας.

Ἀρχὴ τοῦ. α.

Ψὸ. ἀ. πρὸ τοῦ. α. ψιλοῦται.
οἷον ἄαπτος. Ψὸ. α πρὸ
τοῦ. β. ψιλοῦται. οἷον ἀβλα
βὴς. ἁμὴ τὸ. ρ. ἐπιφέροιτο.
οἷον ἄβρα. Ψὸ. α. πρὸ τοῦ
. Γ. ψιλοῦται. οἷον ἀγὼν. πλὴν
τοῦ ἁγνὸς ἅγιος καὶ τῶν
ἀπὸ τούτων. οἷον ἁγιότης.
Ψὸ. α. πρὸ τοῦ. δ. ψιλοῦται.
οἷον ἀδῶ. πλὴν τοῦ ἅδης
καὶ ἁδρὸς. Ψὸ. α. πρὸ τοῦ
. ε. ψιλοῦται. οἷον ἀετὸς.
Ψὸ. α. πρὸ τοῦ. ζ. ψιλοῦται

quando. Aeolica omnia carẽt aſpi
ratione. nam æoles igno-
rant aſpirationem. Numera-
lia omnia aſpirantur: ut
unus. ſex. ſeptem. præter o-
cto. & nouem & ab
eis. ut octuaginta. nona-
ginta. α. ſiue intenſi-
onem ſignificat. ſiue priuationẽ ſi
ue ſimul ſiue malum ſiue mo-
dicum ſiue uacat. pſilen habet.
præter catena ex pri-
uatiuo. α. & ſoluo.
& infernus ex priuati-
uo. α. & uideo. Sed
congregatiuum. α. aſpiratur. ſi-
mul. uniuerſus.

Principium. α.

A. ante. α. pſilen habet
ut intangibilis. A. ante
. β. pſilen habet: ut inno-
cuus. niſi. ρ. inferatur
ut ancilla. A. ante
. γ. pſilen habet. ut agon. præter
caſtus. ſanctus. &
ab his. ut ſanctitas.
A. ante. δ. pſilen habet
ut canto. præter infernus.
& adultus. A. ante
. ε. pſilen habet. ut aquila.
A. ante. ζ. pſilen habet. mv

ὅιον ἄζηλος. πλὴν τοῦ ἔζο-
μαι. ψὸ. α. πρὸ τοῦ. θ. ι. κ.
ψιλοῦται. ὅιον ἀθάρα. ἀίσ-
σω. ἄκρα. ψὸ. α. πρὸ τοῦ
. λ. ψιλοῦται. ὅιον ἄλλοσ ἢ-
μὴ τὸ. μ. ἐπάγοιτο. ὅιον ἅλ-
μυρὸς καὶ πλὴν τοῦ ἅλσα-
λὸς. ἁλῶ. ἅλις. ἁλίζω. ἅλως
ἅλυσις ἁλικαρνασσός. ἅλλο-
μαι. ψὸ. α. πρὸ τοῦ. μ. ψιλοῦ-
ται. ὅιον ἅμαξα. πλὴν τοῦ ἅ-
μα. ἁμαρτάνω. ἅμιλλα.
ἅμμα. ἁμὴς. ἁμὶς. συμφω-
μου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ
τοῦ. μ. ὅιον ἀμφὶ. ἀμβροσί-
α. ἀμπεχόνη. ὀυ. ψὸ. α. πρὸ
τοῦ μ. ψιλοῦται ὅιον ἀνὰ πλὴν
τοῦ ἀνδάνω. ψὸ. α. πρὸ τοῦ
ξ. καὶ ο. ψιλοῦται. ὅιον ἄξιος
ἄορ. ψὸ. α. πρὸ τοῦ. π. ψι-
λοῦται. ὅιον ἀπὸ. πλὴν τοῦ
ἅπαξ. ἁπλοῦς. ἅπας. ἁπα-
λὸς. ἅπτομαι. ψὸ. α. πρὸ τοῦ
. ρ. ψιλοῦται. ὅιον ἄραψ. ἢμὴ
τὸ. μ. ἐπάγοιτο ἢ τὸ. π. ὅιον
ἅρμα. ἁρπάζω. ψὸ. α.
πρὸ τοῦ. σ. ψιλοῦται ἀφ ὅιον
ἀσκῶ. ψὸ. α. πρὸ τοῦ. τ. ψι-
λοῦται. ὅιον ἄτερ πλὴν τοῦ
ἅτα καὶ ἄτερος. ψὸ. α. πρὸ
τοῦ. υ. φ. ψιλοῦται. ὅι-

ut ſine æmulatione. præter uene
ror. A. ante. θ. ι. κ:
pſilen habet. ut puls. mo-
ueor. arx. A. ante. λ.
pſilen habet. ut alius. ni-
ſi. μ. inferatur ut ſali-
tus. & præter ſal. ſa-
lis. capio. ſatis. ſalio. area
catena. halicarnaſus. ſali-
o. A. ante. μ. pſilen
habet. ut plauſtrum. præter ſi-
mul. pecco. concertatio.
funis. placenta. matula. conſonan-
te autem illatata cum
. μ. ut circum ambroſi-
a. indumentum: non. A. ante
. μ. pſilen habet, ut per præter
placeo. A ante
ξ. & ο. pſilen habet. ut dignus.
enſis. A. ante. π. pſi-
len habet. ut ab. præter
ſemel. ſimplex. uniuerſus. te-
ner. tango. A. ante
. ρ. pſilen habet. ut arabs. niſi
. μ. ſequatur uel. π.
ut currus rapio. A.
ante. σ. pſilen habet ſemper. ut
exerceo. A. ante. τ. pſi
len habet. ut ſine. præter
quæ. & alter. A. ante
. υ. φ. χ. pſilen habet.

ομ ἀφρὸς. ἀχαιὸς. αὐλή.
Ψὸ. α. πρὸ τοῦ. ψ. ψιλοῦται
οἷον ἀψ. πλὼ τοῦ ἄψις. ἄ
ψος. Ψὸ. α. πρὸ τοῦ. ω. ψι
λοῦται. οἷον ἄωτος.

Καμόμεσ τοῦ. ε.

Ψὸ. ε. πλεομάζομ ἐμ ἀρχῇ λέ
ξεως τὸ τοῦ ἐμεφῶτος πνεῦ
μα λαμβάμφ. οἷον ὁράω. ὤ
ρωμ ἑώρωμ. ἤκοσι ἐφκοσι.
Ψὸ. ε. πρὸ τοῦ. α. Δασώεται
οἷον ἑαυτοῦ. πλὼ τοῦ ἑαρ. ἐ
άω. ἐὰμ. Ψὸ. ε. πρὸ τοῦ. β.
ψιλοῦται. οἷον ἔβαλομ. πλὼ
ἕβδομος. ἑβδομήκομτα. ἕβ
ραῖος. Ψὸ. ε. πρὸ τοῦ. ϝ. ψιλοῦ
ται. οἷον ἐϝέρω. Ψὸ. ε. πρὸ τοῦ
. δ. ψιλοῦται. οἷον ἐδω. πλὴμ
τοῦ ἕδος. ἕδηται. ἕδρα. ἕ
δαφος Ψὸ. ε. πρὸ τοῦ. ε. ψι
λοῦται οἷον ἑετῶς. πλὼ τοῦ
ἑέλδωρ. Ψὸ. ε. πρὸ. τοῦ. ϝ. δα
σώεται. οἷον ἑϝομαι. τὸ. ε.
πρὸ τοῦ. η. οὐχ εὑρίσκεται ἢ
μὴ ἀπὸ κλίσεως. οἷον ἔηος
ἀπὸ τοῦ ἐὺς. τὸ ε πρὸ τοῦ
. θ. ψιλοῦται. οἷον ἔθος. τὸ. ε.
πρὸ τοῦ. ι. ψιλοῦται. οἷον ἔικ
τὸς. τὸ. ε πρὸ. τοῦ. κ. Δασώε
ται. οἷον ἑκάβη. πλὴμ τοῦ ἑκε
χυρία. τὸ. ε. πρὸ τοῦ. λ. ἢ ἑμός

ut ſpuma. achiuus. aula.
A. ante. ψ. pſilen. habet
ut poſt præter hapſis. mem
brum. A. ante. ω. pſilen
habet. ut flos.

Regulæ. ε.

ε. uacans in principio dicti
onis præſentis ſpiri
tum accipit. ut uideo. uide
bam. uidebam. uiginti. uiginti.
ε. ante. α. aſpiratur.
ut ſui ipſius. prætet uer. bo
norum ſi. ε. ante. β.
pſilen habet. ut ieci. præter
ſeptimus. ſeptuaginta. hebræ
us. ε. ante. ϝ. pſilen
habet. ut erigo. ε. ante
. δ. pſilen habet. ut edo. præter
pauimentum. ſedebit. ſedes. paui
mentum. ε ante. ε. pſi
len habet. ut facile. præter
deſyderium. ε ante. ϝ. aſpira
tur. ut ſedeo. ε.
ante. η. non inuenitur ni
ſi a declinatione. ut boni.
a bonus. ε. ante
. θ. pſilen habet. ut conſuetudo. ε
ante. ι. pſilen habet. ut ſimilis.
ε. ante. κ. aſpiratur.
ut hecuba. præter indu
cia. ε. ante. λ. uel unum

ἢ δῖττοῦ ψιλοῦται. οἷον ἐλέγχω
ἐλλόγιμος. εἰμὴ τὸ. κ. ἐπάγοιτο
οἷον ἕλκω. καὶ πλὴν τοῦ ἕλ-
λην. ἕλη ἑλήσσοντος. ἕλενος
ἑλένη. ἕλος. ἕλω ἑλίσσω. ἑλι
κὼν. ἕλμινς. Ψὸ. ε. πρὸ τοῦ. μ.
ψιλοῦται. οἷον ἐμπεδοκλῆς.
Ψὸ ε. πρὸ τοῦ. ν. ψιλοῦται. ἕ-
νεκα δὲ καὶ ἓν ἐξαιρεῖται. τὸ. ε.
πρὸ. ξ. ψιλοῦται. οἷον ἔξεστι.
πλὴν τοῦ ἕξ. ἕξω. ἕξεις. ἕξις.
ἑξῆς. τὸ. ε. πρὸ τοῦ. ο. δασύ-
νεται. οἷον ἑορτὴ. τὸ. ε. πρὸ
τοῦ. π. ψιλοῦται. οἷον ἔπος.
πλὴν τοῦ ἕπομαι. τὸ. ε. πρὸ
. ρ. ψιλοῦται. οἷον ἐρίζω. πλὴν
τοῦ. ἕρκος. ἑρμῆς. ἕρση. ἕρ-
δω. Ψὸ. ε. πρὸ τοῦ. σ. ψιλοῦται
οἷον ἔσχατος. πλὴν τῶν ἐχόν-
των αὐτὸ μετὰ τοῦ. τ. οἷον ἑ-
στιάω. Ψὸ. ε. πρὸ. τ. ψιλοῦ-
ται. οἷον ἔτος. πλὴν τοῦ ἕτοι-
μος. ἕτερος. ἑταῖρος. Ψὸ. ε.
πρὸ τοῦ. υ. ψιλοῦται. οἷον εὖ
Ψὸ. ε. πρὸ τοῦ. χ. καὶ. φ. ψι-
λοῦται. οἷον ἔφεσος. ἔχω.
πλὴν τοῦ ἑφθός. Ψὸ ε. πρὸ
τοῦ. ψ δασύνεται. οἷον ἕψω.
Ψὸ. ε. πρὸ τοῦ. ω. δασύνεται
οἷον ἕωθεν. πλὴν τοῦ ἕω.
καὶ ἐῶ.

uel duplex psilen habet. ut arguo
eloquens. nisi. κ. inferatur.
ut traho. & præter græ-
cus. caliditas. hellespontus. helenus
helena. palus. capio. uerto. heli-
con. uermis. ε. ante. μ.
psilen habet. ut empedocles.
. ε. ante. ν. psilen habet. pro-
pter autem & unum excipitur. ε.
ante. ξ. psilen habet. ut licet
præter sex hēbo. habebis. habitus.
deinceps. ε. ante. ο. aspi-
ratur. ut festum. ε. ante
. π. psilen habet. ut uerbum.
præter sequor. ε. antē
. ρ. psilen habet. ut contendo p̄ter
septum. mercurius. ros. fa-
cio. ε. ante. σ. psilen habet.
ut ultimus præter haben-
tia ipsum cum. τ. ut conui-
uor. ε. ante. τ. psilen ha-
bet ut annus. præter para-
tus. alter. socius. ε.
ante. υ. psilen habet. ut bene
ε. ante. χ. & . φ. psilen
habet. ut ephesus. habeo.
præter solidus. ε. ante.
. ψ. aspiratur. ut coquo.
ε. ante. ω. aspiratur.
ut mane. præter sum.
& permitto.

Περὶ τοῦ. Η.

Τὸ. η. πρὸ τοῦ. α. μόνον ἀπὸ κλίσεως εὑρίσκεται. οἷον ἧα.
Τὸ. η. πρὸ τοῦ. β. δασύνεται. οἷον ἥβη. πλὴν τοῦ ἠβαιόν.
Τὸ. η. πρὸ τοῦ. γ. δασύνεται. οἷον ἡγοῦμαι. πλὼ ἠγάθεος.
Τὸ. η. πρὸ. δ. ψιλοῦται οἷον ἥδη. πλὼ ἥδομαι. ἡδονὴ ἡδύς. Τὸ. η. πρὸ. ε. ζ. η. θ. ι. ψιλοῦται. οἷον ἥλιος. ἦθος ἠίθεος.
Τὸ η. πρὸ τοῦ. κ. δασύνεται. οἷον ἥκιστα. πλὼ τοῦ ἧκα.
Τὸ. η. πρὸ. λ. ψιλοῦται. οἷον ἠλίθιος. πλὼ ἦλος ἥλιος.
Τὸ. η. πρὸ μ. ψιλοῦται. οἷον ἡμαρ πλὼ ἡμέρα. ἥμερος. ἡμίσυ. ἥμων. Τὸ. η. πρὸ τοῦ. μ. ψιλοῦται. οἷον ἦμ ἠμίκα.
Τὸ. η. πρὸ τοῦ. ξ. οὐχ εὑρίσκεται πλὴν ἀπὸ κλίσεως. οἷον ἄξω ἦξα. τὸ η πρὸ τοῦ ο. ψιλοῦται. Τὸ η. πρὸ τοῦ. π. ψιλοῦται. οἷον ἤπειρος. πλὴν ἧπαρ. τὸ. η. πρὸ τοῦ. ρ. ψιλοῦται οἷον ἡῆμα. πλὴν ἡρακλῆς. ἥρα. ἡρῴδης ἡρῳδιανός. ἥρως. ἡρόδοτος. ἥρων. ἡρόφιλος. τὸ. η πρὸ τοῦ. σ. δασύνεται. οἷον ἡσίοδος. ἡσυχία. τὸ. η. πρὸ τοῦ. τ. ψιλοῦται. οἷον ἧρτο. πλὴν τοῦ

De. H.

H. ante. α. ſolum a declinatione inuenitur. ut iui.
H. ante. β. aſpiratur ut hebe. præter paruum
H. ante. γ. aſpiratur ut puto. præter diuinus.
H. ante. δ. pſilen habet. ut iam præter lætor. uoluptas. ſuauis. H. ante. ε. ζ. η. θ. ι pſilē habet. ut ſol. mos. iuuenis.
H. ante. κ. aſpiratur. ut. minime. præter quiete
H. ante. λ. pſilen habet. ut fatuus. præter clauus. ſol.
H. ante. μ. pſilen habet ut dies. præter dies. domeſticus. dimdiū iaculator. H. ante μ. pſilen habet. ut. ſi. qnando.
H. ante. ξ. non inueni tur. præter a declinatione. ut ago. egi. H. ante. ο. pſilen habet. H. ante. π. pſilen habet: ut epirus. præter iecur. H. ante. ρ. pſilen habet. ut paulatim. præter hercules. Iuno. herodes. herodianus. heros. herodotus. heron. herophilus. H ante. σ. aſpitatur. ut heſiodus. quieſ. H. ante. τ. pſilē habet. ut eleuatus erat. p̄ter

ἡττάω.
Ψὸ.η.πρὸ.υ.ψιλοῦται. ὁῖον
ἦυς. Ψὸ.η.πρὸ.φ. ψιλοῦ-
ται. ὁῖον ἠφλοισμὸς. πλὴν
ἥφαιστος ἡφαιστίων. Ψὸ.ν.πρὸ
τοῦ.ψ. οὐχ εὑρίσκεται εἰμὶ ἀ-
πὸ τῆς κλίσεως. ὁῖον ἧψα.
Ψὸ.η.πρὸ.χ.ψιλοῦται. ὁῖον
ἠχέω. Ψὸ.η.πρὸ τοῦ.ω.ψι-
λοῦται. ὁῖον ἠὼς.

Κανόνες περὶ τοῦ.ι.

Ψὸ.ι.πρὸ τοῦ.α.β.γ. ψιλοῦται
Ψὸ.ι.πρὸ τοῦ.δ. ψιλοῦται. ὁῖ
ον ἴδω. εἰμὴ τὸ.ρ. ἐπάγοι-
το. ὁῖον ἱδρύω. πλὴν ἴδρις
τὸ.ι.πρὸ.ε.ψιλοῦται. ὁῖον
ἰέναι. πλὴν τοῦ ἱερὸς. ἱέραξ.
τὸ.ι.πρὸ τοῦ.ζ.δασύνεται. ὁῖ
ον ἱζάνω. τὸ.ι.πρὸ.η. ψι-
λοῦται. ὁῖον ἰητὴρ. πλὴν τοῦ
ἵημι. τὸ.ι.πρὸ τοῦ.θ.ψιλοῦ-
ται. ὁῖον ἰθάκη. τὸ.ι.πρὸ
.ι. οὐχ εὑρίσκεται. τὸ ι πρὸ
τοῦ.κ.ψιλοῦται. ὁῖον ἴκαρος.
πλὴν τοῦ ἱκανὸς ἱκετεύω. ἱκά-
νω. ἱκνοῦμαι. τὸ.ι πρὸ τοῦ
λ.ψιλοῦται. ὁῖον ἴλιον. πλὴν
τοῦ. ἵλεως. τὸ.ι.Ψρὸ τοῦ.μ.
εἰ μὲν ἐπιφέρηται φωνῆεν. δα
σύνεται. ὁῖον ἵμερος. εἰ δὲ σύμ
φωνον. ψιλοῦται. τὸ.ι.πρὸ

uinco.
Η. ante .υ. psilen habet: ut
bonus. Η. ante .φ. psilen
habet: ut spuma. præter
uulcanus. hephæstion. Η. ante
ψ. non inuenitur nisi
a declinatione: ut incendi.
Η. ante .χ. psilen habet: ut
sono. Η. ante .ω psilen
habet. ut aurora.

Regulæ de. ι.

Ι. ante. α. β. γ. psilen habet.
Ι. ante. δ. psilen habet.
ut uideo. nisi. ρ. induca-
tur. ut firmo. præter scius
Ι. ante. ε. psilen habet: ut
ire: præter sacer. accipiter.
Ι ante. ζ. aspiratur.
ut. sedeo. Ι. ante .η. psilen
habet. ut medicus. præter
mitto. Ι. ante .θ. psilen
habet. ut ithaca. Ι. ante
ι. non inuenitur. Ι. ante
κ. psilen habet. ut icarus.
præter. sufficiens. supplico. pue
nio. peruenio. Ι. ante
λ. psilen habet: ut ilion. præter
propitius. Ι. ante. μ.
si quidem sequatur uocalis aspi-
ratur. ut desyderium. si autē con
sonans: psilen habet. Ι. ante

ον. ψιλοῦται. ὁῖον ἰνδὸς. Ψὸ. ι. πρὸ. τοῦ ξ. καὶ. ο. ψιλοῦται. ὁῖον ἰξὸς. ἰόλαος. Ψὸ. ι. πρὸ. τοῦ. π. ἑνὸς. μὲν ψιλοῦται. δϊὰ δύο δὲ. δασύνεται. τὸ. ι. πρὸ τοῦ. σ. ψιλοῦται. ὁῖον ἴσος. εἰ μὴ. τὸ. Τ. ἐπάγοιτο. ὁῖον ἵστημι πλὴν τοῦ ἴστρος. Ψὸ. ι. πρὸ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. ψιλοῦται. ὁῖον ἰταλία. ἰύγξ. ἰφϊ. ἰχθὺς. ἰψ. ἰὼ

Κανόνες περὶ τοῦ. Ο.

Ψὸ. ο. κατὰ πλεονασμὸν προστιθέμενον δασύνεται. ὁῖον ὁπότερος. Ψὸ. ο. πρὸ τοῦ. α. β. γ. ψιλοῦται. ὁῖον ὄαρος. ὀβελὸς ὄγκος. τὸ ο. πρὸ. δ. ψιλοῦται ὁῖον ὀδυσσεὺς. πλὴν ὁδὸς. τὸ ο πρὸ. ε. ζ. η. θ. ψιλοῦται. ὁῖον ὄζω ὀθόνη. τὸ ο. πρὸ τοῦ. κ. ψιλοῦται. ὁῖον ὄκνος πλὴν τοῦ ὁκοῖος. ὁκόσος. τὸ. ο. πρὸ. λ. ψιλοῦται. ὁῖον. ὀλύω πλὴν τοῦ ὅλος ὅλμος. ὁλκὴ. ὁλκὰς. τὸ. ο. πρὸ τοῦ μ. ψιλοῦται. ὁῖον ὀμνύω. πλὴν ὁμοῦ ὅμοιος ὅμωσ. ὁμοκλὴ ὅμιλος.

Ψὸ ο. πρὸ. ν. ψιλοῦται. ὁῖον ὄνος. τὸ. ο. πρὸ. τοῦ. ξ. ψιλοῦται. ὁῖον ὀξὺς. τὸ. ο. πρὸ τοῦ. π. ψιλοῦται. ὁῖον ὀπώρα.

. ν. psilen hebet. ut indus. ϊ. ante. ξ. & . ο. psilen habet. ut. uiscum. iolaus. ϊ. ante π. unum quidē psilen habet. ꝑ duo autem aspiratur. ϊ. ante σ. psilen habet. ut æqualis. nisi. Τ. sequatur. ut sto. præter ister. ϊ. ante τ. υ. φ. χ. ψ. ω. psilen habet. ut italia. iynx. fortiter piscis. ipsi. io.

Regulæ de. Ο.

Ο. per superabundantiam additum aspiratur. ut uter. Ο. ante. α. β. γ. psilen habet. ut mulier. ueru. tumor. Ο. ante. δ. psilen habet. ut ulysses. præter uia Ο. ante. ε. ζ. η. θ. psilen habet. ut oleo. uelum. Ο ante κ. psilen habet. ut ocium. præter. qualis. quantus. Ο ante. λ. psilen habet. ut perdo. præter. totus. pila. tractus. nauis. Ο. ante. μ. psilen habet. ut iuro. præter simul. similis. tamen. clamor. coetus.

Ο. ante. ν. psilen habet. ut asinus. Ο. ante. ξ: psilen habet. ut acutus. Ο. ante π. psilen habet. ut fructus.

πλὼ τοῦ ὅπλον. ψ ὁ. ο. πρὸ
τοῦ. ρ. ψιλοῦται. οἷον ὄρος.
πλὼ τοῦ ὁρῶ ὄρος. καὶ πλὴν
ἐφ ὧν τὸ. κ. ἢ. τὸ. μ. μετὰ
τοῦ. ρ. ἐπάσοιτο. οἷον ὅρμος
ὁρκίζω. τὸ. ο. πρὸ τοῦ. σ. ᾗ
μὲν φωνῆεν ἐπάσοιτο δασύ
νεται οἷον ὅσιος. πλὼ ὄσιρις
ᾗ δὲ σύμφωνον ψιλοῦται.
οἷον ὄασριον. ψ ὁ. σ. πρὸ
τοῦ. τ. ψιλοῦται. οἷον ὅτο
βος πλὼ τοῦ ὅτι. ὅταν. ὅτε
ψ ὁ. ο. πρὸ. φ. χ. ψ ψιλοῦ.
ται. οἷον ὄφις. ὄχημα ὀψὲ.
ψ ὁ. ο. πρὸ τοῦ. ω. οὐχ εὑ
ρίσκεται. Περὶ τοῦ. Υ.
ψ ὁ υ. δασύνεται ἀφ ἅτε
πρὸ φωνήεντος ἅτε πρὸ
συμφώνου. πλὴν τῶν ἀιο
λικῶν. οἱ γὰρ ἀολεῖς ἀίγο
ουσι τὴν δασεῖαν.

Περὶ τοῦ. Ω.

ψ ὁ. ω. ψιλοῦται ἀφ. οἷον ὦ
μος. πλὴν τοῦ ὥρα. καὶ
τῶν ἀπ αὐτοῦ. οἷον ὡ
ραῖος. ὧδε ὡρακιῶ.

Περὶ διφθόγγων.

Ἡ αι. δίφθογγος ἐν ταῖς ὑ
πὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι
ψιλοῦται. οἷον αἰὼν. ἁμὴ τὸ
. μ. ἐπάσοιτο. οἷον αἷμα.

præter ſcutum. ὁ. ante
. ρ. pſilen habet: ut mons
præter uideo. terminus. & p̄ter
in quibus. κ. uel. ϻ. cum
. ρ. ſequitur. ut portus.
iuro. ὁ. ante. σ.
ſi quidem uocalis ſequatur aſpira-
tur. ut ſanctus. præter Oſiris.
ſi autem conſonans pſilen habet
ut legumen. ὁ. ante
. τ. pſilen habet: ut ſoni-
tus. præter quod. quando. quando.
ὁ. ante. φ. χ. ψ. pſilen habet
ut ſerpens. uehiculum. ſero.
. ὁ. ante. ω. non inueni-
tur. De. Υ.
Υ. aſpiratur ſemper ſiue
ante uocalem. ſiue ante
conſonantem. præter æo-
lica. nam æoles igno-
rant aſpirationem.

De. Ω.

. Ω. pſilen habet ſemper. ut hu-
merus. præter hora. &
ab eo. ut formoſus.
ſic. morior.

De diphthongis.

Αι. diphthongus in ul-
tra unam ſyllabam dictionibus
pſilen habet. ut æuum. niſi
. ϻ. ſequatur. ut ſanguis.

πλὴν αἱρέω. αἱρέομαι.
Ἡ.αυ.δίφθοντος ψιλοῦται οἷ-
ον αὐλὸς. πλὴν αὕτη. αὐτοῦ
Ἡ.ει.δίφθοντος ψιλοῦται. οἷον
εἰς πρόθεσις. πλὴν τοῦ εἷ-
λον. εἱλύσω. εἱμαρμένη. εἷ-
μα. εἱμένος. εἷς. εἵως. εἱρ-
μὸς. εἱρκτὴ.
Ἡ.ευ.δίφθοντος ψιλοῦται. οἷ-
ον εὖ. πλὴν τοῦ εὕω. εὕρω.
εὑρίσκω.
Ἡ.οι.δίφθοντος ἐν ταῖς ὑπὲρ
μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψι-
λοῦται. οἷον οἶνος. πλὴν οἷ-
μος. οἷς δὲ ἐκ τοῦ οἷς ψι-
λοῦται.
Ἡ.ου.δίφθοντος ψιλοῦται. οἷ-
ον οὐδαμῶς. πλὴν. τοῦ οὕ-
νεκα αἰτιολογικοῦ συνδέσ-
μου καὶ οὗ καὶ οὕτως ἐ-
πίρρημα καὶ οὗτος ἀντω-
νυμία.

ΤΕΛΟΣ.

præter capio. eligo.
Αυ. diphthongus psilen habet: ut
tibia. præter. hæc. ibi.
Ει. diphthongus psilen habet. ut
in præpositio. præter ce-
pi tego. fatum. ue-
stis. indutus. unus. usq; seri-
es. carcer.
Ευ. diphthongus psilen habet.
ut bene. præter. illumino. inuenio.
inuenio.
Οι. diphthongus in ultra
unam syllabam dictionibus psi-
len habet. ut uinum. præter ui-
a. ouis ab ouis psilen
habet.
Ου. diphthongus psilen habet:
ut nequaquam præter. quo-
niam causalem coniunctio-
nem & cuius. & sic aduer-
bium. & hic prono-
men.

FINIS.

Hoc diuinum opus impressum est
Mediolani iii kalendas octobres.
M. ccccLxxx. & interpretatum
per uenerabilē uirū utriusq; lin-
guæ doctissimū ac optimum Io-
hannem monachum Placentinum.

WALTER ASHBURNER

WALTER ASHBURNER

325.00

V. 2452

Lascaris, Costantinus. Compendium octo orationis partium et aliorum quorundam necessariorum, editum a Costantino Lascari Byzantio. (in fine:) Hoc divinum opus impressum est Mediolani iii kalendas octobres 1480 et interpretatum per Venerabilem virum..... Johannem monachum Placentinum. graeco textu et lat. versione sibi invicem per columnas respondentibus. C. sign. a-m., 31 ll., 96 ff.

Hain 9921. Le feuille conten. l'epitre latine de Bonus Accursius, adressée a Julius Pomponius manque e ~~[illegible]~~ ff glir ~~[illegible]~~ C I carta 33 Hain ff 92 que stan copia ff 96

Brunet: III -856-

B3

10/64

e500

GTXYT